

नं. ५०४९

तेजरेय ब्राह्मणम्.
x x x

पत्र. ~~११८~~ ————— लं. x

२१४ संहिता ब्राह्मणं

॥ प्रथमपंचिकाप्रारंभः ॥ ॐ

श्री० प्र० ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ हरिः ॐ ॥ अग्निर्वै देवानामवमो विष्णुः परमस्तदंतरेण सर्वा अन्या देव
 ता आग्नावैष्णवं पुरोकाशं निर्वपंति ॥ दक्षणीयमेकादशकपालं सर्वाभ्य एवैनं तदेव ता
 भ्यो नंतरा वं निर्वपंति ॥ अग्निर्वै सर्वा देवता विष्णुः सर्वा देवता एते वै यज्ञस्यां त्येतन्नो यदग्नि
 श्च विष्णुश्च तद्यदाग्नावैष्णवं पुरोकाशं निर्वपंति ॥ तत एव तदेवानुधु वंति ॥ तदा दुर्य
 देकादशकपालः पुरोकाशो द्वावग्नाविष्णूकै न योस्तत्र कृत्स्निः काविभक्तिरित्येका क
 पाल आग्नेयो द्वा दक्षरा वै गायत्री गायत्रमग्नेश्चुं दस्त्रिकपालो वैष्णवस्त्रिहादिं विष्णु
 र्यकमतसैनयोस्तत्र कृत्स्निः साविभक्तिर्द्युते चरुं निर्वपेत्तयो प्रतिष्ठितो मन्येता स्यां वा वसन
 प्रतिष्ठितो न प्रतिष्ठित इति तद्यद्यत्तं तत्स्त्रियै पयो यितं दुग्ता स्ते पुंसः स्तन्निधुनमिधु

राम

॥३॥

नेनैवैनंतस्य जयापश्रुभिः प्रजनयति प्रजयै प्रजायते प्रजापश्रुभिर्य एव वेदो रध्य यज्ञो वा एष
 आरध्य देवतो यो दर्शपूर्णमासाभ्यां यजत आमा वास्येन वा हविषे द्वापो र्णमासेन वा तस्मिन्ने
 वहविषितस्मिन् बर्हिषि दीक्षेतेषोर कादासा सप्तदश सामिधेनी रनुब्रूयात् सप्तदशो वै प्रजापतिर्ह
 दशमासाः यंचत्तैर्बोहे मंतशिशिरयोः समासेन तावान्तं वत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापत्या यत
 नाभिरेवाभीराध्नोतिय एव वेद ॥ ३॥ यज्ञो वेदे वेभ्य उदकाम तमिष्टिभिः प्रेषमेछ न्यदिष्टिभिः प्रेष
 मेछंस्तदिष्टिनामिष्टित्वं तमन्व विंदन्तनु विन्त यज्ञो राध्नोतिय एव वेदा दूतयो वेनामेलाय दुह
 कृतय एताभिर्वेदेवान्य जमानो दूयति तदा दुतीनामा दूतित्वं मूलयः खलु वेतानामयाभिर्दे
 वा यजमानस्य हवमायंति ये वै पंथानो यास्नुत यस्ता वा उत यस्त उत वेतस्वर्ग याणां यजमा
 नस्य भवंति तदा दूर्यदन्यो जुहोत्यथ यो जुचाह यजति च कस्मात्तं होतेश्च स तदति यद्वा वस
 तत्र यथा भाजनं देवता अमुमाव हा मुमाव हेत्या वाहयति तदेव होतुर्होतृत्वं होता भवति होत

श्री० प्र०

२ ति

येन मा चक्षते य एव वेद ॥ २ ॥ पुनर्वा एतमस्विजोगर्भं कुर्वन्ति यं दीक्षयं त्यद्विरभिषिचन्ति रतो
वा आपः सरेत समे वै नंत कृत्वा दीक्षयं नवनीतेनाभ्यंजं त्याज्यं वै देवानां सुरभिषु तं मनुष्या
णामायुतं पितृणां नवनीतं गर्भाणां तद्यन् नवनीतेनाभ्यंजंति स्वेनैवै नंत इगधेयेन समर्धयं
त्यांजं त्येनैते जोवा एतदक्ष्यो र्यदां जनं सते जसमे वै नंत कृत्वा दीक्षयं त्येके विंशत्यादर्भा वंजलेः
पावयंति शुद्धमेवै नंत तूतं दीक्षयंति दीक्षित विमितं प्रपादयंति योनिर्वा एवादीक्षित स्य यदीक्षित
विमितं योनिमेवै नंत त्वां प्रपादयंति तस्मा ध्रुवाद्योने रास्ते च चराति च तस्मा ध्रुवाद्योने गर्भाधी
यंते च प्रचजायंते तस्मा दीक्षितं नान्यत्र दीक्षित विमितादित्योभ्युदियाद्वाभ्यस्तमियाद्वापि वा
भ्याश्रावयेयुर्वा ससाप्रोर्णुवंत्युल्बं वा एतदीक्षित स्य यदा स उल्बेनैवै नंत प्रोर्णुवंति कण्वाजि
नमुत्तरं भवत्युत्तरं वा उल्बाजरायु जरायुपौ वै नंत त्प्रोर्णुवंति मुष्टा कुरुते मुष्टी वै कृत्वा गर्भांतः
शेते मुष्टी कृत्वा कुमारो जायते तद्यन्मुष्टी कुरुते यक्षं वै वतसर्वाश्वदेवता मुष्ट्योः कुरुते त

राम

॥ २ ॥

हा दुर्गपूर्वदक्षिणः संसवोस्ति परिग्रहीतो वा एतस्य यज्ञः परिग्रहीता देवतानि तस्यार्तिरस्य परदी
 क्षिणा वयथा तथेयुः शुच्यं कृष्णा जिनमवभ्यस्येति तस्मान्मुक्तागर्भजरायोर्जायंते स है
 व वाससाभ्यवेति तस्मात्स हैवोत्त्वेन कुमारो जायते ॥ ३ ॥ त्वमग्ने स प्रथा असिमियास्ते मयो भुव
 त्या इज्यभागयोः पुरोनुवाक्ये अनुब्रूयाद्यः पूर्वमी जानस्यात्तस्मै त्वयाय संवित न्वत इति यज्ञमेवास्मा
 एतद्वित नोत्यग्निः प्रत्नेन मन्मना सोमगीर्भिष्टावय मिति यः पूर्वमी जानस्यात्तस्मै प्रत्नमिति पूर्वकर्म
 भिवदति तत्तं नादयमग्निर्वत्राणि जंघनं तं सोमासि सत्यतिरिति वा र्वेष्टावेव कुर्वीद्वन्नं वा एष हंति यं
 यस्तउपनमति तस्माद्द्वार्वेष्टावेव कर्त्तव्यो वाग्निर्मुखं प्रथमो देवतानां मग्निश्च विष्णोस्तप उत्तमं महद्
 त्याग्ना वेष्टावस्य हविषो या ज्यानुवाक्ये भवत आग्ना वेष्टाव्यो रूपसमृद्धे एतदेयस्य समृद्धं
 यद्रूपसमृद्धं यत्कर्म क्रियमाणं मग्ना भिवदत्यग्निश्च हवै विष्णुश्च देवानां दीक्षायात्तो दीक्षाया ईशा
 ते तद्यद्वाग्ना वेष्टावं हविर्भवति यो दीक्षाया ईशा ते तौ प्रीतौ दीक्षाप्रयुक्तं यो दीक्षयितारो तौ दीक्षयुता
 मिति त्रिष्टुभो भवतः संद्वियत्वाय ॥ ४ ॥ गायत्र्योऽसि रक्तं संयाज्ये कुर्वीत ते जस्कामो ब्रह्मवर्चसकामस्ते जावे

ब्रा० प्र०
॥ ३ ॥

ब्रह्मवर्चसं गायत्रीति जस्वी ब्रह्मवर्चसी भवति य एवं विद्वान् गायत्र्यो कुरुते उष्णिहा वायु कामः कुर्वीतार्धु
वां उष्णिहं सर्वमायुरेति य एवं विद्वानुष्णिहो कुरुते नुष्ट्रमो स्वर्ग कामः कुर्वीत ह्रस्वो वा अनुष्टुभो श्वतुष्टिर
क्षराणि त्रयश्मङ्गुली एकविंशालोका एकविंशत्येकविंशत्येवमां लोका न्नो हति स्वर्ग एव लोके चतुः षष्टितमे
न प्रतितिष्ठति प्रतितिष्ठति य एवं विद्वाननुष्टुभो कुरुते बृहत्सोऽश्री कामो यशस्कामः कुर्वीत श्रीर्वै यशश्छंदसां
बृहती प्रियमेव यश आसंधते य एवं विद्वान् बृहत्सो कुरुते पंडु ती यश कामः कुर्वीत पांडु तो वे यश उषे नं
यज्ञो नमति य एवं विद्वान्य इती कुरुते त्रिष्टुभो वीर्य कामः कुर्वीतौ जो वारुं दियं वीर्यं त्रिष्टुवी जस्वी दियवान् वी
र्यवान् भवति य एवं विद्वान् त्रिष्टुभो कुरुते जगत्सो पशु कामः कुर्वीत जागता वे पशवः पशुमान् भवति य
एवं विद्वान् जगत्सो कुरुते विराजा वन्नाय कामः कुर्वीतान्तं वै विराट् तस्माद्यस्ये वे ह भूयिष्ठ भवति स एव मन्त्रे
भूयिष्ठं लोके विराजति तद्विराजो विराट् त्वं विस्वेषुराजति श्रेष्ठः स्वानां भवति य एवं वेद ॥ ५ ॥ अथो
पंचवीर्यं वा एतच्छंदो यद्विराज्य त्रिपदाति नोष्णिहा गायत्र्यो यदस्या एकादशाक्षराणि षट्पदाति न
न त्रिष्टुभ्य त्रयस्त्रिंशदक्षराते नानुष्टुभ्य वा एकेनाक्षरेण छंदां सि विमंति न द्वाभ्यां यद्विराट् तत्पंचमं सर्वेषां
छंदसां वीर्यमवतं धो सर्वेषां छंदसां वीर्यमश्रुते सर्वेषां छंदसां सायुज्यं सरूपतां स लोकतामश्रुते न्नादो ॥ ३ ॥

नपतिर्भवत्यनुतेप्रजयाभाप्रयः एवं विद्यान्विता नो कुरुते तस्माद्विशानावेव कर्तव्ये प्रेक्षो भ्रान्तसो
 भ्रान्तस्ते ते भ्रुतं वा बदीष्ठा संहिता तस्माद्दीक्षितेन सत्यमेव कर्तव्यमथो रवल्पाहुः कोहीति मनु
 ष्यः सर्वं सत्यं कर्तुं सत्यं संहिता वेदे वा भ्रान्तं संहिता मनुष्या इति विचक्षणावतीना च वदेच्छुर्वै वि
 चक्षणां वेदेनेन पश्यतीत्येवै मनुष्येषु सत्यं निहितं यच्च शुक्लस्मादा चक्षणास्माद्द्रव्यागिति सत्यं
 दशमिष्याहा धास्यश्च धर्मिष्यधुर्वै सत्यं पश्यति न जहनां च तान्येषां श्रद्धा नितस्मादिच्छते मेव एवती
 वाचं वदेत्तलोत्तराहं वास्य वा गुदितं भवति भवति ॥ इति प्रथमोऽध्यायः ॥ स्वर्गं वा एतेन लोक
 पुण्यप्रयंति यस्मायंस्तसायलीयस्य प्रायः कृणीयत्वं प्राणो वेमायलीयं प्राणं उदयनीयः समानो होता
 भवति प्राणानां कृत्स्नं प्राणानां प्रतिप्रज्ञास्येयं वेदे वेदे यजुः क्रान्तिदेवानां के वनाश्च कुरु न प्राजा
 नं स्तेषु भवति तिलं यमं यज्ञं प्रजानां मोर्तया तथैव ब्रवीत्सावेनो वरं दत्ता इति दलीयेति सेतमेव वरमव
 लीतमसायलायज्ञाः संतुमुदयना इति तथेति तस्मात्तद्विदुः सः सः प्राणी यो न वयादिषु उदय
 नीयो वरं दतो यस्या भ्यथो हतं वरमवलीतमयेव प्राचीदिष्टं प्रजा नथादिस्तदक्षिरां सोमेन

लीय

॥ श्री. प्र. ॥
॥ ७॥

प्रतीचीसविमोदीचीमितिपश्चांजतिचयथांयजतितस्मादसौपुरःउदेतिपुत्रास्तमोतिपश्चांये
 पौनुसंवरकामंयजतिचयदमिंयजतितस्मादसिणतोप्रभोपुत्रायाम्पुत्रानाभ्रायंयुग्मेव
 ह्योपधयःसौमंयजतिचयसौमंयजतितस्मात्सतीप्राप्यापोवस्यःस्यंदंतेसौम्याद्यापःसवि
 तारंयजतिचयसवितारंयजतितस्मादुत्तरतःपश्चात्सयंभूयिष्वेपुत्रमानःपुत्रवेसवितप्रसूतो
 ह्येषएतत्सवतुतमामदितिंयजतिचयदुत्तमामदितिंयजतितस्मादसाविमांयस्याभ्युन
 यमिजिघ्रतिपंचदेवातायजतिपांइतोयज्ञःसर्वविशःकर्म्यतेकल्पतेयसोवितस्येज
 नतायैकल्पतेयमेवंविद्वान्कोनाभवति॥७॥यज्ञेजोवसवर्चसांतेतेसयाजाइतिभिःप्राइ
 सदयात्तेजोवैवसवर्चसंप्राचीदिकृतेजस्वीवसवर्चसीभवतिचएवंविद्वान्प्राडेतिओन्नायामि
 तेसयाजाइतिदीक्षिणासदयादनादोवाएषोभयतिर्यदगिरदोयोभयतिभविष्यभुतेपुत्र
 यान्नायंयएवंविद्वान्क्षिलेति

॥ राम ॥
॥ ७॥

यः पशुनिष्ठे स्यात्तादुतिभिः प्रसङ्गसङ्घात्पशवोवा एते यदापः पशुमा भवति य एवं विद्वान्मयदेति
 यः सोमपीथमिष्ठे स्यात्तादुतिभिः सङ्घादुत्तराहवै सोमो राजा प्रसोमपीथमाप्नोति य एवं विद्वान्
 नुदङ्कुतिस्वर्ग्यैर्बोर्ध्वादिर्कसर्वसुदिक्षुराप्नोति सम्यं चोवा इमे लोकाः सम्यं चोस्मा इमे लोकाः अत्रि
 यैदीयति य एवं वेद पथ्यां यजति यत्पथ्यां यजति वाचमेव तद्यज्ञमुखे संभरति प्राणापानाव
 ग्नीषोमौ प्रसवाय सविता प्रतिष्ठित्या अदितिः पथ्यामेव यजति यत्पथ्यामेव यजति वाचमेव तद्य
 हं पथ्यामपि नयति चक्षुषी एवाग्नीषोमौ प्रसवाय सविता प्रतिष्ठित्या अदितिश्चक्षुषा वै देवाय
 हं प्राजानंश्चक्षुषा वा एतस्प्रज्ञायते यदप्रज्ञेयं तस्मादपि मुग्धश्चरित्वा यदेवानुष्ठा चक्षुषा प्रजा
 नात्यथ प्रजानाति यदेतदेवाय हं प्राजानं नस्यां वा वतत्या जानन्नस्यां समभरन्नस्यैवै यज्ञस्तायते
 स्यैक्रियते स्यै संभ्रियते इयं ह्यदितिस्तदुत्तमामदितिं यजति यदुत्तमामदितिं यजति यज्ञस्य प्रज्ञास्यै
 स्वर्गस्य लोकाः स्यान्नुस्यात्यै ॥ ८ ॥ देवविशः कल्पयितव्या इत्याहुस्ताः कल्पमाना अनुमनुष्यविशः
 कल्पन्त इति सर्वा विशः कल्पन्ते कल्पते यत्सोपितस्ये जनताये कल्पते यत्रैवं विद्वान्होता भवति स्व

ब्रा० प्र०॥
॥५॥

स्तिनः पथ्या सुधन्वस्त्रिभुवः स्वस्तिराये मरुतो
दधातनेति मरुतो वेदेवानां विशस्ता एवेतद्यज्ञमुखे चीकृपस्त्रिभुवो भिर्यजेदित्याहुः सर्वे वै छंदोभि
रिष्टा देवाः स्वर्गलोकमजयंस्तथैवेतद्यज्ञमानः सर्वे छंदोभिरिष्टा स्वर्गलोकं जयति स्वस्तिनः पथ्या सु
धन्वसु॥ स्वस्तिरिष्टिप्रपथेऽश्वेति पथ्या या स्वस्तेऽग्निष्टुभो वग्नैनय सुपथाराये अस्माना देवानाम
पिपंथानामगन्तेऽग्नेस्त्रिष्टुभो तं सोमप्रचिकितो मनीषायाते धामानि दिवि या पृथिव्यामिति
सोमस्य त्रिष्टुभो वा विश्वदेवं संसृतिं य इमा विश्वा जानानीति सवितुर्गायत्र्यो सुत्रामाणां पृथिवीं धा
मनेह संमहो मूषुमातरं सुव्रतानामित्यदितेर्जगत्या वेतानि वा वसर्वाणि छंदोसि गायत्रं वैष्टुभं जागतम
न्वन्थान्येतानि हि यज्ञे प्रतमामिव क्रियंत एते ह वा अस्य छंदोभिर्यजतः सर्वे छंदोभिरिष्टं भवति यः
एवं वेद॥ ५॥ तावा एताः प्रवत्यो नेतृमायः पथिमस्यः स्वस्तिमस्य एतस्य ह विषो या ज्यातु वाक्या
एताभिर्वा इष्टा देवाः स्वर्गलोकमजयंस्तथैवेतद्यज्ञमान एताभिरिष्टा स्वर्गलोकं जयति ता सुपदम
स्ति स्वस्तिराये मरुतो दधातनेति मरुतो ह वेदेव विशो तस्मिन् भाजनास्तेभ्यो ह यो निवेद्य स्वर्ग
लोकमेतानि चरहेन निवारोद्धो विवामधितोः स यदा ह स्वस्तिराये मरुतो दधातनेति तं मरुद्व्यो दे

ब्रा० प्र०॥

॥६॥

मेवस्थात्यां प्रायणीयं निर्वपेत्तस्यामुदयनीयं निर्वपेत्तावतैव यज्ञः संततोव्यवहितो भवत्यमुष्मिन्
 वा एतेन लोके राधुवंति नास्मिन्नित्यादुर्यत्प्रायणीयमिति प्रायणीयं निर्वपेत्तप्रायणीयमिति चरंति प्र
 यंसेवास्माहो काद्यजमाना इत्यविद्येव तदादुर्यतिषज्जेद्याज्यानुवाक्यायाः प्रायणीयस्य पुरोनुवा
 क्यास्ता उदयनीयस्य याज्याः कुर्याद्या उदयस्य पुरोनुवाक्यास्ताः प्रायणीयस्य याज्याः कुर्यात्तिष्ठति
 षज्जुभयोर्लोकयोर्ऋध्या उभयोर्लोकयोः प्रतिष्ठिष्या उभयोर्लोकयोर्ऋध्नोऽुभयोर्लोकयोः प्रतिति
 षतिप्रतितिष्ठतिय एव वेदादित्यश्वरुः प्रायणीयो भवत्यादित्य उदयनीयो यज्ञस्य ध्येय यज्ञस्य वर्सन
 ध्येय यज्ञस्या प्रसंसाय तद्यथैवाद्भुतिहस्माह तेन न्या उभयतो तयो रप्रसंसाय वर्सनस्यैव मेवैत
 यज्ञस्योभयतो तयो रप्रसंसाय वर्सनस्यैव तियदादित्यश्वरुः प्रायणीयो भवत्यादित्य उदयनीयः पथ्यये
 वेतः स्वस्या प्रयंति पथ्यां स्वस्ति मभ्युद्यंति स्वस्यैव तः प्रयंति स्वस्युद्यंति स्वस्युद्यंति ॥१३॥ इति द्वितीयोऽध्यायः ॥
 प्राच्या वैदिशि देवाः सोमं राजानमक्रौणंस्तस्मात्प्राच्यां दिशिकीयते तं त्रयोदशान्मासादक्रौणं तस्मात्त्रयो
 दशमा सोनानुविद्यते न वै सोमं विक्रय्यनुविद्यते पापो हि सोमं विक्रयी तस्य क्रीतस्य मनुष्या न भ्युपावर्तन्ता

मिति २ य

पनी

शिव

॥६॥

यदष्टाभिरवारुंधताष्टाभिराश्रुवत

नस्यदिशो वीर्याणीन्द्रियाण्युदसीदंस्तान्येकयर्चावारुंधतंतानिनाशकुर्वंस्तानिद्वाम्यांतानितिसृभि
स्तानिचतसृभिस्तानिपंचभिस्तानिषड्भिस्तानिसप्तभिर्नैवावारुंधतंतान्यष्टाभिरवारुंधताष्टाभिराश्रु
वतंतदष्टानामष्टत्वंमश्रुतेयद्यत्कामयतेयएवंवेदतस्मादेतेषुकर्मस्वष्टावष्टावनूच्यंतइन्द्रियाणांवीर्याणा
मवसृज्ये ॥ १२ ॥ सोमायकीतायप्रोह्यमाणायानुब्रूहीत्याहाध्वयुर्भद्रादभिःश्रेयःप्रेहीत्यन्वाहायंवावलो
कोभद्रस्तस्मादसावेवलोकःश्रेयस्त्वर्गमेवतल्लोकंयजमानंगमयतिबृहस्पतिःपुरातातेअस्त्वितिब्रह्मवै
वृहस्पतिर्ब्रह्मैवास्माएतत्पुरोगवमकर्णवैब्रह्मण्वदिष्यत्यथेमवस्यवरआपृथिव्याइतिदेवयजनवैवरंए
थिव्यैदेवयजनएवैनंतदवसाययत्यारेशू-कणुहिसर्ववीरइतिद्विषंतमेवास्मेतस्यानंभात्व्यमपवाधतेध
रंपादयतिसोमयास्तेमयोभुवइतितचंसोम्यंगायत्रमन्वाहसोमेराजनिप्रोह्यमाणेस्वयैवैनंतदेवतयास्ते
नछंदसासमर्धयतिसर्वेनंदंतियशसागतेनेत्यन्वाहयशोवैसोमोराजासर्वोहवाएतेकीयमाणेननंदंतियश्चय न ३
श्लेष्यमानोभवतियश्चनसभासाहेनसरव्यासरवायइत्येषवैब्राह्मणानांसभासाहःसरवायत्सोमोराजाकिल्बि
षस्यदित्येषउएवकिल्बिषस्यद्योवैभवतियःश्रेष्ठतामश्रुतेसकिल्बिषंभवतितस्मादाहुर्मानुवोचोमाप्रचारी

ब्रा० प्र० ॥
॥ ७ ॥

किं त्विषंनुमायातयं नितिपितुषिणारित्यन्नं वैपितुं दक्षिणावैपितुं तामेनेन सनो ह्यरं हितो भवति
वाजिनायेतींद्रियैर्वीर्यं वाजिनं माजर संहास्यौ वाजिनं नापछिद्यते यत्तद्वेदागंदेव इत्यन्वाहागतो
हिसतर्हिर्भवत्यनुमिर्वर्धतुक्षयमित्यत वोवै सोमस्य राशो राजभातरो यथा मनुष्यस्य तैरेवै नंत सहाग
मयति दधातुनः सविता सुप्रजा मिषमित्याशिषमाशास्ते सनः क्षपाभिरहभिश्च जिन्वलित्यहानिवाज्र
हानिरात्रयः क्षपा अहोरात्रैरेवास्मा एता माशिषमाशास्ते प्रजा वंतं रथिमस्मे समिचलित्याशिषमेवाशु
स्ते याते धामानि हविषाय जंतीत्यन्वाहताते विश्वापरिभूरस्तु यत्तं ॥ गयस्फानः प्रतरणः सुवीर इति
गवां नस्फावयिता प्रतारयिते धीसेवतदाह वीरहा प्रवरा सोमदुर्या निति गहावेदुर्या विभ्यति वै सोमाद्रा
ज्ञ आयतो यजमानस्य गहाः सयदेतामन्वाहं शांये वै नंत छमयति सोस्यशांतो न प्रजान्न पशून् हिन स्ती
मां धियं शिक्षमाणस्य देवेति वारुण्या परिदधाति वरुणदेव सो वारुण्यता वद्या वदुप नद्या वत्य रिश्रितानि ध
पद्यते स्वयै वै नंत देवतया स्वेन छंदसा समर्द्धयति शिक्षमाणस्य देवेति शिक्षते वारुण्यो यजते कतुं दक्षं वरुण
संशिक्षाधीति वीर्यं प्रशानं वरुणसंशिक्षाधीत्येव तदाह ययाति विश्वादुरितातरे मसु तर्माणमधिना वरुहे

राम

॥ ७ ॥

मेति यज्ञो वै सुतर्मानौ कृष्णाजिनं वै सुतर्मानौ विंशे सुतर्मानौ वा च मेव तदा ह्यतया स्वर्गलोकमभि
 संतरति ता एता अष्टावन्वाह रूपसमृद्धा एतद्वै यज्ञस्य समृद्धं यद्रूपसमृद्धं यत्कर्मक्रियमाणमगमिव द
 तिता सां त्रिः प्रथमामन्वाह त्रिरुत्तमां ता द्वादश संपद्यन्ते द्वादश वै मासाः संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजा
 पत्या यतनाभिरिवाभीराधो तिय एव वेद त्रिः प्रथमां त्रिरुत्तमां मन्वाह यज्ञस्यैव तद्वत्सो न ह्यतिस्थे मेव ता
 या विस्त्रंसाय ॥ १३ ॥ अन्यतरो न दू न्युक्तस्यादन्यतरो विमुक्तो धराजानमुपावहरेयुर्यदुभयोर्विमुक्तयो
 रुपावहरेयुः पितृदेवसंराजानं कुर्युर्ययुक्तयोरयोगक्षेमः प्रजाविंदेताः प्रजाः परिल्लवेरन्योन्यद्वान्विमुक्त
 स्तछात्ता सदां प्रजानां रूपं यो युक्तस्तच्च क्रियाणां तिये युक्तेन्ये विमुक्तेन्य उपावहरेत्युभावेव तेक्षेमयोगो
 कल्पयन्ति देवा सुरा वा एषु लोकेषु समयतन्तं त एतस्यां प्राच्यां दिश्ययतन्तं तांस्ततो सुरा अजयन्ति दक्षिणस्यां
 दिश्ययतन्तं तांस्ततो सुरा अजयन्ति प्रतीच्यां दिश्ययतन्तं तांस्ततो सुरा अजयन्ति उदीच्यां दिश्ययतन्तं तांस्त
 तो सुरा अजयन्ति उदीच्यां प्राच्यां दिश्ययतन्तं ते ततो न पराजयन्ति सेषादिगपराजिता तस्मादेतस्यां दिशि
 यमेतवायातयेद्देवरोहान् नृणां कर्त्तास्ति देवा अजुवन्न राजतया वै नो जयन्ति राजानं करवामहा इति

ब्रा० प्र० ॥
॥ ८ ॥

तथेति ते सोमं राजानम कुर्वेत् सोमो मे नराणां सर्वादिशो जयनेष्वेवै सोमराजा यो यजते प्राचिति
ष्ठ्या दध्यति तेन प्राचीं दिशं जयति तं दक्षिणापरिवहंति तेन दक्षिणां दिशं जयति तं प्रत्यंचमाव
र्तयंति तेन प्रतीचीं दिशं जयति तमुदीचस्तिष्ठत उषावहरंति ते नोदीचीं दिशं जयति सोमेन रा
णां सर्वादिशो जयति य एवं वेद ॥ ३४ ॥ हविरातिथ्यं निरुप्य ते सोमेराजन्या गते सोमो वै राजाय
जमानस्य गृहाना गच्छति तस्मा एतद् हविरातिथ्यं निरुप्य ते नदातिथ्यस्यातिथ्यत्वं न व कषा
लो भवति न व वै प्राणाः प्राणानां क्लृप्त्यै प्राणानां प्रतिप्रज्ञास्यै वैष्णवो भवति विष्णुर्वै यज्ञः स्वयेवै
नंत देवतयास्वेन छंदसा समर्धयति सर्वाणि वा व छंदांसि च दृष्टानि च सोमं राजानं क्रीतमन्वा
यंति यावंतः खलु वै राजानमनुयंति तेभ्यः सर्वेभ्य आतिथ्यं क्रियते ग्निमंथंति सोमेराजन्या गते तद
थैवा दोमनुष्यराज आगते न्यस्मिन्वाहं युक्षाणां वा वेहतं वा क्षदंत एवमेवा एतक्षदंते यदग्निमं
थं यग्निर्हि देवानां पशुः ॥ १५ ॥ अग्नये मध्वमानाया नु ब्रूहीत्याहा ध्वयुरभिचा देवसवितरितिसा

राम
॥ ८ ॥

वित्रीमन्वाह तदा दुर्यदग्नये मध्यमानायानुवाचा हाथ कस्मात्सा वित्रीमन्वाहेति सविता वै प्रसवानामी
शे सवित प्रसूतारं वेनं तन्मथंति तस्मात्सा वित्रीमन्वाह महीद्यौः पृथिवी च न इति ध्यावा पृथिवी याम
न्वाह तदा दुर्यदग्नये मध्यमानायानुवाचा हाथ कस्मात्सा ध्यावा पृथिवी यामन्वाहेति ध्यावा पृथिवीभ्यां
वारतं जातं देवाः पर्यगृह्णन्ताभ्यामेवा ध्यापि परिगृहीतस्तस्मात्सा ध्यावा पृथिवी यामन्वाह त्वामग्नेषु क
नेयं गायत्र राध्याति त्वं च मन्वाह नो मध्यमाने स्वये वै नंतं देवतया स्वेन छंदसा समर्धयत्यथर्वा निरमंथते
तिरूप समृद्धमेतद्देयं तस्य समृद्धं यद्रूप समृद्धं यत्कर्म क्रियमाणं गमिबदति स यद्दिन जायेत यदि चि
रं जायेत राक्षोघ्नो गायत्र्यो नूच्या अग्ने हंसि न्यत्रिणमित्येतारक्षसामपहत्यै रक्षां सिवा ह नंतस्वा
लभंते यर्हि न जायते यर्हि चिरं जायते स यद्येकस्यामेवानूक्ता यो जायेत यदि द्वयोरथो न ब्रुवंतु जंत
व इति जाता य जातवती मभिरूपा मनु ब्रूयाद्यद्यज्ञेभिरूपंत समृद्धमायं हस्तेन खादिन मिति हस्ताभ्यां स्वे
न मंथंति शिशुं जातमिति शिशुरिव वारं व प्रथम जातो यदिदग्निर्न विभ्रति विशमग्निं स्वधर मिति यद्दे

श्री० प्र०॥

॥९॥

तिथिः
मे४

वानानेति तदेवामोऽमिति प्रदेवं देववीतये भरता वसुवि तममिति प्रहियमाणा धामिरूपाय द्य
ज्ञेभिरूपंतत्समृद्धमासे योनौ निषादत्तिलिषहवा अस्य स्वो यो निर्यदग्निरग्नेरा जातं जातवेदसी
ति जातइतरो जातवेदाइतरः प्रियं शिशोतामैषिषहवा अस्य प्रियो तिथिर्यदग्निरग्नेः स्योन आ
गृहपतिमिति शंख्ये नंतदध्याग्निनाग्निः समिध्यते कविर्गृहपतिर्बुवा ॥ हव्यवा इजुक्कास्य
इत्यभिरूपाय द्यज्ञेभिरूपंतत्समृद्धं च हव्यग्ने अग्निना विप्रो विप्रेण सन्तमेति विप्रइतरो विप्रइ
तरः संनितरः संनितरः सखा सख्या समिध्य सइत्येषहवा अस्य स्वः सखा ददग्निरग्ने संमर्ज
यंत सुक्रतुं पुरो यावानमाजिषु ॥ स्वेषु क्षयेषु वाजिनमिषिषहवा अस्य स्वः क्षयो र्यज्ञे नयत्तम यदग्निरग्ने
यजंत देवा इत्युत्तमया परिदधाति यज्ञेन वेत देवायुत्तमयजंत यदग्निनाग्निमयजंत ते स्वर्ग
लोकमायंस्तानि धर्माणि प्रथमान्यासं न ॥ ते ह नाकं महिमानः स चंतयत्र पूर्वे साध्याः सति दे
वा इति छंदसि वैसाध्या देवास्ते गेग्निनाग्निमयजंत ते स्वर्गलोकमायन्तादित्याश्चैवेहा सन्तं

॥९॥

गिरसञ्चतेग्नेनाग्निमयजंततेस्वर्गलोकमायनैषास्वर्गादुतिर्यदग्न्यादुतिर्यदिहवाअप्यब्रा
 णोक्तोयदिदुरुक्तोक्तोयजतैथहैषादुतिर्गच्छयेवदेवान्नपाप्मनासंसृज्यतेगच्छयस्यादुतिर्देवान्ना
 स्यादुतिःपाप्मनासंसृज्यतेयएवंवेदताएतास्त्रयोदशान्वाहरूपसमृद्धाएतद्देयस्यसमृद्धंयद्रूपस
 मृद्धंयत्कर्मक्रियमाणमगमिवदतितासांत्रिःप्रथमामन्वाहत्रिरुत्तमांताःसप्तदशसंपद्यंतेसप्तदशैवे
 प्रजापतिर्द्वादशमासाःपंचर्तवस्तावान्संवत्सरःसंवत्सरःप्रजापतिःप्रजापत्यायतनाभिरेवाभीराधो
 तियएवंवेदत्रिःप्रथमांत्रिरुत्तमामन्वाहयज्ञस्यैवतद्वर्सानस्यतिस्थेन्नेवत्तायाविस्रंसाय॥३६॥सन्नि
 धाग्निंदुवरयताप्यायस्वसमेतुतइत्याज्यभागयोःपुरोनुवाक्येभवतआतिथ्यवत्सोरूपसमृद्धेए
 तद्देयस्यसमृद्धंयद्रूपसमृद्धंयत्कर्मक्रियमाणमगमिवदतिमेषाग्नेय्यतिथिमतीनसौम्यातिथि
 मयस्तिथ्यसौम्यातिथिमतास्याच्छ्वत्सास्यादितत्वेवैषातिथिमतीयदापीनवतीयदावाअतिथिंपरि
 वेविषत्यापीनइववेसतर्हिभवतितयोरुषाणेनैवयजतीद्विष्णुर्विचक्रमेतदस्यप्रियमभिपाथोअ
 श्यामितिबैष्णव्योत्रिपदामनूच्यचतुष्पदयायजतिसप्तपदानिभवन्तिशिरोवारतद्यस्ययदातिथ्यं

ब्री० प्र० ॥
॥१०॥

सप्तवैशीर्षन्प्राणाः शीर्षनेव तत्राणां दधाति होतारं चित्ररथमध्वरस्य प्रप्रायमग्निर्भरतस्य ऋष्य
इति सिष्टकृतः संयाज्ये भवत आतिथ्यवत्योरूपसमृद्धे एतद्वैयस्यस्य समृद्धं यद्रूपसमृद्धं यत्कर्मक्रिय
माणमगमिवदति त्रिष्टुभो भवतः सेंद्रियत्वायेकांतं भवतीकांतेन वौरतेन देवा अराधुवं न्यदाति
थ्यंतस्मादि कांतमेव कर्तव्यं प्रयाजने वात्रयजंति नानुयाजान्प्राणा वै प्रयाजानुयाजान्ति यद्मे
शीर्षन्प्राणास्ते प्रयाजायेवां चस्ते नुयाजाः स योत्रानुयाजान्यजेद्यथेमान्प्राणानात्कुप्यशीर्षिघ्ने
तादृक्ततदतिरिक्तं तत्समुवाइमे प्राणा विदेये चेमे ये चेमे तद्यदेवात्र प्रजंति नानुयाजांस्तत्र सकाम उ
पाप्ता यो नुयाजेषु यो नुयाजेषु ॥१०॥ ॥ इति तृतीयोऽध्यायः ॥ यज्ञो वै देवेभ्य उदक्रामन्न बोहमन्नं भ
विष्यामीति नेति देवा अब्रुवन्न न्नमेव नो भविष्यतीति ने देवा विमथिरे सहेभ्यो विहृतो न प्रबभूवते होचु
देवानेवैन इयं विहृतो लं भविष्यति हंते संयज्ञं संभरामेति तथेति तं संजभुस्तं संभृत्यो चुरश्चिना विमं
भिषज्यन्ति यश्चिना वै देवानां भिषजो वश्चिना वध्वर्धूतस्मादध्वर्धूधर्मं संभरतस्तं संभृत्या हतुर्ब्रह्मन्प्रव
र्ज्येण प्रचारिष्यामीति होतरभिष्टुहीति ॥१८॥ ब्रह्म जज्ञानं प्रथमं पुरस्तादिति प्रतिपद्यते ब्रह्म वेद हस्यति ब्रह्म

या जान्य

राम राम

॥१०॥

णैवेनंतद्विषयतीयां वित्रेण स्योयगइति वागेरेण द्वा वाचमेवास्मिंस्तद्धातिमहान्मही अस्त
 भायद्विजातइति आत्मणस्य स्यान्नसुवेष्टहस्यतिर्ब्रह्मणैवेनंतद्विषयत्वमित्येवं सवितार
 मोप्योरिति सावित्री प्राणो वै सवितार प्राणमेवास्मिंस्तद्धातिसंसीदस्व महौं असीत्येवेनंसम
 सादयन्नेजंति यं प्रथयंतो न विप्रा इत्यज्यमाना या भिरूपाय द्युहे भिरूपंत त्समद्वं प
 तंगमत्तमसुरस्य मायया योमः सनुत्यो अभिदासदत्ते भवानो अग्ने सुमना उपेता
 विनिर्देह अभिरूपे यद्यज्ञे भिरूपंत त्समद्वं रुणुष पाजः प्रसितिं नष्टधीमिति पंचरा
 क्षोप्योरक्षसामपहस्यैपरित्वा गिर्वणो गिरोधिद्वयोरदधाउक्थ्यं वचः शुक्रं ते अ
 न्यथ जतं ते अन्यदपश्यंगोपाम निषद्यमानमिति च तस्मै एकपातिन्यस्ता एक
 विंशतिर्भवत्येकविंशो यं पुरुषो दशहस्या अंगुल्यो दशपाद्या अत्रैकविंशस्त
 मिममात्मनि मेकविंशं संसृजते ॥ १५ ॥ स वेदस्य धर्मतः समस्वरमिति नवपात्र्यो नववैप्राणाः

ब्रा० प्र०॥ प्राणानि वास्मिंस्तद्वधाः स्यंवेनश्चोदयस्मिन्निगमस्यंवेनोस्माद्वा ऊर्ध्वा अन्ये प्राणा
 ११॥ वेनं स्यवां वोन्येतस्मादेनः प्राणो वा स्यं संनाभेरिति तस्मान्नाभिस्तं नाभेनाभित्वै प्रा
 णमेवास्मिंस्तद्वधाः निपवित्रंते विततं ब्रह्मणस्पते तपोष्यवित्रं विततं दिवस्पदे विद्यस्य वि
 त्रं धिषणा अतन्वते तित्पूतवंतः प्राणास्तइमेवां चोरेतस्योमः श्र्यः पुरीष्यइयेतानेवास्मिं
 स्तद्वधाति ॥ १२॥ गणानां त्वागणपतिं हवामह इति ब्राह्मणस्य स्यं ब्रह्म वै बृहस्पतिं ब्र
 ह्मणे वेनं तद्विषयति प्रथमं श्रयस्य सप्रथमं श्रवनामेति धर्मतन्वः सतनुमेवेनं तत्सर
 पं करोति रथं तरमाजभारावसिष्ठः ॥ भरद्वाजो बृहदा चक्रे अग्नेरिति बृहद्रथं तरमे वंत
 वेनं तत्करोत्यपश्यंत्वा मनसा चेकितानमिति प्रजावान्प्राजापत्यः प्रजामेवास्मिंस्तद्वधा
 तिका राधदोत्राश्विना वा मिति नवविंशं हसंस्तदेतद्यज्ञस्यां तस्य विष्टु इमिव वा अं ॥ १३॥
 तस्य मणीय इव चेतस्मादेता विह्वं दसो भवंत्येता मिहोश्विनोः कक्षी वान्द्रियं धामोपा

गच्छत्स परमं लोकमजयदुपाधिनाः प्रियं धाम गच्छति जयति परमं लोकं य एवं वेदाभास्यगिरु
 षमा मनीकमिति सूक्तं पीपिवांसमग्निना चर्ममच्छेद्यमिरूपं यज्ञे मिरूपं तत्समं दंतु त्रेष्टुमं त्रेष्टु
 वीर्यमेवास्मिंस्तदुधातिग्रावाणे वतदिदर्थं जरेथे इव कणा विवनासे वेत्यंगसमाख्यायमेवास्मिं तिसूक्तं
 तदिदियाणि दधाति तदु त्रेष्टुमं वीर्यवै त्रेष्टु वीर्यमेवास्मिंस्तदुधाती केद्यावा एथि वी पूर्वच न क्षी ५ ३
 यइति सूक्तं मग्निं घर्मं मुत्तं च यामं निष्टयइत्यमिरूपं यज्ञे मिरूपं तत्समं दंतु जागतं जागतावे
 पशवः पशूनेवास्मिंस्तदुधाती मिरुमा वतं या मिरुमा वतमि त्येता वतो हा त्राग्निना कामां दद
 शतुस्तानेवास्मिंस्तदुधाति तरे वे नंतत्समं धर्मं यत्तत्समं च दुषसः एश्मिरग्नि यइति चितवती लव
 मेवास्मिंस्तदुधाति दुभिरकुभिः परिपातमस्मानित्युत्तमया परिदधात्यरिष्टे मिरग्निना सो
 भगोभिः तन्नो मित्रो वरुणो मामहंता मदितिः सिंधुः एथि वी उत्तद्यो रित्ये तरे वे नंतत्समैः समर्धय
 ततिनु पूर्वपरलं ॥ २१ ॥ अथोत्तरमुपद्वये सुदुघां चेतुमेतां हिं कृष्वती वसुपती वसूनामसित्वा देव

श्री० प्र०

१२॥

सवितः समीवत्संनमात्तभिर्द्यौस्तनः शशयो योमयो भूर्गो रमी मेदनु वत्संमिषं तं नमसेदुपसी
 दत संजानाना उपसीदन्तमिहादशभिर्विबस्वतो दुहंति सप्तैकां समिद्धो अग्नि र्षणा रति दिव
 स्तदुप्रयक्षतममस्य कर्मात्मन् नमो दुस्यते घृतं पय उजिष्ठ ब्रह्मणस्य ते धुक्षसि धुषीमिषमु
 षट्पयसा गोधुगोषमासुते सिंचतश्चिद्यमान नमश्चिनोर्ऋषिः समुत्ये महतीरपदस्ये कविंश
 तिरभिरूपायय होमिरूपंतत्समः दुमुदुय देवः सवितारिण्ययेत्यनृजिष्ठति प्रेतु ब्रह्मणस्यतिरि
 त्यनुप्रेति गंधव इथापदमं स्यरक्षतीति ररम वेक्षते ना के सुपर्णमुपयस्यतंतमिषुपावेशति तस्रो
 वांघर्मो नक्षति स्वहोतोभापिवतमश्चिनेति पूवाहो यजत्यग्नेवीहीत्यनुवषट्करोति स्विष्टकृद्वाज नय
 दुस्त्रिया स्वाहुतं घृतं पयोस्यपिषतमश्चिनेत्यपरहो यजत्यग्नेवीहीत्यनुवषट्करोति स्विष्टकृद्वाज राम
 नंत्रयाणां हवे हविषां स्विष्टकृते नममस्यंति सोमस्य चर्मस्य वाजिनस्येति सयदनुवषट्क
 रेत्यग्नेरेव स्विष्टकृतो नंतरित्येविष्वा आशादक्षिणासादिति ब्रह्माजपतिस्वाहा रुतः शुचिर्देवेषु धर्मः समुद्र
 दर्ममुदयति नोदसः समुद्रमभिधाति गतिमरेमरावायमभ्यावरत्नोर्ध्व उषुण्डतय उधुर्नो

१२॥

नः पासं हससंघे मिया नमस्ति न इत्यभिरूपाय ध्यजे भिरूपंत समुद्रं पावकशे चेतवहि क्षयं
परीति भक्षमाकांक्षते दुतं हविर्मधुह विरिंदुत मेग्नावश्यामते देवधर्म ॥ मधुमतः पितुमतो
वाजवते गिरस्वतो नमस्ते असुमामाहि सीरिति धर्मस्य भक्षयति श्येनो न योनिं सदनं धिया
कृतमायस्मिंत्समवासवा इति संसाध्यमानाद्यान्वाह हविर्ह विष्णो महि सद्यैव्यमिति यदहं
सादयिष्यं तो भवंति स्य वसाङ्गवती हि भूया इत्युत्तमया परिदधाति तदेतदेव मिथुनं यदु
र्मः सद्यो चर्मस्तद्धि श्रं यो शको तो शको यो पयमनी ते श्रोणि कपाले ययस्तदेतस्मदिदमग्नेर्दे
वयो न्यां प्रजनने रेतः सिध्यते जनिर्वेदेव योनिः सोमैर्देवयो न्या आदुतिभ्यः संभूय प्रयोध
जुर्मयः साममयो वेदमयो ब्रह्ममयो मतमयः संभूय देवता अयेति पृथवं वेदयश्चैवं विद्वाने
ति नयश्च क्रतुना यजते ॥ १२ ॥ देवा सुरा वा एषु लोकेषु समयतंत ते वा असुरा इमाने वलोका
पुरो कुर्वत यथो जीयां सो वलीयां सह वंते वा अयस्मयमिवे माम कुर्वत रजतामं तरि संहरिणी
दिवंत तथेमां लोकान् पुरो कुर्वत ते देवा अभ्रुवन् पुरो वा इमे सुरा इमां लोकान् क्रतुपुर इमां लोकान् प्रति

करवामहाइतितथेति तस्मै एवास्याः प्रत्यक्षुर्वैताग्नीध्रमंतरिक्षाद्विद्वानेदिवस्तेतथेमाहो
 कामुस्यस्य कुर्वतते देवा अंशुवन्नुपसद उपपायामोपसदावेमहापुंजयंतीति तथेति तेषामेव प्र
 थमांशुपसदमुपायंस्तथैवैना नस्मा लोकादनुदंतयां द्वितीयांतयांतरिक्षाद्यांततीयांतयादिव
 स्तांस्तथेभ्यो लोकेभ्यो नुदंतते वा एभ्यो लोकेभ्यो नुत्ता असुराः क्रतून् अयंतते देवा अंशुवन्नुपसद
 एवोपायामेति तथेति तस्मात्सिन्धुः सतीरुपसदोद्विद्विरेकैकामुपायंस्ताः षट्समपद्यंत षड्भू
 तं वंस्तान्वा क्रतुभ्यो नुदंतते वा क्रतुभ्यो नुत्ता असुरा मासान अयंतते देवा अंशुवन्नुपसद एवो
 पायामेति तथेति तस्मात् षट्सतीरुपसदोद्विद्विरेकैकामुपायंस्ता द्वादशसमपद्यंत द्वादशवैमा
 सास्तान्वैमासेभ्यो नुदंतते वैमासेभ्यो नुत्ता असुरा अर्धमासान अयंतते देवा अंशुवन्नुपसद ए
 वोपायामेति तथेति तस्माद्द्वादशसतीरुपसदोद्विद्विरेकैकामुपायंस्ता चतुर्विंशतिः समपद्यंत
 चतुर्विंशतिर्वा अर्धमासास्तान्वा अर्धमासेभ्यो नुदंतते वा अर्धमासेभ्यो नुत्ता असुरा अहोरा
 त्रे अयंतते देवा अंशुवन्नुपसदावेवोपायामेति तथेति तेषामेव पूर्वाह्ण उपसदमुपायंस्तथैवै

नानङ्गो नुदंतयामपरहृतेतयारात्रेस्तास्तथोमाभ्यामितरायेंस्तस्मात्सुपूर्वाह्ण एव पूर्वयोपसदाप्रच
रितव्यं स्वपरहृतेपरयातावंतमेव तद्विषये लोके कं परिशिनद्धि ॥ २२ ॥ जितयो वै नामेता यदुपसदा
सपत्न्यां वा एतभिर्देवा विजितिव्यजयंतौ सपत्न्यां विजितिं विजयते य एव वेदयां देवा एषु लोके
षु यामस्तुषु यां मासेषु यामर्धमासेषु यामहोरात्रयोर्विजितिव्यजयंतौ विजितिं विजयते
य एव वेदते देवा अविभक्त्युरस्माकं विप्रेमाणमन्विदमसुरा अभविष्यंतीति तेषु क्रम्यामंत्र
यंतौ ग्निर्वसुभिरुदकामदिं द्रावसुभिरुदकामदिं द्रो रुद्रैर्वरुण आदित्यै र्वरुणस्य तिविंशे वै स्त
तथा युक् क्रम्यामंत्रयंत तेषु वङ्कंतयार वन इमा प्रियतमास्तन्वस्ता अस्य वरुणस्य राशोगहे सं
निदधामहे ताभिरेवनः सनसंगच्छा तै योन एतदति कामाद्य आलुत्को भविषादिति
तथेति ते वरुणस्य राशोगहेतनूः सन्यदधत ते यद्वरुणस्य राशोगहेतनूः सन्यदध
त तत्तानूनं प्रमभवत्तानूनं प्रस्यतानूनं प्रवृत्तस्मादाहुर्न सतानूनं प्रिणोद्रोग्धव्य

मिति तस्मादिदमसुरानां वा भवंति ॥ १४ ॥ शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदा तिथ्यं ग्रीवा उपस
 दः समानवर्हिषी भवतः समानं हि शिरो ग्रीवमिषुं वा एतां देवाः समस्तुर्वत यदुपसदस्त
 स्या अग्निरनीकमासीत् सोमः शल्यो विष्णुस्तेज नं वरुणः पर्णान्निता माज्यधन्वानो व्यसृ
 जंस्तथा पुरो मिदं त आयेत्तस्मादेता आज्यहविषो भवंति चतुरो गेस्तनान् ब्रतमुपैत्यु
 पसस्तु चतुःसंधिर्हृषुरनीकं शल्यस्तेज नं पर्णान्नित्रीं स्तनान् ब्रतमुपैत्युपसस्तु त्रिषंधिर्हृ
 पुरनीकं शल्यस्तेज नं ॥ दोस्तनौ ब्रतमुपैत्युपसस्तु द्विषंधिर्हृषुः शल्यश्च स्येव तेज नं चैकं
 स्तनं ब्रतमुपैत्युपसत्त्वे का स्येवेषु रित्याख्यायत ए कया वीर्यं क्रियते परो वरीयां सो वा इ
 मे लोकौ अर्वा गं हीयांसः परस्ताद र्वा चीरुपसद उपैषामेव लोकौ कानामभिजित्यो उपस
 धायमी ॥ १५ ॥ इमां मे अग्ने समिधमिमां मुपसदं वने रिति तिस्रः स्तिस्रः सामिधेन्यो रूप
 समृद्धा एते द्वे यज्ञस्य समृद्धं यदुपसमृद्धं यत्कर्म क्रियमाणं मृगमिव दत्ति जज्ञिवती र्याज्यानु

राम

वाक्याः कुर्यादग्निर्वृणो जंघनद्य उग्र इव शर्यह त्वं सोमासि सप्ततिर्गयस्फानो अमीव
देदं विष्णुर्विचक्रमेत्रीणि पदा विचक्रम इत्येता विपर्यस्ताभिरपराङ्मुख्य जतिघ्नं तो वा एता
भिर्देवाः पुरोभिदंत आयं न्यदुपसदः संछंदसः कर्त्तव्यान विछंदसो यद्विछंदसः कुर्याद्भीवा
स ३ सुत इदं उदध्यादि श्वराग्लावो जनितोस्तस्माच्छंदस एव कर्त्तव्यान विछंदसस्तदुहस्माहोपावि
र्जनश्रुतेय उपसदां किल वै तद्वा ह्यणे यस्मादप्यश्लीलस्य श्रोत्रियस्य मुखं वै ज्ञायते
तस्मिन्निवरे भर्तृवित्याज्यहविषोऽस्युपसदो ग्रीवासु मुखमध्याहितं तस्माद्धुस्मत्तदाह ॥ २५ ॥
देववर्मवारतद्यत्प्रयाजाश्चानुयाजाश्चाप्रयाजमननुयाजं भवतीषे संशित्या अप्रतिश
रायसकृदतिक्रम्याप्रावयति यज्ञस्याभिक्रान्त्या अनप्रक्रमाय तदाहः क्रूरमिव वा एतत्सोम
मस्य राहोते चरंति यदस्य घृतेनांते चरंति घृतेन हि वज्रेणोद्देववर्महंस्तद्यदंशुरंशुष्टे देवसो
माप्यायतामिंद्रायै कधनविदं आतुभ्यमिद्रायायतामात्वमिंद्रायप्यायस्वाप्याययास्मान्मखीन ॥

श्री. प्र.॥

१५५

सन्ध्यामेधेयास्वस्तितेदेवसोमसुत्यामुदचमशीयेति। जानमाप्याययंति यदेवास्यत्कुरामिवांते चरंति
तदेवास्येतेनाप्याययंत्यथोह न वध्वयंत्येवद्या वापृथिव्योर्वा एषगभोयत्सोमोराजा तद्वदेष्टार
यत्तद्वा मा निप्रेषे भगाय॥ कृतमृतवादिभ्यो न मोदि वेनमः पृथिव्या इति प्रस्तरे निहवन्ते द्यावापृ
थिवीभ्यामेव तन्नमस्तुर्वेत्यथोह नेवर्द्धयंत्येव वर्द्धयंत्येव॥ २६॥ इति पंचिकायां चतुर्थोऽध्यायः॥॥ ६॥
सोमो वैराजा गंधर्वेष्वासी तदेवाश्च ऋषयश्चाभ्यध्यायन्कथमयमस्मान्सोमोराजा गच्छेदिति
सा वागब्रवीत्स्त्री कामा वै गंधर्वा मयेव स्त्रिया भूतया पणध्वमिति नेति देवा अभुवन्कथं वयं
त्वरुते स्यामिति सा ब्रवीत्क्षीणी ते वयं हि वाववो मयार्थो भविता तर्ह्येव वोहं पुनरागंतास्मीति
तथेति तया महानग्या भूतया सोमंराजानमर्क्रीणां सामनुकृतिमस्कं नां वत्सतरीमा जंति सो
मर्कयणी तया सोमंराजानं क्रीणांति तां पुनर्नक्षीणीयात्पुनर्हिसा ताना गच्छन्तस्मादुपांशु वा
चा चरितव्यं सोमेराज नि कीर्ते गंधर्वेषु हि तर्हि वाग्भवति सा ग्ना वैव प्रणीयमाने पुनरा मरुते॥ २७॥ १५५॥
अग्नये प्रणीयमाना या नुबुहीत्याहा ध्वर्युः प्रदेवं देव्या धिया भरता जात वेदसं॥ हव्या नो वक्षदा

ॐ

श्रीरुप

१५५॥

नुषगितिगायत्री ब्राह्मणस्यानुब्रूयाद्वायत्रो वै ब्राह्मणस्तोत्रो वै ब्रह्मवर्चसंगा यत्रीति जसे वै नंतद्व
 त्रवर्चसेन समर्धयतीं महे विद्व्यायश्रूषमिति त्रिष्टुभं राजस्यानुब्रूयात्त्रिष्टुभो वै राजन्य ओजो न्य
 वा इन्द्रियं वीर्यं त्रिष्टुभो जसे वै नंतदिन्द्रियेण वीर्येण समर्धयति शश्वत्त्वर्द्ध्याय प्रजभूरिति स्वाना
 मे वै नंतछैष्ट्यं गमयति शृणोतु नो दस्येभिरनीकैः शृणोत्वग्निर्दिव्यै रजस्तस्याजरसं हस्मिन्म
 जस्तो दीदाय य एवं वेदाय मिह प्रथमो धायि धातुमिरिति जगती वै श्वस्यानुब्रूयाज्जागती वै वैश्यो
 जागताः पशवः पशुभिरै वै नंतसमर्धयति वनेषु चित्रं विभं विशे विश इत्यभिरूपाय यज्ञेभिरूपंतसमर्द्ध
 मयमुष्यप्रदेवयुरित्यनुष्टुभि वा चं विसृजते वाग्वा अनुष्टुप्वा च्येव तद्वा चं विसृजते यमुष्य इति यदाहा
 यमुष्यागमं यापु रागं धर्वेष वाक् समिधिवत द्वा कृ सक्तियं मग्निरुत्थतीत्यं वा अग्निरुत्थत्यमतादिव ज
 न्नम इत्यमृतत्वमेवास्मिंस्तद्वा तिसहस्रं हि सां देवो जीवा तवेकम इति देवो ह्यष्टत जीवा तवेकतो
 यदग्निरिच्छाया स्वापदेवयं नाभा पृथिव्या अधीत्य तद्वा इच्छायास्पदं यदुत्तरवेदीनामिजित वेदो निधीमही

श्री० प्र०॥

१६॥

तिनिधास्यंतो ह्येनं भवंत्यग्ने हव्याय वोळ्व इति हव्यं हि वक्ष्यन्मवत्यग्ने विश्वेभिः स्वनीकदेवैरूणां वंतं प्रथमः
सीदयो निमित्ति विष्णवे रेवेनं तद्देवैः सहा सादयति कुलायिनं घृतं वंतं सवित्र इति कुलायिनि वस्येत यज्ञे क
यते यसेतु दारवाः परिधयो गुग्गुलूणास्तुकाः सुगंधिते जनानीति यज्ञं नययजमानाय साधितियज्ञ
मेव तदुजुधा प्रतिष्ठापयति सीदहोतः स्वउलोके चिकित्वा नित्यग्निर्वैदेवानां होता तस्यैष स्वो लोको यदु
त्तरवेदीनामिः सादधा यज्ञं सुकृतस्य योनाविति यजमानो वै यज्ञो यजमानायै वैतामा शिषमाशास्ते देवा
वीर्देवान् हविषाय जात्यग्ने बृहद्यजमाने वयोधा इति प्राणो वै वयः प्राणमेवाद्यजमाने दधाति निहो
ता होतृषदने विदान इत्यग्निर्वैदेवानां होता तस्यैत होतृषदनं यदुत्तरवेदीनामिस्त्विषो दीद्वां असदस्तु
दक्ष इत्यासन्नो हि स तर्हि भवत्येष ब्रतप्रमतिर्वसिष्ठ इत्यग्निर्वैदेवानां वसिष्ठः सहस्रं भरः शुचिजिह्वो अ
ग्निरिषे पाहवा अस्य सहस्रं भरता यदेन मेकं संतं बहुधा विहरंति प्रहवैसाहस्रं पोषमाप्नोति यएवं वेदं तं दूतः
स्वमुनः परस्पा इत्युत्तमया परिदधाति त्वं वस्य आरुषभ प्रणेता ॥ अग्ने तो कस्य नस्तने तनूनामप्रयुक्तं दीद्य ॥ १६ ॥
होधि गोपा इत्यग्निर्वैदेवानां गोपा अग्निमेवं तत्सर्वं तो गोप्तारं परिदत्त आत्मने च यजमानाय च यत्रैवं विद्वानेत

श्रीरुणा

यापरिद्धाख्योसंवेत्तेविष्णोमेवैतांस्वस्तिं कुरुतेता एतासृष्टावन्वाह रूपसमृद्धा एतद्वैयज्ञस्यसमृद्धयद्
 पसमृद्धयत्कर्मक्रियमाणमगमिवदतितासां त्रिः प्रथमामन्वाह त्रिरुत्तमां तादादशसंपद्यंते द्वादशवैमा
 साः संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापत्यायतनाभिरैवाभीराध्नोति य एवं वेद त्रिः प्रथमां त्रिरुत्तमा
 मन्वाह यज्ञैस्तेव तद्वसौ न स्यति स्थेने बलाया विस्त्रंसाय ॥ २८ ॥ हविर्द्वा नाभ्यां प्रोक्ष्यमाणाभ्यामनुवृ
 हीत्याहाध्वयुर्युजे वां ब्रह्म पूष्यं नमोभिरित्यन्वाह ब्रह्मणा वा एते देवा अयुं जत यद्द्विधा ने ब्रह्मणे वैने
 एतद्युक्तेन वै ब्रह्म विद्यति प्रेतां यज्ञस्य शंभुवेति तच्च द्यावा पृथिवी यमन्वाह तदा दुर्गद्विधा नाभ्यां
 प्रोक्ष्यमाणाभ्यामनुवाचा हाथ कस्मात्तच्च द्यावा पृथिवी यमन्वाहेति द्यावा पृथिवी वै देवानां हविर्धा
 ने आस्तांति उरवाद्यापि हविर्धाने ते हीदमंतरेण सर्वं हविर्यदिदं किंच तस्मात्तच्च द्यावा पृथिवी य
 मन्वाह यमेव यतमाने यदेतानि त्रयमेव स्येते यतमाने प्रवादु गितः प्रवां भरन्मानुषा देवयंत इति
 देवयंतो स्येने मानुषाः प्रभरं त्यासीदतं स्वमुल्लोकं विदाने ॥ स्वासस्थे भवतमिंदवे न इति सोमो वैराजं दुः

॥ श्री० प्र० ॥

॥ १७ ॥

सोमायैवेने एतद्वात आसदेची कृपदधिद्वयोरदधा उक्थं वच इति द्वयोर्हेतुतीयं छदिशधिनिधीयत उक्थं वच
इति यद्वाहयति यं वैकर्मोक्थं वचो यज्ञमेवैतेन समर्चयति यतस्तु चामिथुनाया सपर्यतः ॥ असंयत्तो ब्रते ते तेक्षेति
पुष्यतीति यदेवाद् पूर्वयत्तवसदमाह तदेवैतेन शांत्याशमयति भद्राशक्तिर्यजमानाय सुन्वत इत्याशिषमाशस्तो वि
श्वारूपाणि प्रतिमुच्यते कविरिति विश्वरूपामन्वाह सरराद्यामीक्षमाणो नु ब्रूयाद्विश्वमिव हरिपंरराद्याः शुक्लमिव
च रुष्णमिव च विश्वरूपमवर्तुं आत्मने च यजमानाय च यत्रैवं विद्वानेतां रराद्यामीक्षमाणो न्वाह परित्वा गिर्वणो गि
रुद्युतमया परिदध्याति स यदेव हविर्धाने संपरिष्प्रिते मन्येतां धपरिदध्याद न गन्भावुका ह होतुश्च यजमानस्य च
भार्या भवन्ति यत्रैवं विद्वानेतां हविर्धानयोः संपरिष्प्रितयोः परिदध्याति यजुषा वा एते संपरिष्प्रिये ते यद्विधा
ने यजुषे वेने एतद्वा परिष्प्रयन्ति तोयदेवा ध्वर्युश्च प्रतिप्रस्थाता चोभयते मिथ्यो निहन्याता मधपरिदध्याद ब्रहि
ते संपरिष्प्रिते भवतस्त एता अष्टावन्वाह रूपसमृद्धा एतदेय इत्यस्य समृद्धं यद्रूपसमृद्धं यत्कर्म क्रियमाणम्
गन्निवदति तां सान्निः प्रथमामन्वाह त्रिरुत्तमां त्राह्मणसमं चानेद्वा दशवे मासाः संवत्सरः संवत्सरः प्रजा
पतिः प्रजापत्या यतनाभिरेवाभीराध्नोति य एवं वेद त्रिः प्रथमां त्रिरुत्तमां मन्वाह यज्ञस्येव तद्वत्सो न स्याति स्थे
न्नेवं कायविस्त्रसाय ॥ २६ ॥ अग्नीषोमाभ्यां प्रणीयमानाभ्यामनुब्रूहीत्याहा ध्वर्युसावीर्हि देव प्रथमाय पित्र इति सा वि

श्री रुष्णा

॥ १७ ॥

श्रीमन्वाहत्तदाहर्षदग्नीषोमाभ्यां प्रणीयमानाभ्यामनुवाचाहथकस्मात्सावित्रीमन्वाहोति सविता वेप्र
 तवानासीशोसवितमस्तताएवेनोतमलयंतितस्मात्सावित्रीमन्वाहमेतुमस्तलस्यतिरिति ब्रामलस्यया
 मन्वाहत्तदाहर्षदग्नीषोमाभ्यां प्रणीयमानाभ्यामनुवाचाहथकस्माद्ब्रामलस्ययामन्वाहोतिम
 स्तवेब्रह्महस्यतिर्ब्रह्मैवाभ्यामेतपुरोगवमकर्तव्येब्रह्मस्यैव हि प्यतिप्रदेव्येनुसन्ततोति तस्माद्ब्रह्म
 लस्ययामन्वाहहोतादेवोभ्रमर्त्य इति तच्चमाग्नेयं गां यत्रमन्वाहसोमेराजनिप्रणीयमाने सोम
 वेराजानं प्रणीयमाने सोमवेराजानं प्रणीयमानं तद्वैरौ वसदो हविर्हधानान्यसुरारक्षांस्यजिघां
 संस्तमग्निर्मायया मनयसुरस्तादेति माययेति मायया हिसतमल्लनयत कस्माद्ब्रह्म्याग्निं पु
 रस्ताद्वरं युपवागे दिवे दिव उपमि यं युनिमत्तमिति तिस्रश्चैकां चान्वाहेश्वरो हवा एतौ संयंतौ य
 न्मार्गं हिंसितो यन्वा सो पूर्व उहो भवति यमुच्येन मपुरं प्रलयंतितयानि तिस्रश्चैकां चान्वाह संजा
 नानावेवेनोत संगमयति प्रतिष्ठाया मेवेनोत सति षा पयसा मनश्च यजमानस्यैवा हिंसाया

श्री. प्र
११९८११

18

अग्नेनुवस्वप्रतिहृतद्वयद्वयद्वयमानामन्वाहगन्वायएवतन्मुष्टिमाहुतिंगमवातिसोमोनि
गातिगातेनिदितित्वं सोम्यगायत्रमन्वाहसोमेशजनिप्रणीयमानेस्वयंवेनंतदेवतयास्वेन
छंदसासमर्धवातिसोमःसमर्धमथसासददित्यासल्यन्हेसतर्हिभवतितदतिंक्रुष्येवानुश्रू
याएउतःइवाग्नीधं कृत्यातमस्यराजावरुणस्तमश्चिनेतिवैश्वीमन्वाहक्रतुंसयंतमाक
तस्ययेधसः॥दाधारदक्षमुतममहर्विदं प्रजंयविष्टुःसखिर्वाःअपोऽस्तुतइतिविष्टुर्वै
देवानांधारयःसएवास्माएतद्वारंविष्टुःलोसंतश्चप्रागाभ्रदितिर्भवासीतिप्रपाद्यमानेन्वा
हश्येनोतयोनिंसदनंधियाकृतमित्यासनेहिरण्यसमासदंदेवएषतोतिहिरण्यमयमिवह
वाएषाएतदेवेभ्यश्चदयतियत्कृत्वाजिनंतस्मादेतामन्वाहास्तन्माद्यामस्तुतेविश्वयेदाद
तिवाकुर्यापरिदधातिवरुणदेवयोवाएषतावद्यावदुपनद्धोवावत्सरिश्रितानिप्रपद्यते ॥११॥
स्वयंवेनंतदेवतयास्वेनछंदसासमर्धतितंयद्युषुनाधावेयुरभयंवेच्छेदनेवायंदस्वव ॥११८॥

प्रथम सर्गः

द्वितीयपंचिकाप्रारंभः

प्रो.
५७५

ब्रा० द्वि०

३॥

श्रीगणेशायनमः॥ हरिः ॐ॥ यत्नेन वैदेवा ऊर्ध्वः स्वर्गलोकमायंस्ते विभयुरिमं नो दृष्ट्वा मनुष्या
श्वश्रूषयश्चानुप्रसास्यंतीति तं वै यूपेनैवा यो पयंस्तं यूपेनैवा यो पयंस्तं यूपस्य यूपत्वं तम
वाचीनामनिमित्तोर्ध्व उदायंस्ततो वै मनुष्याश्च श्रूषयश्च देवानां यज्ञवात्सल्याय न्यक्षस्य
किंचिदेशिष्यामः प्रसात्या इति तं वै यूपमेवा विंदन् वाचीनामनिमित्तं ते विदुरनेन वै देवा यज्ञमय
युपमिति तं मुखवा योर्ध्व न्यमित्वंस्ततो वै ते प्रयज्ञमजानन् स्वर्गलोकं तद्यूप ऊर्ध्वो निमीयते
यज्ञस्य प्रसात्यै स्वर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै वज्रो वा एष ययूपः सोऽष्टाश्रिः कर्त्तव्योऽष्टाश्रिर्वै वज्र
स्तं तं प्रहरति द्विषते भ्रातृव्याय वधं चोस्यस्तस्य स्तस्मै स्तर्त्तवै वज्रो वै यूपः स एष द्विषतो वध उद्यम
स्तिष्ठति तस्मादुप्येतर्हि यो द्वेष्टितस्याप्रियं भवत्यमुष्यायं यूपो मुष्यायं यूप इति दृष्ट्वा खादिरं यूपं
कुर्वीति स्वर्गकामः खादिरेषा वै यूपेन देवाः स्वर्गलोकमजयंस्तथैवैतद्यजमानः खादिरेण यूपेन देवा
र्गलोकं जयति वै त्वं यूपं कुर्वीतान्नायकामः पुष्टिकामः समां समां वै बिल्वो गृहीतस्तदन्नायस्य

पमाम् लोकाणां निरतु चित्तस्तुष्टेः पुण्यतिप्रज्ञां च पशुं श्रवणं च विद्वान् चैवं यूपं कुरुते यदे
 व वैष्णोः ३ विष्णोर्ज्योतिरिति वा आचक्षते ज्योतिः स्वेष्टु भवति श्रेष्ठः स्वानां भवति य एवं वेद पा
 लाशं यूपं कुरुतीति तेजस्कामो ब्रह्मवर्चसकामस्ते जो वै ब्रह्मवर्चसं वनस्पतीनां पलाशस्ते
 जस्वी ब्रह्मवर्चसी भवति य एवं विद्वान् पलाशं यूपं कुरुते यदेव पलाशं ३ सर्वेषां वारुणव
 नस्पतीनां जो निर्वसलाशस्तस्मात् पलाशस्यैव पलाशेनाचक्षते मुष्य पलाशममुष्य पला
 शमिति सर्वेषां स्य वनस्पतीनां काम उपातो भवति य एवं वेद ॥ ३ ॥ ऐं ५ यो यूपमेतु
 ब्रूहीत्याहो धार्यं रजं नित्यामध्वरे देवयंत इत्यन्वाहाध्वरे सैन देवयंतो जंति वनस्पते मधु
 ना देव्येनेत्येतैर्मधु देव्यं यदा ज्यं यदूर्ध्वं स्तिष्ठा इविणे ह धत्ता द्रुहा क्षयो मातुर स्या
 उपस्थ इति यदि च तिष्ठा सि यदि च शया सै इविणे मेवास्मा सु धत्ता दिसेव तदा हो
 यस्व वनस्पत इत्युष्ट्रीयमाणायामिरूपा यद्यज्ञेभिरूपं तस्मै इव ष्यं नृथिव्या अधीत्ये

तदेवर्ष्यं यथैव त्रयूपमुन्मिन्वन्ति सुमिती मीयमानो वचो धायश्वाहस इत्याशिष
 माशास्ते समिद्धस्य श्रयमाणः पुरस्तादिति समिद्धस्य श्रेष्ठतत् पुरस्ताद्धूयते अत्रैव
 न्या नो अजरं सुवीरमित्याशिषमेवाशास्त आरे अस्मदमतिं बाधमान इत्यशनायावैषा
 आमतिस्तामेव तदारां नुदते यज्ञा च यजमानाश्चोद्धूयस्व महते सोमगा मेत्याशिषमेवा
 शास्त ऊर्ध्वं ऊषुण ऊतयेति छांदेवो न सवितेति यदै देवानां नेति तदेवामो ३ मिति तिष्ठदेव इ
 व सवितेत्येव तदा होर्ध्वं वाजस्य सनितेति वाजसनिमेवैतं ह नसां सनोति यदंजिभिर्वा
 च द्विर्विंश्यामह इति धंदां सिवा अंजयो वा घतस्तेरेत देवान्यजमाना विदुमं ते मम यज्ञ
 मागच्छ तमम यज्ञमिति यदिह वा अमि बहव इ वयं जंते थस्य देवा यज्ञं मे वगच्छंति यत्रैवं वि
 द्मानेताम न्वाहोर्ध्वं नः पात्यं हसो नि केतुना विश्वे समन्त्रिणं दहेति रक्षां सिवैषा आत्रिणोरक्षां

सिपायानंदहेत्येवतदाहकधीनउर्ध्वोचरथायजीवसइति यदाहकधीनउर्ध्वोचरणायजी
 वसरत्येवतदाहयदिहवाअपिनीतइवयजमानोभवतिपरिहैवैनंतसंवसरायददातिवि
 दादेवेषुनोदुवइत्याशिषमेवाशास्तेजातो जायतेसुदिनत्वे अद्रामितिजातो ह्येवएतजा
 यतेसमर्थआविदधेवर्धमानइतिवर्धयंत्येवैनंतसुनंतिधीराअपसोमनीवेतिपुनंत्ये
 वैनंतदेवयाविप्रउदियर्त्तिवाचमितिदेवेभ्यएवेनंतंनिवेदयतियुवासुवासाःपरिवीतआ
 गादित्युत्तमयापरिदधातिप्राणोवेषुवासुवासाःसोयंशरीरैःपरिवृतःसुश्रेयान्भवति
 जायमानइतिश्रेयान्केयान्श्रेयएतद्वेतिजायमानस्तंधीरासःकवयउन्नयंतिस्वाध्या
 मनसादेवयंतइतियेवाअनूचानास्तेकवयस्तएवेनंतं न्नयंतिताएताःसप्तान्वाहरूप उर
 समुद्राएतंद्वेयज्ञस्यसमुद्रंयद्रूपसमुद्रंयत्कर्मक्रियमाणमृगमिवदतितासांविःप्रथमा

श्रावणं

३॥

मन्वाहं त्रिरुत्तमांता एकादशसंपद्यंत एकादशाक्षरा वै त्रिष्टुप् त्रिष्टुप् बिंदुस्य वज्रं इंद्राय
तनामिरे वामीराधोतिष्ठ एवं वेद त्रिः प्रथमां त्रिरुत्तमा मन्वाहं यस्तस्यैव तद्वर्त्तमान इति
स्येने बलाया विसंसाय ॥ २ ॥ तिष्ठेद्युषाः ३ अनुप्रहरे तद्वत्त्वा दुस्तिष्ठेत् शुक्रामस्य दे
वेभ्यो वै पशवो न्नाद्याया लंभाय नातिष्ठंत ते पशवस्तु प्रतिवा वदतो तिष्ठन्नास्माना लस्य
ध्वेनास्मानि तिततो वै देवा एतं यूपं वज्रमपश्यंस्तमेभ्य उदप्रयंस्तस्माद्विभ्यत उपावर्त्त
ततमेवाद्यायुषा वृत्तास्ततो वै देवेभ्यः पशवो न्नाद्याया लंभाय नातिष्ठंत तिष्ठंतस्मै पश
वो न्नाद्याया लंभाय एवं वेद यस्य चैवं विदुषो यूपस्तिष्ठत्यनुप्रहरेत् स्वर्गं कामस्य तमु
हस्मेतं पूर्वेनैव प्रहरंति यजमानो वै यूपो यजमानः प्रस्तरोऽग्निर्वै देवयोनिः सोमेदेवयो
न्यो आदुतिभ्यः संभूय हिरण्यशरीर उर्ध्वः स्वर्गं लोकं मेष्यतीत्यथ ये तेभ्यो वर आसंस्त

३

एतं स्वरुमपश्यन् पशुकलं तं तस्मिन्काले नु प्रहरेत् तत्र सकामउपासो यो नु प्रहरणे तत्र सका
 मउपासो यः स्थाने सर्वाभ्यो वा एष देवताभ्य आत्मानमात्मते यो दीक्षते तस्मिन् सर्वादेव
 ताः सोमः सर्वादेवताः सयदग्नीषोमीयं पशुमात्मते सर्वाभ्य एव तदेवताभ्यो यजमा
 न आत्मानं निष्क्रीणीते तदा दुर्द्वि रूपो ग्नीषोमीयः कर्तव्यो द्विदेवत्यो हीति तत्तं नादृत्यं पीवइ
 यकर्तव्यः पीवोरूपा वै पशवः कश्चित् इव खलु वै यजमानो भवति तद्यत्पीवा पशुर्भवति
 यजमानमेव तत्स्विनमेधेन समर्धयति तदा दुर्नाग्नीषोमीयस्य पशोरश्नीयात्पुरुषस्य वा
 एषोश्नाति यो ग्नीषोमीयस्य पशोरश्नाति यजमानो ह्येतेनात्मानं निष्क्रीणीत इति तत्तं ना
 दृत्यं वा र्त्रं वा एतद्विष्यदग्नीषोमीयो ग्नीषोमाभ्यां वा इंदो वृत्रमहं स्तावेन मभूतामावा
 भ्यां वै वृत्रमवधीर्वरं ते वृणा बहा इति वृणाथामिति तावेतमेव वरमवृणातां श्वः सुत्यायां
 पशुंस एनयोरेषोच्युतो वरयतो ह्येनयोस्तस्मान्न स्यादिति त्वयं वै बलीमित्यं च ॥ ३ ॥ आप्री

श्रा. द्वि. ॥
॥ ४ ॥

मिरा प्राणाति ते जो वै ब्रह्मवर्चसमाप्ति यस्ते जसे वै नंत दुस्सवर्चसेन समर्धयति समिधो यज
ति प्राणा वै समिधः प्राणा ही दंसर्वे समिधते यदि दं किंच प्राणा ने वत स्त्रीणाति प्राणा न्यज
माने दधाति त नूनपातं यजति प्राणो वै त नूनपात्सहितं च वाति प्राणमेव त स्त्रीणाति
प्राणं यजमाने दधाति नराशंसं यजति प्रजा वै नरो वा कुशंसः प्रजां चैव त द्वाचं च प्राणाति
प्रजां च वाचं च यजमाने दधाती वो यजत्यन्नं वा इच्छोन्नं मेव त स्त्रीणात्यन्नं यजमाने दधा
ति बहिर्यजति पशवो वै बहिः पशूनेव त स्त्रीणाति पशून् यजमाने दधाति दुरो यजति वृ
ष्टिर्वै दुरो वृष्टिमेव त स्त्रीणाति वृष्टिं मन्नाद्यं यजमाने दधात्युषासान् क्ता यजत्यहोरात्रे
वा उषासान् क्ता होरात्रे एव त स्त्रीणात्यहोरात्रयोर्वजमाने दधाति देव्या होतारा यजति
प्राणापानौ वै देव्या होतारा प्राणापानौ वैव त स्त्रीणाति प्राणापानौ यजमाने दधाति ॥ ४ ॥
ति स्त्रो देवी र्यजति प्राणो वा अपानो व्यानस्ति स्त्रो देव्यस्ता एव त स्त्रीणाति ता यजमाने दधा

६

तिष्ठ हारं यजति वाग्वेत्वा वाग्धीः सर्वेताष्टीव वाचमेव तत्प्रीणाति वाचं यजमाने
 दधाति वनस्पतिं यजति प्राणो वै वनस्पतिः प्राणमेव तत्प्रीणाति प्राणं यजमाने दधा
 ति स्वाहा कृतीर्यजति प्रतिष्ठा वै स्वाहा कृतयः प्रतिष्ठा यामेव तद्यज्ञमंततः प्रतिष्ठा
 पयति ताभिर्मथ क्रूष्या प्रीणीया यद्यथ क्रूष्या प्रीणाति यज्ञमानमेव तद्धुताया
 नोत्सृजति ॥४॥ पर्यग्नये क्रियमाणायानुभूदीत्याहा ध्वरं रग्निर्होतानो अध्वर
 इति त्वमग्नेयं गायत्रमन्वाह पर्यग्निक्रियमाणो स्वयैवैनंतदेव तया स्वेन ह
 दसा समर्धयति वाजी सन्परिणीयत इति वाजिनमिव स्वेन संतं परिणयंति परि
 विविष्टध्वरं यात्यग्नीरथारिवेत्येष हिरथारिवा ध्वरं परियाति परिवा जपतिः कवि
 रित्येष हि वाजानां पतिरत उपप्रेष्य होतर्हव्यादेवेभ्य इत्याहा ध्वरं रज्जं दग्निरसनं दग्निमि

॥ ब्रा. द्वि. ॥ तिमैत्रावरुण उपप्रेषं प्रतिप्रद्यते तदा दुर्यध्वसुर्होतारमुपप्रेष्यत्यथ कस्मान्मैत्रावरुण
 ॥ ५ ॥ उपप्रेषं प्रतिप्रद्यत इति मनोवैयस्यस्य मैत्रावरुणो वाग्यज्ञस्य होता मनसा वा इषिता वाग्वद
 तियां ह्यन्यमनावाचं वदत्यसुर्यो वै सा वाग्देवजुष्टा तद्यन्मैत्रावरुणो उपप्रेषं प्रतिप्रद्यते
 मनसैव तद्वाचमीरयति तन्मनसे रितया वाचा देवेभ्यो हव्यं संपादयति ॥ ५ ॥ देव्याः शमि
 तार आरभध्वसुतमनुष्या इत्याहये वैवदेवानां शमितारो ये च मनुष्याणां तानेव तत्सं
 शास्त्युपनमतमंध्यादुराशा सा भामेधपतिभ्यां मेधमिति पशुर्वै मेधो यजमानो
 मेधपतिर्यजमानमेव तत्त्वेन मेधेन समर्धयत्यथोखत्वा दुर्यस्यैवावकस्यै च देवतायै
 ति ॥ पशुरालभ्यते सैव मेधपतिरिति स यद्येकदेवस्यः पशुस्यान्मेधपतय इति ब्रूयाद्यदि द्वि ॥ ५ ॥
 देवस्यो मेधपतिभ्यामिति यद्विबहुदेवस्यो मेधपतिभ्य इत्येतदेव स्थितं प्रास्मा अग्निभर

नान्व

तेतिपशुर्वैर्नयिमानः समत्युं प्रापश्यसि देवास्त्वा मयैतैर्लुं तं देवा अश्रुवन्नेहि स्वर्गं ~~लो~~ वेत्ताः
कंगमयिष्यामइति सतथेत्यब्रवीत्तस्य वै मे युष्माकमेकः पुरस्तादै चितितथेति तस्या
ग्निः पुरस्तादै सोऽग्निमनुप्राच्यावत तस्मादादुरागते वाव सर्वः पशुरग्निं हि सोऽनुप्राच्य यो ३
वतेति तस्मादस्याग्निं पुरस्तादुरंति स्तृणीत बहिरिष्योषध्यात्मा वै पशुः पशुमेव त
त्सर्वात्मानं करोत्यन्वेनं माता मन्यतामनुपितानुभ्राता सगर्भ्यो नु सखा सयूथ इति
जनित्रैरेवै नंत तस्मिन्मतमात्ममंत उदीचीनां अस्थपदो निधत्ता सूर्यं चक्षुर्गमयता द्वातं
प्राणमन्ववस्तजता दंत रिक्षमसुं दिशः श्रोत्रं पृथिवीं शरीरमिष्ये वै नंत द्रोकेषा
दधात्येकधा स्यत्त च नाश्रयतात्पु रानाभ्या अपिश सोव पा मुत्विद ता दंत रे वोष्मा वारयथा णा
दिति पशुषेव तस्माणां दधाति श्येनमस्य वक्षः कृणुतात्प्रशसावाद्दृशत्कादोषणीकश्य

ब्रा.दि.
॥६॥

वेवांसा छिद्रे श्रोणी कवचोरु स्त्रे कपर्णी छावंता षड्दिशंति रस्य वं क्रयस्तानुष्ठो च्याव
यता ह्रात्रं गात्रमस्या नूनं कृणुतादि संगान्ये वास्येत ह्रात्राणि प्राणा एव बध्य गोहं पार्थ
वं खनतादित्या हीषधं वा ऊवध्यमियं वा ओषधीनां प्रतिष्ठा तदेन त्वाया मेव प्रति
ष्ठाया मंततः प्रतिष्ठापयति ॥६॥ अस्मारक्षः संसृजतादित्या ह तु पै वै फलीकरणेर्द
वाहविर्यज्ञेभ्यो रक्षां सिनिरभजे न्मस्मा महायक्षा सयंदस्मारक्षः संसृजतादित्या ह
रक्षां स्येय तत्त्वेन भागधेयेन यक्षान्तिरवदद्यते तदा दुर्नर्यक्षे रक्षां कीर्तयेत्कानि
रक्षां स्यते रक्षां वै यक्ष इति तदुवा आहुः कीर्तये देवयो वै मागिनं भागान्मुदते च यते
वैनं सयदिवैनं न च यते थपुत्रमथ पौत्रं च यते त्वेवैनमिति सयदिकीर्तयेत्तिर इव वार
तदा चो यदुपांशुतिर इवैतद्य इक्षां स्यथ यदुचैः कीर्तयेद्दीश्वरो हास्यना चो रक्षां भाषो

॥६॥

जनितीयेषां राक्षसी वाचं वदति सयां वै दृष्टो वदति यामुन्मत्तः सा वै राक्षसी वाङ्मात्म
 आ नादृष्यति नास्य प्रजायां दृष्टजायते य एवं वेद वनिष्ठमस्य मारा विष्टोरूकं मन्ये मा
 नाने दृष्टो केतनये रवितारवच्छमितार इति ये वै वेदेवानां शमितारो ये च मनुष्या
 णां ते भ्यश्च वै न तस्य रिददात्यधिगोशमीध्वं सुशमिशमीध्वं शमीध्वमाधिगा ३ उड
 ति त्रिर्ज्या दपावेति चाधिगुर्वै देवानां शमितारो यो निग्रभीता शमितभ्यश्चैवैनं
 तं निग्रभीतभ्यश्च संप्रयच्छति शमितारो यदत्र सुकृतं कृणवथास्मा सुतद्यदुष्कृतं
 मन्यत्र तदस्याहाग्निर्वै देवानां होतासीत्स एनं वाचा वयशाद्वाचा वा एनं होता वि
 शस्ति तद्यदवाग्यसरः कृतं तिर्यदुत्थणं यद्विधुरं क्रियते शमितभ्यश्चैवैनं तं नि
 ग्रभीतभ्यश्च समनुदिशति स्वस्येव होतो न्युच्यते सर्वायुः सर्वायुत्वाय सर्वमा

ब्रा० दि० सुरेति य एवं वेद । ७ ॥ पुरुषं वै देवाः पशुमालभन्त तस्मादालब्धाम्मेध उदका
 ॥ ७ ॥ मत्सोऽश्वं प्राविश तस्मादश्वो मेध्यो भवदथैनमुक्त्रांतमेधमर्थाजंतसकिंपुरुषो
 भवत्तेश्वमालभन्त सोऽश्वादालब्धा दुदकामत्सगां प्राविश तस्माद्वै मेध्यो भवद
 थैनमुक्त्रांतमेधमर्थाजंतसगौरमगो भवत्ते गामालभन्त स गोरालब्धा दुदकाम
 त्सोऽविं प्राविश तस्मादविर्मेध्यो भवदथैनमुक्त्रांतमेधमेध्याजंतसगवयो भवत्ते वि
 मालभन्त सो वै रालब्धा दुदकामत्सो जं प्राविश तस्मादजो मेध्यो भवदथैनमुक्त्रांतमे
 धमर्थाजंतस उष्ट्रो भवत्सो जेज्योक्तमामिवारमन्त तस्मादेष एतेषां पशूनां प्रयुक्त
 मोयदजस्तेजमालभन्त सो जादालब्धा दुदकामत्स इमां प्राविश तस्मादियं मेध्या भ
 वदथैनमुक्त्रांतमेधमर्थाजंतस शरभो भवत्त एत उक्त्रांतमेधा अमेध्याः पशवस्तस्मा

देतेषां माश्रीयात्तमस्यामन्वगच्छत्सोनुगतो ब्रीहिरभवत्तद्यत्पशोः पुरोकाशमनुनिर्व
 पत्ति समेधेन नः पशुनेष्टमसत्केवलेन नः पशुनेष्टमसदिति समेधेन **स्य** पशुनेष्टम **हा २॥**
 वत्तिकेवलेन हास्य पशुनेष्टमवतिथ एव वेद ॥ ८ ॥ सवा एष पशुरेवा लभ्य यत्पुरो **ते**
 काशस्तस्य दानि किंशारुणिता निरोमाणि ये तुषाः सात्वये फलीकरणास्तदस्य
सा सिष्टं किंस्तन्मांसं यत्किंचित्कं सारं तदस्थि सर्वेषां एष पशूनां मेधेन यजते यः पुरो वा
 काशेन यजते तस्मादाहुः पुरोकाश सत्रं लोक्यमिति युवमेतानि दिवि रोचनान्यग्नि
 श्वसोमसक्रतू अधत्त ॥ युवं सिंधूरं भिरास्ते रवद्यादग्नीषोमावमुंचतं गृभीतानि
 तिवपाये यजति सर्वा निवो एष देवता भिरा लब्धो भवति यो दीक्षितो भवति तस्मादाहुः
 न दीक्षितस्याश्रीयादिति स यदग्नीषोमावमुंचतं गृभीतानि वपाये यजति सर्वा **ति** एव

ब्रा. द्वि०

८॥

४

तद्देवताभ्यो यजमानं प्रमुञ्चति तस्मादादुरशितव्यं वपायां दुतायां यजमानो हि स तर्हि भव
तीत्यान्यं दिवो मातरि श्वाजभारेति पुरोकाशं यजत्यमय्नादन्यं परिष्येनो अदेरितीत इव च
क्षेप इत इव च मेधः समाहृतो भवति स्वदस्वहव्यासमिषो दिदीहति पुरोकाशस्त्रिदशकृतो य
जति हविरे वास्मा एतत्स्वदयतीषमूर्जमात्मं धत्ते इषा मुपह्वयते पशवो वा इका पशून्
वत दुपह्वयते पशून् यजमाने दध्याति ॥ ८ ॥ मनोताये हविषो वदीयमानस्यानु ब्रहीत्या
हा ध्वर्युस्तं ह्यग्ने प्रथमो मनोतेति सूक्तमन्याह तदादुर्यदन्यदेवत्य उत पशुर्भवत्यथ क
स्मारान्नेयीरेव मनोताये हविषो वदीयमानस्यान्याहेति तिस्रो वै देवानां मनोतास्ता
सुहितेषां मनोता निवाग्धे देवानां मनोता तस्यां हितेषां मनोता निगोर्वै देवा
नां मनोता तस्यां हितेषां मनोता न्यग्भिर्देवानां मनोता तस्मिन् हितेषां मनोता

॥ ८ ॥

हेरंबू

न्यग्निः सर्वमनोता अग्नौ मनोताः संगच्छंते तस्मादाग्नेयीरेव मनोतायै हविषो व
 दीयमानस्यान्वाहाग्नीषोमा हविषः प्रस्थितस्येति हविषो यजति हविष इति रूपस
 मृद्धा प्रस्थितस्येति रूपसमृद्धा सर्वा मिर्हास्य समृद्धिभिः समृद्धं हव्यं देवानप्येतिय
 एवं वेदवनस्पतियजति प्राणो वै वनस्पतिर्जीवं हास्य हव्यं देवानप्येतिय त्रेवं विद्वान्व
 नस्पतियजति स्विष्टकृतं यजति प्रतिष्ठा वै स्विष्टकृत् प्रतिष्ठा यामेव तद्यज्ञमंततः प्रति
 ष्ठापयतीळा मुपकृत्यते पशवो वा इळा पशूनेव तदुपकृत्यते पशून् यजमाने दधाति द
 धाति ॥१०॥ ॥ इति प्रथमोऽध्यायः ॥ ॥ देवा वै यज्ञमतन्वत तांस्तन्वानानां सुरा अभ्याय
 न्यज्ञवेशासमेकां करिष्याम इति तानाप्नोते पशोः पुर इव पर्यग्नेर्यूपं प्रति पुरस्तादुपायं स्ते दे
 वाः प्रतिबुध्याग्निमयीः पुरस्त्रिपुरं पर्यास्यंत यज्ञस्य चात्मनश्च गुप्त्येता एषामिमा अग्नि
 मय्यः पुरो दीप्यमाना भ्राजमाना अतिष्ठंस्ता असुरा अनपद्ये वा पादवं स्तेग्निनेव पु

ब्रा० द्वि०

॥९॥

१

न ६

सप्तशो ३

रस्तादसुररक्षांस्यपाप्मताग्निनापश्चात्तथैवैतद्यजमानायत्तयग्निकुर्वत्यग्निमयी
रेवतत्पुरस्त्रिपुरं पर्यस्यते यजस्य चात्मनश्च गुप्त्येतस्मात्पर्यग्निकुर्वन्ति तस्मात्प
र्यग्नयेन्वाह तं वा एतं पशुमाप्रीतं संतं पर्यग्निकृतमुदं च नयन्ति तस्योत्सुकं पुरस्ता
द्धरन्ति यजमानो वा एष निदानेन यत्पशुरनेन ज्योतिषाय जमानः पुरो ज्योतिः स्वर्गलोकमेष्ट
ताति तेन ज्योतिषाय जमानः पुरो ज्योतिः स्वर्गलोकमेति तं यत्र निहनिष्यं तो भवन्ति तदध्वर्युर्बहिरध
स्तादुपास्यति यदेवैमद आप्रीतं संतं पर्यग्निकृतं बहिर्वेदिनयन्ति बहिर्षदमेवैनं तत्कुर्वन्ति तस्योव
ध्यगोहं रवनं त्योषधं वा ऊवध्यमियं वा ओषधीनां प्रतिष्ठा तदेन त्वायामेव प्रतिष्ठायामंततः
प्रतिष्ठापयन्ति तदा दुर्यदेष हविरेव यत्पशुरथास्य बद्धैति लोमानि लग्नकुष्ठिकाः शफाविषा
णो स्कंदति पिशितं केनास्य तदा पूर्यत इति यदेवैतत्पुरोकाशमनुनिर्वपन्ति तेनैवास्य तदा पूर्यते पशु
भ्यो वै मेधा उदकांस्तो ब्रीहिश्चैव यवश्च भूतावजायेतां तद्यत्पशो पुरोकाशमनुनिर्वपन्ति समेधेन नः पशु
नेष्टमसक्तेवलेन नः पशुनेष्टमसहितं समेधेन हास्य पशुनेष्टं भवति केवलेन हास्य पशुनेष्टं भवति य

॥९॥

एवं वेद ॥ ३३ ॥ तस्य वपासु हिरिव्याहरंति तामध्वर्युः सुवेणाभिचारयन्नाहस्तोकेभ्यो नुब्रूहीति त
 द्यस्तोकाश्चोतंति सर्वदेवत्या वैस्तोका निना इमे न मिप्रीता देवाना छानिति जुषस्व सप्रथस्तममि
 त्यन्वाहवचोदेवसरस्तमं हव्या जुह्वान आसनीत्यग्नेरेवैनांस्तदास्ये जुहोतीमं नो यज्ञममतेषु धे
 हीति सूक्तमन्वाहमाह व्याजातवेदो जुषस्वेति हव्य जुष्टिमाशास्तेस्तोकानामग्नेमेदसो घृतस्येति
 मेदसश्च हि घृतस्य च भवंति होतः प्राशानः प्रथमो निषद्येत्यग्निर्वैदेवानां होताग्ने प्राशान प्रथमो
 निषद्येत्येवमदाह घृतवतः पावकस्तेस्तोकाश्चोतंति मेदस इति मेदसश्च स्येव हि घृतस्य च भवंति
 स्वधर्मं देववीतये श्रेष्ठं नो धेहि वार्यमित्याशिषमाशास्ते तुभ्यंस्तोका घृतश्रुतो ग्नेविप्राय संत्येति
 घृतश्रुतो हि भवत्यधिः श्रेष्ठः समिध्यसे यज्ञस्य प्राविता भवेति यज्ञसमृद्धिमाशास्ते तुभ्यंश्चोतंत्य
 धिगोशचीवः स्तोका सो अग्ने मेदसो घृतस्येति मेदसश्च स्येव हि घृतस्य च भवंति कविशस्तो बह
 ताभानुनागा हव्या जुषस्व मेधिरेति हव्य जुष्टिमेवाशास्ते ओजिष्ठं ते मध्यतो मेद उद्धतं प्रते वयं ददामहे
 श्चोतंति ते वसोस्तोका अधित्वचिप्रतितां देवशो वीहीत्यभ्येवैनांस्तद्वषट्करोति यथा सोमस्याग्ने वीही

श्री० दि० ॥

॥ १० ॥

तितद्यस्तोकाश्चोतंति सर्वदेवत्यावैस्तोकास्तस्मादियं स्तोकशो वृष्टिर्विभक्तोपाचरति ॥ १२ ॥ तदा दुः
कास्वाहाकृतीनां पुरोनुवाक्याः कः प्रेषः कायाज्येति या एवैता अन्वाहताः पुरोनुवाक्याः यः प्रेषः संप्रेषो
यायाज्यासायाज्या तदा दुःकादेव तास्वाहाकृतय इति विश्वे देवा इति ब्रूयात्तस्मात्स्वाहाकृतं हविरदंतु
देवा इति यजंतीति देवा वै यज्ञेन श्रमेण तपसा दुःकृतिभिः स्वर्गलोकमजयंस्तेषां वपाया मेव दुःकृतायां स्व
र्गलोकः प्राख्यायतं ते वपामेव दुःकृतानां दूरोत्तराणि कर्माण्युर्ध्वाः स्वर्गलोकमायंस्ततो वै मनुष्याश्च
सपयश्च देवानां यज्ञवास्त्वभ्यायन्यशस्य किंचिदेशिष्यामः प्रशास्या इति ते मितः परिचरंतरेत्यशु
मेव निरां त्रंशयानंते विदुरियान्वाव किल पशुर्यावती वपेति स एतावानेव पशुर्यावती वपाथयदेनं त
तीयसवने श्रपयित्वा जुह्वति भूयसीभिर्न आदुतिभिरिष्टमसत्किं वलेन नः पशुनेष्टमसदिति भूयसी
भिर्न स्यादुतिभिरिष्टं भवति केवलेन हास्य पशुनेष्टं भवति य एवं वेद ॥ १३ ॥ सावा एषाम् तादुतिरेव
यद्वपादुतिरमृतादुतिरग्न्यादुतिरमृतादुतिराज्यादुतिरमृतादुतिः सोमादुतिरितावा अशरीरा आ
दुतयो यावैकाश्वाशरीरा आदुतयो मृतत्वमेव ताभिर्यजमानो जयति सावा एषा रेत एव यद्वपा प्रिव वैरेतो ली
यते प्रेव वपा लीयते शुक्लं वैरेतः शुक्ला वपा शरीरं वैरेतो शरीरा वपा यद्वैलोहितं यन्मांसं तच्छरीरं तस्माद्वा

॥ १० ॥

धावदलोहितं तावत्परिवासयेति सा पंचावता भवति यद्यपि चतुरवती यजमानस्य दथ पंचाव
 नैव वपाज्यस्योपस्तृणाति हिरण्यशक्लौ वपाहिरण्यशक्लौ आज्यस्योपरिष्ठादभिचारयति तदा
 दुर्यद्विरण्यं न विद्येत कथं स्यादिति द्विराज्यस्योपस्तीर्य वपामवदाय द्विरपरिष्ठादभिचारयत्य
 मृतं वा आज्यममृतं हिरण्यं तत्र सकामउपाप्तो यो आज्ये तत्र सकामउपाप्तो यो हिरण्ये तस्य च सं
 पद्यंते पांक्तो यं पुरुषः पंचधा विहितो लोमानि त्वङ्मांसमस्थिमज्जा स यावानेव पुरुषस्तावंतं यजमा
 नं संस्कृत्याग्नेर्देवयो न्या जुहोत्यग्निर्वै देवयोनिः सोग्नेर्देवयो न्या आहुतिभ्यः संभूय हिरण्यशरी
 रं ऊर्ध्वः स्वर्गं लोकमेति ॥ ३४ ॥ देवेभ्यः प्रातर्यावभ्यो होतरनुब्रूहीत्याहा ध्वर्युरेते वाव देवाः प्रातर्यावा
 णो यद्ग्निरुषा अश्विनौ त एते सप्तमिं षष्ठं दोमिरागच्छंत्यास्य देवाः प्रातर्यावा णो हवं गच्छंति य एवं वेद प्र
 जापतौ वै स्वयं होतरि प्रातरनुवाकमनुवक्ष्यत्युभये देवा सुरायश्च सुपावसन् सभ्यमनुवक्ष्यत्यसभ्यमि
 तिसवै देवेभ्य एवान्वब्रवीत्ततो वै देवा अभवन् परासुरा भवत्यात्मना परास्यद्विषन्पाप्मा भ्रातृभ्यो भवति य
 एवं वेद प्रातर्वै सतं देवभ्यो न्वब्रवीद्यत्प्रातरन्वब्रवीत्तत्प्रातरनुवाकस्य प्रातरनुवाकत्वं महति रात्र्या अनू
 च्यः सर्वस्येवाचः सर्वस्य ब्रह्मणः परिगृहीत्यै यो वै भवति यः श्रेष्ठतामश्नुते तस्य वाचं प्रोदितामनु प्रवदंति

सप्तमि ५

ब्रा० द्वि० ॥

॥ ११ ॥

तस्मान्महतिराध्या अनूच्यः पुरावाचः प्रवदितोरनूच्योपवाचिप्रोदितायामनुब्रूयादन्यस्यैवैन
मुदितानुवादिनंकुर्यात्तस्मान्महतिराध्या अनूच्यः पुराशकुनिवादादनुब्रूयान्तिर्भतेर्वा एतन्मु
खं यद्दयांसि यच्छकुनयस्तद्यत्पुराशकुनिवादादनुब्रूयान्मायक्षियांवाचंप्रोदितामनुप्रवदिष्येति
तस्मान्महतिराध्या अनूच्योऽथोखलुयदैवाध्वर्युरुपाकुर्यादथानुब्रूयाद्यदावाअध्वर्युरुपाक
रोतिवाचैवोपाकरोतिवाचाहोतान्वाहवाग्धिजस्तत्रसकामउपातोयोवाचिचब्रह्मणिचा॥१५॥
प्रजापतौवैस्वयंहोतरिप्रातरनुवाकमनुवक्ष्यतिसर्वादेवताआशंसंतमामभिप्रतिपत्स्यतिमा
मभीतिसप्रजापतिरैक्षतयद्येकां देवतामादिष्टामभिप्रतिपत्स्यामीतरामेकेन देवताउपाप्ता
भविष्यतीतिस एतामृचमपश्यदापोरेवतीरित्यापोवैसर्वादेवतारिवत्यः सर्वादेवताः स एतय
चोप्रातरनुवाकंप्रत्यपद्यतताः सर्वादेवताः प्रामोदंतमामभिप्रत्यपादिमामभीतिसर्वाहास्मिंदे
वताः प्रातरनुवाकमनुब्रूवतिप्रमोदंतैसर्वाभिर्हास्यदेवताभिः प्रातरनुवाकः प्रतिपन्नोभवतिय
यवं वेदते देवाअविमयुरादातारोवैनद्रमंप्रातर्यज्ञमसुरायथोजीयांसोबलीयांस एवमितितान
ब्रवीदिंद्रोमाविभीतत्रिषमृद्धमेभ्योहंप्रातर्वज्रंप्रहर्तास्मीयितांवावतदृचमब्रवीद्वज्रस्तेनय

राम

॥ ११ ॥

दपोनश्रीयावज्जस्तेनयत्रिष्टुष्वज्जस्तेनयदाक्तमेभ्यः प्राहरन्तेनैनानहंस्ततोवैदेवाअभवन्परसुरा
 भवत्यात्मनापरास्यद्विषन्पाप्माभ्रातृव्योभवतियएवंवेदतदाहुःसर्वेहोतास्याधेतस्यामृचिस
 र्वाणिछंदंसिप्रजनयेदित्येषावावत्रिरनूक्तासर्वाणिछंदंसिभवत्येषाछंदसांप्रजातिः॥१६॥शतम
 नूच्यमायुष्कामस्यशतायुर्वैपुरुषःशतवीर्यःशतैन्द्रियआयुष्येवैनंतद्दीर्यइंद्रियेदधातित्रीणि
 चशतानिषष्टिश्चानूच्यानियत्कामस्यत्रीणिचवेशतानिषष्टिश्चसंवत्सरस्याहानितावान्तं
 वत्सरःसंवत्सरःप्रजापतिःप्रजापतिर्यत्तउपेनयत्तो नमतियस्येवंविद्वांस्त्रीणिचशतानिषष्टिंचान्वा
 दसप्तचशतानिविंशतिश्चानूच्यानिप्रजापशुकामस्यसप्तचवेशतानिविंशतिश्चसंवत्सरस्याहोरा
 त्रांस्तावान्तंसंवत्सरःसंवत्सरःप्रजापतिर्यत्प्रजायमानंविश्वरूपमिदमनुप्रजायतेप्रजापतिमेवतत्प्र
 जायमानंप्रजयापशुभिरनुप्रजायतेप्रजास्यैप्रजायतेप्रजयापशुभिर्यएवंवेदाहोशतान्यनूच्या
 न्यजाह्मणोक्तस्ययोवादुरुक्तोक्तःशमलगहीतोयजेताष्टाक्षरावैगायत्रीगायत्र्यावैदेवाःपाप्मा
 नंशमलमपाघ्नतगायत्र्यैवात्यतसाप्रानंशमलमपहंत्यपपाप्मानंहतेयएवंवेदसहस्रमनूच्यंस्वर्ग
 कामस्यसहस्राश्वीनेवाइतःस्वर्गो लोकःस्वर्गस्यलोकस्यसमष्ट्येसंपत्यैसंगत्याअपरिमितमनू

श्री० दि० ॥
॥३२॥

च्यमपरिमितो वै प्रजापतिः प्रजापतेर्वा एतदुक्तं यत्प्रातरनुवाकस्तस्मिन् सर्वे कामा अ-
वरुध्यन्ते स यदपरिमितमन्वाह सर्वेषां कामानामवरुध्ये सर्वान् कामानवरुध्ये य एवं वेद
तस्मादपरिमितमेवानुच्यं सप्ताग्नेयानि छंदांस्यन्वाह सप्त वै देवलोकाः सर्वे षु देवलो-
केषु राभ्यो तिस्र एव वेद सप्तौषस्यानि छंदांस्यन्वाह सप्त वै ग्राम्याः पशवो वग्राम्यान् पशून्नु-
ग्र एव वेद सप्ताश्विनानि छंदांस्यन्वाह सप्ता वै वागवदस्तावद्वै वागवदस्तस्यैवाचः स-
र्वस्य ब्रह्मणः परिगृहीत्यैतिस्रो देवता अन्वाह त्रयो वा इमे त्रिवृतो लोकौ एषामेव लोका-
नामभिजित्यै ॥३७॥ तदाहुः कथमनुच्यः प्रातरनुवाक इति यथा छंदसमनुच्यः प्रातरनु-
वाकः प्रजापतेर्वा एतान्यंगानि यच्छंदांस्येष उ एव प्रजापतिर्यो यजते तद्यजमानाय हितं
पठो नूच्यः प्रातरनुवाकः पशुणा दावै पशवः पशूनामवरुध्य अर्धर्चश एवानुच्यो यथै-
वैनमेतदन्वाह प्रातिष्ठाया एव द्विप्रतिष्ठो वै पुरुषश्चतुष्पादाः पशवो यजमानमेव तद्विप्रतिष्ठं
चतुष्पातु पशुषु प्रतिष्ठापयति तस्मादर्थर्चश एवानुच्यस्तदाहुः कथं प्रातरनुवाकः कथं
मव्यूहो भवतीति यदेवा स्य ब्रह्मती मध्याह्नेतीति ब्रह्मतेनेत्याहुः इति भागवा अन्या देवता

॥३२॥

अन्यास्तोमभागाश्चंदोभागास्ताया अग्नावाकृतयोदूयंतेतामिराकृतिभागाः प्रीणात्यथय
 स्तुवंति चरं संति च तेन स्तोमभागाश्चंदोभागा उभयोहास्येता देवताः प्रीता अभीष्टा भवंतिय
 एवं वेदत्रयस्त्रिंशद्देवाः सोमपांस्त्रयस्त्रिंशदसोमपां अहो वसव एकादश रुद्रा द्वादशादित्याः
 प्रजापतिश्च वषट्कारश्चेते देवाः सोमपां एकादश प्रयाजा एकादशानुयाजा एकादशोपयाजा
 एते सोमपाः पशुभाजनाः सोमेन सोमपान् प्रीणाति पशुना सोमपानुभयोहास्येता देवताः प्री
 ता अभीष्टा भवंतिय एवं वेदामू दुषारुशत्पशुरित्युत्तमया परिदधाति तदा कुर्यत्री क्रतू नन्वाहा
 नियमुषस्य माश्विनं कथमस्यैक यर्चा परिदधतः सर्वे त्रयः क्रतवः परिहिता भवंतीत्यमू दु
 षारुशत्पशुरित्युषसो रूपमाग्नि रधाय्य त्विय इत्यग्नेरयो जिवां वषण्वसूरेथो दस्त्रावमसोमा
 ध्वीममश्रुतं हवमित्याश्विनो रेवमुहास्यैक यर्चा परिदधतः सर्वे त्रयः क्रतवः परिहिता भवंति
 भवंति ॥ १२ ॥ इति द्वितीयोऽध्यायः ॥ ऋषयो वै सरस्वत्यां सत्रमासत ते कवयमैतूषं सोमादनयं
 दास्याः पुत्रः कितवो ब्राह्मणः कथं नो मध्ये दीक्षिष्टेति तं बहिर्धन्वो देवहन्त्रेन पिपासाहेतु सरस्वत्या उ
 दकं मापादिति सबहिर्धन्वो दूक् पिपासाया वित्त एतदपो न प्रीयमपश्यत्प्रदेवत्रा ब्रह्मणे गातुरे

श्री ०६०॥

॥१३॥

13

त्वितितेनापां प्रियं धामोपागच्छन्मापो नूदायं संसरस्वती समंतं पर्यधावत्तस्माद्वाप्येतर्हि परिसा
रकमित्याचक्षते यदेनं सरस्वती समंतं परिससारते वा ऋषयो ब्रुवन्विदुर्वा इमं देवं उपे मंङ्कयामवा
इति तथेति तमुपाङ्कयंत तमुपद्रूयैतदपो न प्रीयमकुर्वन्त प्रदेवत्रा ब्रह्मणे गातुरे त्वितितेनापां प्रि
यं धामोपागच्छन्नुपदेवानां मुपापां प्रियं धाम गच्छन्नुपदेवानां जयति परमं लोकां य एवं वेद यश्चे
वं विद्वानेतदपो न प्रीयं कुरुते तत्संततमनुब्रूयात्संततवर्षाहं प्रजाभ्यः पर्जन्यो भवति यत्रैवं वि
द्वानेतत्संततमन्वाहयदवग्राहमनुब्रूयात्जीमूतवर्षाहं प्रजाभ्यः पर्जन्यस्यात्तस्मात्संततमे
वानूच्यंतस्य त्रिः प्रथमां संततमन्वाहते नैव तत्सर्वं संततमनूक्तं भवति ॥१३॥ ता एतानवानंतरा
यमन्वाहं हि नोतानो अध्वरं देवयज्येति दशमीमावर्त्तन्ती रधनुर्द्विधारा इत्यारत्तास्वेकधनासु
प्रतियदापो अदृशमायतीरिति प्रतिदृश्यमाना स्वाधेनवः पयसा तूष्ण्यात्वा इत्युपायती पुसमन्या
यंत्युपयंत्यन्या इति समायती धापो वा अस्पर्धंत वयं पूर्वं यत्नं वक्ष्यामीव यमिति याश्चेमाः पूर्वं युर्व
सती वयो गच्छंते याश्च प्रातरेकधनां स्ताभ गुरपश्यदापो वैस्पर्धंत इति ता एतयर्चा समस्तपयत्स

३३

मन्यायत्पुपयं सन्या इति ताः समजानत संजानाना हास्या पोयं न हंति य एवं वेदा पो न देवी रूपं तं होत्रि
यमिति होतृ च मसे समवनीयमाना स्वन्वाह वसती वरीषे क धना सुचा वेर पो ध्वयो ३ उ इति होता ध्वर्यु प
छत्या पो वै य शो विदो य शो ३ इत्येव तदा ही ते म नं न मुरित्य ध्वर्युः प्रत्या होते माः पश्ये त्येव तदा हताः स्वध्वर्यो
इंश यत्नो मं सोता म धु मं तं व द्दिव निंती प्रांतं ब द्दुर म ध्यं व सु म ते रु इव तं आदित्य व तं रु धु म ते वि भु म ते वा ज
व ते व ह स्प ति व ते वि श्व दे न्या व ते । य स्थे इः पीत्वा व द्वा णि जं घ न त्प्र स ज न्या नि तारि षो ३ मिति प्रत्यु तिष्ठति प्रत्यु
थे या वा आपः प्रति वै श्रे यां स मा यं त मु तिष्ठति तस्मात्प्रत्यु थो या अनु पर्या व त्यां अनु वै श्रे यां संप र्या व तं
ते तस्मादनु पर्या व त्यां अनु ब्रु वं ते वा नु प्र प त्त व्य मी च रो ह य द्य प्य न्यो य जे ता थ हो तारं य शो तौ स्तस्मादनु
ब्रु वं ते वा नु प्र प त्त व्य मं व यो यं स ध्व मि रित्ये ता म नु ब्रु व न्न नु प्र प द्ये त जा म यो अ ध्व री य तां ॥ पंच व ती र्म धु ना
पय इ ति यो म ध्व यो य शो तौ बु भू षे द मूर्या उप सूर्ये या मि र्वा सूर्यः स हे ति ते ज स्का मो ब्र ह्म व र्च स का मो पो दे वी
रु प द्वा ये य त्र गा वः पि बं ति न इ ति प श्रु का म स्ता ए ताः सर्वा ए वा नु ब्रु व न्न नु प्र प द्ये ति तेषां का मा ना म व रु ध्वो
ए तां का मा न व रुं ध्वे य ए वं वे दे मा अ ग्म त्रे व ती जी व ध न्या इ ति सा द्य मा ना स्व न्वा ह व स ती व री षे क ध ना सु
चा ग्म न्ना प उ श ती र्ब हि रे द मि ति स न्ना सु स ए त या प रि द धा ति ॥ २० ॥ शिरो वा ए त द्य ज स्य य त्प्रा त र नु

ब्रा० द्वि० ॥
॥ १४ ॥

वाक् प्राणापानाउपांश्चतर्थाभ्योर्जित एव वाडनाहुतयोर्हपांश्चतर्थाभ्योर्हितावाचं विसृजेत यदहुत
योर्हपांश्चतर्थाभ्योर्हितावाचं विसृजेत वाचावेज्रेण यजमानस्य प्राणान्वीयाद्य एनंतत्र ब्रूयाद्वाचाव
ज्रेण यजमानस्य प्राणान्व्यगात्प्राण एनं हास्यतीति शश्वत्तथा स्यात्तस्मान्नाहुतयोर्हपांश्चतर्थाभ्योर्हि
तावाचं विसृजेत प्राणं यच्छ्वाहात्वा सुहवसूर्यायेत्युपांश्चतुर्मंत्रयेत तमभिप्राणे प्राणं मे य
छेत्यपानं यच्छ्वाहात्वा सुहवसूर्यायेत्यंतर्थाभ्योर्हपांश्चतुर्मंत्रयेत तमभ्यपाने दपानापानं मे यछेति व्यानाय
लेत्युपांश्चतुर्ष्वनं ग्रावाणमभि मृशवाचं विसृजेत आत्मा वाउपांश्चतुर्ष्वनं आत्मन्येव तद्धोता प्राणा
न्यति धाय वाचं विसृजेत तैसर्वायुः सर्वायुत्वाय सर्वमायुरेति य एवं वेद ॥ २१ ॥ तदाहुः सर्वे ३ त्र ॥ न सर्वे ३
त इति ॥ सर्वे इति हैक आहुः रुभयेषां वा एष देवमनुष्याणां भक्षो यद्ब्रह्मिष्यवमानस्तस्मादेनमभिसंग
छंत इति वदंतस्तत्तनादृत्वं यत्सर्वे दृचमेव तत्साम्नो नुवर्त्मानं कुर्याद्य एनंतत्र ब्रूयादनुवर्त्मान्वाअ
यं होता सामगस्याभूदुक्तातरियशोधादध्योष्टायतनाध्योष्यत आयतनादिति शश्वत्तथा स्या
त्तस्मान्नत्रैवासीनो नुमंत्रयेत यो देवानामिह सोमपीथो यज्ञे बर्हि विवेद्यां ३ तस्यापि भक्षयामसी
त्येवमुहास्यात्मा सोमपीथादनंतरितो भवत्यथो ब्रूयान्मुखमसिमुखं भूयासमिति मुखं वा एतद्य

२१

१४

जस्य यदहिष्यवमानो मुखं स्वेषु भवति श्रेष्ठः स्वानां भवति य एवं वेदासुरी वैदीर्घजिह्वा देवानां प्रातः
सवनं मवालेटत द्यमाद्यनि देवाः प्राजिह्वा संतति मित्रावरुणा वसुन्धुवमिदं निष्कुरुत मिति तौ तथेस्य
भूतां तौ वैवो वरं वणावहा इति वणाथामिति तावेतमेव वरमवणातां प्रातः सवने पयस्यां सैनयो
रेषा च्युता वरयता ह्येन योस्तदस्ये विमत्तमिव तदस्ये समद्वं विमत्तमिव हितौ तया निरकुरुता
॥२२॥ देवानां वै सवनानि नाधियंत त एतां पुरोकाशान पश्यंस्तान नु सवनं निरवपन्त सवनानां
धृत्यैत तौ वै तानि तेषामधियंत तद्यदनु सवनं पुरोकाशानिरुप्यंते सवनानामेव धृत्यैत तथा हि
तानि तेषामधियंत पुरोवा एतां देवा अकृतयत् पुरोकाशास्त पुरोकाशानां पुरोकाशान्तं ददुरनु स
वनं पुरोकाशां निर्वपेदष्टा कपालं प्रातः सवनं एकादश कपालं माध्यंदिने सवनं द्वादश कपालं तृतीय
सवनं तथा हि सवनानां रूपं तथा छंदसा मिति तत्तं नादृत्यै शवा एते सर्वे निरुप्यंते यदनु सवनं पुरोका
शास्तस्मात्तानेकादश कपालानेव निर्वपेत्त ददुर्यतो घृतेनानक्तं स्यात्ततः पुरोकाशस्य प्राश्नीयात्सो
मपीथस्य गुह्ये घृतेन हिवज्जेणे दो वत्र महन्नि तितत्तं नादृत्यै हविर्वा एतद्यदुत्पूतं सोमपीथो वा एष यदु
त्पूतं तस्मात्तस्य यत एव कुतश्च प्राश्नीयात्सर्वतो वा एताः स्वधा यजमानमुपक्षरं तियदेतानि हवींष्या

ब्रा० द्वि० ॥
॥ १५५ ॥

द्विनाराशंस
माध्यंदिनं
सवनं ५

ज्येष्ठानाः करं भः परिवापः पुरोकाशः पयस्येति सर्वत एवेनं स्वधा उपक्षरंति य एवं वेद ॥ २३ ॥ यो वै यज्ञं ह
विष्पंक्तिं वेद हविष्पंक्तिना यज्ञेन राधोति यानाः करं भः परिवापः पुरोकाशः पयस्येति यो वै यज्ञं हविष्पंक्ति
हविष्पंक्तिना यज्ञेन राधोति य एवं वेद यो वै यज्ञं मक्षरपंक्तिं वेदाक्षरपंक्तिना यज्ञेन राधोति सुमत्यद्वरइ
त्येष वै यज्ञोक्षरपंक्तिरक्षरपंक्तिना यज्ञेन राधोति य एवं वेद यो वै यज्ञं नराशंसपंक्तिं वेदनराशंसपंक्तिना यज्ञेन
राधोति द्विनाराशंसप्रातः सवनं संकृन्नाराशंसं तृतीयसवनं मेषवै यज्ञो नराशंसपंक्तिर्नराशंसपंक्तिना
यज्ञेन राधोति य एवं वेद यो वै यज्ञं सवनपंक्तिं वेद सवनपंक्तिना यज्ञेन राधोति पशुरूपवसथे त्रीणि सव
नानि पशुरनृवंध्यइत्येष वै यज्ञः सवनपंक्तिः सवनपंक्तिना यज्ञेन राधोति य एवं वेद हरिवांइंद्रो धाना अ
तु पृषण्वान् करं भः सरस्वती वान्भारती वान्परिवापइंद्रस्या पूषइति हविष्पंक्त्या यजत्येकस्मिन् वाइंद्रस्य हरी पश
वः पूषान्नं करं भः सरस्वती वान्भारती वानिति वा गो वसरस्वती प्राणो भरतः परिवापइंद्रस्या पूषइत्यन्नमेव परि
वापइंद्रियमपूष एतास्मिन् वत देवतानां यजमानं सायुज्यं ससूयतां सलोकतां गमयति गच्छति श्रेयसः सायुज्यं ॥ १५५ ॥
छति श्रेष्ठतां य एवं वेद हविरग्नेवीहीत्यनु सवनं पुरोकाशः स्विष्टकृत्तियजत्यवत्सारो वा एते नानिः प्रियं धामोपा
गच्छत्स परमं लोकं मजयदुपा प्रियं धाम गच्छति जयति परमं लोकं य एवं वेद यश्चैवं विद्वानेतया हविष्पंक्त्या यज

मेः

होव

ते यजतीति च यजतीति च ॥ इति तृतीयोऽध्यायः ॥ देवा वै सोमस्य राक्षोग्रवे येन समपादयन् न हं
 प्रथमः पिवेयमहं प्रथमः पिवेयमित्येवाकामयंत ते संपादयंतो ब्रुवन्तं ताजिमयामस्योन उज्जेष्य
 तिस्रथमः सोमस्य पास्यतीति तथेति त आजिमयुः स्तेवामाजियताममिसृष्टानां वायुर्मुखं प्रथ
 मः प्रत्यपय्यताथेंद्रोश्च मित्रावरुणावथाश्विनौ सोवेदिंद्रो वायुमुद्वेजयतीति तमनुपरापतं सह
 नावथो ज्ञयावेति सनेत्यब्रवीदहमेवो ज्ञेयामीति तृतीयं मेथो ज्ञयावेति नति हैवा ब्रवीदहमेवो
 ज्ञेयामीति तुरीयं मेथो ज्ञयावेति तथेति तं तुरीयेत्यार्जतं तं तुरीयभागिंद्रो भवेत्त्रिभागवायुस्तो
 स हैवेन्द्रवायु उदजयतां सह मित्रावरुणो सहाश्विनौ त एषामेते यथो जितं भक्षा इंद्रवाधोः प्र
 थमोथ मित्रावरुणयोरथाश्विनोः स एष इंद्रतुरीयो गृह्यते यदैन्द्रवायवस्तदेतं दृषिः पश्य
 न्नभ्यनूवाच नित्युत्वा इंद्रसारथिरिति तस्माद्वाप्येतर्हि भरताः सत्त्वनां वित्तिं प्रयंति तुरीये हैव सं
 ग्रहीता रो वदंते मुनेवानूकाशेन यदद इंद्रः सारथिरिव भूत्वोदजयत ॥ २५ ॥ ते वा एते प्राणा
 एव यदि देवस्यावाकूचप्राणश्चैन्द्रवायवश्चक्षुश्च मनश्च मेत्रावरुणः श्रोत्रं वात्मा चोश्विनं तस्य हैतस्यैन्द्र
 वायवस्याप्येकेन नुभोपुरो नुवाक्ये कुर्वंति गायत्र्यो याज्ये वाकूचवा एष प्राणश्च गृह्यते यदैन्द्रवाय

ब्रा० द्वि० ॥ १६ ॥

यते

वस्तदपि छंदोभ्यां यथा यथं क्लृप्ते ते इति तत्तं ता दृश्यं व्यं हं वा एतद्यज्ञे क्रियत्र पुरोनुवाक्या
ज्या यसी या ज्या ये यत्र वै या ज्या ज्या यसी तत्समृद्धमथो यत्र समेयस्यो तत्कामय तथा कुर्या
प्राणस्य च वा चश्वात्रैव तदुपास्तं वायव्या पूर्वा पुरोनुवाके इवायव्युत्तरे वं मान्ययोः साया
वायव्या तथा प्राणं कल्पयति वायुर्हि प्राणोथ ये इवायवी तस्येयं देइ पदं तेन वाचं कल्पयति वा
य्येऽप्युपोतं काममाप्नोति यः प्राणे च वाचि च नयज्ञे विषमं करोति ॥ २६ ॥ प्राणा वेद्विदेव त्याए
कपात्रा गृह्यं ते तस्मात्प्राणा एकनामानो द्विपात्रा दूयं ते तस्मात्प्राणा द्वंद्वं येनैवा ध्वर्यु र्य जुषा प्रय
ष्ठति तेन होता प्रतिगृह्णात्येष वसुः पुरु वसुः रिह वसुः पुरु वसुः मयि वसुः पुरु वसुः वाक्पा वाचं मे
माहीत्ये इवायवं भक्षयत्युपद्रुता वाक् सह प्राणे नोपमां वाक् सह प्राणे न दूयतामुपद्रुता ऋषयो
देव्या सस्तनूपावानस्तन्वस्तपो जा उपमा मषयो देव्या सो दूयं तां तनूपावानस्तन्वस्तपो जा
इति प्राणा वा ऋषयो देव्या सस्तनूपावानस्तन्वस्तपो जा स्तानेव तदुपद्रुयत एष वसुर्विदद
सुर्मयि वसुर्विदद सुश्चक्षुष्याश्चक्षुर्मे पाहीति मे त्रावरुणं भक्षयत्युपद्रुतं चक्षुः सह मनसोपमां
चक्षुः सह मनसा दूयतामुपद्रुता ऋषयो देव्या सस्तनूपावानस्तन्वस्तपो जा उपमा मषयो दे

विह वसुर्विदद सु

हेरंब
१६

व्यासोक्तं यत्तां तनूपावानस्तन्वस्तपो जा इति प्राणा वा ऋषयो देव्यासस्तनूपावानस्तन्वस्तपो जास्ता
 नेव तदुपकृत्य त एष वसुः संयदसुरिह वसुः संयदसुर्मयिवसुः संयदसुः श्रोत्रपाः श्रोत्रमेपाही
 त्याश्विनं भक्षयत्युपकृतं श्रोत्रं सहात्मनो पमां श्रोत्रं सहात्मना कृत्यतामुपकृता ऋषयो देव्यास
 स्तनूपावानस्तन्वस्तपो जा उपमामृषयो देव्यासोक्तं यत्तां तनूपावानस्तन्वस्तपो जा इति प्राणा वा
 ऋषयो देव्यासस्तनूपावानस्तन्वस्तपो जास्ता नेव तदुपकृत्य त पुरस्तात्प्रत्यं च मैन्द्रवायवं भक्षयति
 तस्मात्पुरस्तात्प्राणापानौ पुरस्तात्प्रत्यं च मैत्रावरुणं भक्षयति तस्मात्पुरस्ताच्च सुषी सर्वतः परिहार
 माश्विनं भक्षयति तस्मान्मनुष्याश्च पशवश्च सर्वं लोवाचं वदंतीं शृण्वन्ति ॥ २ ॥ प्राणा वै द्विदेवत्या
 अनवानं द्विदेवत्या न्यजेत्प्राणानां संतं त्ये प्राणानामव्यवच्छेदाय प्राणा वै द्विदेवत्या न द्विदेवत्याना
 मनुवषट्कुर्याद्विदेवत्यानामनुवषट्कुर्यादसंस्थितान्प्राणान्तसंस्थापयेत्संस्थावा एषा यदनु
 वषट्कारो य एतन्तत्र ब्रूयादसंस्थितान्प्राणान्तमतिष्ठेत्प्राण एतन्हास्यतीति शश्वत्तथा स्यात्त
 स्मान्न द्विदेवत्यानामनुवषट्कुर्यात्तिदा कुर्द्धिरा गूर्यमैत्रावरुणो द्विः प्रेथति सकृदा गूर्यं होता द्वि
 र्वषट्करोति का होतुरा गूरिति प्राणा वै द्विदेवत्या आगूर्वजस्तद्यदत्र होतांतराणां गुरेता

श्री.दि. ॥
॥ ३७ ॥

17

गुरावज्जेणयजमानस्य प्राणान्वीयाद्य एनंतत्र ब्रूयादागुरावज्जेणयजमानस्य प्राणान्व्य
गात्राण एनंहास्यतीति शश्वत्तथास्यात्तस्मान्न ब्रह्मतांतरेण नागुरेताथो मनो वैयस्यस्य मे
त्रावरुणो वाग्यस्य होता मनसा वा इषिता वाग्वदति यां ह्यन्यमना वाचं वदत्यस्य सूर्या वैसा
वाग्देव जुष्टा तद्यदेवात्र मेत्रावरुणो द्विरागुरते सेव होतुरागूः ॥ २८ ॥ प्राणा वाक् क्रतु याजा
स्तद्यदनुयाजैश्चरंति प्राणा नेव तद्यजमाने दधति च क्रतु नेति यजंति प्राणमेव तद्यजमा
ने दधति च त्वार क्रतुभिरिति यजंति पानमेव तद्यजमाने दधति च क्रतु नेत्युपरिष्ठाद्यानमे
व तद्यजमाने दधति स वा अयं प्राणस्त्रेधा विहितः प्राणो पानो व्यान इति तद्यदनु न क्रतुभिर्क्रतु
नेति यजंति प्राणानां संतस्यै प्राणानामेव ब्रजे दायै प्राणा वा क्रतु याजानि क्रतु याजानामनुवषट्कार्य
दसंस्थिता वास्तव एके कएव यदनु याजानामनुवषट्कार्यदसंस्थितान् क्रतुस्तैः स्थापयेत्संस्था
वा एषा यदनुवषट्कार्यम एनंतत्र ब्रूयादसंस्थितान् क्रतुस्तैः स्थापयेत्संस्था
स्यात्तस्मान्न क्रतु याजानामनुवषट्कार्यत् ॥ २९ ॥ प्राणा वै दिदेवत्याः परां वरुणा दिदेवत्यां भक्षयित्वा
मुपक्रुयते पशवो वा इच्छा पशूनेव तदुपक्रुयते पशून् यजमाने दधाति तदा दुरवांतरे कां पूर्वो प्राग्भावात् ॥

होतचमसंभक्षयेत्तु इति अवांतरेकामेवपूर्वा प्राप्त्नीयादथ होतचमसंभक्षयेद्यद्वावद्वि
 देवत्यान्पूर्वाभक्षयतितेनास्यसोमपीथः पूर्वोभक्षितोभवतितस्मादवांतरेकामेवपूर्वा प्रा
 ण्नीयादथ होतचमसंभक्षयेत्तु दुभयतोनाद्यं परिगृह्णाति सोमपीथाभ्यामन्नाद्यस्यपरि
 गृहीत्यै प्राणावेदिदेवत्या आत्मा होतचमसो द्विदेवत्यानां संस्त्रवान् होतचमसो समवनयत्या
 सन्त्येव तद्धोता प्राणात्समवनयते सर्वायुः सर्वायुत्वाय सर्वमायुरेति य एवं वेद ॥ ३० ॥ देवांश्च
 यदेवयत्ते कुर्वन्तस्सुरा अकुर्वन्ते समावद्दीर्घा एवासंनव्यावर्तेतततो वै देवा एतंतत्पणीशं
 समपश्यन्त मेषामसुरानान्ववायन्तस्त्वण्णो सारोवा एष यत्तत्पणीशं सो देवा वै यं यमेव यज्जमसुरेभ्य
 उदयच्छन्त मेषामसुराः प्रत्यबुध्यन्तस्त्वतो वै देवा एतंतत्पणीशं संबज्जमपश्यन्त मेभ्य उदयच्छन्त
 मेषामसुरान प्रत्यबुध्यन्त तमेभ्यः प्राहरन्त नैनान्प्रतिबुद्धेनाघ्नन्ततो वै देवा अभवन्परासुरा भ
 वत्यासना परस्य द्विषन्त्या आभ्रातव्यो भवति य एवं वेद ते वै देवा विजिति नो मन्यमानो यज्ञमतन्वत न
 मेषामसुरा अभ्यायस्य हवेषां करिष्याम इति तान्त्समंतमेवोदारान्परियत्ता नुदपश्यन्ति श्रुव

श्री० द्वि० ॥ संस्थापयामि मं यत्नं यत्नं नो सुगमावधिपुरितितथेति तं तूष्णीं शंसे संस्थापयामि भूरग्निर्ज्योतिर्ज्यो
 १८ ॥ तिरग्निरित्याज्यप्रउगे संस्थापयामि इन्द्रो ज्योतिर्भुवो ज्योतिरिन्द्र इति निष्केवल्यमरुत्ततीयं
 संस्थापयामि सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः स्वः सूर्य इति वैश्वदेवाग्निमारुते संस्थापयामि मेवंतूष्णीं शं
 से संस्थापयामि मेवंतूष्णीं शंसे संस्थापयामि तेनारिष्टे नो दृचमाश्रुवत सतदा वा वयसः संतिष्ठ
 शस्ते ते यदा होता तूष्णीं शंसे संति स य एनं तूष्णीं शंसे उपवावदे दनुवा व्याहरेत्तं ब्रूयादेव एवेता
 नार्तिमारिष्यति प्रातर्वा व वयमथ्ये मं शस्ते तूष्णीं शंसे संस्थापयामि सतं यथा गृहानितं कर्म
 णा तु समिधा देव मे वेन मिदमनु समिम इति सह वा वतामार्तिम उच्यते एवं विद्वान्संशस्ते तू
 ष्णीं शंसे उपवावदस्युनुवा व्याहरति तस्मादेवं विद्वान्संशस्ते तूष्णीं शंसे नोपबदेन्नानु व्याहरे
 त् ॥ ३१ ॥ चक्षुषि वा एतानि सवनानां यत्नूष्णीं शंसे भूरग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्निरिति प्रातः स ॥ १८ ॥
 वनस्य चक्षुर्क्षा इन्द्रो ज्योतिर्भुवो ज्योतिरिन्द्र इति माध्यंदिनस्य सवनस्य चक्षुषा सूर्यो ज्योतिर्ज्यो

तिः स्वः सूर्य इति तृतीय सवनस्य चक्षुषी चक्षुष्मद्भिः सवनैराभ्योति गक्षुष्मद्भिः सवनैः स्वर्गलोकमेति
 य एवं वेद चक्षुर्वा एतद्यज्ञस्य यत्तूष्णीं शंसं एका सती व्यादुतिर्देवोच्यते तस्मादेकं स चक्षुर्दे
 धामूलं वा एतद्यज्ञस्य यत्तूष्णीं शंसो यं कामयेता नाना यतनवान्स्यादिति नास्य यत्तूष्णीं
 शंसं शंसिदुमूलमेव तद्यज्ञं पराभवन्तमनु पराभवति तदुवा आहुः शंसिदेवापि वै तदृचिजे हि
 तं यद्दोता तूष्णीं शंसं न शंसत्येचि जिहि सवो यज्ञः प्रतिष्ठितो यज्ञे यजमानस्तस्माच्छंसत्यः शं
 स्तव्यः ॥ ३२ ॥ इति चतुर्थोऽध्यायः ॥ ब्रह्मवा आहावः क्षत्रं निविद्धि दसूक्तमाकूयतेथानि विदं
 दधाति ब्रह्मण्येव तत्क्षत्रं मनुनियुनक्ति निविदं शस्त्वा सूक्तं शंसति क्षत्रं वै निविद्धि दसूक्तं क्षत्रं
 एव तद्विरामनुनियुनक्तियं कामयेत क्षत्रेणैतं व्यर्थं यानीति मध्य एतस्ये निविदः सूक्तं शंसं
 क्षत्रं वै निविद्धि दसूक्तं क्षत्रेणैतं व्यर्थं यानीति मध्य एतस्य निविदः सूक्तं शंसं
 सूक्तस्य निविदं शंसं क्षत्रं वै निविद्धि दसूक्तं विरोधैतं व्यर्थं यानीति मध्य एतस्य
 सूक्तस्य निविदं शंसं क्षत्रं वै निविद्धि दसूक्तं विरोधैतं व्यर्थं यानीति मध्य एतस्य
 आ पूर्वमनुकृतं स्यादित्याकूयेताथ निविदं दध्यादथ सूक्तं शंसं सो सर्वस्य कृतिः प्रजापतिर्वा

ब्रा.दि.
१८

19

इदमेक एवागच्छाससो कामयत प्रजायेय भूयात्स्यामिति संतानं स्यात्स वाचमय छत्सं
वत्सरस्य परस्ताद्व्याहरद्वादशकत्वेद्वादशपदावा एषानि विदेतां वावतां निविदं व्याहरतां
सर्वाणि भूतान्यन्वसृज्यंत तदेतद्विषयं पश्यन् न भ्यनूवाच स पूर्वयानि विद्वद्व्यलायोरिमाः प्रजा
अजनयन्मनूनामिति तद्यदेतां पुरस्तात्सूक्तस्य निविदं दधाति प्रजाये प्रजायते प्रजयाप
शुभिर्य एवं वेद ॥ ३३ ॥ अग्निर्देवेद्वद्वद्वतिशंसत्यसो वा अग्निर्देवेद्वद्वतं हि देवा इंधत एतमेव
तदेतस्मिं लोक आयातयत्यग्निर्मन्विद्वद्वतिशंसत्ययं वा अग्निर्मन्विद्वद्वमहिमनुष्या इंधते नि
मेव तदस्मिं लोक आयातयत्यग्निः सुषमिदितिशंसति वायुर्वा अग्निः सुषमिद्वयुर्हस्वय
मात्मानं समिधे स्वयमिदं सर्वमिदं किं वायुमेव तदंतरिक्षलोक आयातयति होता देववृत्त इ
तिशंसत्यसो वै होता देववृत्त एष हि सर्वतो देववृत्त एतमेव तदेतस्मिं लोक आयातयति होता म
नुवृत्त इतिशंसत्ययं वा अग्निर्होता मनुवृत्तो यं हि सर्वतो मनुष्यो वृत्तो निमेव तदस्मिं लोक आया
तयति प्रणीर्यज्ञानामिति शंसति वासुर्वे प्रणीर्यज्ञानां यदा हि प्राणित्ययय सो था नि होत्रं वायु

१९

आदेवोदेवान्यक्षदितिशंसत्यसौवैदेवोदेवानावहयेतमेवतदेतस्मिंलोकआयातय ५

मेवतदंतरिक्षलोकआयातयतिरथीरध्वराणामितिशंसत्यसौवैरथीरध्वराणामिषहिवधे
तच्चरतिरथीरिवेतुमेवतदेतस्मिंलोकआयातयत्यूर्तोहोतेतिशंसत्ययंवाअग्नि
रूर्तोहोतेमहानकश्चनतिर्यंचतरत्यग्निमेवतदस्मिंलोकआयातयतिर्गर्हिर्हव्यवाक्कि
तिशंसतिवायुर्वैर्गर्हिर्हव्यवाट्वायुर्हृदिंसर्वसद्यस्तरतियदिदंकिंचवायुर्वैभ्योहव्यंबहति
वायुमेवतदंतरिक्षलोकआयातयतियक्षादग्निर्देवोदेवानितिशंसत्ययंवाअग्निर्देवोदे
वान्यजत्यग्निमेवतदस्मिंलोकआयातयतिसोअध्वराकरतिजातवेदाइतिशंसतिवायुर्वै
जातवेदावायुर्हृदिंसर्वकरोतियदिदंकिंचवायुमेवतदंतरिक्षलोकआयातयति॥३४॥प्रवोदे
वायाग्नयइत्यनुष्टुभः प्रथमेपदेविहरतिनस्मात्क्यूरूविहरतिसमस्यसुत्तरेपदेतस्मात्पुमान्
हूस्मस्यतितन्मिथुनंमिथुनमेवतदुक्त्यमुखेकरोतिप्रजाप्रेजायतेप्रजयापशुभिर्वहवंबेदे
प्रवोदेवायाग्नयइत्येवानुष्टुभः प्रथमेपदेविहरतिवज्रमेवतत्परोवरीयांसकरोतिसमस्यत्येवो

॥ ब्रा० द्वि० ॥

॥ २० ॥

२०

नरे पदे आरंभणतो वैवर्जस्याणि माथो दंडस्याथो परशो ब्रजमेव तत्प्रहरति द्विषते भ्रातृव्या
यवधं योस्य सत्यरुस्मेस्तर्तवै ॥ ३५ ॥ देवासुरावा एषु लोकेषु समयतंतते वै देवाः सद एवा
यतनमकुरुर्वतास्तदसौ जयंस्त आग्नीध्रं संप्रापद्यंतते ततो न पराजयंत तस्मादाग्नीध्र उप
वसंति न सदस्याग्नीध्रेत्यधारयंत यदाग्नीध्रेधारयंत तदाग्नीध्रस्याग्नीध्रत्वं तेषां वै देवाना
मसुराः सदस्यानग्नीनिर्वापथां च कुस्ते देवा आग्नीध्रा देव सदस्यानग्नीन्विहरंत ते रसुररक्षांस्य
पाप्मनं तथैवैतद्यजमाना आग्नीध्रा देव सदस्यानग्नीन्विहरंत्यसुररक्षांस्येव तदपप्मनं तेषां वै प्रा
तराज्यैरेवाजयंत आयं न्यराज्यैरेवाजयंत आयंस्तदाज्यानामाज्यत्वं तासां वै होत्राणां माय
तीनामाजयंतीनामवाकायाहीयतंतस्यामिंदाग्नी अध्यास्तामिंदाग्नी वै देवानां मो जिष्ठो बलि
ष्ठो सहिष्ठो सत्तमो पारायिष्ठु तमो तस्मादैंदाग्नमवाकाः प्रातः सवने शंसतींदाग्नी हितस्यान
ध्यास्ता तस्मादुपुरस्तादन्ये होत्रकाः सदः प्रसर्वति पश्चात्वाकाः पश्चेव हिहीनो नुसंजिगमिषति ॥ २० ॥

तस्माद्यो ब्राह्मणो बहुचो वीर्यवान् तस्य तिस्रोऽस्याः कावकी यांकुर्वाते नैव सा हीना भवति ॥ ३६ ॥ देवर
 थो वा एष यद्यस्तस्येतावन्तरोरश्मा यदा ज्य प्रउगेत द्यदा ज्येन पवमानमनुशंसति प्रउगेण
 ज्ये देवरथस्येव तदन्तरोरश्मा विहरत्यलोभाय तामनुकृतिं मनुष्यरथस्येवां तरोरश्मा विहस्य लो
 भाय नास्य देवरथोलुभ्यति न मनुष्यरथो य एवं वेद तदा दुर्यथा वा वस्तोत्रमेवं शस्त्रं पावमानो
 पुसामगास्तुवन्त आग्नेयं होता ज्यं शंसति ॥ ३७ ॥ कथमस्य पावमानो नुशस्ता भवन्तीति यो वा
 अग्निः स पवमानस्तदप्येतद्विणोक्तमग्निर्ऋषिः पवमान इत्येवमुहास्याग्नेयीभिरेव प्रतिपद्य
 ति मानस्य पावमानो नुशस्ता भवन्तदा दुर्यथा वा वस्तोत्रमेवं शस्त्रं गायत्री पुसामगास्तुवन्त आनुष्टु
 भं होता ज्यं शंसति कथमस्य गायत्र्यो नुशस्ता भवन्तीति संपदेति ब्रुयात्संज्ञेता अनुष्टुभस्तस्मिन्
 म प्रथया क्रिरुत्तमयेकादश भवन्ति विराज्या ज्या द्वादशी न वा एकेनाक्षरेण छंदांसि विधत्ति न द्वाभ्यां
 ताः षोडश गायत्र्यो भवन्त्येवमुहास्यानुष्टुम्भिरेव प्रतिपद्यमानस्य गायत्र्यो नुशस्ता भवन्त्येव गन्तुं
 इष्ट्वा दशुषोदुरोण इत्याग्नेया यजति न वा एता विंशती संतौ व्यजयेतामाग्नें द्यौ वा एतौ संतौ व्य

प्रा० ६
२१

२

न

जयेतां तद्यदाग्नेर्द्राय जतिविजित्या एव सा विराट् त्रयस्त्रिंशदक्षरा भवति त्रय
स्त्रिंशद्देवता अक्षरं वसव एकादशरुद्रा द्वादशादित्याः प्रजापतिश्च वषट्कारश्च त
स्रथमउक्थं मुखे देवता अक्षरभाजः करोत्यक्षरमक्षरमेव तदेवता अनुप्रेषि वंति द
वपात्रेणेव तदेवता स्त्वयं तितदा दुर्यथा वा वशस्त्रमेवं याज्याग्नेयं होता ज्यंशं सत्यं क
स्मादाग्नेर्द्राय जतीति यावा आग्नेर्द्रौ द्वाग्नी वैसा सं द्वाग्ने मेतदुक्थं ग्रहेण चतुष्पांशं मे
ज चेद्वाग्नी आगतं सुतंगीर्भिर्न भो वरेण्यं ॥ अस्य पातं धिये वितेत्ये द्वाग्ने मध्यं युग्मं दं गृह्णा
ति भूरग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्निरिन्द्रो ज्योतिर्भुवो ज्योतिरिन्द्रो सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः स्वः सूर्य इ
ति होता तृष्पांशं संशंसति तद्यथैव शस्त्रमेवं याज्या ॥ ३७ ॥ होता जपंत पतिरेतस्तत्ति च
त्युपांशु जपत्युपांश्विव वरेत सः सितिः पुराहा वा जपति यद्दे किं बोध्वं माहा वा छस्त्रस्यै
व तस्य राचं चतुष्पांशं नमभ्याद्वयते तस्मात्परां चोभूवा चतुष्पादोरेतः सिंचंति सम्यद्दृष्टिपा २१
ध्ववति तस्मात्सम्यं बोध्वा दृष्टिपादोरेतः सिंचंति पिता मातरिश्च स्याह प्राणो वै पिता प्राणो मात

रिश्वाप्राणोरेतोरेतस्तसिंचत्यच्छिद्रापदाधा इतिरेतोवा अछिद्रमतो ह्यच्छिद्रः संभवत्यच्छिद्रो
 कथा कवयः शंसंनिति येषां अनृचानास्ते कवयस्तदमच्छिद्रं रेतः प्रजनयन्ति सेवतदाहसोमो
 विश्वविन्नीथानिनेष हस्यति रुक्थामदानिशंसिषदिति ब्रह्मवेद हस्यतिः क्षत्रं सोमस्तुतश
 र्माणिनीथानिनेष हस्यति रुक्थामदानिचदेवेन चैवेत हस्यणा प्रसूती देवेन च क्षत्रेणोक्थानिशंसये
 तोहवा अस्म्य सर्वस्य प्रसवस्येशते यदिदं किंच तद्वा देताभ्यामप्रसूतः करोत्यकृतं तदकृत
 मकरिति वैनिदंति कृतमस्य कृतं भवति नास्याकृतं कृतं भवति य एवं वेद वागायुर्विश्वायु
 र्विश्वमायुरित्याह प्राणो वा आयुः प्राणोरेतो वाग्योनिर्यो नितदुपसंधायरेतः सिंचति क
 इदं शंसिष्यतिस इदं शंसिष्यतीत्याह प्रजापतिर्वैकः प्रजापतिः प्रजनयिष्यतीत्येव तदाह ॥ ३८ ॥
 आहूय तृष्णी शंसं शंसतिरेतस्तसिक्तं विकरोति सितिर्वा अग्रेथ विकृतिरुपांशु तृष्णी शंसं
 शंसत्युपांश्विवैरेतसः सिति स्तिर इव तृष्णी शंसं शंसतिरेत इव वैरेतांसि विक्रियंते षट्
 पदं तृष्णी शंसं शंसति षड्धो वै पुरुषः षडंग आत्मानमेव तत्पादुधं षडंगं विकरोति तृष्णी

श्री० दि०
२३

22

थ

शंसंशस्वापुरोरुचंशंसतिरेतस्तद्विकृतं प्रजनयति विकृतिर्वाअग्नेजातिरुचैः पुरोरुचंशंस
युचैरेवेनंतत्प्रजनयति द्वादशपर्वपुरोरुचंशंसति द्वादशवैमासाः संवत्सरः संवत्सरः प्रजापतिः
सोऽस्य सर्वस्य प्रजनयिता सोऽस्य सर्वस्य प्रजनयिता स एवेनंतत्प्रजयापयुमिः प्रजनयति प्र
जात्यै प्रजामते प्रजयापयुमिर्य एवं वेद जातवेदस्यापुरोरुचंशंसति जातवेदो न्यगांतदा दुर्धन
तीयसवनमेव जातवेदस आयतनमथ कस्मात्प्रातः सवने जातवेदस्यापुरोरुचंशंसतीति प्राणो वे
जातवेदाः सहिजातानां वेदयावतां वेस जातानां वेदते भवंति मेघा मुनवेद किमु ते स्युर्यो वा आन्य आ
त्मसंस्कृतिं वेदतस्तु विदितो ॥ ३८ ॥ प्रबोदे वा याग य इति शंसति प्राणो वे प्र प्राणं हीमा निसर्वाणि भू
तान्यनु प्रयंति प्राणमेव तत्संभावयति प्राणं संस्कुरुते दीदिवांसमपूर्य मिति शंसति मनो वैरी
दाय मनसो हि न किंचन पूर्वमस्ति मन एव तत्संभावयति मनः संस्कुरुते मनः शर्माणि बीजं य इति
शंसति वाग्वै शर्म तस्माद्वा चानु वदंत माह शर्म वदास्मा आयासीति वाचमेव तत्संभावयति वाचं सं
स्कुरुते उत नो ब्रह्म न विष इति शंसति ओत्रं वै ब्रह्म ओत्रेण हि ब्रह्म शृणोति ओत्रं ब्रह्म प्रतिष्ठितं ओ
त्रमेव तत्संभावयति ओत्रं संस्कुरुते सयं ता विप्र एषामिति शंसत्यपानो वै यं ता पानेन स्ययं यतः

हरं व

तस्मिन्मयेति
दिवोत्तमपद्ये
निशंस १

五

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

मेव तत्सर्वं कल्पयति संवत्सरं दु

कृदि०॥

॥२३॥

23

एसी इति रां सति द्यावा पृथिवी वैरोरसी द्यावा पृथिवी एव तत्कल्पयति द्यावा पृथिवी अथेति न
मोरा स्वसहस्रवत्तोकवदुदितमद्रितुत्तमया परिहृयति सवत्सरो वै समस्तः सहस्रवत्तोक
वापुः पृथिवी सवत्समस्तमवेति याज्यया यजति कष्टिर्वै याज्या विष्णुदेवविष्णुकीदृश
मनीष्यसप्रयत्नविष्णुतमेव तत्कल्पयति विष्णुतमयेति स एव विद्वाने तन्मयो देवतामयो
भवति भवति ॥२३॥ इति द्वितीयोऽधिकारः समाप्तः ॥ ॥ श्री कृष्णार्जुनसंवादे ॥

॥२३॥

होम्बू

तृतीयपंचिकाप्रारंभः ५२०

॥ ब्रा. त. ॥ श्री गणेशाय नमः ॥ हरिः ओम् ॥ गहोक्थं वा एतद्यत्प्रउगं नवप्रातर्गहगृह्यं तेन व
 ॥ १ ॥ भिर्बहिष्यवमानेस्तुवतेस्तुतेस्तोमेदशमंगृह्णाति हिंकार इतरासां दशमः सोसा
 संमावायव्यं शंसति तेन वायव्युक्थवानेन्द्रवायवं स्रंशं तितेनैन्द्रवायवउक्थवा
 नैन्द्रावरुणं शंसति तेन मैत्रावरुणउक्थवानाश्विनं शंसति तेनाश्विनउक्थवाने
 द्रंशं सति तेन शुक्रामेथिनाउक्थवंतौ वैश्वदेवं शंसति तेनाग्रयणउक्थवांसा
 रस्वतं शंसति नसारस्वतोग्रहोस्ति वाक्तुसरस्वती येतुके च वाचा गृह्यं
 तेतेस्य सर्वे शस्तोक्था उक्थिनो भवंति य एवं वेद ॥ १ ॥ अं नाद्यं वा एतेनावरु
 धेयत्प्रउगं मन्यान्या देवता प्रउगे शस्यते न्यदन्यदुक्थं प्रउगे क्रियते न्यद ॥ १ ॥

न्यदस्यां नाद्यं गृहेषु धियते य एवं वेदै तद्ध वै यजमानस्याध्यातममि वो वयं यस्मत्तु गं
 तस्मादेनेनेतदुपेक्ष्य तममिवेत्याहुरेते न ह्येनं होता संस्करोतीति वा यव्यं शंसति त
 स्मादाहुर्वायुः प्राणः प्राणोरेतोरेतः पुरुषस्य प्रथमं संभवतः संभवतीति यद्वा य
 व्यं शंसति प्राणमेवास्य तत्संस्करोत्येन्द्रवायवं शंसति यत्र वाव प्राणस्तदपानो य
 द्देन्द्रवायवं शंसति प्राणपानावेवास्य तत्संस्करोति मेधावरुणं शंसति तस्मादा
 हुश्चक्षुः पुरुषस्य प्रथमं संभवतः संभवतीति यन्मेधावरुणं शंसति चक्षुरेवा
 स्य तत्संस्करोत्याश्विनं शंसति तस्मात्कुमारं जातं संवदन्त उषवे शुश्रूषते नि
 वेध्यायेतीति यदाश्विनं शंसति श्रोत्रमेवास्य तत्संस्करोत्येन्द्रं शंसति तस्मात्कु
 मारं जातं संवदन्ते प्रतिधारयति वेग्रीवा अथोशिर इति यदैन्द्रं शंसति वो

र्यमेवास्य तत्सं स्फुरोति वैश्वदेवं शंसति तस्मात्कुमारो जातः पश्चेव प्रचरति वै
 श्वदेवानि ह्यंगानि यद्वैश्वदेवं शंसत्यंगान्येवास्य तत्सं स्फुरोति सारस्वतं शंस
 तितस्मात्कुमारं जातं जघन्या वागविशति वाग्धि सरस्वती यत्सारस्वतं
 शंसति वाचमेवास्य तत्सं स्फुरोत्येष वैजातो जायते सर्वाभ्य एताभ्यो देवता
 भ्यः सर्वेभ्य उक्थेभ्यः सर्वेभ्य ऋदोभ्यः सर्वेभ्यः प्रउगेभ्यः सर्वेभ्यः सवनेभ्यो
 य एवं वेद यस्य चैवं विदुष एतच्छंसति ॥२॥ प्राणा नां वा एतदुक्थं यत्प्रअं
 सप्त देवताः शंसति सप्त वैश्वे प्राणाः शीर्षे नेव तत्प्राणां दधानि किंसय
 जमानस्य पापमद्रमाद्रियेनेति ह स्माह योस्य होस्यादित्यत्रैवं न ता २

यथा कामयेत तथा कुर्याद्यं कामयेत प्राणेनैवं व्यर्धयानीति वायव्यमस्य लु
 व्यंशं सेदृचं वा पदं वा तीयात्तेनैव तं लु व्यं प्राणेनैवं न त व्यर्धयति यं कामये
 त प्राणा पानाभ्यामेन व्यर्धयानीत्येदं वायव्यमस्य लु व्यंशं सेदृचं वा पदं वा
 तीयात्तेनैव तं लु व्यं प्राणा पानाभ्यामेनैव न त व्यर्धयति यं कामयेत चक्षुषेण
 व्यर्धयानीति मैत्रावरुणमस्य लु व्यंशं सेदृचं वा पदं वा तीयात्तेनैव तं लु व्यं
 चक्षुषेणैव न त व्यर्धयति यं कामयेत श्रोत्रेणैव न व्यर्धयानीत्याश्विनमस्य लु व्यं
 शं सेदृचं वा पदं वा तीयात्तेनैव तं लु व्यं श्रोत्रेणैव न त व्यर्धयति यं कामयेत वी
 र्येणैव न व्यर्धयानीत्येदं मस्य लु व्यंशं सेदृचं वा पदं वा तीयात्तेनैव तं लु व्यं वी
 र्येणैव न त व्यर्धयति यं कामयेत गैरेणैव व्यर्धयानीति वैश्वदेवमस्य लु व्यंशं से

दृचं वा पदं वा तीया ते नैव तत्तु व्यं मंगैरेवै नंत व्यर्द्धय त्रियं कामये त वा चै नंत व्यर्द्ध
 या नीति सार स्व त मस्य तु व्यं शं से दृचं वा पदं वा तीया ते नैव तत्तु व्यं वा चै वै नंत व्यर्द्ध
 य त्रियं मु कामये त सर्वैरे न मंगैः सर्वे णात्मना समर्द्ध या नीति त देवा स्य यथा पूर्वम्
 जु कृत्तं शं से त्सर्वैरेवै नंत दंगैः सर्वे णात्मना समर्द्ध यति सर्वैरे न मंगैः सर्वे णात्मना
 समर्द्ध्य ते य एवं वेद ॥ ३ ॥ तदा दृष्ट्या वा वस्तो त्र मे वंश स्त्रा माग्नेयीषु सामगा
 स्तुव ते वा य व्यया होतो प्रति पद्यते कथं मस्याग्नेय्यो नुश स्ता भवन्तीत्यग्नेर्वा
 एताः सर्वास्तन्वो यदेता देवताः समदग्निः प्रवा निवददति तदस्य वा य व्यसूयं
 तदस्य तेना नुशं सत्य थ यद्वै धमि वक्तृत्वाददति द्वौ वा इंद्र वा यूनदस्येन्द्र वा य
 वं रूपं दत्तं स्य तेना नुशं सत्य थ यदुच्च हृषति निच हृषति तदस्य मैत्रावरु

णं रूपं तदस्य ते नानुशंसति स यदतिर्चोर संस्पर्शस्तदस्य वारुणं रूपं तं पद्मो र
 संस्पर्शं संतं मित्र हृत्वे वोपासते तदस्य मैत्रं रूपं तदस्य ते नानुशंसत्यथर्दिनं ह्य य
 भ्यां बाहुभ्यां ह्यभ्यामरणीभ्यां मंथंति द्वौ वा अश्विनौ तदस्याश्विनं रूपं तदस्य ते ना
 नुशंसत्यथ यदुच्चैर्घोषस्तनयन्बव बाकुर्वन्निवददति यस्माद्भूतानि विजंते तदस्यैदं
 रूपं तदस्य ते नानुशंसत्यथ यदेन मेकं संतं बहुधा विहरंति तदस्य वैश्वदेवं रू
 पं तदस्य ते नानुशंसत्यथ यत्स्फूर्जयन्वाचमिव वदंति तदस्य सारस्वतं रूपं द
 तदस्य ते नानुशंसत्येवमुहास्य वायव्ये वैवस्वति प्रतिपद्यमानस्य तच्चेन तच्चेन
 वैतामिर्देवताभिः स्तोत्रियो नुशस्तो भवति विश्वेभिः सोम्यं मध्वग्न इंद्रेण वायुना
 पि वा मित्रस्य धामभिरिति वैश्वदेवमुक्थं शस्त्वा वैश्वदेव्या यजति यथा भागं

४

तद्देवताः त्रीणा इति ॥ ४ ॥ देव पात्रं वा एतच्च द्वषट्कारो वषट्करोति देवपात्रेणेव त
 देवता स्पर्षयत्यनुवषट्करोति तद्यथा दोश्वान्वा गावा पुनरभ्याकारं तर्पयं त्यैव मे
 वै तद्देवताः पुनरभ्याकारं तर्पयंति यदनुवषट्करोती मां नैवाग्नीनुपासतं द्रव्या
 दुर्धि ण्या नथ कस्मात्पूर्वस्मिन्नेव जुहति पूर्वस्मिन्वषट्कुर्वतीति यदेव सो
 मस्याग्नेवीहीत्यनुवषट्करोति तेन धि ण्या त्रीणा त्य संस्थितां सोमा भक्ष
 यंतीत्याहु र्येषां नानुवषट्करोति को नु सोमस्य स्विष्टकृद्गा इति यद्वाव सोमस्यग्निवीही
 त्यनुवषट्करोति तेनैव संस्थिता सोमा भक्षयंति स उ एव सोमस्य स्विष्टकृद्गा गो वषट्
 करोति ॥ ५ ॥ वज्रो वा एष यद्द्वषट्कारो वंदिष्या तं ध्यायेद्द्वषट्करिष्यं न स्मिन्ने
 व तं वज्रमास्त्रापयति ष किंति वषट्कति षड्वाक् न वक्त्रे नैव न त्वत्पत्ये ४

तस्य प्रतिष्ठापयत्यतस्त्वे प्रतिनिष्ठतरुदं सर्वमनु प्रतिनिष्ठतियदिदं किंच प्रतिनिष्ठ
 तिय एवं वेदतदुहस्माह हिरण्यदन्वैद एतानि वा एतेषु प्रतिष्ठापयति [REDACTED] न
 द्यौरंतरिक्षे प्रतिष्ठितांतरिक्षं पृथिव्यां पृथिव्यम्वापः सत्ये सत्यं ब्रह्मणि ब्रह्म
 तपसीत्येता एव तस्मिन् प्रतिष्ठाः प्रतिनिष्ठं तीरिदं सर्वमनु प्रतिनिष्ठतियदिदं किंच
 प्रतिनिष्ठतिय एवं वेदवैषकिति वषट्करोत्यसौ वाव वा वृतवः षळे न मे वन
 दनुषा दधा दनुषु प्रतिष्ठापयति या दगिव वैदेवेभ्यः करोति ता दगि वा स्मै दे
 वाः कुर्वन्ति ॥ ६ ॥ त्रयो वै वषट्कारं वज्रो धाम छद्रिक्तः स यमे वोचैर्वह्नि वषट्
 करोति सबज्र संतं प्रहरति द्विषते भ्रातृ व्याय वधं योस्य सृष्टसृष्टो स्तर्त्तवै त
 स्मात्स भ्रातृ व्यवता वषट्कृत्योथयः समः संततो निर्होण चैः स धाम छतं

तं प्रजाश्च पशवश्चानूपनिष्ठं ते तस्मात्प्रजा कामेन पशुकामेन वषट्कृत्यो यथेनैव ष
 ष्टक वराधोति स रित्तोरिणक्त्यात्मानं रिणक्ति यजमानं पापीयान्वषट्कृती न वति पापीयान्व
 स्मै वषट्करोति तस्मान्न स्यात्तं नेयात्किं स यजमानस्य पापमद्रमाद्रियेतेति हस्मा हयो
 स्य होता स्यादित्यत्रैवैनं यथा कामयेत तथा कुर्याद्यं कामयेत यथैवा नी जानो भूतथै
 वे जान स्यादिति यथैवा स्य भूचं ब्रूयात्तथैवा स्य वषट्कुर्यात्स हरा मेवैनं तत्करोति
 यं कामयेत पापीयात्कुर्यादित्युच्चैस्तरामस्य क्रचमुक्ताशने स्तरं वषट्कुर्यात्पापीयां समे
 वैनं तत्करोति यं कामयेत श्रेयात्कुर्यादिति शनैस्तरामस्य क्रचमुक्ताश्चैस्तरं वषट्
 कुर्याच्छ्रिय एवैनं तच्छ्रियामादधाति संतनमृचा वषट्कृत्यं संतत्यै संधीयते प्रज
 या पशुभिर्द्य एव वेद ॥ ७ ॥ यस्यै देवता ये ह विगृहीतं स्यात्तां ध्यायेद्दषट्करिणं

त्साक्षादेव तद्देवतां प्रीणातिप्रत्यक्षादेवतां यजति वृज्जो वैवषट्कारः स एव प्रह
 तोशां तोरीदाय तस्य हेतस्य न सर्व इव शांतिवेदनप्रतिष्ठां न स्माद्व्येति हि भूया निव
 मृत्युस्तस्य हेतैषैव शांतिरेषा प्रतिष्ठा वा जित्येव तस्माद्वषट्कृत्य वषट्कृत्य वा जि
 त्यनुमंत्रयेत् स एनं शांतो न दिनस्त्रिवर्षकारमा मां प्रमृक्षो माहं त्वां प्रमृक्षं बृह
 तामन उप दूये व्याने न शरीरं प्रतिष्ठासि प्रतिष्ठां गच्छ प्रतिष्ठां मोगमयेति वष
 ट्कारमनुमंत्रयेत् तदुहस्मादुदीर्घमेतत्सदप्रभोजः सह ओज इत्येव वष
 ट्कारमनुमंत्रयेत् औजश्च ह वै सहश्च वषट्कारस्य प्रियतमे तन्वौ प्रियेणैव
 ते तद्वाप्ता समर्धयति प्रियेण धाम्ना समृध्यते य एवं वेद वाक्च वै प्राणापानौ
 च वषट्कारः ~~य एव तद्देवतां तोरीदाय तस्य हेतस्य न सर्व इव शांतिवेदनप्रतिष्ठां न स्माद्व्येति हि भूया निव~~
 कृत्येयुः क्रामंति वा गो जः सह ओजो मयि प्राणापाना वित्यात्मैव तद्देवता वाचं च

६

• ताननुमंत्रयेत्

प्राणाधानौ च प्रतिष्ठापयति सर्वायुः सर्वायुत्वाय सर्वमायुरेति य एवं वेद ॥ ८ ॥ यज्ञो
 दे वेदेवेभ्य उदक्राम तं प्रैषैः प्रैषमैष्ठ्यैषैः प्रैषमैष्ठ्यैषाणां प्रैषत्वं तं पुरोरुग्भिः
 प्रारोचय न्य पुरोरुग्भिः प्रारोचयंस्तसुरोरुचां पुरोरुकुत्वं तं वेद्याम न्य विंदं न्य देद्या
 म न्य विंदैस्तदेवेदेवेदित्वं तं विंते मदेव्यं गृह्णत यद्विंते मदेव्यं गृह्णत न दूहाणां गृह
 त्वं तं विंते निविदिन्य वेदयं न्य द्वित्वो निविदिन्य वेदयं सं निविदो निविदं मेह द्वावन
 दैष्ट्यभ्यत्यं वेष्ठति यतरोवा वत योज्ज्यायदवाभीष्ठति स एव तयोः साधी यदुक्तिय उ
 एवोषान्वयीय सोवषीत्य सोवषीय सोवेद स उ एव तां साधी यो वेद नष्टे व्यं ह्येत
 द्यैषैषास्तस्मात्प्रहस्तिष्ठेन्नृप्रेष्यति ॥ ९ ॥ गर्भा वा एत उक्मानां युन्ति विदस्तद्यत्पु
 रस्तादुक्मानां प्रातः सवनेधीयंते न स्मात्परां चो गर्भाधीयंते परां चः संभवन्ति

रामचंद्र

६

यन्मध्यतो मध्यंदिने धीयंते तस्मान्मध्ये गर्भा धृता यदंत तस्तृतीय सवने धीयंते तस्माद
 मुतोर्वो नो गर्भाः प्रजायंते प्रजात्यै प्रजायते प्रजया पशुभिर्त्येवं वेद पेशा वा एत उक्था
 नां यन्निविदस्तद्यसुरस्तादुक्थानां प्रातः सवने धीयंते यथैव प्रवयणतः पेशः कुर्या
 तादृक्तद्यन्मध्यतो मध्यंदिने धीयंते यथैव मध्यतः पेशः कुर्या तादृक्तद्यदंत तस्तृतीय
 सवने धीयंते यथैवावप्रज्जानतः पेशः कुर्या तादृक्तत्सर्वतो यज्ञस्य पेशसा शोभते य
 एवं वेद ॥ १० ॥ सौर्या वा एता देवता यन्निविदस्तद्यसुरस्तादुक्थानां प्रातः सवने धीयंते म
 ध्यतो मध्यंदिने त तस्तृतीय सवन आदित्यस्यैव तद्वत्तमनुपर्यावर्तते पछो वै देवा यज्ञं
 समभरंस्तस्मात्पछो निविदरास्यंते यद्वै तद्देवा यज्ञं समभरंस्तस्मादश्वः समभ
 वत्तस्मादादुरश्वं निविदां शंस्ते दद्यादिति तदुखलुवरमेव ददति निने विदः पदम
 नीयाद्यन्निविदः पदमनीयाद्यज्ञस्य तच्छिद्रं कुर्याद्यज्ञस्य वै छिद्रं स्त्रवद्यजमा

सूक्तस्य शंसति पथो वा एष वै तियो यज्ञे मुह्यति मायज्ञादिन्द्रसोमिन्द्रति यज्ञादेव तं
 न प्रच्यवते मां तस्तुर्नो अरातय इत्यरातीयत एव तदपदं तियो यज्ञस्य प्रसाधनसं
 तुर्देवेष्वाततः॥ तमाहुतं नशीमहीति प्रजावैतंतुः प्रजामेवास्मा एतत्संतनोति प्रनो
 ज्वाहुवाम देनाराशं सेनसोमेनेति मनसा वै यज्ञं स्थायते मनसा क्रियते सेव
 तत्र प्रायश्चिन्तिः प्रायश्चिन्तिः॥ तृतीयपंचिकायां प्रथमोऽध्यायः॥ छ।
 देवविशः कल्पयितव्या इत्याहुः शृं द शृं द सि प्रतिष्ठाप्य मिति शो सा वो मित्याहुः
 यत्ने प्रातः सवने अक्षरेण शं सामो देवो मित्य ध्वर्युः प्रतिगृणाति पंचाक्षरेण त
 दष्टाक्षरं संपद्यते षाक्षरा वै गायत्री गायत्री मेव तत्सुरसात्प्रातः सवने च कृप
 ता मुवाचीत्याह रास्ता चतुरक्षरमो मुक्थशा इत्य ध्वर्युश्च तुरक्षरं

स्य

॥ श्री. त. ॥

॥ ८ ॥

तदष्टाक्षरं संपद्यते षाक्षरावै गायत्री गायत्री मेव तदुभयतः प्रातः सवने चीकूपतामध्वर्यो
शो सावोमित्याह्वयते मध्यं दिने षष्ठक्षरे णं शं सामो देवोमित्यध्वर्युः प्रतिगृणाति पंचा
क्षरे णं तदेकादशाक्षरं संपद्यते एकादशाक्षरावै त्रिष्टुब् त्रिष्टुभमेव तस्युरस्तामध्वं दि
ने चीकूपतामुक्थं वाचींद्रायेत्याह्वास्त्वा सप्ताक्षरे ~~मो~~ मुक्थं वा इत्यध्वर्युश्च तुर
क्षरं तदेकादशाक्षरं संपद्यते एकादशाक्षरावै त्रिष्टुब् त्रिष्टुभमेव तदुभयतो मध्यं दिने ची
कूपतामध्वर्यो शो शो सावोमित्याह्वयते तृतीयसवने सप्ताक्षरे णं शं सामो देवोमित्यध्व
र्युः प्रतिगृणाति पंचाक्षरे णं तद्वादशाक्षरं संपद्यते द्वादशाक्षरावै जगती जैजैती मेव तस्य
रस्तात्तृतीयसवने चीकूपतामुक्थं वाचींद्रायदेवेभ्य इत्याह्वास्त्वेकादशाक्षरं मोमि
त्यध्वर्युरेकाक्षरं तद्वादशाक्षरं संपद्यते द्वादशाक्षरावै जगती जैजैती मेव तदुभयतस्तु
तीयसवने चीकूपतां तदेतदृषिः पर्यन्तं न्यन्वाचय द्वायत्रे अधिगायत्रमाहि

राम

८ ॥

नंत्रैः एभा ह्यत्रैः एभं निरतक्षत॥ यद्वा जगज्जगत्या दितं पदं यद्वा तद्विदुस्ते अमृतत्वं
 मानश्चुरित्येतद्वैतच्छंदश्चंदसिप्रतिष्ठापयतिकल्पयति देवविशो य एवं वेद॥ १२॥
 प्रजापतिर्वै यज्ञं छंदं सिद्धे वैभ्यो भागधेया निव्यभजत्स गायत्री मेवाग्नये व
 सुभ्यः प्रातः सवने भजत्रैः एभं मिद्राय रुद्रेभ्यो मध्यं दिने जगतीं विश्वेभ्यो देवे
 भ्य आदित्येभ्य स्तृतीयं सवनेथा स्ययस्त्वे छंद आसीदनुष्टुप्ता मुदंतमभ्युदौ
 दृष्ट्वा वा कीयामभि सैनमब्रवीदनुष्टुप्त्वं नैव देवानां पापिष्ठो सिद्धस्य ते ह
 स्वं छंदोस्मियां मोदंतमभ्युदौ हीरुवा कीयामभीति तदज्ञानात्संस्वो ममाहुर
 त्संस्वो मे गंमुखं मभिर्परीहुरदनुष्टुभं तस्मादनुष्टुब्रजिया मुख्या युज्यते सर्वे वा
 सवनानां मग्नियो मुख्या भवति श्रेष्ठतां मश्नुते य एवं वेद स्वेवै स तत्सोमेक

एष यत्तस्माद्यत्र कच यजमानवशो भवति कल्पत एव यजोपित स्ये ज न ता ये कल्प
 ते यत्रैवं विद्वान्यजमानो वशीयजते ॥ १३ ॥ अग्निर्वै देवानां होतासीत् मृत्युर्वहिष्यवमा
 ने सीदत्सो नुष्टुभाज्यं प्रत्यपद्यत मृत्युमेवं तस्य र्य कामं तमाज्ये सीदत्स प्रउगेण प्रत्यप
 द्यत मृत्युमेवं तस्य र्य कामं तमाज्यं दिने पवमाने सीदत्सो नुष्टुभा मरुत्व तीयं प्रत्यपद्यत
 मृत्युमेवं तस्य र्य कामं तमाज्यं दिने वृहतीषु नाशक्रोत्सत्तुं प्राणो वै वृहत्यः प्राणानेव तं ना
 शक्रो ह्यवै तं तस्मान्मध्यं दिने होता वृहतीषु स्तोत्रियेणैव प्रतिपद्यते प्राणो वै वृहत्यः
 प्राणानेव तदभि प्रतिपद्यते तं तृतीयपवमाने सीदत्सो नुष्टुभा वै श्वदेवं प्रत्यपद्यत मृ
 त्युमेवं तस्य र्य कामं तं यज्ञायज्ञीये सीदत्स वै श्वानरीयेणाग्निमारुतं प्रत्यपद्यत मृत्यु
 मेवं तस्य र्य कामं तं ह्यजो वै वै श्वानरीयं प्रतिष्ठापयज्ञायज्ञीयं वज्रेणैव तस्मिन् प्रतिष्ठापय मृत्युं
 नुदते स सर्वा न्याशास्तर्वा ह्यष्टाण्ड नृत्पोरतिमुच्यस्वस्त्ये वो दमुच्यत स्वस्त्ये वो दतो ॥ ९ ॥

भुञ्जते सर्वायुः सर्वायुत्वाय सर्वमायुरेति य एवं वेद ॥ १४ ॥ इन्द्रो वै वृत्रं दत्ता नास्तृषीति मन्यमा
 नः पराः परावतो गच्छन्त परमा मेव परावतम गच्छन्तु वृत्रं वै परमा परावद्वाग्वा अनुवृष्टुं स वा
 चं प्रविश्याशयन्तं सर्वाणि भूतानि विभज्यान्वैवं संपूर्वेद्युः पितरो विदन्तु उत्तरमहर्देवास्तस्मा
 त्सूर्वेद्युः पितृभ्यः क्रियते उत्तरमहर्देवान्यजन्ते ते ब्रुवन्तमिषुणवा मेव तथा वा वन आशि
 ष मागमिष्यतीति तथेति तेभ्यषु ष्वंस्त आत्वारथे यथो त य इत्येवै न मा वर्तयन्ति देवसो
 स्तुतमं ध इत्येवेभ्यः स्तुतकीर्त्या मा विरभवदिन्द्रो दीय एदिहात्येवै न मध्यं प्रापादयं ता ग
 तेन्द्रेण यज्ञेन यजते संद्रेण यज्ञेन राध्नोति य एवं वेद ॥ १५ ॥ इन्द्रो वै वृत्रं जघ्निवां सं नास्तृतेति
 मन्यमानाः सर्वा देवता अजहुस्तं मरुत एव स्वापयो नाजहुः प्राणा वै मरुतः स्वापयः प्रा
 णाहैवै न तन्नाजहुस्तस्मा षौदैच्युतः स्वापिमान् प्रगाथः शस्यत आस्वापे स्वापिभि

शित्यपि ह यद्येन्द्रमेवात ऊर्ध्वं छंदः शस्यते तद्वत् सर्वं मरुत्वती यं भवत्येष च दच्युतः स्वामिमान्
 प्रगाथः शस्यत आस्वापे स्वापिभिरिति ॥ १६ ॥ ब्राह्मणस्य त्वं प्रगाथं शंसति बृहस्पतिपुरो
 हितां वै देवा अजयत्स्वर्गं लोकं व्यस्मि लोके जयं तथैवैतद्यजमानो बृहस्पतिपुरोहि
 त एव जयति स्वर्गं लोकं व्यस्मि लोके जयते नौ बालुतौ घ्राणाश्चावस्तुतौ संतौ पुन
 रादायं शस्यते तदा दुर्यन्म किंच नास्तु तं समुनरादायं शस्यते यकस्मो देतो प्रगाथा
 वस्तुतौ संतौ पुनरादायं शस्यते इति पवमानो वयं वा एतद्यन्मरुत्वती यं षट्सुवा
 अत्र गायत्रीषु स्तुवते षट्सु बृहतीषु तिसृषु त्रिषु पूरुषु सवा एष त्रिछंदाः पंचदशो
 माध्यंदिनः पवमानस्तदाहुः कथं त एष त्रिछंदाः पंचदशो माध्यंदिनः पवमानो नु
 शस्तो भवतीति ये एव गायत्र्या उत्तरे प्रतिपदो योगाय त्रौ नुचरस्ताभिरेवास्य गाय

त

੨

त०

स्युर्महैतयस्तस्य यथायथा स्तद्यथा स्यात्वासः संदधदियादिव मेवेताभिर्यज्ञस्य छिद्रं संद
 धदेति य एवं वेद यद्देव धाय्याः ॥ तान्युवा एतान्युपसदा मे वोक्थानिय धाय्या अग्निर्न तेत्या
 ग्नेयी प्रथमोपसत्तस्या एतदुक्थं त्वं सोम क्रतुभिरिति सोम्या द्वितीयोपसत्तस्या एतदुक्थं पि
 न्वत्यप इति वैष्णवी तृतीयोपसत्तस्या एतदुक्थं पावंतं ह वै सोम्येनाध्वरेष्टालो
 कं ज्ञेयं तिनमत एकैकयोपसदा यै जेतिय एवं वेद यश्चैवं विद्वां धाय्याः ॥ संसति तद्दे
 व क आदुस्तान्यो मद इति शंसेद तां वाव वयं भरतं पुरा स्यमाना मभिव्यजानीम इति वदं
 तस्तत्तन्नादृत्य यदेतां शंसेदो श्वरः पर्जन्यो वरुणः पितृन्त्य प इत्येव शंसेद इति प
 दं मरुत इति मारुतं मत्स्यं नमिदे विनयं तीति विनीत वद्यद्विनीत वत्तद्विक्तांत वद्यद्विक्तां
 त वत्तद्वैष्णवं वाजिनमितींद्रो वै वाजीत स्यात्वा एतस्या चत्वारि पदानि दृष्टवनि मारु
 तं वैष्णवं मेदं सा वा एषा तृती सवनं भाजना सती मध्यं दिने शस्यते तस्माद्देवं

त
जे०

रतानां पशवः सायं गोष्ठासंतो मध्यं दिने संगविनी मायंति सो जगती जागता हि पशव आत्मा य
 जमानस्य मध्यं दिनस्य जमाने पशून् दधाति ॥१८॥ मरुत्वतीयं प्रगाथं शंसति पशवो वै मरु
 तः पशवः प्रगाथः पशूनामवरुध्यै जनिष्ठ उग्रः सहसेतुरायेति सूक्तं शंसति तद्वा एतद्य
 जमानजननमेव सूक्तं यजमानं दवा एतेन यज्ञाद्देवयोन्यै प्रजनयति तत्संजयं भवति सं
 च जयति विच जयत एतद्वै रिवीतं गौरिवीति द्वै शक्तेनेदिष्ठं स्वर्गस्य लोकस्या गच्छत्स ए
 तत्सूक्तं मपश्यते न स्वर्गं लोकं मजयत तथैवैतद्यजमान एतेन सूक्तेन स्वर्गं लोकं जयति
 तस्यार्द्धः सूस्वाद्धः परिशिष्य मध्ये निविदं दधाति स्वर्गस्य द्वेषलोकस्य रोहो यन्निविस्व
 र्गस्य द्वेषलोकस्य क्रमणं यन्निविता माक्रममाण इव शंसेदपैव यजमानं निगृहीत यो
 स्य प्रिये स्यादिति नु स्वर्गं कामस्याथाभिचरतो यः कामयेत क्षणं विशं हन्यामि निविस्त
 र्दं निविदा सूक्तं विशं सेक्षत्रं वै निविद्विद सूक्तं क्षत्रेणैव तद्विशं हंतियः कामयेत विशाक्ष

चंद्रन्यामिति त्रिस्तर्हि सूक्तेन निविदं विशंसेक्षत्रं वै निविद्विट् सूक्तं विशौ वत्क्षत्रं हं त्रिय
 उको मये तो भयत एनं विशोः पर्यवच्छिनत्ति न दानं त्पु भयत स्तर्हि निविदं व्याद्वयी तो भयत एवै नंत
 द्विशः पर्यवच्छिनत्तीति त्वमिचरत इतरथा त्वेव स्वर्गकामस्य वयस्य पण्डितो पसेदु रिंद्रमित्युज
 मया परिदधाति त्रिय मेधा ऋषयो नाथ्यमानाः ॥ अपध्वा तमूर्णु ही त्रिये न तमसा प्रावृते
 मन्ये त तं न मनसा गच्छेदपदैवास्मात्तल्लुप्यते पूर्व चक्षुरिति चक्षुषी मरी मृज्येता जरसं ह
 चक्षुषा भवति य एवं वेद मुमुक्षुस्मां निधयेव बहूनि त्रिपाशा वै निधामुमुक्षुस्मा
 न्पाशा दिव बहूनि त्येव तदाह ॥ १५ ॥ इंद्रो वै वृत्रं ह निष्यत्सर्वा देवता अब्रवीदनुमो पतिष्ठ ध्वमु
 पमाद्वय ध्वमिति तथेति नंद निष्यंत आद्रवत्सो वै न्मां वै ह निष्यंत आद्रवत्ति हंते मां भीष
 यादिति तान मित्राश्वसीतस्य श्वसथा दीषमाणविश्वे देवा अ वन्मरुतो हं नं नाजहुः प्र

हरभगवोजहिवीरयस्वेत्येवैनमेतांवाचं वदंतउपातिष्ठंततदेतदृषिः पश्यन्मभ्यनूवाचवृत्र
 स्यत्वाश्वसथादीषमाणविश्वेदेवाअजदुर्यसस्वायः॥ मरुद्विरिन्द्रसख्यतेअस्त्वथेमा
 विश्वाः पृतनाजयासीतिसोवेदिमेवैकिलमेसचिवाइमेमाकाशमयंतहंतेमानस्मिन्नुक्थआ
 भजाइतितानेतस्मिन्नुक्थआभजदथहेतेतह्युमेएवनिष्कवत्येउक्थेआसतुर्मरुत्वती
 यंगदंगहतिमरुत्वतीयप्रगाथंशंसतिमरुत्वतीयंस्तुक्कंशंसतिमरुत्वतीयानिविदंरधा
 तिमरुतोसाभक्तिर्मरुत्वतीयमुक्थशस्त्रामरुत्वतीययायजतियथाभागंतद्देवताः प्रीणानि
 येत्वाहिहत्येमघवनवर्धन्येशांबरेहरिवोयेगविष्टौ॥ येत्वानूनमनुमदंतिविप्राः पिबेद्र
 सोमंसगणोमरुद्विरितियत्रयत्रैवैभिर्यजयतयत्रयत्रवीर्यमकरेन्नदेवैतत्समनुवेद्येद्र
 येनात्ससोमपीथान्करेति॥ २०॥ इद्वैवृत्रहत्वासर्वाविजितीर्विजित्याब्रवीत्प्रजापति
 महमेतदसानियत्तमहंमहानसानिति सप्रजापतिरब्रवीदथकोहमिति यदेवैतदबोचद

त्यब्रवीत्ततो वै को नाम प्रजापतिरभवत्को वै नाम प्रजापतिर्यन्महानिन्द्रो भवत्तन्महं
 इत्यमहे इत्वं समहान्भूत्या देवता अभवी दुद्धारं मउद्धरते तियथाप्येतर्ही छितियो
 वै भवतियः श्रेष्ठतामश्नुते समहान्भवतितं देवा अभ्रुवंत्स्वयमेव ब्रूषयते भविष्य
 तीति स एतं माहे इं ग्रहमब्रूत माध्यं दिनं सवनानां निष्केवल्यमुक्थानां त्रिष्टुभं छंद
 सां पृष्ठं साम्नां तमस्मा उद्धारमुदहस्नुदस्मा उद्धारं हरं तिय एवं वेदतं देवा अभ्रुवं
 त्सर्वं वा अबोचथा अपिनोत्रास्त्विति सनेत्यब्रवीत्कथं वो पि स्यादिति तमब्रुवं नप्येव
 नोस्तु मघवन्निति तानीक्षतैव ॥ २१ ॥ ते देवा अभ्रुवं नियं वा इंदु इत्यप्रिया जाया वा वा
 ता प्रासहाना मास्या मे वेष्टामहा इति तथेति तस्या मे छंत सैनान ब्रवीत्प्रातर्नर्वः प्रतिव
 क्ता स्मीति तस्मात्स्त्रियः पत्या विछंते तस्मा दुस्त्र्यनुरात्रं पत्या विछंते तां प्रातरुपायं त्से

नितीं शो वै प्रासहस्यति स्तुविष्मा २

तदेव प्रत्यपद्यत यद्वा वानपुरुतमं पुरापाळा वृत्रहे दोना मान्यप्राः। अचेति प्रासहस्यति
स्तुविष्मान्यदी मुश्मसि कर्तव्ये करतदित्ये देवै तदवो चामा करतदित्ये वैनां स्तदब्रवीत्ते देवा
अब्रुवन् नयस्या इहा स्तुयानोस्मि न वै कमविददितितथोत्त तस्या अप्यत्रा कुर्वन्तस्मा देषा
त्रापिशस्यते यद्वा वानपुरुतमं पुरापाळिति सेना वा इन्द्रस्य प्रिया जाया वा वाता प्रासहाना
मको नाम प्रजापतिश्च शुरस्तद्यास्य कामे सेना जयेत्तस्या अर्द्धांतिष्ठं स्तुणमुभयतः परि
छिद्येतरां सेनामभ्यस्येत्प्रासहेकस्त्वा पश्यतीति तद्यथैवा दस्तुषाश्च शुरा लज्जमानानि
लीयमानैत्येवमेव सा सेना भज्यमानानि लीयमानैतियत्रैवं विद्वांस्तुणमुभयतः परिछि
द्येतरां सेनामभ्यस्यति प्रासहेकस्त्वा पश्यतीति तानि इदुवाच पिबोत्रास्त्विति ते देवा अब्रु
वन्विराज्या ज्यास्तु निष्केवल्यस्य यात्रयस्त्रिंशदक्षरा। त्रयस्त्रिंशद्वै देवा अष्टौ वसवश्च

श्री. त.

१४

कादशरुद्रादशादित्याः प्रजापतिश्च वषट्कारश्च देवता अक्षरभाजः करोत्यक्षरमक्षरमेव
तद्देवता अनुप्रपिबन्ति देवपात्रेणैव तद्देवतास्तप्यन्ति यं कामयेतानायतनवांस्यादित्य
विराजास्य यजेद्वायव्यावात्रिष्टुभावा न्येन वा छंदसा वषट्कार्योदनायतनवंतमेवैवंतत्क
रोति यं कामयेतायतनवांस्यादिति विराजास्य यजेत्सिबासोममिंद्रमंदतुल्येति तयायत
नवंतमेवैवंतत्करोति ॥ २२ ॥ ऋक् वा इदमग्ने सामचास्तांसेवनाम ऋगासिदिमोनामसा
मसावाशकसामोपावदन्मिधुनं संभवाव प्रजात्या इति नेत्यब्रवीत्सामज्यायान्वा अतोम
ममहिमेति ते देभ्यो पावदतांति न प्रतिचन समवदतांति स्तोभ्यो पावदंस्तत्तिस्रभिः
मभवद्यत्तिस्रभिः समभवत्तस्मात्तिस्रभिस्तु वन्ति तिस्रभिर्द्वयं तिस्रभिर्द्विसामसंमितं
तस्मादेकस्य बह्व्यो जाया भवन्ति नैकस्येव बहवः सहपतयो यद्वै तस्माच्चामश्च समभवतांति

सामा भवत्तत्साम्नः सामत्वं साम भवति य एवं वेद यो वै भवति यः श्रेष्ठतामश्नुते स साम भव
 त्यसामन्य इति हि निन्दति ते वै पंचान्यद्भूत्वा पंचान्यद्भूत्वा कल्पेतामाहा वश्वहिंकारश्च प्रस्ताव
 श्वप्रथमा च स गुह्यथ श्वमध्यमा च प्रतिहारश्चोत्तमा च निधनं च वषट्कारश्च ते यत्पंचान्य
 द्भूत्वा पंचान्यद्भूत्वा कल्पेतां तस्मादाहुः पांक्तो यस्तः पांक्ताः पशव इति यदु विराजं दशिनीम
 भिसमपद्येतां तस्मादाहुर्विराजियशो दशिन्यां प्रतिष्ठित इत्यात्मा वै सोमिः प्रजानुरूपः
 पत्नी धाय्या पशवः प्रगाथो गृहाः सूक्तं स वा अस्मिंश्च लोके मुष्मिंश्च प्रजया च पशुभिश्च
 गृहेषु वसति य एवं वेद ॥ २३ ॥ स्तोत्रियं शंसत्यात्मा वै स्तोत्रियस्तं मध्यमया वाचा शंसत्या
 त्मानमेव तत्संस्कुरुते नुरूपं शंसति प्रजा वा अनुरूपः स उच्चैस्तरामिवानुरूपः शंसत्यः प्रजा
 मेव तच्छ्रेयसीमात्मनः कुरुते धाय्यां शंसति पत्नी वै धाय्या सानी चैस्तरामिव धाय्या

ब्रा. त. शंसव्याप्रतिवादिनीहास्यगहेषु पत्नीभवति यत्रैवं विद्वां नीचे स्तरां धाय्यां शंसति प्रगाथरां
 १५ सति सस्वरवत्या वाचा शंसत्यः पशवो वै स्वरः पशवः प्रगाथः पशूनामवरुध्या इंदस्य नु
 वीर्याणि प्रबोचमिति सूक्तं शंसति तद्वा एतत्प्रियमिंदस्य सूक्तं निष्केवल्यं हैरण्यसूपमेते
 न वै सूक्ते न हिरण्यसूप आंगिरस इंदस्य प्रियं धामोपागच्छत्स परमं लोकमजयदुपे इंदस्य
 प्रियं धाम गच्छति जयति परमं लोकं य एव वेद गृहा वै प्रतिष्ठा सूक्तं तत्प्रतिष्ठितं तमया वा
 चा शंसत्यं तस्माद्यद्यपि दूर इव पशून् लभते गृहाने वै नाना जिगमिषति गृहा हि पशूनां
 प्रतिष्ठा प्रतिष्ठा ॥ २४ ॥ द्वितीयोऽध्यायः ॥ सोमो वै राजा मुष्मिं लोक आसीत् न देवाश्च संप
 यश्याभ्यध्यायन्कथमयमस्मां सोमो राजा गच्छेदिति ते ब्रुवंश्छंदो सिष्यं न इमं सोमं
 राजानमाहरते तितथेति ते सुपर्णा भूत्यो दपतं स्तेयसु पर्णा भूत्यो दपतं स्तेदेतं सोपर्णा
 मित्याख्या न विद आचक्षते छंदो सिवेत सोमं राजानमच्छाचरं स्तानि हत हि चतुरक्षराणि

ब्रा. त.
१६

16

पसमगृभ्यात्तस्या अनुविस्मज्य कशानुः सोमपालः सव्यस्य पदो नखम छिदत्त छल्यको भव
त्तस्मात्सनखमिव यद्वशमस्रवत्सावशा भवत्तस्मात्साहविरिवाथयः शल्यो यदनीकमासी
त्ससर्पो निर्देश्य भवत्सहसस्वजो यानि पणानि ते मंथावला यानि स्नावानि ते गंडुपदाय ते
जनं सोधाहिः सोसा तथे पुरभवत् ॥ २६ ॥ साय दक्षिणेन पदा समगृभ्यात्तत्प्रातः सवनम
भवत्तद्वायव्येन स्वमायतनम कुरुत तस्मात्तत्सम दत्तमं मन्यं ते सर्वेषां सवनानां मग्नि यो मुखो
भवति श्रेष्ठताम श्रुतेय एवं वेदाथयत्सव्येन पदा समगृभ्यात्तन्माध्यं दिनं सवनम भवत्त
द्विस्त्रिंशत्तद्विस्त्रिंशत्तन्वा प्रोत्पूर्वं सवनं ते देवाः प्राजिज्ञा संत तस्मिंस्त्रिष्टुभं छंदसाम दधु
रिंद्रं देवतानां तेन तत्समावद्दीर्यम भवत्पूर्वेण सवनेनोभाभ्यां सवनाभ्यां समावद्दीर्या
भ्यां समावज्जामीभ्यां राध्नोति य एवं वेदाथयन्मुखेन समगृभ्यात्तत्तृतीय सवनम भवत्तस्य
पतंती रसम धयत्तद्दीतर संनावा प्रोत्पूर्वं सवनं ते देवाः प्राजिज्ञा संत तत्पशुष्वपश्यंस्त

व४

दशशिरमवनयं त्याज्ये न पशुना चरंति ते न तस्मावद्दीर्यमभवत्पूर्वाभ्यां सवनाभ्यां सर्वैः सव
 नैः समावद्दीर्यैः समावज्जामिमीराधोति य ए वं वेद ॥ १७ ॥ ते वा इमे इतरे छंदसी गायत्री मभ्य
 वदेतां वित्तं नावक्षराण्यनुपर्यागुरिति नेत्यब्रवीद्गायत्री यथा वित्तमेव न इति ते देवेषु प्र
 श्नमेतांति देवा अबुन्यथा वित्तमेव वदति तस्माद्वाप्येतर्हि वित्या व्याकुर्यथा वित्तमेव न
 इति ततो वा अष्टाक्षरा गायत्र्यमव्यक्षरा त्रिष्टुबेकाक्षरा जगती साष्टाक्षरा गायत्री
 प्रातः सवनमुदयछंदानां रात्रौ त्रिष्टुप् अक्षरा माध्यंदिनं सवनमुद्यंतुं तां गायत्र्यब्रवीदा
 यान्यपि मे त्रास्त्विति सा तथेत्यब्रवीत्त्रिष्टुप् तां वै मैतैरष्टाभिरक्षरैरुपसंधेहीति तथोति
 तामुपसमदधादेतद्वै तद्गायत्र्ये मध्यंदिने यन्मरुत्वतीयस्योत्तरे प्रतिपदो यश्चानुवरः
 सैकादशाक्षरा भूत्वा माध्यंदिनं सवनमुदयछंदानां रात्रौ जगत्येकाक्षरा तृतीयसवनमुद्यंतुं तां
 गायत्र्यब्रवीदा यान्यपि मे त्रास्त्विति सा तथेत्यब्रवीत्जगती तां वै मैतैरैकादशभिरक्षरैरुप

ब्रा. त. संधेहीतितथेतितामुपसमदधादितद्वैतद्वयचैततीयसवननेयद्वैतदेवस्योत्तरप्रतिपदोयश्चा
१७ नुचरः सा द्वादशाक्षराभूत्वा ततीयसवनमुदयछत्ततोवा अष्टाक्षरागायत्र्यभवदेकादशाक्ष
रात्रिष्टुष्ट्वादशाक्षराजगती सर्वैश्छंदोभिः समावद्दीयैः समावज्जामिभीराध्नोतियएवंवेदैकंवे
सत्तत्रेधाभवत्तस्माद्दुर्दातव्यमेवंविदुषइत्येकंहिसत्तत्रेधाभवत्॥१८॥ तेदेवाअब्रुवंनादि
त्या न्युष्माभिरिदं सवनमुदयछामेति तथेतितस्मादादित्यारंभणं ततीयसवनमादित्यग्रहः
पुरस्तात्तस्ययजत्त्यादित्यासोअदितिर्मादयंतामिति मद्दत्यारूपसमद्वयामद्वैततीयस
वनस्यरूपंनानुवषद्दूरोतिनभक्षयति संस्थावाएषायदनुवषद्द्वारः संस्थाभक्षः प्राणाआ
दित्यानेत्प्राणां संस्थापयानीति त आदित्याअब्रुवंत्सवितारंत्वयेदं सहसवनमुदयछामेति
तथेतितस्मात्सावित्रीप्रतिपद्भवति वैश्वदेवस्यसावित्रग्रहः पुरस्तात्तस्ययजति दमूनादेवः
सविताबरेण्यइति मद्दत्यारूपसमद्वयामद्वैततीयसवनस्यरूपंनानुवषद्दूरोतिनभक्षयति
संस्थावाएषायदनुवषद्द्वारः संस्थाभक्षः प्राणः सवितानेत्प्राणं संस्थापयानीत्युमेवाएषए

ते सवने विष्वक् तिस्रविता प्रातः सवनं च तृतीय सवनं च तद्यत्पि ववत्सा विष्टैः निविदः पदं पु
 रस्ताद्भवति मद्दुपरिष्ठादुभयोरेवैनंतत्सवनयोराभजति प्रातः सवने च तृतीय सवने च व
 स्यः प्रातर्वायव्याशस्यंत एका तृतीय सवने तस्मादूर्ध्वः पुरुषस्य भूयांसः प्राणा यश्चावां वो
 द्यावापृथिवी यंशं सति द्यावापृथिवी वै प्रतिष्ठे इयमेवैह प्रतिष्ठा सा वमुत्र तद्यद्यावापृथिवी
 यंशं सति प्रतिष्ठयोरेवैनंतर्त्तं प्रापयति ॥ २५ ॥ आर्भवंशं सत्य भवो वै देवेषु तपसा सोमपीय
 मभ्यजयंस्तेभ्यः प्रातः सवने वाचिकल्पयिषं स्तानग्निर्वसुभिः प्रातः सवनादनुदततेभ्यो मा
 ध्यं दिने सवने वाचिकल्पयिषं स्तानिंद्रोरुद्रैर्माध्यं दिनात्सवनादनुदततेभ्यस्तृतीय सवने वा
 चिकल्पयिषं स्तान्विश्वे देवा अनो नुद्यंत नेह पास्यंति नेहेति सप्रजा पतिरब्रवीत्सविता
 रंतव्या इमे ते वासास्त्वमेवैभिः संपिबस्वेति सतथेत्यब्रवीत्सविता तान्वेतत्समुभयतः परिपिबेति
 तान्प्रजापतिरुभयतः पर्यापिबेत्ते एते धायो अनिरुक्ते प्राजापत्ये शस्येते अभित आर्भवं सुरूप

३८ कालु मृतयेयं वेनश्चोदयस्य श्रिगर्भा इति प्रजापतिरेवेनांस्तदुभयतः परिपिबति तस्मादुन्नेष्टी पात्रे रोचयत्येव यं
 कामयते तं तेभ्यो वै देवा अपैवावी भूतं तमनुष्यगंधात्त एते धाव्ये अंतरदधत येभ्यो मातैवापित्र इति ॥ ३० ॥
 वैश्वदेवं शंसति यथा वै प्रजा एवं वैश्वदेवं तद्यथांतरं जनता एवं सक्तानि यथा रण्यान्येवं धाव्यास्तदुभय
 तो धाव्यां पर्याङ्कयते तस्मात्तान्य रण्यानि संत्यन रण्यानि मृगेश्वरयोभिश्चेति हस्माह यथा वै पुरुष एवं
 वैश्वदेवं तस्य यथा वांतरं गान्येवं सक्तानि यथा पर्वाण्येवं धाव्यास्तदुभयतो धाव्यां पर्याङ्कयते तस्मात्पु
 रुषस्य पर्वाणि शिथिराणि संति दृक्का ब्रह्मणा हितानि धृतानि मूलं वा एतद्यज्ञस्य यद्वाय्याश्वयान्या
 श्वतश्च दन्या अन्या धाव्याश्वयान्याश्व कुर्युर्हन्तु मेव तद्यज्ञं कुर्युस्तस्मात्ताः समान्य एव स्युः पांचज
 न्यं वा एतदुक्थं यद्वैश्वदेवं सर्वेषां वा एतत्पंचजनानां मुक्थं देवमनुष्याणां गंधर्वाप्सरसां सर्पाणां च
 पिहृणां चैतेषां वा एतत्पंचजनानां मुक्थं सर्व एनं पंचजना विदुरे न पंचिन्ये जनता ये हविर्नो गच्छंतिय ए
 वं वेद सर्वदेवत्यो वा एव होता यो वैश्वदेवं शंसति सर्वादिरो ध्यायेत्संक्षिप्यं सर्वास्वेव तद्दिक्षुरसंद
 धातियस्यामस्य दिशि द्वेष्ट्यस्यां नतां ध्यायेदनुहाये वा स्य तद्दीर्यमादत्तेदिति द्यौरदितिरंतरिक्ष
 मित्युत्तमया परिधातीयं वा अदितिरियं द्यौरियं तं त्रिहोमदिति माता स पिता स पुत्र इतीयं वै

नि

18

मातेयं पितेयं पुत्रो विश्वे देवा अदितिः पंचजना इत्यस्यां वै विश्वे देवा अस्यां पंचजना अदितिर्जात
 मदितिर्जनित्वमितीयं वै जातमियं जनित्वो द्विः पष्ठः परिदधाति चतुष्पादा वै पशवः पशूनाम वरुध्ये
 स रुदध्वं च शः प्रतिष्ठाया एव द्विः प्रतिष्ठो वै पुरुषः श्वतुष्पादाः पशवो यजमानमेव तद्विप्रतिष्ठं
 चतुष्पात्सु पशुषु प्रतिष्ठापयति स देव पंचजनीयया परिदध्यात्तदुपस्पृशन्भूमिं परिदध्यात्त
 दस्यामेव यज्ञं संभरति तस्यामेवैनं तदंततः प्रतिष्ठापयति विश्वे देवाः शृणुते महवं मइ
 तिवैश्वदेवमुक्थं रास्त्रा वैश्वदेव्या यजति यथा भागं तद्देवताः प्रीणाति ॥ ३३ ॥ आग्नेयी
 प्रथमा घृतया ज्यासोमी सोम्यया ज्या वैष्णावी घृतया ज्या त्वंसोमपितृभिः संविदान इ
 तिसोम्यस्य पितृमत्या यजति क्षंति वा एतत्सोमं यदभिषुण्वंति तस्येतामनुस्तरणीं कुर्वंति
 बत्सोम्यः पितृभ्यो वा अनुस्तरणीतस्मात्सोम्यस्य पितृमत्या यजत्यवधिषुर्वा एतत्सोमं
 यदभ्यसुषुवुस्तदेनं पुनः संभावयंति पुनराप्याययंत्युपसदां रूपेणोपसदां किल वै त

श्री. त. दूयं यदेता देवता अग्निः सोमो विष्णुरिति प्रतिगृह्य सोम्यं होता पूर्वं शुद्धं दोगेभ्यो वेक्षेत तं है के पूर्वं छंदोगेभ्यो
 हरंति तत्तथा न कुर्याद्वषट्कर्त्ता प्रथमः सर्वभक्षान् भक्षयतीति हस्माह ते नैवरूपेण तस्माद्वषट्कर्त्तैव पूर्वो वे
 क्षेताथेनं छंदोगेभ्यो हरंति ॥ ३२ ॥ प्रजापतिर्वै स्वां दुहितरमभ्यध्यायदिवमित्यन्य आदु रूपसमित्य
 न्येतामश्नो भूत्वा रोहितं भूतामभ्येतं देवा अपश्यं न कृतं वै प्रजापतिः करोतीति तितमे छंद्य एनमा
 रिष्यत्येतमन्योन्यस्मिन्नाविदं स्तिषां या एव घोरतमास्तन्व आसंस्ता एकधा समभरंस्ताः संभृता
 एष देवो भवन्नदस्येतद्भूतवं नाम भवति वै स योस्येत देवं नाम वेदतं देवा अब्रुवन् यं वै प्रजापतिरकृ
 तमकरि मं विध्येति स तथेत्यब्रवीत्स वै वो वरं वृणा इति वृणीष्वेति स एतमेव वरमवृणीत पशूना
 माधिपत्यं तदस्येतत्पशुमं नाम पशुमान् भवति योस्येत देवं नाम वेदतमभ्यायत्या विध्यत्स विद्ध
 ऊर्ध्वं उदप्रपततमेतं मृग इत्याचक्षते य उ एव मृग व्याधः स उ एव स यारोहितसारोहिणी यो एवेषु
 स्त्रिकां डा सो एवेषु स्त्रिकां डा तद्वा इदं प्रजापतेरेतः सिक्तमधावत्तत्सरो भवत्तै देवा अब्रुवन् मेदं प्रजाप
 तेरेतो दुषदिति यदब्रुवन् मेदं प्रजापतेरेतो दुषदिति तन्मा दुषमभवत्तन्मा दुषस्य मा दुषत्वं मा दुषं

ह वै नामैतद्यन्मानुषं तन्मादुषं सन्मानुषमित्याचक्षते परोक्षेण परोक्षाप्रिया इव हि देवाः ॥३७॥ तदग्निना पर्या
 दधुस्तन्मरुतो धून्वेस्तदग्निर्न प्राच्यावयत्तदग्निना वैश्वानरेण पर्यादधुस्तन्मरुतो धून्वेस्तदग्निर्वैश्वानरः
 प्राच्यावयत्तस्य यदेतसः प्रथममुददीप्यत्तदसावादित्यो भवद्यद्वितीयमासीत्तद्गुरभवत्तन्मरुतोऽथिग
 द्गीततस्मात्स भृगुर्वारुणिरथ यत्ततीयमदीदेदिवत आदित्या अभवन्येगारा आसंस्ते गिरसो भवन्त्यदं
 गाराः पुनरवशांता उददीप्यत्तद्बृहस्पतिरभवद्यानिपरिक्षाणान्यासंस्ते रुष्णाः पशवो भवन्त्यालोहिनीम
 तिका ते रोहिता अथ यद्बृहस्पतीत्तत्परुष्यं व्यसर्पद्गौरोगवयश्शयउक्त्रो गर्दभ इति ये चैते रुष्णाः पशवस्ते च
 तान्वा एष देवो भ्यवदत्तममवा इदं मम वै वास्तुहमिति तमेतयर्चानिरवादयत्तयैषारो ईशस्य त आतेषित
 मरुतां सुम्नमेतुमानः सूर्यस्य संदृशो युयोथाः । त्वं नो वीरो अर्बति क्षमेथा इति ब्रूयां नाभि न इत्यनभिमानु
 को ह्येष देवः प्रजा भवति प्रजा ये महिरुद्रिय प्रजाभिरिति ब्रूयान्तरुद्रये तस्यैव नाम्नः परिहृत्यैतदुखतुशानः
 करतीत्येवशांसेऽमुमिति प्रतिपद्यते सर्वस्मा एवशांत्यै न भ्यो नारिभ्यो गव इति पुमांसो वै नरस्त्रियो नार्यः
 सर्वस्मा एवशांत्यै सो निरुक्ता रौ ईशांता सर्वायुः सर्वायुत्वाय सर्वमायुरेति य एवं वेद सो गायत्री ब्रह्म वै
 गायत्री ब्रह्मणो वै न तं नमस्यति ॥३८॥ वैश्वानरीयेणाग्निमारुतं प्रतिपद्यते वैश्वानरो वा एतदेतः सिक्तं

२० प्राच्यावयतस्माद्वैश्वानरीयेणाग्निमारुतं प्रतिपद्यते नवानं प्रथमभक्षं सव्याग्नीन्वा एषोर्वाष्ट्रशांता
 न्यसीदंनेति य आग्निमारुतं शंसति प्राणेनैव तदग्नीस्तरत्यधीयं नुपहन्यादन्यं विवक्तारमिच्छेत्तमेव त
 सेतुं कृत्वा तरति तस्मादाग्निमारुतेन व्युच्य मेष्टव्यो विवक्तारमारुतं शंसति मरुतो ह वा एतदेतः सिक्तं ध
 न्वंतः प्राच्यावयंस्तस्मान्मारुतं शंसति य सायसावो अग्नये देवो वो इविणो दा इति मध्ये योनिं चानुरूपं
 च शंसति तद्यन्मध्ये योनिं चानुरूपं च शंसति तस्मान्मध्ये योनिर्धृता य दुर्देसूक्ते शस्त्वा शंसति प्रतिष्ठ
 योरेव तदुपरिष्ठात्प्रजननं दधाति प्रजात्यै प्रजायते प्रजया पशुभिर्य एवं वेद ॥ ३५ ॥ जातवेदस्य शंसति
 प्रजापतिः प्रजा असजतताः सृष्टाः पराच्य एवायं न व्यावर्त्तत ता अग्निना पर्यगच्छता अग्निमुपावर्त्तत
 तमेवाद्याप्युपावृत्ताः सोऽब्रवीज्जाता वै प्रजा अनेना विदमिति यदब्रवीज्जाता वै प्रजा अनेना विदमिति त
 जातवेदस्य मभवत्त जातवेदसो जातवेदस्वंता अग्निना पर्यगता निरुद्धाः शोचत्यो दीध्यत्यो तिष्ठंस्ता
 अद्भिरभ्यविचतस्मादुपरिष्ठात्जातवेदस्य स्यापो हि ष्ठीयं शंसति तस्मान्छमयते वशं स्तव्यं ता अद्भिर
 भिविच्य निजात्यै वामन्यत ता सुवा अहिना बुध्येन परोक्षान्ते जो दधादिष ह वा अहिर्बुध्यो यदाग्निर्गाहं
 पत्योऽग्निर्नैवासुतद्गार्हपत्येन परोक्षान्ते जो दधाति तस्मादाहुर्जुहो देवा जुहुतो वसीयानिति ॥ ३६ ॥ देवा

नोपत्तीः शंसत्यनूचीरग्निं गृहपतिं तस्मादनूचीपत्नी गार्हपत्यमास्तेतदा दूराकां पूर्वां शंसे जाभ्ये वै पूर्वपथ
 मितितत्तनादस्य देवानामेव पत्नीः पूर्वाः शंसे देषहवा एतत्पत्नीपुरेतो दधाति यदग्निगार्हपत्यो ग्निर्नैवा
 सुतद्गार्हपत्येन पत्नीपुप्रत्यक्षादेतो दधाति प्रजात्यै प्रजायते प्रजया पशुभिर्य एवं वेद तस्मात्समानो द
 र्या स्वसान्यो दर्यायै जायाया अनुजीविनी जीवति राकां शंसति राका हवा एतां पुरुषस्य सेवनी सीव्य
 तियै वाशिष्णे धिपुमांसो स्य पुत्रा जायंते य एवं वेद पावीरवी शंसति वाग्वे सरस्वती पावीरवी वाच्ये व
 तद्वाचं दधाति तदा दूर्यामी पूर्वा शंसेत् पित्र्यौ इति यामी मेव पूर्वा शंसे दिमं यमप्रस्तरमाहि सीदेति राज्ञो वै
 पूर्वपथं तस्माद्यामी मेव पूर्वा शंसे मातली कथ्यैर्यमो अंगिरो भिरिति काव्यानामनूची शंसत्यनूच्ये वै वेदे
 वा काव्याः परेणेव पितुं तस्मात्काव्यानामनूची शंसत्युदीरतामवर उत्तरा स इति पित्र्याः शंसत्युन्मध
 माः पितरः सोम्या स इति ये वै वावमाये च परमावे च मध्यमास्तां तर्बानं तरायं प्रीणात्या हं पितुं सुविद
 न्नां अबितीति द्वितीयां शंसति बर्हिषदो ये स्वधया सुतस्येत्येतद्वा एषां प्रियं धाम यद्बर्हिषद इति प्रियेणे वै
 नंस्तद्वा म्नासमर्धयति प्रियेण धाम्ना समर्धयते य एवं वेदं दपितभ्यो नमो अस्वद्येति नमस्कारवती मंततः शं
 सति तस्मादंततः पितभ्यो नमस्त्रियते तदा दूर्याहा वां पित्र्याः शंसेत् अवाहा वां इति अवाहावमेव शंसेदसं
 स्थितं वै पितृयज्ञं स्य साध्वसं स्थितं वा एष पितृयज्ञं संस्थापयति यो व्याहावं शंसति तस्माद्याहावमेव शंस्त

॥३॥ स्वादु किलायं मधुमां उता यमिती इत्येदीरनुपानीयाः रांसत्येता निर्वीइंदुस्ती सवनमन्वपिवत्तद
 नुपानीयानामनुपानीयात्वं माद्यंती बवैताहं देवतायदेताहोता रांसति तस्मादेता सुमदत्प्रतिगीर्वैययोरो
 जसात्कमितारजंसीति वैष्णुवारुणी म्चंशंसति विष्णुर्वैयस्यदुरिष्टं पातिवरुणस्विष्टं तयो रुभयोरेवरां
 ल्यै विष्णोर्तु कंवीर्याणि प्रबोचमिति वैष्णवी रांसति यथा वैमत्यमेवं यस्य विष्णुस्तद्यथा दुष्टं दुर्मती रु
 तं सुकृष्टं सुमती कृतं कुर्वन्ति या देवमेवैतद्यस्य दुष्टं दुःशस्तं सुष्टं सुशस्तं कुर्वन्ते नित्यदेतां होतारं सति
 तं तु तन्वन्नजसो भानुमन्निहीति प्राजापत्या रांसति प्रजावैतंतुः प्रजामेवास्मा एतसंतनोति ज्योतिष्मतः
 पथोरक्षधिया कलानिति देवयाना वै ज्योतिष्मतः पंथानस्तानेवास्मा एतद्वितनोत्यनुत्बणं वयतजोगु
 वामपोमनुर्भवजनया देव्यं जनमित्येवै नंतन्मनोः प्रजया संतनोति प्रजात्यै प्रजायते प्रजया पशुभिर्यरुवं
 वेदेवानं द्रोमघवा विरष्टीत्युत्तमया परिदध्यातीयं वा इंदोमघवा विरष्टी करसत्या चर्वणी धृद नवैतीयं
 वैसत्या चर्वणी धृद नवीत्यं राजा जनुषां धेद्यस्मे इतीयं वैराजा जनुषामधिप्रबोमाहिनं यजरि वइतीयं वै
 माहिनं यत्प्रबोयजमानो नरितायजमाना ये वै तामाशिषमाशास्ते तदुपस्पृशन्भूमिं परिदध्यात्तद्यस्या
 मेव यत्संभरति तस्यामेवै नंतदंततः प्रतिष्ठापयत्यग्नेमरुद्भिः शुभयद्भिर्सकभिरित्याजिमाहृतमुक्थंशस्वा

न्निमारुत्या यजति यथा भागं तद्देवताः प्रीणाति प्रीणाति । पूतती यो ध्यायः ॥ देवा वा असुरैर्युद्धमुपप्राप्य विजया
 यतान निर्नान्व कामयते तु तं देवा अब्रुवन् न पितृ मे स्वस्मा कं वै त्व मे को सीति सनास्तु तो न्वेष्यामीत्य ब्रवीत्स्तुतनु मे
 तितथेति तं ते समुक्लम्योपनि रत्यास्तु वंस्तस्तु तो नु प्रेक्षत्रि श्रेणि भत्वा श्वनी को सुरान्युद्धमुपप्राप्य द्विजया यत्रि श्रे
 णिरिति छंदां स्थे व श्रेणी र कुरु त श्वनी क इति स व नान्ये वानी कानि तान संभा व्यं पश भा व यत्त तो वै देवा अभ व न्य रा
 सुरा भ व त्या त्म ना प रा स्थ द्विष न्या भ्रा तृ व्यो भ व तिय एवं वे द सा वा एषा गाय त्र्ये व व द नि हो मः श्व तुर्विंश त्यक्ष
 रा वै गाय त्री च तुर्विंशति रग्नि हो मस्य स्तु त रा स्त्रा णि तं दै य दि द मा दुः सु धा यां ह वै वा जी सु हि तो द धा ती ति गाय त्री
 वै त न्न ह वै गाय त्री क्ष मा र म त ऊर्ध्वा ह वा एषा य ज मा न मा दा य स्व रे ती त्यग्नि हो मो वै त न्न ह वा अग्नि हो मः क्ष मा
 र म त ऊर्ध्वा ह वा एष य ज मा न मा दा य स्व रे ति स वा एष सं व त्स रं य दग्नि हो मः श्व तुर्विंश त्यर्ध मा सो वै सं क्त स
 र श्व तुर्विंशति रग्नि हो मस्य स्तु त रा स्त्रा णि तं यथा समु दं स्तो त्या एवं सर्वे य रा क्त वी पियं ति ॥ ३८ ॥ दी क्ष णी
 ये हि स्ता य ते ता मे वा नु याः का श्वे ष्ट यः स्ताः सर्वा अग्नि हो म म पियं ती का मु प द्क य त इ का वि धा वै पा क य त इ
 का मे वा नु ये के च पा क य ता स्ते सर्वे अग्नि हो म म पियं ति सा यं प्रा त रग्नि हो त्रं जु क्ति सा यं प्रा त र्व तं प्र य छं ति स्वा
 हा का रे णा ग्नि हो त्रं जु क्ति स्वा हा का रे ण व्र तं प्र य छं ति स्वा हा का र मे वा न्न ग्नि हो त्र मग्नि हो म म प्ये ति पंच द
 श प्रा य णी ये सा मि धे नी र्वा ह पंच द श द र्श पूर्ण मा स मे वा न्न द र्श पूर्ण मा सा वग्नि हो म म प्ये

श्री. तः सोमराजानं क्रीणं योषधो वै सोमराजोषधिनिस्तं भिषज्यंति यं भिषज्यंति सोममेव राजानं क्रीयमाणं मनुष्या
 २२. निकानि च भेषजानि तानि सर्वाण्यग्निहोममपियंत्यग्निमातिथ्ये मंथं यन्निचातुर्मास्ये चातिथ्यमेवानु
 चातुर्मास्यान्यग्निहोममपियंति पयसा प्रवर्ग्ये चरंति पयसा दाक्षायणयज्ञे प्रवर्ग्यमेवानुदाक्षामणयज्ञो
 निहोममप्येति पशुरुपवसथे भवति तमेवानुयेके च पशुबंधास्ते सर्वेग्निहोममपियंतीकादधोनामयज्ञ
 क्रतुस्तंदध्वा चरंति दध्वादधिघर्मै दधिघर्ममेवान्विकादधोग्निहोममप्येति ॥ ४० ॥ इति नुपुरस्तादथोपरि
 २२. कृत्यं च दशोक्थ्यस्य स्तोत्राणि पंचदशशस्त्राणि समासोमा सधा संवत्सरो विहितः संवत्सरोऽग्निर्वैश्वानरोऽग्निरग्निहोमः संवत्सरमेवानुक्थ्योऽग्निहोममप्येत्युक्थ्यमपियंति मनुवाजपेयोऽप्येत्युक्थ्यो हि स भवति
 द्वादशरात्रेः पर्यायाः सर्वे पंचदशास्ते द्वौ द्वौ संपद्यन्ति शदेकविंशं षोडशिसामत्रिरुत्संधिः सात्रिंशत्सामासां त्रिं
 शन्नासस्य रात्रयोमा सधा संवत्सरो विहितः संवत्सरोऽग्निर्वैश्वानरोऽग्निरग्निहोमः संवत्सरमेवानुक्थ्योऽग्निहोममप्येत्युक्थ्यमपियंति मनुवाजपेयोऽप्येत्युक्थ्यो हि स भवति तद्वै च पुरस्ताद्ये चोपरिष्ठाद्यसंक्रतवस्ते
 सर्वेग्निहोममपियंति तस्य संस्तुतस्य नवतिशतं स्तोत्रियाः सायानवतिस्ते दशत्रिवृतोऽथ यानवतिस्ते दशाय
 द्वादशतासामेकास्तोत्रियोदेति त्रिवृत्यपरिशिष्यतसो सावेकविंशोऽध्याहितस्तपति विषुवान्वा एष स्तोमानो दशवार
 तस्मादवी च त्रिवृतो दशपरां चोमध्या एष एकविंश उभयतोऽध्याहितस्तपति तघासो स्तोत्रियोदेति ते तस्मिन् अध्या
 मयजमानस्तद्वै वक्षत्रं स हो बलमश्रुते ह वै देवं शत्रं स हो बलमेतस्य ह सा युज्यं सरूपतां स लोकतामश्रुते य एवं वेद ॥ ४१ ॥

देवावा असुरैर्वेजिग्याना ऊर्ध्वः स्वर्गलोकमायं सोऽग्निर्दिविस्पृगूर्ध्व उदश्य यत्तस्य स्वर्गस्य लोकस्य द्वारमवृणो यन्नि
 र्वे स्वर्गस्य लोकस्याधिपतिस्तं वसवः प्रथमा आगच्छंस्त एनमब्रुवं नति नोर्जस्याकाशं नः कुर्वीतिसनास्तु तोतिस्त्र
 क्ष्य इत्यब्रवीत्स्तु तनु मेति तथेति तं ते त्रियतास्तो मेनास्तु वंस्तास्तु तो त्यार्ज त ते यथा लोकमगच्छं स्तरुद्रा आगच्छं स्त
 एनमब्रुवं नति नोर्जस्याकाशं नः कुर्वीतिसनास्तु तोतिस्त्र क्ष्य इत्यब्रवीत्स्तु तनु मेति तथेति तं ते पंचदशेनस्तो मेना
 स्तु वंस्तास्तु तो त्यार्ज त ते यथा लोकमगच्छं स्तरुद्रा आगच्छं स्त एनमब्रुवं नति नोर्जस्याका
 शं नः कुर्वीतिसनास्तु तोतिस्त्र क्ष्य इत्यब्रवीत्स्तु तनु मेति तथेति तं ते सप्तदशेनस्तो मेनास्तु वंस्तास्तु तो त्यार्ज त ते
 यथा लोकमगच्छं स्त विश्वे देवा आगच्छं स्त एनमब्रुवं नति नोर्जस्याकाशं नः कुर्वीतिसनास्तु तोतिस्त्र क्ष्य इत्यब्रवी
 त्तु तनु मेति तथेति तं ते एकविंशेनस्तो मेनास्तु वंस्तास्तु तो त्यार्ज त ते यथा लोकमगच्छं स्त नेकैकै न वै तं देवास्तो
 मेनास्तु वंस्तास्तु तो त्यार्ज त ते यथा लोकमगच्छं नथ हे न मे ष एतैः सर्वैस्तो मेस्तो तियो य ज ते यश्चेन मे वं वेदाती तु त
 मर्जता अतिहवा एनमर्जते स्वर्गलोकमभिय एव वेद ॥४२॥ सवा एषोऽग्निरेव यदग्निष्टोमस्तं यदस्तु वंस्तस्माद
 ग्निस्तोमस्तमग्निस्तोमं संतं मग्निष्टोम इत्या चक्षते परोक्षेण परोक्षप्रिया इव हि देवास्तं यच्चतुष्टया देवाश्चतुभि
 स्तोमैरस्तु वंस्तस्माच्चतुस्तोमस्तं चतुस्तोमं संतं चतुष्टोम इत्या चक्षते परोक्षेण परोक्षप्रिया इव हि देवा अथ यदेनम
 र्धं संतं ज्योतिर्भूतमस्तु वंस्तस्माज्ज्योतिस्तोमस्तं ज्योतिस्तोमं संतं ज्योतिष्टोम इत्या चक्षते परोक्षेण परोक्षप्रिया इ

ब्रह्मदेवाः सवा एको पूर्वो न परो यः सकलं तु यथा रथचक्रमनंतं मेवं यदग्निरो मस्तस्य यथैव प्रायणं तथोदयनं तदेवामि
 २३ यज्ञगाथा गीयते ॥ यदस्य पूर्वमपरंतदस्य यदस्या परंतदस्य पूर्वं ॥ अहेरि वसर्पणं शाकलस्य न विजानंति यतर
 सरस्तादिति यथा स्येकास्य प्रायणमिव मुदयनमसादिति तदा दुर्यत्रि वस्त्रायणमेकविंशमुदयनं केन ते समे इति
 २४ यो वा एकविंशस्त्रिवर्दसो थो यदुभौ तचौ त्रिचिना विति ब्रूयानेनेति ॥ ४३ ॥ यो वा एतपत्येको निरो म एष साद
 स्तं सहेवा क्रा संस्थापयेयुः साक्षौ वैना मतेना संत्वरमाणाश्चरेयुर्यथैव प्रातः सवन एवमाध्यंदिन एव तृतीयस
 वन एव मुहयजमानो प्रमायुको भवति यद्वा इदं पूर्वयोः सवनयोरसंत्वरमाणाश्चरंति तस्माद्देदं प्राच्योग्राम
 विष्टा तावदुला अथयद्देदं तृतीयसवने संत्वरमाणाश्चरंति तस्माद्देदं प्रत्यंचिदी चारण्या निभवंति तथा हयजमानः प्र
 मायुको भवति तेना संत्वरमाणाश्चरेयुर्यथैव प्रातः सवन एव तृतीयसवन एव मुहयजमानो प्रमायुको भवति स
 एतमेव शस्त्रेणानुपयावर्तेत यदा वा एष प्रातरुदेत्यथ मंदंत पतितस्मान्मंदया वाचा प्रातः सवने शंसिदथ यदा
 भ्येत्यथ बलीयस्तपति तस्माद्दुलीयस्या वाचा मध्यंदिने शंसिदथ यदा मितरामेत्यथ बलिष्ठतमंतपति तस्माद्
 लिष्ठतमया वाचा तृतीयसवने शंसिदं वंशं सेद्यादिवा च ईशितवाग्धिशास्त्रं यया तु वाचोत्तरोत्तरिण्योत्सहेत समा
 पनाय तया प्रतिपद्येतैतत्सुशस्तममिब भवति सवा एन कदाचनस्तमेति नोदेति तं यदस्तमेतीति मन्यंते दू एव त
 दंतमिवाथात्मानं विपर्यस्यते रात्रौ मेवावस्तात्कुरुते हः परस्तादथ यदेनं प्रातरुदेतीति मन्यंते रात्रौ एव तदंतमित्वा

धात्मानं विपर्यस्यते हरे वा वस्तात्कुसुते रात्री परस्तस्मिन् वा एष न कदाचन निमोचति न ह वै कदाचन निमोचत्ये
 तस्य तस्माद्युज्यं सरूपतां सलोकतामश्नुते य ए वंद य ए वंदे ॥४४॥ चतुर्थोऽध्यायः ॥ ॥ यस्तो वेदे वेभ्यो न्नाद्यमु
 दक्राम ते देवा अभ्रुवं न्यस्तो वै नो न्नाद्यमुदक्रमीदन्विमं यत्तमं नमं निष्ठा मेति ते ब्रुवन्कथमन्विष्ठा मेति ब्राह्मणे
 न च छंदो भिश्चेत्यब्रुवंस्ते ब्राह्मणं छंदो भिरदीक्षयंस्तस्यांतं यत्तमं तन्वता पिपत्नीः समयाजयंस्तस्माद्वाप्येतर्हि
 दीक्षणीया या मिषा वांतमेव यत्तं तन्वते पिपत्नीः संयाजयंति तमनुन्यायमन्ववायंस्ते प्रायणीयमतन्वतंतं प्राय
 न णीयेनेदीयो न्वा गच्छंस्ते कर्मभिः समत्वरंतं तच्छ्रुत्तमकुर्वंस्तस्माद्वाप्येतर्हि प्रायणीयं शंखंतमेव भवति तमनु
 न्यायमन्ववायंस्त आतिथ्यमतन्वतंतमातिथ्येन नेदीयो न्वा गच्छंस्ते कर्मभिः समत्वरंतं तदिच्छंतमकुर्वंस्तस्मा
 द्वाप्येतर्ह्यतिथ्यमिच्छंतमेव भवति तमनुन्यायमन्ववायंस्त उपसदो तन्वतंतमुपसदिर्नेदीयो न्वा गच्छंस्ते क
 र्मभिः समत्वरंतं तेतिस्त्रः सामिधेनी रनूच्यतिस्त्रो देवता अयजंस्तस्माद्वाप्येतर्ह्युपसत्सु तिस्त्र एव सामिधेनी र
 नूच्यतिस्त्रो देवता अयजंति तमनुन्यायमन्ववायंस्त उपवसथमतन्वतंतमुपवसथ्येह न्यामुर्वंस्तस्मात्स्यांतं यत्त
 मतन्वता पिपत्नीः समयाजयंस्तस्माद्वाप्येतर्ह्युपवसथ आंतमेव यत्तं तन्वते पिपत्नीः संयाजयंति तस्मादेतेषु
 पूर्वेषु कर्मसु शनैस्तरां शनैस्तरा मिवा नुब्रूयाद नूत्नारामि बहि ते तमायंस्तस्मादुपवसथ यावत्या वाचा कामयी
 ततावत्या नुब्रूयादातो हिस तर्हि भवतीति तमावाब्रूवंति इत्यनो न्नाद्याये सनेत्यब्रवीत्कथं वस्तिष्ठे मेति ता

श्रीः तः नोक्षते बतमत्रुव-ब्राह्मणेन च छंदोभिश्च स्युः ब्रह्मणा नायायतिष्ठस्वेति तयेति तस्माद्वाप्येतर्हि यतः
 २४॥ समुम्भृत्वा देवेभ्यो हव्यं वहति ब्राह्मणेन च छंदोभिश्च ॥ ४५ ॥ श्रीः णिह वै यजे क्रियंते जग्धं गीर्णं वां तं
 तद्धेतदेव जग्धं यदाशंसमानमार्त्विज्यं कारयत उत वामे दद्यादुत वामा वृणीतेति तद्धतत्परा देव यथा
 जग्धं न हेव तद्यजमानं भुनक्त्यथ हेतदेव गीर्णं यद्विभ्यदात्विज्यं कारयत उत वामानवाधेतोत वामेन
 यत्तव शसंकुर्यादिति तद्धतत्परा देव यथा गीर्णं न हेव तद्यजमानं भुनक्त्यथ हेतदेव वां तं यदभिशा
 स्यमानमार्त्विज्यं कारयते यथा हवा इदं वां तान्मनुष्यार्वा भसंत एवं तस्माद्देवास्ते तत्परा देव यथा वां
 तं न हेव तद्यजमानं भुनक्ति स एतेषां त्रयाणां माशान्नेयां तं यद्येतेषां त्रयाणामेकं चिदकाममभ्याभ
 वेन स्यात्ति वामदेव्यस्य स्तोत्रे प्रायश्चित्तिरिदं वा इदं वामदेव्यं यजमानलोकोऽमृतलोकः स्वर्गो लोकस्तत्रि
 भिरक्षरैर्न्यूनं तस्य स्तोत्र उपसर्ग्य त्रेधात्मानं विगृहीत्वा तुरग इति स एतेषु लोकेष्वामानंदधात्यस्मिन् न्य
 जमानलोकैस्मिन्मृतलोकैस्मिन्स्वर्गलोकैः सम सर्वोदुरिष्टमत्येत्थापयदिसमद्वा इव सत्विजस्युरिति हस्मा
 हाथं हेतुज्जपेदेवेति ॥ ४६ ॥ छंदोभिर्वेदेभ्यो हव्यमद्वा आता निजघनाये यजस्यतिष्ठतियथा श्वो वा श्यत
 रो वा हि वां स्तिष्ठेदेव तेभ्य एतं मैत्रावरुणां पशुपुरोकारा मनूदेविका हवींषि निर्वपेद्वा त्रेपुरोकारां द्वादशकपालं

रामे
 २४

योधातासवषट्कारोनुमत्यै चरुंयानुमतिः सागायत्रीराकायै चरुंयाराकासात्रिष्टुप्सिनीवात्यै चरुंयासि
 नीवालीसाजगतीकुङ्कैचरुंयाकुङ्कः सानुष्टुबैतानिवावसर्वाणिछंदांसिगायत्रंत्रैष्टुभंजागतमानुष्टुभ
 मन्वन्यान्येतानिहियज्ञेप्रतमामिवक्रियंतएतेहंवा अस्यछंदोभिर्यजतः सर्वेऽछंदोभिरिहोभयतियएवंवे
 दतद्वेयदिदमाहुः सुधायांहवेवाजीसुहितोदधातीतिछंदांसिवैतत्सुधायांहवाएनंछंदांसिदधत्यन
 नुध्यायिनंलोकंजयतियएवंवेदतद्वेकआहुर्धातारमेवसर्वासांपुरस्तात्पुरस्तादाज्येनपरियजेत्त
 दासुसर्वासुमिथुनंदधातीतितदुवाआहुर्जीमिवाएतद्यज्ञेक्रियतेयत्रसमानीभ्यामग्नेयसमाने
 न्यजतीतियदिहवाअपिबह्वद्वजायाः पतिर्वावतासांमिथुनंतद्वदासांधातारंपुरस्ताद्यजतितदा
 सुसर्वासुमिथुनंदधातीतिनुदेवीकानां ॥४०॥ अथदेवीनांसूर्यायपुरोकाशमेककपालंयः सूर्यः
 सधातासउएववषट्कारोदिवेचरुंयाद्योः सानुमतिः सोएवगायत्र्युषसेचरुंयोषाः साराकासोए
 वत्रिष्टुवृगवेचरुंयागोः सासिनीवालीसोएवजगतीष्टिब्यैचरुंयाष्टिबीसाकुङ्कः सोएवानुष्टुबैता
 निवावसर्वाणिछंदांसिगायत्रंत्रैष्टुभंजागतमानुष्टुभमन्वन्यान्येतानिहियज्ञेप्रतमामिवक्रियंतए

२५ श्रीः तैर्हवा अस्य छंदोभिर्यजतः सर्वे छंदोभिरिष्टं भवति य एवं वेद तदैषदिदमाहुः सुधायां हवे वाजी
 सुहितो दधातीति छंदांसि वै तत्सुधायां हवा एनं छंदांसि दधत्यननुध्यायिनं लोकं जयति य
 एवं वेद तदैक आहुः सूर्यमेव सर्वासां पुरस्तात्पुरस्तादाज्येन परियजेत तदा सुसर्वा सुमिथुनं
 दधातीति तदुवा आहुर्जामिवा एतद्यज्ञो क्रियते यत्र समानीभ्यामग्न्यां समानेहन्यजतीति
 यदि हवा अपि बह्व्य इव जायाः पतिर्वावतासां मिथुनं तद्यदासां सूर्यं पुरस्ताद्यजति तदा सु
 सर्वा सुमिथुनं दधातीति ताया इमास्ता अमूर्या अमूर्स्ता इमा अन्यतराभिर्वावतं काममाप्नोति य
 एतासूभयोपुता उभयोर्गतश्चिर्यः प्रजातिकामस्य संनिर्वपेन्नेलेषिष्यमाणस्य यदेना एषि
 ष्यमाणस्य संनिर्वपेद्दीश्वरो हास्य विसेदे वा अरंतोर्यद्वा अथ मात्मनेतममं स्तेति ताह शुचि
 वक्षोगोपालाय नो वृधद्युम्नस्याभिप्रतारिणस्योभयोर्यज्ञे संनिर्वापतस्य हरयगत्संगाह
 मानं दृष्ट्वा वाचेथ महमस्य राजन्यस्य देविकाश्च देवीश्चोभयोर्यज्ञे सममादयं यदस्येत्थं रथ

गृहसो गाहृत इति चतुःषष्टिर्वचिनः^कतिराश्वद्धास्यते पुन न सार आसुः॥४८॥ अग्निष्टोमं वै
 देवा अश्रयंतो^कथान्यसुरास्ते समावदीर्घा एवा सं न व्यावर्त्तता भरद्वाज ऋषीणामपश्यदिमे
 वा असुरा उक्थेषु श्रितास्तानेषां न कश्चन पश्यतीति सोऽग्निमुदक्षय देसूषु ब्रवाणिते ग्न इत्येतरा गिर इ
 त्यसुर्माह वा इतरा गिरः सोऽग्निरुपो निष्ठन् ब्रवीत्किं स्विदेवमस्यं कशो दीर्घं पलितो वक्ष्यतीति भरद्वा
 जो ह वै कशो दीर्घः पलित आसतो ब्रवीदिमे वा असुरा उक्थेषु श्रितास्तानो न कश्चन पश्यतीति
 तान ग्निरश्वो भूत्वा भ्यत्याद्रवद्यद ग्निरश्वो भूत्वा भ्यत्याद्रवतत्साकमश्वं सामा भवन्तत्साकमश्वस्य
 साकमश्वत्वं तदा दुःसाकमश्वेनो कथानि प्रणयेदप्रणीतानि वा वतान्यु कथानि यान्यन्यत्र साक
 मश्वेन इति प्रमं हिष्ठीयेन प्रणयेदित्याहुः प्रमं हिष्ठीयेन वै देवा असुरानुक्थेभ्यः प्राणुदंत तत्प्राहेव
 प्रमं हिष्ठीयेन नयेत्साकमश्वेन॥४९॥ ते वा असुरा मैत्रावरुणस्यो कथमश्रयंत सो ब्रवीदिंद्रः क
 श्वाहं चेमानितो सुरा नोत्त्यावहा इत्यहं चेत्यब्रवीद्वरुणस्तस्मादैंद्रावरुणं मैत्रावरुणस्तृतीयसवने

श्री. त. शंसतीं इश्वरिता न्यरुणश्च ततो नुदेतां ते वैततो पहता असुरा ब्राह्मणा छंसिन उक्थमश्रयंत सो ब्रवीदि
 २६ इ. कश्चाहं चेमानितो सुरा नो तस्या बहा इत्यहं चेत्थ ब्रवीदुहस्पतिस्तस्मादेंद्रा बार्हस्पत्यं ब्राह्मणा छंसीत
 तीयसवने शंसतीं इश्वरिता न्यरुहस्पतिश्च ततो नुदेतां ते वैततो पहता असुरा अछाया कस्योक्थम
 २७ अयंत सो ब्रवीदि इ. कश्चाहं चेमानितो सुरा नो तस्या बहा इत्यहं चेत्थ ब्रवीद्विष्णुस्तस्मादेंद्रा वैष्णवमछा
 या कस्त तीयसवने शंसतीं इश्वरिता न्यिष्णुश्च ततो नुदेतां दंडमिंद्रेण देवताः शस्यंत दंडं दंडो मिथुनं
 तस्मादंडान् मिथुनं प्रजायते प्रजात्यै प्रजायते प्रजाया पशुभिर्य एवैवेदाधहेते पोत्रीयाश्चनेष्टीयाश्च
 चत्वारऋतुयाजाः षड्वचः साविराड्शिनी तद्विराजियतै प्रतिष्ठापयंति प्रतिष्ठापयंति ॥ ५० ॥ इति त
 तीयपंचिकायां पंचमोऽध्यायः ॥ श्रीगुरुचरणकर्मयोगो नमो नमः ॥ श्रीइष्टदेवतार्पणमस्तु ॥
 श्रीकाशीविश्वेश्वरार्पणमस्तु ॥ श्रीहेरंबप्रसन्न ॥ काशिरामसोमणेन लिखितं ॥ छं छं छं छं ॥

चतुरक्षराण्येव छंदां स्यात्संज्ञा जगती चतुरक्षरा प्रथमोदपतत्सा पतित्वा धर्ममध्वनोगत्वा
 श्राम्यत्सा परास्य त्रीण्यक्षराण्येकाक्षरा भूत्वा दीक्षां च तपश्च हरंती पुनरभ्यवापतत्तस्मा
 तस्य वित्ता दीक्षा वित्तं तपो यस्य पशवः संति जागता हि पशवो जगती हिताना हरदया त्रि
 षु बुदपतत्सा पतित्वा भूयोर्द्धा दध्वनोगत्वा श्राम्यत्सा परास्येकमक्षरं त्र्यक्षरा भूत्वा दक्षि
 णा हरंती पुनरभ्यवापतत्तस्मान्मध्यं दिने दक्षिणानीयंते त्रिष्टुभे लोके त्रिष्टुम्भे ता आ
 हरत् ॥ २५ ॥ ते देवा अभ्रुवनाय त्रीत्वं न इमं सोमं राजानमाहरेति सा तथेत्यब्रवीत्तां वै मा
 सर्वेण स्वस्य यने नानुमंत्रय ध्वमितितथेति सोदपतत्तां देवाः सर्वेण स्वस्य यने नान्वमं
 त्रयंतं प्रेति चेति चेत्येतद्वै सर्वं स्वस्य यनं यत्प्रेति चेति चेतितद्योस्य प्रियस्यात्तमे ते नानुमंत्र
 येतं प्रेति चेति चेतस्वस्येव गच्छति स्वस्ति पुनरा गच्छति सा पतित्वा सोमपात्कान्भीषयित्वा
 पद्भ्यां च मुखेन च सोमं राजानं समग्रभ्याद्यानि चेतरे लुंदसी अक्षराण्यजहितां तानि चो

॥ इति चतुर्थपंचिकायां प्रारंभः ॥ ॐ

श्री
४५०

॥ ब्रा. ४ ॥

॥ १ ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ हरिः ॐ ॥ ॥ देवा वै प्रथमे नाहं द्रायवज्रं समभरं सं द्वितीये ना
ह्रासि चं सं तृतीये नाह्रा प्रायकं सं चतुर्थे हन्ना हरतस्माच्चतुर्थे हन्यो ऋक्षि नं शंसति व
ज्रो वा एष यत्सो ऋक्षि तद्यच्चतुर्थे हन्यो ऋक्षि नं शंसति वज्रमेव तत्प्रहरति द्विषते भ्रा
तृ व्यायवधं योस्य स्तत्यस्तस्मै स्तर्त्तवै वज्रो वै षो ऋक्षि पशुव उक्कानितं परस्ता दु
क्कानां पर्यस्य शंसति तं यत्परस्ता दुक्कानां पर्यस्य शंसति वज्रेणैव तत्सो ऋक्षि ना
पशून्परिगच्छति तस्मात्पशवो वज्रेणैव षो ऋक्षि नापरिगता मनुष्या नभ्युपावर्तते
तस्माद्दश्वो वा पुरुषो वा गोर्वाहस्ती वा परिगत एव स्वयमात्मने त एव वाचाभिषिद्ध उ
पावर्तते वज्रमेव षो ऋक्षि नं पश्यन् वज्रेणैव षो ऋक्षि नापरिगतो वा ग्धिवज्रो वा कषो
ऋक्षि तदाहुः किं षो ऋक्षि नः षो ऋक्षि त्वमिति षो ऋक्षि नः स्तोत्राणां षो ऋक्षि नः स्तोत्राणां षो

॥ १ ॥

ऋशभिरक्षरैरादत्तेषोऽऽशभिः प्रणोतिषोऽऽशपदां निविदं दधाति तत्षोऽऽशिनः
 षोऽऽशित्वं द्वे वा अक्षरे अतिरिच्येते षोऽऽशिनो नुष्टुभमभिसंपन्नस्य वाचो वावतौ
 स्तनौ सत्यानृते वावते अवत्येनं सत्यं नैनमनृतं हि नस्तिय एवं वेद ॥ गौरिवीतं
 षोऽऽशिसामकुर्वते जस्का मो ब्रह्मवर्चसकामस्ते जौ वै ब्रह्मवर्चसं गौरिवीतं ते ज
 स्वी ब्रह्मवर्चसी भवति य एवं विद्वान् गौरिवीतं षोऽऽशिसाम कुरुते नानदं षोऽऽशि
 सामकर्तव्यमित्याहु र्द्रो वे वृत्राय वज्रमुदयच्छतमस्मै प्राहरतमभ्यहनत्सो भिहतो
 व्यनदद्यद्वानदत्तन्नानदं सामा भवत्तन्नानदस्य नानदत्वमभ्रातव्यं वा एतद्ब्रातव्य
 हा सामयन्नानदमभ्रातव्यो भ्रातव्यहा भवति य एवं विद्वान्नानदं षोऽऽशिसाम कु
 रते तद्यदि नानदं कुर्युरविहृतः षोऽऽशींस्तव्यो विहृता सुहिता सुस्तवते यदि गौरि

ब्रा. ४४

॥२॥

२

वीतं विहतः षोडशोऽंस्त व्यो विहता सुहिता सुस्तवते ॥२॥ अथातश्चंदोऽस्येव व्यति
षजत्यात्वावहंतु हरय उपोषु शृणुही गिर इति गायत्री च पंडू श्रव्यति षजति गाय
त्रो वै पुरुषः पाङ्गाः पशवः पुरुषमेव तत्पशुभिर्व्यति षजति पशुषु प्रतिष्ठापयति यदु
गायत्री च पंडू श्रवते द्वे अनुष्टुभौ तेनो वाचो रूपा दनुष्टुभौ रूपा द्वज रूपा नैति यदि
द्रष्टतना ज्येयं ते अस्तु हर्यत इत्युल्लिह श्रवती श्रव्यति षजत्योऽल्लिहो वै पुरुषो वा
हताः पशवः पुरुषमेव तत्पशुभिर्व्यति षजति पशुषु प्रतिष्ठापयति यदुल्लिह
हती च ते द्वे अनुष्टुभौ तेनो वाचो रूपा दनुष्टुभौ रूपा द्वज रूपा नैत्या धूर्ध्वस्मै ब्रह्मन्वी
र ब्रह्मरुतिं जुषाण इति द्विपदां च त्रिष्टुभं च व्यति षजति द्विपा द्वे पुरुषो वीर्यं त्रिष्टु पुरु
षमेव तद्दीर्येण व्यति षजति वीर्यं प्रतिष्ठापयति तस्मात्पुरुषो वीर्यं प्रतिष्ठितः सर्वेषां

॥२॥

पशूनां वीर्यं वत्तमो यदुद्विपदाच विंशत्यक्षरात्रिष्टुप्ते द्वे अनुष्टुभौ ते नो वाचो रूपाद
 नुष्टुभो रूपाद्वज्ररूपान्नैत्येष ब्रह्मा प्रते महे विदये शंसिषं हरी इति द्विपदाश्च जगतीश्च
 अतिषजति द्विपाद्वे पुरुषो जागताः पशवः पुरुषमेव तत्पशुभिर्व्यतिषजति पशु
 पुप्रतिष्ठापयति तस्मात्पुरुषः पशुपुप्रतिष्ठितोति चेना न धिचतिष्ठति वशो चास्य
 यदुद्विपदाच षोडशाक्षराजगती चति द्वे अनुष्टुभौ ते नो वाचो रूपादनुष्टुभो रूपाद्वज्र
 रूपान्नैति त्रिकद्वुकेषु महिषो यवाशिरं ॥ प्रोष्ठस्मे पुरोरथमित्यति कुंदसः शंसति कुंदसां
 वैयोरसो त्यक्षरत्नोति कुंदसमभ्यत्यक्षरत्तदति कुंदसोति कुंदस्त्वं सर्वेभ्यो वा एष कुंदो
 भ्यः सन्निर्मितो यत्षोडशीति ददति कुंदसः शंसति सर्वेभ्य एवैनं तच्छुंदोभ्यः सन्निर्मि
 ताते सर्वेभ्यः शुंदोभ्यः सन्निर्मितेन षोडशिनाराधोतिय एवं वेद ॥ ३ ॥ महानाभ्यानामु

॥ ब्रा. ४ ॥

॥ ३ ॥

पसर्गानुपसर्गजत्ययं वैलोकः प्रथमामहानाम्यंतरिक्षलोको द्वितीयासौलोकस्तृती
या सर्वेभ्यो वा एष लोकेभ्यः सन्निर्मितो यत्षोडशतद्यन्महानाम्नीनामुपसर्गानुपस
र्गतिसर्वेभ्य एवैनंतलोकेभ्यः सन्निर्मिते सर्वेभ्यो लोकेभ्यः सन्निर्मिते नषोडशि
नाराध्नोति य एवं वेद प्रप्रवस्त्रिष्टुभमिषमर्चतपार्चत ॥ यो व्यतोरफाणयदिति प्र
ज्ञाता अनुष्टुभः शंसति तद्यथेह चैह चापथे न वरित्वा पंथानं पर्यवेयात्तादृक्तद्यत्प्र
ज्ञाता अनुष्टुभः शंसति स यो व्याप्तो गतश्चरिवमन्येता विहतं षोडशिनं शंसयेत्ने
छंदसां कृच्छ्रादवपद्या इत्यययः पाप्मानमपजिघांसुः स्याद्दिहतं षोडशिनं शंसयेद्वा
तिषक्त इव वै पुरुषः पाप्माना व्यतिषक्तमेवास्मै तत्पाप्मानं शमलमपहंत्य पपाप्मानं
हते य एवं वेदोद्यद्ब्रध्नस्य विष्टपमित्युत्तमया परिदधाति स्वर्गो वै लोको ब्रध्नस्य विष्टपंस्व

॥ ३ ॥

सर्वेभ्योवाएषसवनेभ्यःसंनिर्मितोयत्थोळशीतद्यदपाःपूर्वेषांहरिवःसुतानामितियजति२९

गमेवतंलोकंयजमानंगमयत्यपाःपूर्वेषांहरिवःसुतानामितियजतिपातवद्वेप्रातः
सवनंप्रातःसवनादेवैनंतत्संनिर्मिमीतेथोइदंसवनंकेवलंतइतिमाध्यंदिनंवैसव
नंकेवलंमाध्यंदिनादेवैनंतत्सवनात्संनिर्मिमीतेममद्विसोमंमधुमंतमिंद्रेतिमद्व
द्वेत्ततीयसवनंत्ततीयसवनादेवैनंतत्संनिर्मिमीतेसत्रावृषन्तठरआवृषस्वेतिवृ
षण्वद्वेथोळशिनोरूपंसर्वेभ्योवाएषसवनेभ्यःसंनिर्मितोयत्थोळशीतद्यदपाः
पूर्वेषांहरिवःसुतानामितियजतिसर्वेभ्यएवैनंतत्सवनेभ्यःसंनिर्मिमीतेसर्वेभ्यः
सवनेभ्यःसंनिर्मितेनथोळशिनाराध्नोतियएवंवेदमहानाम्नीनांपंचाक्षरानुपस
र्गानुपसृजत्येकादशाक्षरेषुपादेषुसर्वेभ्योवाएषच्छंदोभ्यःसंनिर्मितोयत्थोळशी
तद्यन्महानाम्नीनांपंचाक्षरानुपसर्गानुपसृजत्येकादशाक्षरेषुपादेषुसर्वेभ्यएवै

॥ ब्रा. ४ ॥

॥ ४ ॥

य३

नंतं चंदोभ्यः संनिर्मिमाते सर्वेभ्यश्चंदोभ्यः संनिर्मिते नषो ऋत्विना राधोतिय एवं वेद।
॥ ४ ॥ अहर्वे देवा अश्रयं तरात्री मसुरास्ते सभावद्दीया एवासंनया वर्जते सो ब्रवीदिंद्रः क
श्चाहं चेमानितो सुरात्रात्री मन्वेष्ट्याव इति स देवेषु न प्रत्यविंदद विभयूरात्रे स्तमसो म
त्योस्तस्माद्वाप्येतर्हि नक्तं यावन्मात्रमिवैवापक्रम्य विभेति तमद्रवहिरात्रिर्मत्युरिव॥
तं वै छंदं स्येवान्ववायंस्तं यच्छंदं स्येवान्ववायंस्तस्मादिंद्रश्चैव छंदं संचरात्री वहंति
न निविच्छस्यते न पुरोरुद्धाया नान्या देवतेंद्रश्चैव छंदं संचरात्री वहंति ता
न्वै पर्यायेरेव पर्यामनुदंतं तत्पर्यायेः पर्यायमनुदंतं तत्पर्यायाणां पर्यायत्वं तान्वै
प्रथमेनैव पर्यायेण पूर्वरात्रांनुदंतं मध्यमेन मध्यरात्रादुत्तमेनापररात्रादपिशर्व
र्या अनुस्मसीत्यब्रुवन्नपिशर्वराणि खलुवा एतानि छंदं सीति हस्मा हैतानि होद्रं रात्रे

६३

॥ ४ ॥

सप्तमसोमृत्योर्विभ्यतमत्यपारयंस्तदपिशर्वराणामपिशर्वरत्वं ॥ ५ ॥ पांतमावोअंधसदृ
 त्यंधस्वत्यानुष्टुभारात्रीप्रतिपद्यतआनुष्टुभीवैरात्रिरेतद्रात्रिरूपमंधस्वत्यःपीतवत्यो
 मदृत्यस्त्रिष्टुभौयाज्याभवंत्यभिरूपायद्यज्ञेभिरूपंतत्समद्वंद्वप्रथमेनपर्यायेणस्त
 वतेप्रथमान्येवपदानिपुनराददतेयदेवैषामश्वगावआसंस्तदेवैषांतेनाददते
 मध्यमेनपर्यायेणस्तवतेमध्यमान्येवपदानिपुनराददतेयदेवैषामनोरथाआसं
 स्तदेवैषांतेनाददतउत्तमेनपर्यायेणस्तवतउत्तमान्येवपदानिपुनराददतेयदेवैषांवा
 सोहिरण्यमणिरध्यात्ममासीत्तदेवैषांतेनाददतआद्विषतोवसुदत्तेनिरेतमेभ्यःसर्वेभ्यो
 लोकेभ्योनुदतेयएवंवेदपवमानवदहरित्याहुर्नरात्रिःपवमानवतीकथमुभेपवमा
 नवतीभवतःकेनतेसमावद्वाजोभवतइति यदेवंद्रायमद्वनेसुतमिदंवसोसुतमंध

॥ ब्रा. ४ ॥

॥ ५ ॥

इदं ह्यन्वोजसा सुतमिति स्तुवंति च शंसन्ति च ते नरात्रिः पवमानवती ते नो भे पवमा
नवती भवतस्ते न ते समावद्वाजौ भवतः पंचदशस्तोत्रमहरित्याहुर्नरात्रिः पंचदश
स्तोत्रा कथमुभे पंचदशस्तोत्रे भवतः केन ते समावद्वाजौ भवत इति द्वादशस्तोत्रा
ण्यपि शर्वराणिति सृभिर्देवताभिः संधिनारायं तरेण स्तुवते ते नरात्रिः पंचदश
स्तोत्रा ते नो भे पंचदशस्तोत्रे भवतस्ते न ते समावद्वाजौ भवतः परिमितं स्तुवंत्यपि
रिमितमनुशंसति परिमितं वैभूतमपरिमितं भव्यमपरिमितस्यावरुध्या इत्यति
शंसति स्तोत्रमतिवैप्रजात्मानमतिपशवस्तद्यस्तोत्रमतिशंसति यदेवास्यात्मा
त्मानं तदेवास्येतेनावरुंधेवरुंधे ॥ ६ ॥ इत्येतरे यब्राह्मणे चतुर्थं पंचिकायां प्रथमोऽध्या
यः ॥ ॥ ॐ ॥ प्रजापतिर्वै सोमा यराज्ञे दुहितरं प्रायच्छत्सूर्यासावित्री तस्यै सर्वदेवा वरा

॥ ५ ॥

आगं हं स्तस्या एतत्सहस्रं वहतु मन्वा करोद्यदेतदाश्विनमित्याचक्षतेनाश्विनं हैव त
 द्यदर्वा कृतहस्रं तस्मात्तत्सहस्रं वैवशं सेद्धूयोवा प्राश्य घृतं शंसेद्यथा हवा इदमनोवा
 रथोवाक्तो वर्तते एवं हैवाक्तो वर्तते शकु निरिवोत्यतिथ्यन्नादृशी तस्मिन्देवानसम
 जानतममेदमस्तममेदमस्त्विति ते संजानाना अब्रुवन्नाजिमस्यायामहैस योन उज्जे
 थ्यति तस्येदं भविष्यतीति ते गेरेवाधिगृहपतेरादित्यं काष्ठा मकुर्वत तस्मादाग्नेयी प्र
 तिपद्रवत्याश्विनस्याग्निर्होता गृहपतिः सराजेति तद्वै क आहुरग्निं मन्येपितरमग्नि
 मापिमित्येतया प्रतिपद्येतदिविशुक्रं यजतं सूर्यस्येति प्रथमयैव क्रचा काष्ठा माप्रोतीति
 तत्तन्नादृत्यं य एनं तत्र ब्रूयादग्निमग्निमिति वै प्रत्यपाद्यग्निमापत्स्यतीति शश्वत्तया स्या
 तस्मादग्निर्होता गृहपतिः सराजेत्येतयैव प्रतिपद्येत गृहपतिवती प्रजातिमतीशांता

॥ ब्रा. ४ ॥

॥ ६ ॥

सर्वायुः सर्वायुत्वाय सर्वमायुरेति य एवं वेद ॥ तासां वै देवतानां माजिंधावंतीनामभि
सृष्टानां मग्निं मुखं प्रथमः प्रत्यपद्यत तमग्निना वन्वा गच्छतां तमब्रूतां मपो दिह्यावां वा इ
दं जेष्याव इति स तथेत्यब्रवीत्तस्य वै ममेहायस्त्विति तथेति तस्मा अथ त्राकुरुतां तस्मा
दाग्नेयमाग्निनेशस्य ते ता उषसमन्वा गच्छतां तमब्रूतां मपो दिह्यावां वा इदं जेष्या
व इति स तथेत्यब्रवीत्तस्यै वै ममेहायस्त्विति तथेति तस्मा अथ त्राकुरुतां तस्मा दुषस्य
माग्निनेशस्य ते ता विंदमन्वा गच्छतां तमब्रूतां मावां वा इदं मघव जेष्याव इति न हतं
दधृषतुरपो दिहाति वक्तुं स तथेत्यब्रवीत्तस्य वै ममेहायस्त्विति तथेति तस्मा अथ त्राकुरु
रुतां तस्मा दैन्द्रमाग्निनेशस्य ते तदग्निना उदजयतामग्निना वाश्रुवातां यदग्निना
उदजयतामग्निना वाश्रुवातां तस्मा देतदाग्निनमित्याचक्षते श्रुते यद्यत्कामयते

॥ ६ ॥

य एवं वेद तदा दुर्यच्छस्यते आग्नेयं शस्यते उषस्यं शस्यते ऐंद्रमथ कस्मादेतदा
 श्विनमित्याचक्षत इत्यश्विनौ हितदुदजयतामश्विना वाश्रुवातां यदश्विना उदज
 यतामश्विना वाश्रुवातां तस्मादेतदा श्विनमित्याचक्षते श्रुते यद्यत्कामयते य एवं वे
 द ॥ अश्वतरी रथेनाग्निराजिमधावत्तासां प्राजमानो योनिं कूलयत्तस्मात्तान वि
 जायंते गोभिररुणैरुषा आजिमधावत्तस्मादुषस्यागतायामिरुणमिवैव प्रभात्यु
 षसो रूपमश्वरथेनेंद्र आजिमधावत्तस्मात्स उच्चैर्घोष उपदिमान्क्षेत्रस्य रूपमैंद्रो
 हिसगर्दभ रथेनाश्विना उदजयतामश्विना वाश्रुवातां यदश्विना उदजयतामश्वि
 ना वाश्रुवातां तस्मात्स सतजवो दुग्धदोहः सर्वेषामेतर्हि वाहनानामनाशिष्ठोरेत
 सस्त्वस्य वीर्यं नाहरतां तस्मात्स द्विरेता वाजी तदाहुः सप्तसौर्याणि कुंदां सिंशंसेद्य

म४

॥ ब्रा- ४ ॥

॥ ७ ॥

येवाग्नेयं यथोषस्यं यथाश्विनं सप्त वै देवलोकाः सर्वेषु देवलोकेषु राधो तीति तत्त
न्नादृत्यं त्रीण्येव शंसे त्रयो वा इमे त्रिवृत्तो लोका एषामेव लोकानामभिजित्यैतदाहुरु
दुत्यं जातवेदसमिति सौर्याणि प्रतिपद्येते तितत्तन्नादृत्यं यथैव गत्वा काष्ठा मपराधु
यात्ता दत्त त्सूर्यो नो दिवस्या त्वित्येते नैव प्रतिपद्येत यथैव गत्वा काष्ठा मभिपद्येत ता
दत्त दुदुत्यं जातवेदसमिति द्वितीयां शंसति चित्रं देवानामुदगादतीकमिति त्रैष्टु
भमसौ वावचित्रं देवानामुदेति तस्मादेतच्छंसति नमो मित्रस्य वरुणस्य चक्षस इ
ति जागर्तंतद्वाग्नीः पदमाशिषमेवैतेनाशास्त आत्मने च यजमानाय च ॥ १ ॥ तदा
हुः सूर्यो नातिशस्यो बृहती नातिशस्या यत्सूर्यमतिशंसे ब्रह्मवर्चसमिति पद्येत य
द्बृहतीमतिशंसे त्प्राणानतिपद्येते तीद्रक्तुं न आ भरेत्येद्रं प्रगाथं शंसति शिक्षा

॥ ७ ॥

न

णो अस्मिन्पुरुदूतयामनिजीवाज्योतिरशीमहीत्यसौ वावज्योतिस्तेन सूर्यनातिशं
 सतियदुवार्हतः प्रगाथस्तेन बृहती नातिशंसत्यभित्वा शूरनोनुमद्वितिराथं तंरीयो
 निशंसतिराथं तरेण वै संधिना शिनायस्कवतेतद्यदाथं तंरीयो निशंसतिराथं तरस्यै
 वसयो नित्वाये शोभस्य जगतः स्वर्दशमित्यसौ वाव स्वर्दत्तेन सूर्यनातिशंसतियदुवा
 र्हतः प्रगाथस्तेन बृहती नातिशंसति बहवः सूरचक्षस इति भैत्रावरुणं प्रगाथं शं
 सत्यहर्वै मित्रो रात्रिर्वरुण उभे वा एषो हो रात्रे आरभते योतिरात्र मुपैति तद्यन्मैत्रा
 वरुणं प्रगाथं शंसत्यहो रात्रयोरेवै नंतत्प्रतिष्ठापयति सूरचक्षस इति तेन सूर्यना
 तिशंसतियदुवार्हतः प्रगाथस्तेन बृहती नातिशंसति महीद्यौः पृथिवी च नस्ते हि
 द्यावा पृथिवी विश्वनां भुवेति द्यावा पृथिवी ये शंसति द्यावा पृथिवी वै प्रतिष्ठेदयमेवेह

तायानिर्जत्याः पाशिन्या अधराचः पाशानपास्यते घटे तां द्विपदां होता शंसति ५६

॥ ब्रा. ४ ॥

॥ ८ ॥

प्रतिष्ठासावमुत्र तद्यद्यावा एथिवी ये शंसति प्रतिष्ठयो रे वेनंत तत्प्रतिष्ठापयति देवो दे
वी धर्मणा सूर्यः शुचिरिति तेन सूर्येनातिशंसति यदु गायत्री च जगती च ते देव हस्यो
तेन बृहतीनातिशंसति विश्वस्य देवी मन्त्रस्य जन्मनो नया रोषाति नग्र भदिति द्वि
पदां शंसति चित्ते धमुक्यमिति हस्मवा एतदा च क्षते यदेतदा श्विनं निर्क्रति हस्म
पाशिन्युपास्ते यदेव होता परिधास्यत्यथ पाशान् प्रतिमोक्षामीति ततो वा एतां बृ
हस्यति द्विपदामपश्यन् नया रोषाति नग्र भदिति निर्क्रत्या एव तस्याशिन्या अ
धराचः पाशानपास्यति स्वस्येव होतो न्मुच्यते सर्वायुः सर्वायुत्वाय सर्वमायुरेति
य एवं वेद मन्त्रस्य जन्मन इत्यसौ वावमर्च्यती वतेन सूर्येनातिशंसति यदु द्विप
दा पुरुषच्छंदसं सा सर्वाणि कुंदां स्यभ्याप्नोति न बृहतीनातिशंसति ५७ ब्राह्मणस्य

॥ ८ ॥

यर

त्ययापरिदधाति ब्रह्मवैबृहस्पतिर्ब्रह्मणेवैनंतदंततः प्रतिष्ठापयत्येवापित्रे विश्व
 देवाय बृहस्पते तया परिदध्यात् प्रजा कामः पशुकामो बृहस्पते सुप्रजा वीरवंत इ
 ति प्रजया वै सुप्रजा वीरवान्वयं स्याम पतयोरथीणा मिति प्रजावान्यशुमान्नयिमा
 न् वीरवान्भवति यत्रैवं विद्वानेतया परिदधाति बृहस्पते अति यदयो अर्हो दित्येतया
 परिदध्याति जस्कामो ब्रह्मवर्चसकामो तीव्रवान्यान्ब्रह्मवर्चसमर्हति द्युमदिति
 द्युमदिवै ब्रह्मवर्चसं विभातीति वीवै ब्रह्मवर्चसं भाति यद्दीदयच्छवसः क्रतुप्रजा
 तेति दीदायेवै ब्रह्मवर्चसं तदस्मा सुद्रविणं धेहि चित्रमिति चित्रमिवै ब्रह्मवर्चसं
 ब्रह्मवर्चसी ब्रह्मयज्ञासी भवति यत्रैवं विद्वानेतया परिदधाति तस्मादेवं विद्वानेत
 येव परिदध्याद्ब्राह्मणस्य त्याते न सूर्यनातिशंसति यदुत्रिष्टुभं त्रिः शंसति सा सर्वा

॥ ब्रा. ४ ॥

॥ ९ ॥

णिच्छंदांस्यभ्याप्तातेन वृहतीनातिशंसति गायत्र्या च त्रिष्टुभा च वषट् कुर्याद्ब्रह्मवैगा
यत्री वीर्यं त्रिष्टु ब्रह्मणैव तद्दीर्यं संदधाति ब्रह्मवर्चसी ब्रह्मयज्ञसी वीर्यवान्भवति य
त्रैवं विद्वान्गायत्र्या च त्रिष्टुभा च वषट् करोत्यत्रिनावायुना युवं सुदक्षो भाषिवतम
श्वितेति गायत्र्या च विराजा च वषट् कुर्याद्ब्रह्मवैगायत्र्यन्नं विराद्ब्रह्मणैव तदन्नाद्यं
संदधाति ब्रह्मवर्चसी ब्रह्मयज्ञसी भवति ब्रह्माद्यमन्नमति यत्रैवं विद्वान्गायत्र्या
च विराजा च वषट् करोति तस्मादेवं विद्वान्गायत्र्या चैव विराजा च वषट् कुर्यात्प्र
वामं धांसि मद्यान्यस्थुरुभाषिवतमश्वितेत्येताभ्यां ॥ ११ ॥ चतुर्विंशमेतदहं रूपं यस्या
रंभणीयमेतेन वै संवत्सरमारभंत एतेन स्तोमं श्रच्छंदांसि चैतेन सर्वा देवता अनार
ब्धं वै तच्छंदो नारब्धा सा देवता यदेतस्मिन्नहनि नारभंत तद्वारंभणीयस्यारंभणी

॥ ९ ॥

यत्वं चतुर्विंशस्तोमो भवति तच्चतुर्विंशस्य चतुर्विंशत्वं चतुर्विंशतिर्वा अर्धमासा अ
 र्धमासश्चाएव तत्संवत्सरमारभंत उक्थ्यो भवति पशवो वा उक्थ्यानि पशूनामवरुध्ये
 तस्य पंचदशः स्तोत्राणि भवन्ति पंचदशशस्त्राणि समासोमासश्चाएव तत्संवत्सर
 मारभन्ते तस्य षष्टिश्च त्रीणि च शतानि स्तोत्रियास्तावन्ति संवत्सरस्याहान्यहः शाए
 व तत्संवत्सरमारभन्ते ग्निष्टोम एतदहस्यादित्याहुरग्निष्टोमो वै संवत्सरो न वा एत
 दन्यो ग्निष्टोमादहर्दीधारन विव्याचेति स यद्यग्निष्टोमः स्यादष्टाचत्वारिंशस्त्रयः प
 वमानाः स्युश्चतुर्विंशानीतराणि स्तोत्राणि तदुषष्टिश्चैव त्रीणि च शतानि स्तोत्रियास्ता
 वन्ति संवत्सरस्याहान्यहः शाएव तत्संवत्सरमारभन्त उक्थ्य एषस्यात्यशुसमद्वो य
 इः पशुसमद्वंसत्रं सर्वाणि चतुर्विंशानि स्तोत्राणि प्रत्यक्षाद्येतदहश्चतुर्विंशतस्मा

॥ ब्रा० ४ ॥

॥ १० ॥

दुक्थ्य एव स्यात् ॥ १० ॥ बृहद्रथं तरे सामनी भवत एते वै यज्ञस्य नावौ संपारिण्यौ यद्बृहद्रथं तरेताभ्यामेव तत्संवत्सरं तरेति पादौ वै बृहद्रथं तरे शिर एतदहः पादाभ्यामेव तच्छ्रियं शिरोभ्यायंति पक्षौ वै बृहद्रथं तरे शिर एतदहः पक्षाभ्यामेव तच्छ्रियं शिरोभ्यायुवते ते उभे न समवसज्येय उभे समवसजेयुर्यथैव कृन्नामौर्बधनात्तीरंतीरमच्छंती हवे तैव मेव ते सत्रिणस्तीरंतीरमच्छंतः हवे रन्य उभे समवसजेयुस्तद्यदिरथं तरे मवसजेयुर्बृहत्तैवोभे अनवसष्टे अथ यदि बृहदवसजेयु रथं तरेणोभे अनवसष्टेयद्वै रथं तरे तद्वै रूपं यद्बृहत्तद्वै राजं यद्रथं तरे तच्छाकरं यद्बृहत्तद्वै तमेव मे ते उभे अनवसष्टे भवतो ये वा एवं विद्वांस एतदह रूपं त्यात्वा वै ते हः शः संवत्सरमाप्ता ई मासश आत्मा मासश आत्मा स्तोमांश्च च्छंदांसि चात्मा सर्वा देवतास्तप एव तप्यमानाः ॥ १० ॥

सोमपीथं भक्षयंतः संवत्सरमभिषुण्वंत आसते ये वा अत ऊर्ध्वं संवत्सरमुपयंति गु
 रुं वै ते भारमभिनिदधते संवै गुरु भारः श्रृणात्यथ य एनं परस्तात्कर्मभिराप्त्वा वस्ता
 दुपैति स वै स्वस्ति संवत्सरस्य पारमश्रुते ॥ ३ ॥ यद्वै चतुर्विंशतं नमहा व्रतं बृहद्विवेनात्र हो
 तारेतः सिंचति तददो महाव्रती येनाह्ना प्रजनयति संवत्सरे संवत्सरे वैरेतः सिक्तं जा
 यते तस्मात्समानं बृहद्विवो निष्केवत्यं भवत्येष ह वा एनं परस्तात्कर्मभिराप्त्वा व
 स्ता दुपैति यं विद्वानेतदह रूपैति स्वस्ति संवत्सरस्य पारमश्रुते य एवं वेद यो वै सं
 वत्सरस्यावारं च पारं च वेद स वै स्वस्ति संवत्सरस्य पारमश्रुते ति रात्रो वा अस्य प्राय
 णी यो वारमुदयनीयः पारं स्वस्ति संवत्सरस्य पारमश्रुते य एवं वेद यो वै संवत्सर
 स्या वरो धनं चोद्रो धनं च वेद स वै स्वस्ति संवत्सरस्य पारमश्रुते ति रात्रो वा अस्य प्राय

॥ ब्रा. ४ ॥

॥ ११ ॥

ति

णीयो वरो धनं मुदयनीय उद्रोधनं स्वस्ति संवत्सरस्य पारमश्रुते य एवं वेद यो वै संव
त्सरस्य प्राणो दानो वेद स वै स्वस्ति संवत्सरस्य पारमश्रुतेति रात्रौ वा अस्य प्रायणीयः
प्राण उदान उदयनीयः स्वस्ति संवत्सरस्य पारमश्रुते य एवं वेद य एवं वेद ॥ १४ ॥ इति
द्वितीयोऽध्यायः ॥ ॥ ॐ ॥ ज्योतिर्गौरायुरिति स्तोमेभिर्यं वै लोको ज्योतिरंतरिक्षं
गौरसौ लोक आयुः स एवैष उत्तरस्म्यहो ज्योतिर्गौरायुरिति त्रीण्यहानि गौरायुर्ज्यो
तिरिति त्रीण्यं वै लोको ज्योतिरसौ लोको ज्योतिस्ते एते ज्योतिषोऽभयतः सल्लोकेते
तेनैतेनोभयतो ज्योतिषा षळहेनयंति तद्यदेतेनोभयतो ज्योतिषा षळहेनयंत्यनयो
रेव तल्लोकयो रुभयतः प्रतिष्ठं तोयं त्यस्मिंश्च लोके मुष्णिंश्चोभयोः परियद्वा एतद्देव
चक्रं यदभिप्लवः षळहस्तस्य यावभितो ग्निष्ठा मौतौ प्रधीये चत्वारो मध्य उक्थ्यास्त

॥ ११ ॥

नभ्यं गच्छति वै वर्तमानेन यत्र कामयते तत्स्वस्ति संवत्सरस्य पारमश्रुतेय एवं वेद
 यो वै तद्देदयत्प्रथमः षष्ठहः स वै स्वस्ति संवत्सरस्य पारमश्रुतेयस्तद्देदयद्वितीयो
 यस्तद्देदयत्तृतीयो यस्तद्देदयच्चतुर्थो यस्तद्देदयत्पंचमः ॥१५॥ प्रथमं षष्ठहमुप
 यंति षष्ठहानि भवंति षड्वाक्रतवक्रतुश एव तत्संवत्सरमाप्नुवंत्यतुशः संवत्सरे प्र
 तितिष्ठंतो यंति द्वितीयं षष्ठहमुपयंति द्वादशाहानि भवंति द्वादशवैभासा मासश
 एव तत्संवत्सरमाप्नुवंति माशः संवत्सरे प्रतितिष्ठंतो यंति तृतीयं षष्ठहमुपयं
 त्यष्टादशाहानि भवंति तानि द्वे धानवान्यानि नवान्यानि नववैप्राणानि नवस्वर्गलो
 काः प्राणाश्चैव तत्स्वर्गश्च लोकानाप्नुवंति प्राणेषु चैव तत्स्वर्गेषु च लोकेषु प्रतिति
 ष्ठंतो यंति चतुर्थं षष्ठहमुपयंति चतुर्विंशतिरहानि भवंति चतुर्विंशतिर्वा अर्ध

॥ ब्रा. ४ ॥

॥ १२ ॥

मासा अर्धमासश्च एव तत्संवत्सरमाप्नुवंत्यर्धमासश्चः संवत्सरे प्रतितिष्ठं तोयं
ति पंचमं षष्ठं ह मुपयंति त्रिंशदहानि भवंति त्रिंशदक्षरा वै विराड्विराळ न्नाद्यं वि
राजमेव तन्मासि मास्यभिसंपादयं तोयं त्यन्नाद्यकामाः खलु वै सत्रमासततद्य
द्विराजं मासि मास्यभिसंपादयं तोयं त्यन्नाद्यमेव तन्मासि मास्यवरुंधानायं
त्यस्मै च लोकायामुष्मै चोभाभ्यां ॥ १६ ॥ गवामयने नयंति गावो वा आदित्या आ
दित्या नामेव तदयने नयंति गावो वै सत्रमासततशफां छंगाणि सिषासत्य
स्तासां दशमे मासि शफाः श्रृंगान्यजायं तता अब्रुवन्त्यस्मै कामायादी क्षामया
पामतमुत्तिष्ठामेति ताया उदतिष्ठं स्ता एताः श्रृंगिण्यो थयाः समापयिष्यामः ॥ १७ ॥
संवत्सरमित्यासतता सामश्रद्धया श्रृंगानि प्रावर्तं तता एतास्तूपरा ऊर्जं त्व

सुन्वंस्तस्मादुताः सर्वानृतन्प्राप्तोत्तरमुत्तिष्ठंत्यूर्जं ह्यसुन्वन्सर्वस्य वैगावः प्रेमाणं सर्वस्य
 चारुतांगताः सर्वस्य प्रेमाणं सर्वस्य चारुतांगकृतिय एवं वेदादित्याश्च हवा अंगिरसश्च
 स्वर्गलोके स्पृष्टं तव यं पूर्व एष्यामो वयमिति ते हादित्याः पूर्वं स्वर्गलोकं जग्मुः पश्चेवांगि
 रसः षष्ठ्या वा वर्षेषु यथावा प्रायणी योतिरात्रश्चतुर्विंश उक्थ्यः सर्वे भिप्लवाः षष्ठहा आ
 क्ष्यंत्यन्यान्यहानित दादित्यानामयनं प्रायणी योतिरात्रश्चतुर्विंश उक्थ्यः सर्वे पृष्ठाः
 षष्ठहा आक्ष्यंत्यन्यान्यहानित दंगिरसामयनं सायथा सुतिरंजसायन्येवमभिप्लवः
 षष्ठहः स्वर्गस्य लोकस्याथ यथा महापथः पर्याण एवं पृष्ठ्यः षष्ठहः स्वर्गस्य लोकस्य
 तद्यदुभाभ्यां यंत्युभाभ्यां वै यन्नरिष्यत्युभयोः कामयोरुपाप्त्यै यश्चाभिप्लवे षष्ठहे
 यश्च पृष्ठ्ये ॥ १७ ॥ एकविंशमेतदहं रूपयंति विषुवंतं मध्ये संवत्सरस्यैते न वे देवा ए

॥ ब्रा. ४ ॥

॥ १३ ॥

कविंशोनादित्यं स्वर्गं यलोकायोदय छन्त एष एत एकविंशस्तस्य दशावस्तादहानि
दिवा कीर्त्यं स्य भवंति दश परस्तान्मध्य एष एकविंश उभयतो विराजि प्रतिष्ठित उभ
यतो हि वा एष विराजि प्रतिष्ठितस्तस्मादेषोतरेमान्लोका न्यन्न व्यथते तस्य वै देवा
आदित्यस्य स्वर्गं लोकादवपातादविभयुस्तं त्रिभिः स्वर्गैर्लोकैरवस्तात्प्रत्युत्तम्भु
वन्तस्तोमा वै त्रयः स्वर्गं लोकास्तस्य पराचोतिपातादविभयुस्तं त्रिभिः स्वर्गैर्लोकैः
परस्तात्प्रत्युत्तम्भु वन्तस्तोमा वै त्रयः स्वर्गं लोकास्तत्र यो वस्तात्सप्तदशा भवंति त्रयः
परस्तान्मध्य एष एकविंश उभयतः स्वरसामभिर्धृत उभयतो हि वा एषः स्वरसामभि
र्धृतस्तस्मादेषोतरेमान्लोका न्यन्न व्यथते तस्य वै देवा आदित्यस्य स्वर्गं लोकादवपा
तादविभयुस्तं परमैः स्वर्गैर्लोकैरवस्तात्प्रत्युत्तम्भु वन्तस्तोमा वै परमाः स्वर्गं लोकास्त

॥ १३ ॥

स्य पराचोतिपातादविभयुस्तं परमेः स्वर्गैर्लोकैः परस्तात्प्रत्यस्तभुवन्तस्तो मांवे परमाः
 स्वर्गलोकास्तत्रयोवस्तात्सप्तदशा भवन्ति त्रयः परस्तात्ते द्वौ द्वौ संपद्यन्त्रयश्चतुस्त्रिंश
 भवन्ति चतुस्त्रिंशो वैस्तोमानामुत्तमस्तेषु वा एष एतदध्याहितस्तपति तेषु वा एष एतदध्या
 हितस्तपति स वा एष उत्तरोस्मात्सर्वस्माद्भूताद्भविष्यतः सर्वमेवेदमतिरोचते यदिदं किं
 चोत्तरो भवति यस्मादुत्तरो बुभूषति तस्मादुत्तरो भवति य एवं वेद ॥ १ ॥ स्वरसाम्ना उपयं
 ती मे वै लोकाः स्वरसामान इमान् वै लोकाः त्स्वरसामभिरस्पृण्वस्तत्स्वरसाम्नां स्वरसा
 मत्वं तद्यत्स्वरसाम्ना उपयं त्येष्वेवेन तल्लोकेषां भजन्ति तेषां वै देवाः सप्तदशानां प्रवृत्त्या
 दविभयुः स माद्भुवैस्तोमा अविगूळ्हा इवे मेहन प्रव्रियेरन्निति तान्सर्वैः स्तोमैरवस्ता
 त्यर्षोषे त्सर्वैः षष्ठैः परस्तात्तद्यदभिजि त्सर्वस्तोमा वस्ताद्भवति विश्वजि त्सर्वष्टष्टः परस्ता

हि

॥ ब्रा. ४ ॥

॥ १४ ॥

तत्सप्तदशानुभयतः पर्यपेति धत्वा अत्र ब्रूयात् तस्यैवे देवा आदित्यस्य स्वर्गलोकाद
वपातादविभयुस्तपंचभीरश्मिभिरुदवयन् । रश्मयो वै दिवा कीर्त्या निमहा दिवा की
र्त्यं पृष्ठं भवति विकर्णं ब्रह्मसामभासमग्निष्टोमसामोभे बृहद्रथंतरे पवमानयोर्भ
वतस्तदादित्यं पंचभीरश्मिभिरुद्वयंति धत्वा अनवपातायोदित आदित्ये प्रात
रनुवाकमनुब्रूयात्सर्वे ह्येवैतदहर्दिवा कीर्त्यं भवति सौर्यं पशुमन्यगश्चेतंसवनीय
स्योपालंभ्यमालभेरसूर्यदेवत्यं होतदहरे कविंशतिं सामिधेनी रनुब्रूयात्प्रत्यक्षा
ध्येतदहरे कविंशमेकपंचाशतं द्विपंचाशतं वाशस्वामध्ये निविदं दधाति तावतीरु
त्तराः शसति शतायुर्वै पुरुषः शतवर्षः शतेंद्रिय आशुष्येवै नंत द्वीर्यं इंद्रिये दधाति ।
॥ १० ॥ दूरो हणं रोहति स्वर्गो वै लोको दूरो हणं स्वर्गमेव तल्लोकं रोहति य एवं वेद य देवदू

॥ १४ ॥

रोहणां३। असौ वै दूरो हो यो सो तपतिकश्चिद्वा अत्र गच्छति स य दूरो हणं रोहत्येतमे
 व तद्रोहति हंसवत्या रोहति हंसः शुचिषदित्येष वै हंसः शुचिषद्वसुरंतरिक्षसदित्येष
 वै वसुरंतरिक्षसद्गोतावेदिषदित्येष वै गोतावेदिषदतिथिर्दुरोणसदित्येष वा अतिथि
 र्दुरोणसन्नषदित्येष वै नृषद्वरसदित्येष वै वरसद्वरं वा एतत्सद्यनां यस्मिन्नेष आस
 न्नस्तपत्यतसदित्येष वै सत्यसद्गोमसदित्येष वै ग्योमसद्गोमवा एतत्सद्यनां यस्मि
 न्नेष आस न्नस्तपत्यजादित्येष वा अजा अग्न्यो वा एष प्रातरुदेत्यपः सायं प्रविशति
 गो जादित्येष वै गो जाऋत जादित्येष वै सत्यजा अद्रि जादित्येष वा अद्रि जाऋतमित्येष
 वै सत्यमेष एतानि सर्वाण्येषा ह वा अस्य छंदः सुप्रत्यक्षतमादिव रूपं तस्माद्यत्र क्वचद्
 रोहणं रोहे हंसवत्यै वरो हेताक्ष्यै स्वर्गकामस्य रोहेताक्ष्यै ह वा एतं पूर्वो ध्यानमेघत्रा

॥ ब्रा. ४ ॥

॥ १५ ॥

वेर

गोदोयत्री सुपर्णो भूत्वा सोममाहरत्तद्यथाक्षेवज्ञमध्वनः पुर एतारं कुर्वीत तादृक्तद्य
देवताक्ष्यं यं ताक्ष्यो यो यं पवत एष स्वर्गस्य लोकस्याभिवोऽहोत्यमृषुवाजिनं देवजू
तमित्येष वै वाजी देवजूतः सहावानं तरुतारं रथानामित्येष वै सहावां स्तरुतैष ही
मां लोकां तस्य स्तरत्यरिष्टनेमिं पृतनाजमाश्रुमित्येष वा अरिष्टनेमिः पृतनाजि
दाश्रुः स्वस्तय इति स्वस्तितामाशास्ते ताक्ष्यमिहाहुवेमेति ह्यत्येवैनमेतदिंद्रस्ये
वरातिमाजो हुवानाः स्वस्तय इति स्वस्तितामेवाशास्ते नावमिवारुहेमेतिसमेवे
नमेतदधिरोहति स्वर्गस्य लोकस्य समष्टौ संपत्यै संगत्या उर्वी न पृथ्वी बहुले गभी
रे मावा मेतौ मापरेतौ रिषामेती मे एवेतदनु मंत्रयते आचपराचमेभ्यं तस्य श्रिद्यः
शवसापंचकृष्णीः सूर्य इव ज्योतिषापस्ततानेति प्रत्यक्षं सूर्यमभिवदति सहस्रसाः श्रु

॥ १५ ॥

तसा अस्य रं हिर्न स्मावरं ते युवति न शर्यामित्या शिष्य मे वै ते नाशास्त आत्मने च य
जमानेभ्यश्च ॥२०॥ आहूय रोहणं रोहति स्वर्गो वै लोको दूरो हणं वागाहा वो ब्रह्म वै वाक्
स यदा हूयते तद्ब्रह्मणा हावेन स्वर्गं लोकं रोहति स पक्षः प्रथमं रोहती मंत लोकमा
प्रोत्यथा र्द्धच शोंतरिक्षं तदा प्रोत्यथ त्रिपद्या मुंत लोकमा प्रोत्यथ केवल्या तदेतस्मि
न्प्रतितिष्ठति य एष तपति त्रिपद्या प्रत्यवरोहति यथाशाखां धारयमाणस्तदमुष्मिं लो
के प्रतितिष्ठत्यर्द्धच शोंतरिक्षे पक्षोस्मिं लोकं प्रतितिष्ठत्यथ य एक कामाः स्युः स्वर्गका
माः परांच मेव तेषां रोहेते जयेयुर्हवस्वर्गलोकं नेत्वे वास्मिं लोके ज्यो गिववसेयुर्मिथु
नानि सूक्तानि शस्यंते त्रैष्टुभानि च जागता नि च मिथुनं वै पशवः पशवश्छंदांसि पशू
नामवरुध्यै ॥२१॥ यथा वै पुरुष एवं विषुवांस्तस्य यथा दक्षिणोर्द्ध एवं पूर्वोर्धो विषुवतो

अस्ते वतस्वर्गलोकं यजमाना अस्मि लोके ४

॥ ब्रा. ४ ॥

॥ १६ ॥

१६
६४

यथोत्तरोर्ध्व एव मुत्तरोर्ध्वो विषुवतस्तस्मादुत्तर इत्याचक्षते प्रबाहुक सतः शिर एव
विषुवां निदल संहित इव वै पुरुषस्तद्वापि स्यूमेव मध्ये शीर्षो विज्ञायते तदाहुर्विषु
वत्येवैतदहः शंसे द्विषुवान्वा एतदुक्थानामुक्थं विषुवान्विषुवानिति हविषुवंतो भ
वंति श्रेष्ठतामश्नुवत इति तत्तन्नादृत्य संवत्सर एव शंसे द्रेतो वा एतत्संवत्सरं दधतो
यंतिया निवैपु रा संवत्सरा द्रेतां सि जायंते यानि पंचमास्या निया निषण्मास्या निस्त्री
अंतिवैतानि नवैते भुंजते यथान्ये वंशमास्या नि जायंते यानि सांवत्सरिकाणि
ते भुंजते तस्मात्संवत्सर एवैतदहः शंसे संवत्सरो ह्येतदह राप्नोति संवत्सरं ह्येत
दहरा प्रुवंत्येव हवै संवत्सरेण पाप्मानमपहत एष विषुवतांगेभ्यो हैव मासैः पाप्मा
नमपहतैः शीर्षो विषुवताय संवत्सरेण पाप्मानं हतेऽपविषुवताय एवं वेद वैश्वक

॥ १६ ॥

मणमषभंसवनीयस्योपालम्बमालभेरन्दि रूपमुभयत एतं महाव्रती ये हनीद्रोवे
 वृत्रं हत्वा विश्वकर्मा भवत्प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा विश्वकर्मा भवत्संवत्सरे विश्वकर्मे
 दमेव तदात्मानं प्रजापतिं संवत्सरं विश्वकर्माणमाप्नुवंती द्रएव तदात्मनि प्रजाप
 तौ संवत्सरे विश्वकर्मण्यततः प्रतितिष्ठंति प्रतितिष्ठतिय एवं वेदय एवं वेद ॥ २२ ॥
 ॥ इति तृतीयोऽध्यायः ॥ ॥ ॐ प्रजापतिरकामयत् प्रजायेय भूयान्त्स्यामिति सतपो
 तथ्यत सतपस्तप्ते मं द्वादशाहमपश्यदात्मन एवांगेषु च प्राणे चैषु तमात्मन ए
 वांगेभ्यश्च द्वादशधा निरमिमीत तमाहरत्तेनायजत ततो वै सो भवदात्मना प्र
 प्रजयापशुभिरजायत भवत्यात्मना प्रप्रजयापशुभिर्जीयते य एवं वेद सो काम
 यत कथं नुगायत्या सर्वतो द्वादशाहं परिभूय सर्वा मद्धिम ध्रुयामिति तं वेते जसै

॥ ब्रा. ५ ॥

॥ १७ ॥

वपुरस्तात्पर्यं भवच्छंदोभिर्मध्यतोक्षरैरुपरिष्ठाद्वायत्र्यासर्वतोद्वादशाहं परिभूय सर्वो
मृद्धिमाध्वोत्सर्वोमृद्धिमध्वोति य एवं वेद यो वै गायत्रीपक्षिणां चक्षुष्मती ज्योतिष्मती
भास्वती वेदगायत्र्यापक्षिण्याचक्षुष्मत्या ज्योतिष्मत्या भास्वत्या स्वर्गलोकमेत्येषा वै
गायत्रीपक्षिणाचक्षुष्मती ज्योतिष्मती भास्वती यद्वादशाहस्तस्य यावभितोतिशत्रौतौ
पक्षौ यावंतराग्निष्टोमोतेचक्षुष्मीयेष्टोमध्यउक्थ्याः स आत्मा गायत्र्यापक्षिण्याचक्षु
ष्मत्या ज्योतिष्मत्या भास्वत्या स्वर्गलोकमेति य एवं वेद ॥ २३ ॥ त्रयश्च वा एते त्र्यहो आदश
ममहराद्वावतिशत्रौ यद्वादशाहोद्वादशाहानि दीक्षितो भवति यज्ञिय एव ते भवति द्वा
दशरात्रीरुपसद उपैति शरीरमेव ताभिर्धूनुते द्वादशाहं प्रसुतो भूत्वा शरीरं धूत्वा शुद्धः
पूतो देवता अभ्येति य एवं वेद षट्त्रिंशदहो वा एष यद्वादशाहः षट्त्रिंशदक्षरा वै बृहती च ॥ १७ ॥

हत्या वा एतदयने यद्वा दशा हो बृहत्या वै देवा इमां लोकानां श्रुवत ते वै दशाभिरेवाक्ष
 रैरिमं लोकमाश्रुवत दशाभिरंतरिक्षं दशाभिर्दिवं चतुर्भिश्च तस्त्रोदि शो द्वाभ्यामेवा
 सिंलोके प्रत्यतिष्ठन् प्रतितिष्ठतिय एवं वेद तदा हुर्यदन्यानि छंदांसि वषायां सिभूयो
 क्षरतराण्यथ कस्मादेतां बृहतीत्याचक्षत इत्यतया हि देवा इमां लोकानां श्रुवत ते वै
 दशाभिरेवाक्षरैरिमं लोकमाश्रुवत दशाभिरंतरिक्षं दशाभिर्दिवं चतुर्भिश्च तस्त्रोदि
 शो द्वाभ्यामेवा सिंलोके प्रत्यतिष्ठन् सस्मादेतां बृहतीत्याचक्षते श्रुते यद्यत्कामयते
 य एवं वेद ॥ २५ ॥ प्रजापति यज्ञो वा एष यद्वा दशा हः प्रजापतिर्वा एते नाग्रे यजत द्वा दशा
 हेनसो ब्रवीदृतूंश्च मासांश्च याजयत माद्वा दशा हेने तितं दीक्षयित्वा न पक्रमंगमयित्वा
 ब्रुवन् देहि नु नो यत्वा याजयिष्याम इति तभ्य इषमूर्जं प्रायच्छत्सिषोर्गंतुषु च मासेषु च नि

॥ ब्रा. ४ ॥

॥ १८ ॥

हिताददतं वै ते तमयाजयंस्तस्माद्दद्याज्यः प्रतिगृह्णन्तो वै ते तमयाजयंस्तस्मात्प्र
तिगृह्णन्तायाज्यमुभये राधुवंति य एवं विद्वांसो यजंते च याजयंति च ते वा इमं क्रतु
वश्च मासाश्च गुरव इवामन्यतद्वा दशाहे प्रतिगृह्यते ब्रुवन् प्रजापतिं याजयन्तो द्वादशा
हेनेति स तथेत्यब्रवीत्ते वेदी क्षध्वमिति ते पूर्वपक्षाः पूर्वे दीक्षन्तति पाप्मानमपाहत
तस्मात्ते दिवे वदिवे वद्व्यपहत पाप्मानो परपक्षा अपरे दीक्षन्तते न तरां पाप्मानमपा
हत तस्मात्ते तम इव तम इव ह्यनपहत पाप्मानस्तस्मादेवं विद्वां दीक्षमाणेषु पूर्वः पू
र्व एव दिदीक्षिषेताप पाप्मानं हते य एवं वेद स वा अयं प्रजापतिः संवत्सरः क्रतुषु च मा
सेषु च प्रत्यतिष्ठते वा इमं क्रतुवश्च मासाश्च प्रजापता वेव संवत्सरे प्रत्यतिष्ठंस्त एते
न्योन्यस्मिन्प्रतिष्ठिता एवं हवावसं क्रत्विति प्रतिष्ठिते तियो द्वादशाहे न यजते तस्मा

॥ १८ ॥

दाहुर्न पापः पुरुषो याज्यो द्वादशाहे नने दयं मयि प्रतितिष्ठादिति ज्येष्ठयज्ञो वा एष य
 द्वादशाहः स वै देवानां ज्येष्ठो य एते नाग्रे यजत श्रेष्ठयज्ञो वा एष य द्वादशाहः स वै देवा
 नां श्रेष्ठो य एते नाग्रे यजत ज्येष्ठः श्रेष्ठो यजेत कल्याणी ह समाभवति न पापः पुरुषो
 याज्यो द्वादशाहे नने दयं मयि प्रतितिष्ठादिति द्वाय वै देवा ज्येष्ठ्या य श्रेष्ठ्या य नाति
 ष्ठंत सो ब्रवीद्बृहस्पतिं याजयमा द्वादशाहे नने तितमया जयत तो वेत सै देवा ज्येष्ठ्या य
 श्रेष्ठ्या याति ष्ठंत तिष्ठंते सै स्वा ज्येष्ठ्या य श्रेष्ठ्या य समस्मिंस्त्वा श्रेष्ठता यां जानते य ए
 वं वेदो ध्वो वै प्रथमस्त्र्यहस्तिर्यङ्मध्यमोर्वाङ्-तमः स यदूर्ध्वः प्रथमस्त्र्यहस्तस्माद
 यमग्निरूर्ध्वं उद्दीप्यत ऊर्ध्वो ह्येतस्य दिग्यतिर्यङ्मध्यमस्तस्मादयं वायुस्तिर्यङ्-प
 वतेति रश्मी रापो वहंतिति रश्मी ह्येतस्य दिग्यदूर्वाङ्-तमस्तस्मादसावर्वाङ्-तपत्यर्वा

॥ ब्रा. ४ ॥

॥ १९ ॥

१९
३. वर्षत्यर्वाचिनक्षत्राण्यर्वाची हेतस्यदिक्सम्यंचोवाद्मे लोकाः सम्यंच एते त्र्यहाः
सम्यंचोस्माद्मे लोकाः श्रियेदाद्यतिथय एवं वेद ॥ १९ ॥ दीक्षावैदेवेभ्यो पाक्रामतां वासंति
काभ्यां मासाभ्यामन्वयुजततां वासंति काभ्यां मासाभ्यां नोदाप्रुवस्तां ग्रेष्ठाभ्यां तां
वार्षिकाभ्यां तां शारदाभ्यां तां हैमंतिकाभ्यां मासाभ्यामन्वयुजततां हैमंतिकाभ्यां मा
साभ्यां नोदाप्रुवस्तां श्रौशिराभ्यां मासाभ्यामन्वयुजततां श्रौशिराभ्यां मासाभ्यामा
प्रुवन्नाप्रोतियमीषातिनैनंद्विषन्नाप्रोतिय एवं वेद तस्माद्यं सत्रियादीक्षोपनमेदे
तयोरेव श्रौशिरयोर्मिसयोरगगतयोर्दीक्षेत साक्षादेव तद्दीक्षायामागतायां दीक्ष
ते प्रत्यक्षाद्दीक्षां परिगृह्णाति तस्मादेतयोरेव श्रौशिरयोर्मिसयोरगगतयोर्धैववग्रा
म्याः पशवो ये चारण्या अणिमाणमेव तत्पुरुषिमाणं नियंति दीक्षा रूपमेव तदुप ॥ १९ ॥

निष्कवंते स पुरस्ताद्दीक्षायाः प्राजापत्यं पशुमालभते तस्य सप्तदशसामिधेनीरनुब्रू-
यात्सप्तदशो वै प्राजापतिः प्राजापते राह्ये तस्याप्रियो जामदग्न्यो भवंति तदा दुर्यदन्ये
षु पशुषु यथ ऋष्याप्रियो भवंत्यथ कस्मादस्मिन् सर्वेषां जामदग्न्य एवेति सर्वरूपा वै
जामदग्न्यः सर्वसमृद्धाः सर्वरूप एष पशुः सर्वसमृद्धस्तद्यज्जामदग्न्यो भवंति सरूपता
ये सर्वसमृद्धे तस्य वायव्यः पशुपुरोळाशो भवति तदा दुर्यदन्यदेवत्य उत पशुर्भव-
त्यथ कस्माद्वायव्यः पशुपुरोळाशः क्रियत इति प्राजापतिर्वैयज्ञो यज्ञस्यायातया
मताया इति ब्रूयाद्यदुवायव्यस्तेन प्राजापतेर्नैति वायुर्देव प्राजापतिस्तदुक्तमपिणा
पवमानः प्राजापतिरिति सत्रमुचेत्स न्युष्याग्नी न्यजेरंत्सर्वदीक्षेरंत्सर्वे सुनुयुर्वसं
तमभ्युदवस्यत्यृग्वैव संतदृषमेव तदूर्जमभ्युदवस्यति ॥ २४ ॥ कृदां सिवा अन्योन्यस्या

४

॥ ब्रा. ४ ॥

॥ २० ॥

त्रि

त

यतनमभ्यध्यायनायत्रीत्रिष्टुभश्च जगत्त्रैचायतनमभ्यध्यायत्रिष्टुबायत्रैचजग
त्त्रैचजगतीगायत्रैचत्रिष्टुभश्चततोवाएतंप्रजापतिर्व्यूहं दसं द्वादशाहमपश्य
त्तमाहरत्तेनायजततेनससर्वान्कामांश्चंदान्स्यगमयत्सर्वान्कामानाच्छतियएवंवे
दच्छंदान्सिब्यूहत्यातयामतायेच्छंदान्स्येवब्यूहतितद्यथादोष्यैर्वानलुद्विर्वीन्यैरन्यै
रश्रांतततैरश्रांततैरुपविमोकंयान्त्येवमेवैतच्छंदोभिरन्यैरन्यैरश्रांतततैरश्रांत
ततैरुपविमोकंस्वर्गलोकंयतियच्छंदान्सिब्यूहतीमौवैलोकौसहास्तांतौव्येतांनाव
र्षनसमतपत्तेपंचजनानसमजानततौदेवाः समनयंस्तौसंयंतावेतंदेवविवाहंय
वहेतांरथंतरेणैवेयममूंजिन्वतिबृहतासामौर्विनौधसेनैवेयममूंजिन्वतिद्व्येतेना
साविमांधूमेनैवेयममूंजिन्वतिवृष्ट्यासाविमांदिवयजनमेवेयममुष्यामदधात्यशू

॥ २० ॥

न सावस्यामितद्वा इयममुष्यां दिवयजनमदधाद्यदेतच्चंद्रमसि कृष्णमिव ॥ तस्मादापूर्य
 माणपक्षेषु यजंत एतदेवोपेक्षंत ऊषान सावस्यां तद्वापितुरः कावषेय उवाचोषः पोषो
 जनमेजयकेतितस्माद्वाप्येतर्हि गम्यं मीमांसमानाः पृच्छंतिसंति तत्रोषाः ३ इति ।
 उषो हि पोषो सौ वै लोक इमं लोकमभिपर्यावर्तत ततो वै द्यां पृथिवी अभवतां नद्या वा
 वांतरिक्षान् वांतरिक्षाद्भूमिः ॥ २७ ॥ बृहच्च वा इदमग्रे रथंतरं चास्तां वा कृच वै तन्मनश्चा
 स्तां वाग्रे रथंतरं मनो बृहत्तद्बृहत्पूर्वं ससृजानं रथंतरमत्यमन्यत तद्रथंतरं गर्भ
 मधत्त तद्वै रूपमसृजत ते द्वे भूत्वा रथंतरं च वै रूपं च बृहदत्यमन्येतां तद्बृहद्गर्भ
 मधत्त तद्वै राजमसृजत ते द्वे भूत्वा बृहच्च वैराजं च रथंतरं च वै रूपं चात्यमन्येतां त
 द्रथंतरं गर्भमधत्त तच्छाक्वरमसृजत तानि त्रीणि भूत्वा रथंतरं च वै रूपं च शाक्वरं

॥ ब्रा. ४ ॥

॥ २१ ॥

21

चवृहच्चवैराजं चाल्यमन्यततद्दहद्गर्भमधत्ततद्देवतमसृजततानि त्रीण्यन्यानि त्री
ण्यन्यानि षट्पृष्ठान्यासंस्तानिहतहिं त्रीणि कुंदं सिषट्पृष्ठानि नोदाश्रुवंत्सा गाय
त्री गर्भमधत्तसानुष्टुभमसृजतत्रिष्टुवार्भमधत्तसापंक्तिमसृजतजगती गर्भम
धत्तसातिष्ठंदसमसृजततानि त्रीण्यन्यानि त्रीण्यन्यानि षट् कुंदं स्यासं षट्पृष्ठा
नितानितथा कल्पंत कल्पते यज्ञोपितस्यै जनताये कल्पते यत्रैवमेतां कुंदसां
च पृष्ठानां च कूपं विद्वान्दीक्षते दीक्षते ॥ २० ॥ इति चतुर्थोऽध्यायः ॥ ॥ ॐ ॥ अग्नि
र्वै देवता प्रथममहर्वहति त्रिवृत्स्तोमोरथं तं सं साम गायत्री कुंदो यथा देवतमेनेन य
था स्तोमं यथा सामं यथा कुंदं सं राधोतिय एवं वेद यद्वा एति च प्रेति च तत्प्रथमस्याहो
रूपं यद्युक्तवद्यद्रथवद्यदाशुमद्यत्पिबवद्यत्प्रथमे पदे देवतानि रुच्यते यदयं लोको

॥ २१ ॥

भ्युदितो यद्राथंतरं यद्वायत्रं यत्करिष्यदेतानि वै प्रथमस्याहो रूपाण्युपप्रयं तो अध्व
 रमिति प्रथमस्याहो आन्यं भवति प्रेति प्रथमे हनि प्रथमस्याहो रूपं वायवायाहिद
 श्रुतेति प्रउगमेति प्रथमे हनि प्रथमस्याहो रूपमात्वारथं यथोतय इदं वसो सुतमंध
 इति मरुत्वतीयस्य प्रतिपदनु चरौ रथवच्च पिववच्च प्रथमे हनि प्रथमस्याहो सूपमिं
 इने दीय एदि हीतींद्र निहवः प्रगाथः प्रथमे पदे देवतानि रुच्यंते प्रथमे हनि प्रथमस्या
 हो रूपं प्रैतु ब्रह्मणस्पतिरिति ब्राह्मणस्पत्यः प्रेति प्रथमे हनि प्रथमस्याहो रूपमग्नि
 र्नेतात्वं सोमक्रतुभिः पितृन्त्यप इति धाम्याः प्रथमेषु पदेषु देवतानि रुच्यंते प्रथमे ह
 नि प्रथमस्याहो रूपं प्रव इंद्राय बृहत् इति मरुत्वतीयः प्रगाथः प्रेति प्रथमे हनि प्रथ
 मस्याहो रूपमाया त्विंद्रो वस उपन इति सूक्तमेति प्रथमे हनि प्रथमस्याहो रूपमभि

॥ ब्रा० ४ ॥

॥ २२ ॥

22
त्वाश्रू नो नु मो भित्वा पूर्वपीतय इति रथं तं रं पृष्ठं भवति गथं तरे हनि प्रथमे हनि
प्रथमस्याहो रूपं यद्वा वानपुरुतमं पुराषा ङिति धाय दृष्ट्र हें द्रो नामान्य प्राइत्येति
प्रथमे हनि प्रथमस्याहो रूपं पिबा सुतस्य रसिन इति सामप्रगाथः पिबवान्प्रथमे
हनि प्रथमस्याहो रूपं त्यमूषु वाजिनं देवजूतमिति ताक्ष्यं पुरस्तात्सूक्तस्य शंसति स्व
स्य यनं वै ताक्ष्यः स्वस्तिताये स्वस्य यनमेव तत्कुरुते स्वस्ति संवत्सरस्य पारमश्रुते
य एवं वेद ॥ २२ ॥ आन इंद्रो दूरादान आसादिति सूक्तमेति प्रथमे हनि प्रथमस्याहो
रूपं संपातौ भवतो निष्केवल्यमरुत्वतीययो निविद्धा नेवामदेवो वा इमां लोका
न पश्यता न्संपातैः समपतद्यत्संपातैः समपतन्तत्संपातानां संपातत्वं तद्यत्सं
तौ प्रथमे हनि शंसति स्वर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै संपत्यै संगत्यै तत्सवितुर्वृणीमहे

॥ २२ ॥

घानो देवसवितरिति वैश्वदेवस्य प्रतिपदमुच्यते राथंतरे हनिप्रथमे हनिप्रथमस्या
 होरूपं युंजते मनउत्तयुंजते धियदुतिसावित्रं युक्तवत्प्रथमे हनिप्रथमस्याहो
 रूपं प्रद्यावायज्ञेऽथि वीक्रतावधेतिद्यावाऽथि वीयं प्रतिप्रथमे हनिप्रथमस्याहो
 रूपमिहेहवो मनसा बंधुतानरदुत्या भवं यद्वा एति च प्रति च तत्प्रथमस्याहो
 पंतद्यत्प्रेति सर्वमभविष्यत्प्रेथने वास्मालोकाद्यजमानादुतितद्यदिहेहवो मन
 सा बंधुतानरदुत्या भवं प्रथमे हनिशंसत्ययं वैलोकदूहेहास्मिन्नेवैनांस्तलोके र
 मयति देवाहुवे बृहच्छुवसः स्वस्त्यदुति वैश्वदेवं प्रथमे पदे देवतानिरुच्यते प्रथमे ह
 निप्रथमस्याहोरूपं महान्तं वा एते ध्यानमेयं तो भवंति ये संवत्सरं वा द्वादशाहं वा सते
 तद्यदेवाहुवे बृहच्छुवसः स्वस्त्यदुति वैश्वदेवं प्रथमे हनिशंसति स्वस्ति ताये स्वस्त्य

॥ ब्रा. ४ ॥

॥ २३ ॥

यनमेव तत्कुरुते स्वस्ति संवत्सरस्य पारमश्रुते य एवं वेद येषां चैवं विद्वानेतद्देता देवा
नुवे बृहद्ब्रह्म स्वस्त्य इति वैश्वदेवं प्रथमे हनि शंसति वैश्वानरा यष्टुपाजसे विषदु
त्याग्निमारुतस्य प्रतिपत्प्रथमे पदे देवतानि रुच्यते प्रथमे हनि प्रथमस्याद्गोरूपं प्र
त्वक्षसः प्रतवसो विरश्नि नदुतिमारुतं प्रेति प्रथमे हनि प्रथमस्याद्गोरूपं जातवेदसे
सुनवामसोममिति जातवेदस्यां पुरस्तात्सूक्तस्य शंसति स्वस्त्ययनं वै जातवेदस्यां
स्वस्तितायै स्वस्त्ययनमेव तत्कुरुते स्वस्ति संवत्सरस्य पारमश्रुते य एवं वेद प्रतव्य
सी नव्यसीधीति मग्नय इति जातवेदस्यं प्रेति प्रथमे हनि प्रथमस्याद्गोरूपं समान
माग्निमारुतं भवति यच्चाग्निष्टोमे यद्वै यज्ञे समानं क्रियते तत्प्रजा अनुसमनंति
तस्मात्समानमाग्निमारुतं भवति ॥ २३ ॥ इन्द्रो वै देवता द्वितीयमहर्ब्रह्मति पंचदशस्तो

॥ २३ ॥

सोमबृहत्सामन्निष्टुपुच्छं दोयथा देवतमेनेन यथास्तोमं यथा सामं यथा छंदसं राधो
 तिय एवं वेद यद्वेनेति न प्रेति यस्मिन् तंत द्वितीयस्याहोरूपं यदूर्ध्वं वद्यत्प्रति वद्यदंत
 र्वद्य दृषण्वद्य दृधन्व घन्मध्यमे पदे देवतानि रुच्यते यदंत रिक्षमभ्युदितं यद्वार्हतं
 यत्रैष्टुभं यत्कुर्वेदेतानि वै द्वितीयस्याहोरूपाण्यग्निं दूतं वृणीमह इति द्वितीयस्याह
 आज्यं भवति कुर्वेद्वितीयेह निद्वितीयस्याहोरूपं वायो येते सहस्रिण इति प्रउगं सु
 तः सोमक्रता वृधेति वृधन्व द्वितीयेह निद्वितीयस्याहोरूपं विश्वान रस्य वस्यति मिं
 द्र इत्सोमपा एक इति मरुत्वती यस्य प्रतिपदनुचरौ वृधन्व ज्ञात र्वच्च द्वितीयेह नि
 द्वितीयस्याहोरूपं मिंदनेदीय एदिहीत्य च्युतः प्रगाथ उत्तिष्ठ ब्रह्मण स्पत इति ब्राह्मण
 स्पत्य ऊर्ध्वं वा निद्वितीयेह निद्वितीयस्याहोरूपं मग्निर्नेता त्वं सोम क्रतुभिः पिबं त्यपद

॥ ब्रा. ४ ॥

॥ २४ ॥

ति धाय्या अच्युता बृहदिन्द्राय गायतेति मरुत्वतीयः प्रगाथो येन ज्योतिरजनयं नृता वृध
इति वृधन्वा द्वितीये ह नि द्वितीयस्याहो रूपं मिन्द्रसोमं सोमपतेपिवेममिति सूक्तं स जोषा
रुद्रैस्तपदा वृषस्वेति वृषण्वद्वितीये ह नि द्वितीयस्याहो रूपं त्वामिद्धि हवामहे त्वं ह्येहि चे
रव इति बृहत्पृष्ठं भवति बार्हते ह नि द्वितीये ह नि द्वितीयस्याहो रूपं यद्वा वानेति धाय्या
च्युतो भयं शृणवच्च न इति साम प्रगाथो यच्चेदमद्य यदुच ह्य आसीदिति बार्हते ह नि द्वि
तीये ह नि द्वितीयस्याहो रूपं त्वमृषु वाजिनं देव जूतमिति ताक्ष्योच्युतः ॥ २१ ॥ यात ऊतिर वमाया
परमेति सूक्तं जहि वृक्ष्यानि कृणु ही परा च इति वृषण्वद्वितीये ह नि द्वितीयस्याहो रूपं
विश्वो देवस्य नेतुस्तत्सवितुर्वरेण्यमा विश्वदेवं सत्यतिमिति वैश्वदेवस्य प्रतिपदनु
चरो बार्हते ह नि द्वितीये ह नि द्वितीयस्याहो रूपं मुदुष्य देवः सविता हिरण्ययेति साम

॥ २४ ॥

वित्रमूर्ध्ववद्वितीयेहनिद्वितीयस्याहोरूपंतेहिद्यावाष्टथिवीविश्वशंभुवेतिद्यावाष्ट
 थिवीयंसुजन्मनीधिषणेअंतरीयतइत्यंतर्वद्वितीयेहनिद्वितीयस्याहोरूपंतक्ष
 न्रथंसुवृत्तंविघनापसइत्यार्भवंतक्षन्हरीइंद्रवाहावृषण्वसूइतिवृषएवद्वितीयेह
 निद्वितीयस्याहोरूपंयज्ञस्यवोरथ्यविश्रुतिंविश्रामितिवैश्वदेवंवृषाकेतुर्यजतो
 द्यामशायतेतिवृषण्वद्वितीयेहनिद्वितीयस्याहोरूपंतदुशार्यातिमंगिरसोवैस्व
 र्गायलोकायसत्रमासततेहस्मद्वितीयंद्वितीयमेवाहरागत्यमुह्यंतितान्वाएतच्छा
 र्यातोमानवोद्वितीयेहनिद्वितीयस्यमन्त्रांसयत्ततोवैतेप्रयज्ञमजानन्प्रस्वर्गलोकंत
 द्यदेतत्सूक्तंद्वितीयेहनिद्वितीयस्यप्रज्ञात्यैस्वर्गस्यलोकस्यानुरत्यात्यैष्टक्ष
 स्यवृक्षोअरुषस्यनूसहइत्याग्निमारुतस्यप्रतिपद्वृषण्वद्वितीयेहनिद्वितीयस्याहो

॥ ब्रा. ४ ॥

॥ २५ ॥

रूपं वृक्षे शर्द्धाय सुमखाय वेधस इति मारुतं वृषण्वद्वितीये हनि द्वितीयस्याहो रूपं
जातवेदसे सुनवाम सोममिति जातवेदस्याच्युता यज्ञेन वर्द्धत जातवेदसमिति जा
तवेदस्य वृधन्वद्वितीये हनि द्वितीयस्याहो रूपमहो रूपं ॥ ३२ ॥ इति चतुर्थपंचिका
यां पंचमोऽध्यायः ॥ ॥ संवत् १०३ ॥ श्रावण कृष्ण १० बुधवासरे ॥ ॥ ॥ ॥

॥ २५ ॥

॥ ॥ अथ पंचम पंचिका प्रारंभः ॥ ॥

श्री
६००

ब्रा० पं०

॥ १ ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ हरिः ॐ ॥ विश्वे वै देवा देवतास्तृतीयमहर्बहंति सप्तदशस्तोमो वै रूपं साम जगती
छंदो यथा देवतमेनेन यथास्तोमं यथा सामं यथा छंदं संग्रहोति य एवं वेद यद्वै सामानोदकं तत्तृती
यस्याहो रूपं यदश्ववद्यदंतवद्यसुनरावत्तं यसुनर्निरत्तं यदंतवद्यत्पयस्तवद्यन्निवद्यदंतं रूपं
यदुत्तमेपदे देवतानिरुच्यते यदसौ लोको भ्युदितो यद्वै रूपं यज्जागते यत्कृतमेतानि वै तृतीयस्या
हो रूपाणि युक्त्वा हि देवहूतमां अश्वान् अग्नेरथीरिवेति तृतीयस्याह आज्यं भवति देवा वै तृतीये
नान्हा स्वर्गं लोकमायंस्तानसुरारक्षांस्यन्ववारयंत ते विरूपा भवत विरूपा भवतेति भवंत आयं
स्ते यदि रूपा भवत विरूपा भवतेति भवंत आयंस्तद्वै रूपं सामा भवत द्वै रूपस्य वै रूपत्वं विरूपः पाप
नाभूत्वा पापानमपहते य एवं वेद तान्हस्मान्नेवागच्छंति समेव सृज्यंते तानश्वान्भूत्वा मद्भिरपा
घ्नत यदश्वान्भूत्वा पद्भिरपाघ्नत तदश्वानामश्वत्वं मश्नुते यद्यत्कामयते य एवं वेद तस्मादश्वः

॥ १ ॥

परस्नां जविष्ठस्तस्मादश्वः प्रत्यङ् उप दाहिनस्य पश्मानं हते य एवं वेद तस्मादेतदश्ववदाज्यं
 भवति तृतीये ह नितृतीयस्यान्होरूपं वायवायाहि वीतये वा यो याहि शिवादि वरुं इश्व वा
 यवेषां सुतानां मामित्रे वरुणे वयमश्विना वेह गच्छत माया ह्यदिभिः सुतं स जूर्विश्वेभिर्दे
 वेभिरुत नः प्रिया प्रिया स्थित्योष्णिहं प्रउगं समानो दकै तृतीये ह नितृतीयस्यान्होरूपं तंतं
 मिद्राधसेमहे त्रयं इत्यसोमा इति मरुत्वतीयस्य प्रतिपदनुचरैर्निनत्त वत्त्रिवत्तृतीये ह
 नितृतीयस्यान्होरूपं मिंद्रनेदीय एदिहीत्युतः प्रगाथः प्रनूनं ब्रह्मणस्पतिरिति ब्राह्मण
 स्पत्यो निनत्त वांस्तृतीये ह नितृतीयस्यान्होरूपं मग्निर्नेता त्वंसोम क्रतुभिः पिबं त्यपरतिधा
 य्या अयुतान किः सुदा सोरथं पर्यासनरीरम इति मरुत्वतीयः प्रगाथः पर्यस्त वांस्तृतीये ह नि
 तृतीयस्यान्होरूपं अयमामनुषो देवता तेति सूक्तं त्रिवत्तृतीये ह नितृतीयस्यान्होरूपं यद्याव

ब्रा०पं०

॥२॥

इति शतं यदि इत्यावतस्त्वमिति वैरूपं पृष्ठं भवति राथं तरे हनित तीये हनित तीयस्याहो
पंचदावानेति धाया च्युता मित्वा शूर नो नुम इति रथं तरस्य यो निमनु निवर्त्तयति राथं
तरं ह्येतदहराय तने नै इति धातुशरणमिति सामप्रगाथं निवांस्त तीये हनित तीयस्या
हो रूपं त्यमृषुवा जिनंदेव जूतमिति ताक्ष्यो च्युतः ॥३॥ यो जात एव प्रथमो मनस्वानिति
सूक्तं समानो दर्कं त तीये हनित तीयस्याहो रूपं तदुसजनीयमेतदा इंद्रस्येंद्रियं यत्सज
नीयमेतस्मिन्नेशस्य मान इंद्रमिंद्रियमा विराति तद्राया दुष्टं दोगास्त तीये हनि बहुवा
इंद्रस्येंद्रियं शंसंतीति तदुगात्समदमे तेन वै गत्समद इंद्रस्य प्रियं धामोपागच्छत्स परमं लो ॥२॥
कमजय दुपे इंद्रस्य प्रियं धाम गच्छति जयति परमं लोकं य एव वेदतत्सवितुर्वर्णमहेघानो

देवसवितरिति वैश्वदेवस्य प्रतिपदनुचरौ राथं तरेह नितृतीयेह नितृतीयस्यान्होरूपं तदेव
 स्य सवितुर्वीर्यं महदिति सावित्रं मंतो वै महदंतस्तृतीयमहस्तृतीयेह नितृतीयस्यान्होरू
 पं घृतेन द्यावापृथिवी अभीवृते इति द्यावापृथिवी यं घृतं प्रिया घृतं पृचा घृता वधेति
 पुनरावृत्तं पुनर्नितृतीयेह नितृतीयस्यान्होरूपं मनश्चो जातो अनभीशु रुक्थरस्यार्भ
 वं रथस्त्रिचक्र इति त्रिवत्तृतीयेह नितृतीयस्यान्होरूपं परावतो ये दिधिषंत आशमि
 ति वैश्वदेवमंतो वै परावतो तस्तृतीयमहस्तृतीयेह नितृतीयस्यान्होरूपं तदुगायमेतेन
 वै गयः स्मृतो विश्वेषां देवानां प्रियं धामो पागच्छति परमं लोकं कमजयदुप विश्वेषां देवानां प्रि
 यं धाम गच्छति जयति परमं लोकं य एवं वेद वैश्वानरा यधिषणा मता वध इत्याग्निमारुत
 स्य प्रतिपदं तो वै धिषणां तस्तृतीयमहस्तृतीयेह नितृतीयस्यान्होरूपं धारा वरामरुतो ध

ब्रा.पं.

॥ ३ ॥

स्वो जस इति मासु तं बद्धमिव्याहृत्य मंतो वै बद्धं तस्तृतीयमहस्तृतीये ह नितृतीयस्याहो
रूपं जातवेदसे सुनवाम सोममिति जातवेदस्याच्युतात्त्वमग्निप्रथमो अंगिरा ऋषिरिति
जातवेदस्य पुरस्तादुदकं तृतीये ह नितृतीयस्याहो रूपं त्वं त्वमित्युत्तरं अहमभिवदति
संतत्ये संतंते रज्ये ह्यै रव्यवच्छिन्ने र्यति य ए वं विद्वांसो यंति ॥ २ ॥ आप्यंते वै स्तोमा आप्यंते
छंदांसि तृतीये ह न्येतदेव तत उच्छिष्यते वागित्ये व तदेतदक्षरं अक्षरं वागित्ये कमक्ष
रमक्षरमिति अक्षरं स एवैष उत्तररज्य हो वागे कं गौरे कं घोरे कं ततो वै वागे व च
तुर्थमहर्बहति तद्यच्चतुर्थमहर्न्यूरवयं त्येतदेव तदक्षरमभ्याय छं त्येतद्वर्द्धयं त्येतत् ॥ ३ ॥
विभावयिषंति चतुर्थस्याह उद्यत्या अन्नं वै न्यूरवो यदेत वा अभिगेष्वाश्वरं त्यथा

न्नाद्यं प्रजायते तद्यच्चतुर्थमहर्न्यूरवयं त्यन्नमेव तत्प्रजनयं त्यन्नाद्यस्य प्रजात्येत
 स्माच्चतुर्थमहर्जातवद्भवति चतुरक्षरेण न्यूरवयेदित्याहुः श्वतुष्पादा वै पशवः प
 शूनामवसध्येत्यक्षरेण न्यूरवयेदित्याहुः स्त्रियो वा इमे त्रिवृत्तो लोका एषामेव लो
 कानामभिजित्या एकाक्षरेण न्यूरवयेदिति हस्माह मांगलायनो ब्रह्मामोक्त्य
 एकाक्षरं वै वागेष वा वसं प्रति न्यूरवं न्यूरवयति य एकाक्षरेण न्यूरवयतीति द्व्यक्ष
 रेणैवं न्यूरवयेत्प्रतिष्ठाया एव द्विप्रतिष्ठो वै पुरुषः श्वतुष्पादाः पशवो यजमानमेव
 तद्विप्रतिष्ठं चतुष्पात्स पशुषु प्रतिष्ठापयति तस्माद्व्यक्षरेणैवं न्यूरवयेत्मुखतः प्रातर
 नुवाके न्यूरवयति मुखतो वै प्रजा अन्नमदंति मुखत एव तदन्नाद्यस्य यजमानं दधा

ब्रा.पं.

॥४॥

तिमध्यत आ ज्ये न्यूरवयति मध्यतो वै प्रजा अन्नं धिनोति मध्यत एव तदन्नाद्यस्य यज
मानंदधाति मुखतो मध्यं दिने न्यूरवयति मुखतो वै प्रजा अन्नमदंति मुखत एव तद
न्नाद्यस्य यजमानंदधाति तदुभयतो न्यूरवपरिगृह्णाति सवनाभ्यामन्नाद्यस्य परि
गृहीत्यै ॥३॥ वाग्वेदेवता चतुर्थमहर्बहस्येकविंशस्तोमो वैराजं सामानुष्टु छंदो यथा
देवतमेनेमयथास्तोमं यथा सामं यथा छंदं संराध्नोति य एवं वेद यद्वा एति च प्रेति च त
चतुर्थस्याहो रूपं यध्येव प्रथममहस्तदेतत्पुनर्य चतुर्थं यद्युक्तं वद्यद्वयवद्यदाशुमद्य
सिबवद्यत्प्रथमे पदे देवता निरुच्यते यदयं लोकोभ्युदितो यजात वद्यद्वयवद्यद्वय
क्रवद्यदाचो रूपं यद्वैमदं यद्विरिफितं यद्विछंदा यद्वनातिरिक्तं यद्वैराजं यदानुष्टुभं य ॥४॥

करिष्यद्यसथमस्याहो रूपमेतानि वै चतुर्थस्याहो रूपाण्याग्निं न खलु क्तिमिरिति चतु
 र्थस्याहो आज्यं भवति वै मदे विरिफितं विरिफितस्य ऋषेऽथ चतुर्थे तन्नि चतुर्थस्याहो
 रूपमष्टर्चपां तं पां कौयतः पां क्ताः पशवः पशूनामवरुध्येता उदरा जगयो जगत्प्रातः स
 वन एष अहस्तेन चतुर्थस्याहो रूपं ता उपचदशानुष्टुभ आनुष्टुभं ह्येतदहस्तेन चतुर्थस्या
 हो रूपं ता उविंशतिर्गायत्र्यः पुनः प्रायणीयं ह्येतदहस्तेन चतुर्थस्याहो रूपं तदेतदस्तुतम
 शस्तमया तयामस्तु यश एव साक्षात्तघदेत चतुर्थस्याहो आज्यं भवति यशो देवतद्यस्तं
 तन्वते वाचमेव तत्पुनरुपयंति संतत्ये संतत्ये स्म्यहैरव्यवच्छिन्नेर्यति य एवं विद्वांसो
 यंति वायो शुक्रो अयामिते विहिहो न्ना अवीता वायो शतं हरीणां मिंदंश्च वायवे पांसो

ब्रा.पं.

॥५॥

माना माचिकितान सुकृत आनो विश्वाभिरूतिभिस्त्यमुवो अग्रहणमपत्यं वजिनं रिपुमं
वितमेन दीतमरत्यानुष्टुभं प्रउगमेति च प्रेति च शुक्रवच्च चतुर्थे हनि चतुर्थस्यान्होरूपं तं
त्रायसे भिराम हरति महत्तृतीयस्य प्रतिपदी महर्त्यभ्यायाभ्यमिवैतदहस्तेन चतुर्थस्या
न्होरूपमिदं वसो सुतमधरं इने दीयरादि हि प्रैतु ब्रह्मणस्य तिरग्निर्नेता त्वं सोम क्रतुभिः पि
नंत्यपः प्रवरं दाय बृहत्तरति प्रथमेनाहोसमान आतानश्चतुर्थे हनि चतुर्थस्यान्होरू
पं शुधीहवमिंद्रमारिषण्यरति सूक्तं हववच्चतुर्थे हनि चतुर्थस्यान्होरूपं मरुतां इंद्रवष
भोरणा येति सूक्तं मुग्रं सहो दामिह तं कुवेमेति हववच्चतुर्थे हनि चतुर्थस्यान्होरूपं तदुच्चैष्टुभं
तेन प्रतिष्ठितपदेन सवनं दधारायतनादेवैतेन न प्रच्यवत इमं नुमायिनं कुवदिति पर्याप्तो ॥५॥
हववांश्चतुर्थे हनि चतुर्थस्यान्होरूपं ता उगाय योगाय ओवा एतस्य अहस्य मध्यं दिनं व

हंतितैतच्छंरो वहतिय स्मिन्निविद्धीयते तस्माद्वायत्रीषु निविद्धधातिपि वा सोयमिंद्रमं
 दतुलाश्रुधीहवं विपिपानस्यादेरिति वैराजं पृष्ठं भवति बार्हते हनि चतुर्थे हनि चतुर्थस्या
 हो रूपं यद्वा वानेति धाय्या च्युता त्वामिद्धि ह वा महर्ति बृहतो यो निमनु निवर्त्तयति वा
 हंतं स्येतदहरायतनेन त्वमिंद्र प्रतूर्तिष्ठितिसामप्रगाथोऽस्ति हा जनि ते ति जात वांश्चतु
 र्थे हनि चतुर्थस्या हो रूपं स्य मृषु वा जिनंदे व जूत मिति तास्यो च्युतः ॥४॥ कुहश्रुत ईंद्रं क
 स्मिन्नद्येति सूक्तं वैमदं विरफितं निरफितस्य ऋषेश्चतुर्थे हनि चतुर्थस्या हो रूपं युध्म
 स्यते रघभस्य स्वराज इति सूक्तं सुरंगभरिं जनुषाभ्युग्रमिति जात व चतुर्थे हनि चतुर्थ
 स्या हो रूपं तदुक्तेषु भंतेन प्रतिष्ठितपदेन सवनं दाधारायतनादे वै तेन न प्रच्यवते तस्य मुवः
 सत्रासाहमिति पर्यासो विश्वासुगार्वायतमित्यभ्यायाम्यमि वै तदहस्तेन चतुर्थस्या हो

रूपं ता उगाय भोगाय भोगो वा एतस्य अहस्य मध्यं दिनं बहं तित दैत छंदो वहति यस्मिन्नि
 विद्मि यते तस्मात्ताय जीषु निविदं दधाति विश्वो देवस्य नेतु सत्ता सवितुर्वरेण्यमा विश्वदेवं
 ससति मिति वैश्वदेवस्य प्रतिपदनु चरौ बार्हते हनि चतुर्थे हनि चतुर्थस्याहो रूपमा देवो
 यातु सविता सुरत्न इति सा वित्रमेति चतुर्थे हनि चतुर्थस्याहो रूपं प्रधा वाय होः पृथिवी
 नमो भिरिति धावा पृथिवी यं प्रेति चतुर्थे हनि चतुर्थस्याहो रूपं प्रकृतुभ्यो इत मिव वाच
 मिष्य इत्यार्भवं प्रेति च वाच मिष्य इति च चतुर्थे हनि चतुर्थस्याहो रूपं प्रशुके तु देवी मनीषे
 ति वैश्वदेवं प्रेति च शुक्रे वच्च चतुर्थे हनि चतुर्थस्याहो रूपं ता उ विच्छंदसः संति द्विपदाः सं
 ति चतुष्पदास्तेन चतुर्थस्याहो रूपं वैश्वानरस्य सुमतो स्या मेत्याग्निमारुतस्य प्रतिपदि ॥६॥
 तो जात इति जातव चतुर्थे हनि चतुर्थस्याहो रूपं कई व्यक्ता नरः सनीव्य इति मारुतं न किं वा जहं

ह्येषां जनं पि वेदेति जातवच्चतुर्थे हनिचतुर्थस्याहो रूपं ता उ वि छंदसः संति द्विपदाः संति
 चतुष्पदास्तेन चतुर्थस्याहो रूपं जातवेदसे सुनवामसोममिति जातवेदस्याच्युताग्निं नरो
 दाधितिमिररण्योरिति जातवेदस्य हस्तच्युती जनयंतेति जातवच्चतुर्थे हनिचतुर्थस्याहो
 रूपं ता उ वि छंदसः संति विराजः संति त्रिष्टुभस्तेन चतुर्थस्याहो रूपमहो रूपं ॥ ५ ॥ इति प्रथ
 मोऽध्यायः ॥ गोवैदेवतापंचममहर्वहति त्रिणवस्तोमः शाकरं सामपंक्तिश्चंदो यथा देवतमे
 नेन यथास्तोमं यथा सामं यथा छंदसं राध्नोति य एवं वेद यद्वैनेति न प्रेतियत्स्थितं तत्पंचम
 स्याहो रूपं यक्ष्ये वद्वितीयमहस्तदेतत्पुनर्यत्पंचमं यदूर्ध्वं वद्यत्प्रतिषद्यदंतर्बद्यदृषण्वद्य
 द्धुधन्वद्यन्मध्यमेपदे देवतानिरुच्यते यदंतरिक्षमभ्युदितं यदुग्धवद्यदूर्ध्ववद्यद्वेत्तुमद्यद्य
 ग्निमद्यन्मद्यत्पशुरूपं यदध्यासवद्विष्णुदा इव हि पशवो यज्जागतं जागता हि पशवो यद्वा

11011

九

हनिपंचमस्याहोरूपमिंद्रपिबतुभ्यं सुतोमदायेतिसूक्तंमदमेष्टुभंतेनप्रतिष्ठितपदेनसवनं
 राधारायतनादेवैतेननप्रच्यवतेमरुत्वांइंद्रमीदूरतिपर्यासोनेतिनप्रेतिपंचमेहनिपं
 चमस्याहोरूपंताउगायत्र्योगायत्र्योवाएतस्यअहस्यमध्यंदिनंवहंतितदैतछंदोवह
 तियस्मिन्निविद्धीयतेतस्माद्गायत्रीषुनिविदं दधाति॥६॥ महानाम्नाष्यत्रस्तुवतेशाकरे
 णसाम्नाराथंतरेहनिपंचमेहनिपंचमस्याहोरूपमिंद्रोवाएताभिर्महानात्मानंनिरमिमी
 ततस्मान्महानाम्नोथोइमेवैलोकामहानाम्नोइमेमहांतइमान्वैलोकान्प्रजापतिःसृष्ट्वेदंस
 र्वमशक्रोद्यदिदंकिंचयदिमान्लोकान्प्रजापतिःसृष्ट्वेदंसर्वमशक्रोद्यदिदंकिंचतछक्योभवस्त
 छकरीणांशकरीत्वंताऊर्ध्वाःसीम्नोभ्यसृजतयदूर्ध्वाःसीम्नोभ्यसृजततस्मिमाअभवस्तस्मि
 मानांसिमात्वंस्वादोरिस्थाविषूवतउपनोहरिभिःसुतमिंद्रंविष्वाअवीवृधन्निस्त्यनुरूपोवृष

ब्रा.पं.
॥८॥

8

एवा नृश्रिमान्मदान्धधन्वा न्यंचमेहनिपंचमस्याहोरूपं यदा वानेति धाय्याच्युता भित्वा शरूनो
नुम इति रथं तरस्य योनिमनुनिवर्तयति राथं तरं ह्येतदहरायतनेन मोषुत्वा वाघतश्चनेति साम
प्रगाथो ध्यासवा न्यशुरुपं पंचमेहनिपंचमस्याहोरूपं त्र्यम्बुवा जिनंदेव जूतमिति ताक्ष्योच्यु
तः ॥७॥ प्रेदं ब्रह्म व्रतं येषां विभेति सूक्तं पांक्तं पंचपदं पंचमेहनिपंचमस्याहोरूपं मिंदोमदा
यवा वृध इति सूक्तं मद्धसांक्तं पंचपदं पंचमेहनिपंचमस्याहोरूपं सत्रामदा सस्तवे विश्वजन्मा
इति सूक्तं मद्धज्ञेष्टुमंतेन प्रतिष्ठितपदेन सवनं दधारायतनादेवैतेन न प्रच्यवर्तेत मिंदं वाजया
मसीति पर्यासः सवपावषभो भुवदिति पशुरुपं पंचमेहनिपंचमस्याहोरूपं ताउगायत्र्योगा
यत्र्योवा एतस्य अहस्य मध्यं दिनं वहंति तदैतच्छंदो वहति यस्मिन्निविदीयते तस्माद्वायत्री ॥८॥
यत्रीषु निविदं दधाति तत्सवितुर्वर्णमहेषानो देवसवितरिति वैश्वदेवस्य प्रतिपदनुचरोरा

थंतरेहनिपंचमेहनिपंचमस्यान्होरूपमुदुष्यदेवः सवितादमूनाइतिसावित्रमादाशुषेसुव
 तिभूरिवाममिति वामं पशुरूपं पंचमेहनिपंचमस्यान्होरूपं महीद्यावापृथिवीइहज्येष्ठेइति
 द्यावापृथिवीयंरुवक्षोक्षेति पशुरूपं पंचमेहनिपंचमस्यान्होरूपं भुविर्वावाजइंद्रो नो अछे
 सार्भवं वाजो वै पशवः पशुरूपं पंचमेहनिपंचमस्यान्होरूपं स्तुषे जनं सुव्रतं नव्यसीभिरिति वै
 श्वदेवमध्यासवत्पशुरूपं पंचमेहनिपंचमस्यान्होरूपं हविष्यां तमजरं स्वविदीत्याग्निमारुतस्य
 प्रतिपद्विष्मसं चमेहनिपंचमस्यान्होरूपं वपुर्नुतच्चिकितुषेचिदस्त्विति मारुतं वपुष्मत्सं चमेह
 निपंचमस्यान्होरूपं जातवेदसे सुनवामसोममिति जातवेदस्याच्युताग्निर्होता गृहपतिः सरा
 जेति जातवेदस्य मध्यासवत्पशुरूपं पंचमेहनिपंचमस्यान्होरूपं ॥ ८ ॥ देवक्षेत्रं वा एतद्यत्पृष्ठ
 महर्देवक्षेत्रं वा एत आगच्छंतियेषष्ठमहरागच्छंतिनवैदेवा अन्योन्यस्य गृहे वसंतिनर्तुर्नलो

ब्रा.पं.
॥८॥

गृहे वसतीत्याकुस्तद्यथायथमल्लिजं क्रतुयाजान्यजं संप्रदायंतद्यथर्त्तकत्सयंतिय
थायथं जनतास्तदा कुर्त्तुं प्रैषैः प्रेषितव्यं तव्यं न तु प्रैषैर्वषट्कृत्यं वाग्वा क्रतुप्रैषा आच्यते
वैवाकृषष्ठेह नीतियदुत्तु प्रैषैः प्रेष्येयुर्यदुत्तु प्रैषैर्वषट्कुर्युर्वाचमेव तदा सांश्रांता मक्कणवही
वहरा विणीमछेयुर्यदेभिर्न प्रेष्येयुर्यदेभिर्न वषट्कुर्युताद्यस्तस्य अवेरम्य स्यात्प्राणात्यजा
पतेः परुभ्यो जिह्मा ईषुस्तस्माद्गमेभ्य एवाधि प्रेषितव्यं ममेभ्यो धिवषट्कृत्यं तन्न वाचमा
सांश्रांता मक्कणवही वहरा विणीमछंति नाच्युताद्यस्तस्य अवन्ते न यत्प्राणात्यजा पतेः परु
भ्यो जिह्मा यंति ॥८॥ पारुछेपीरुपदधति पूर्वयोः सवनयोः पुरस्तात्स्थितयाऽन्योनोरोहितं
वैनामेतच्छंदो यत्पारुछेपमेतेन वा ईंः सप्तस्वर्गो लोकानरोहदोहति सप्तस्वर्गो लोकान्य एवंबे
दतदादुर्यसंचपदा एवंपंचमस्याहो रूपं षट्पदाः षष्ठस्याथ कस्मात्सप्तपदाः षष्ठेहं छस्यं तरति
षड्भिरेव पदेः षष्ठमहराश्रुवंत्यपछिद्येवैतदहं त्यक्तमंतदेव सप्तमेन पदेनाभ्यारभ्य वसंति वाच

॥८॥

मेव तत्सु नरुपयंति संतत्ये संततैस्त्र्यहैरव्यवच्छिन्नेर्यंति य एव विद्वांसो यंति ॥ ११ ॥ देवा सुरा
 वा एषु लोकेषु समयतंतं ते वै देवाः पृष्ठे नैवान्हेभ्यो लोकेभ्यो सुरान्प्राणुदंत तेषां यान्यं
 तर्हस्तीनानि वसून्त्यासंस्तान्यादाय समुद्रं प्रोप्यंत एतैर्बुहायां तर्हस्तीनानि वसून्त्याददत
 तद्यदेतत्पदं पुनः पदं स एवांकुश आसंजनाया द्विषतो वसुदत्ते निरेन मेभ्यः सर्वेभ्यो लोके
 भ्यो नुदते य एव वेद ॥ १३ ॥ द्यौर्वै देवता षष्ठमहर्बहति त्रयस्त्रिंशस्तोमो रैव तं सामातिष्ठं
 दाश्छंदो यथा देवतमेनेन यथा स्तोमं यथा सामं यथा छंदसं राध्नोति य एव वेद यद्वै समा
 नोदकं तत्सष्टस्या नोरूपं यथ्येव तृतीयमहस्तदेतत्सु नर्यत्सु यदश्ववद्यदंतवद्यत्सु
 नराद्यत्तं यत्सु नर्निनृत्तं यद्वत्तवद्यत्सु यस्तवद्यन्निवद्यदंत रूपं यदुत्तमे पदे देवतानिरुच्य
 ते यदसौ लोकोभ्युदितो यत्पारुछेपं यत्सप्त पदं यन्नाराशं संयन्नाभानेदिष्टं यद्वैवतं य

ब्रा.पं.

॥३०॥

एति छंदा यत्कृतं यत्तृतीयस्याङ्गोरूपं मेतानि वैषष्ठस्याङ्गोरूपाण्ययं जायतमनु
षो धरा मणातिषष्ठस्याङ्गो आज्यं भवति पारु छेपमति छंदाः सप्त पदं षष्ठे हनिष
ष्ठस्याङ्गोरूपं स्तीर्णं बर्हि रूपं नो यादिवी तय आवां रथो नियुत्वा न्वक्षदवसे
सुषुमा यातमदिभिर्गुवांस्तो मेभिर्देव यंतो अश्विना वर्म ह इ इ वृषन्निर्दं
स्तु श्रोष षोषणो अने ष्टु हित्व मा छितो ये देवा सो दिव्ये का दश स्थेयम
ददा इमं सप्त ण्युतमिति प्र उगं पारु छेपमति छंदाः सप्त पदं षष्ठे हनि
षष्ठस्याङ्गोरूपं स पूव्यो महानामिति मरुत्व तृतीयस्य प्रतिपदं तो वैम ह दंतः ष
ष्ठमहः षष्ठे हनिषष्ठस्याङ्गोरूपं त्रय इ इ स्य सोमा इ इ नेदीय एदि हि प्र नूनं ब ॥३०॥
स्मण स्पतिरग्निर्नेता त्वं सोम क्रतुभिः पिचत्यपो न किः सुदा सो रथमिति तृती

येनाङ्गासमानआतानः षष्ठेहनिषष्ठस्याङ्गोरूपंयत्वरथामिंद्रमेधसातयइति
 सूक्तं पारुछेपमतिछंदाः सप्तपदं षष्ठेहनिषष्ठस्याङ्गोरूपं स यो वृषा वृष्ट्योभिः
 समोकाइतिसूक्तं समानोदकं षष्ठेहनिषष्ठस्याङ्गोरूपं मिंद्रमरुत्वइहपाहि
 सोममिति सूक्तं तेभिः साकंपिबतु वृत्रखादइत्यंतो वैरवा दोंतः षष्ठमहः षष्ठे
 हनिषष्ठस्याङ्गोरूपंतदुत्रैष्टुभंतं तेन प्रतिष्ठितपदेन सवनं दाधाराय तना देवैते
 न न प्रच्यवते यं हयेन वा इदं मिति पर्यासः स्वर्मरुत्वता जितमित्यंतो वै जितमं
 तः षष्ठमहः षष्ठेहनिषष्ठस्याङ्गोरूपं ता उगाय अगाय अगो वा एतस्य अहस्य
 मध्यं दिनं वहंतितदैतच्छंदो वहंतियस्मिन्निविदीयते तस्माद्गायत्रीषु नि
 विदं दधाति रेवतीर्नः सधमादेरेवां इइवतः स्तोतेति रेवतं पृष्ठं भवति वाहते

ब्रा० पं०

॥१३॥

हनिषष्ठे हनिषष्ठस्याङ्गोरूपं यद्वा वानेति धाव्याच्युतात्वामिद्विहवामह इति
बृहतो योनिमनुनिवर्त्तयति बार्हतं ह्येतदहरायतनेनेदमिदेवता तय इ
तिसामप्रगाथो निवृत्तवान्वष्टे हनिषष्ठस्याङ्गोरूपं त्यमृषुवा जिनंदेवजृ
तमितिलाक्ष्योच्युतः ॥१३॥ एन्द्रयाद्युपनः परावत इति सूक्तं पारुच्छेपमिति
सूक्तं चंदाः सप्तपदं षष्ठे हनिषष्ठस्याङ्गोरूपं प्रधान्वस्य महतो महानी
तिसूक्तं समानोदकं षष्ठे हनिषष्ठस्याङ्गोरूपमभूरैकोरयिषतेरयीणामिति
सूक्तं रथमालिषुतु विनम्या भीममित्यंतो वै स्थितमंतः षष्ठमहः षष्ठे हनिष
ष्ठस्याङ्गोरूपं तदुत्रैष्टुभं तेन प्रतिष्ठितपदेन सवनं दधारायतनादेवैतेन ॥१३॥
न प्रच्यवत उपनोदरिभिः सुतमिति पर्यासः समानोदकः षष्ठे हनिषष्ठस्या

विदः

क्रोरूपं ता उ गाय यो गाय यो वा एतस्य अहस्य मध्यं दिनं वहंति तद्धेतच्छंदो
वहतियस्मिन्निविदीयते तस्माद्गायत्रीषु निविदं दधात्यभित्यं देवसविता
रमो ण्योरिति वैश्वदेवस्य प्रतिपदतिच्छंदाः षष्ठे ह निषष्ठस्या क्रोरूपं तत्सवि
तुर्वरेण्यं दोषो आगादित्यनुचरो तो वै गतमंतः षष्ठमहः षष्ठे ह निषष्ठस्या
क्रोरूपमुदुष्यदेवः सविता सवायेति सा वित्रं शश्वत्तमंतदपावद्विरस्थादित्यं
तो वै स्थितमंतः षष्ठमहः षष्ठे ह निषष्ठस्या क्रोरूपं कतरापूर्वा कतरापरयो
रिति धावापृथिवीयं समानोदकं षष्ठे ह निषष्ठस्या क्रोरूपं किमुश्रेष्ठः किंय
विष्टो न आजगन्नुपनोवाजा अध्वरम्भुक्षा इत्यार्भवं नाराशं सन्निवत्सष्ठे ह
निषष्ठस्या क्रोरूपं मिथारौद्रं गूर्तवचायेयस्ये न दक्षिणया समं क्ता इति वैश्वदेव ॥ ३३ ॥

श्री० पं०

॥३२॥

नाभानेदिष्टं शंसति नाभानेदिष्टं वैमानवं ब्रह्मचर्यं वसंतं भ्रातरो निर
भजन्तो ब्रवीदित्येकं मद्यमभाक्तेत्येतमेव निष्ठा वमव वदितारमित्य
ब्रुवंस्तस्माच्छायेतर्हि पितरं पुत्रा निष्ठा वो ववदितेत्येवाचक्षते सपि
तरमेत्या ब्रवीत्यां ह वा वमद्यंतलाभा दुरितितं पिता ब्रवीन्मापुत्रकत
दादृथा अंगिरसो वा इमे स्वर्गा यलोका यसत्र मासते तेषष्ठं षष्ठमेवाह
रागत्य मुह्यंति तानेते सूक्ते षष्ठे ह निरांसयतेषां यत्सहस्रं सत्र परिवेष
णं तत्ते स्वर्गं तोदास्यंतीति तथेति तानुपैत्यतिगम्यीतमानवं सुमेधस
इति तमब्रुवन्किं कामो वदसीतीदमेव वः षष्ठमहः प्रसापयानीत्यब्रवीद
थयद्वएतत्सहस्रं सत्र परिवेषणं तन्मे स्वर्गं तोदतेति तथेति तानेते सूक्ते षष्ठे

॥३२॥

हन्यशंसय ~~विष्णुसहस्रनाम~~ अपस्विपणं तन्मे स्वयंतो दनेति तथेति तानेते
 तेषु हन्यशंसय ~~ततो~~ वैते प्रयत्नमजानन्प्रस्वर्गलोकं तद्यदेतसूक्तेषु हनिशं
 सति यज्ञस्य प्रज्ञात्ये स्वर्गस्य लोकस्यानुरव्यात्येतं स्वयंतो ब्रूते तत्तत्रास्मिन्सहस्र
 मितितदनं समाकुर्वाणं पुरुषः कृष्णशवास्युत्तरतउपोषापो ब्रवीन्मम वा इदं मम
 वेवास्तुहमितिसो ब्रवीन्मम वा इदं ममदुरितितम ब्रवीत्तदेनो तवेव पितरि प्रश्न इति स
 पितरमेतं पिता ब्रवीन्नुते पुत्रका हुरित्यदुरे वम इत्यब्रवीत्तु मे पुरुषः कृष्णशवा
 स्युत्तरतउपोदतिष्ठन्मम वा इदं मम वेवास्तुहमित्यादितेति तं पिता ब्रवीत्तस्येव पुत्रक
 तत्तु स तुभ्यं दास्यतीति स पुनरेत्या ब्रवीत्तव ह वाव किल भगव इदमिति से पिता हेति
 सो ब्रवीत्तदहं तुभ्यमेव ददामि य एव सत्यमवादीरिति तस्मादेवं विदुषा सत्यमेव वदितव्यं
 स एष सहस्रसंनिर्मो यन्नाभानेदिष्ठ उपेनं सहस्रं नमति प्रषष्ठेनाङ्गास्वर्गलोकं जानाति म

ब्रा. पं.
॥३३॥

एवं वेद ॥३४॥ तान्येतानि सह चराणीत्या चक्षतेनाभानेदिष्टं बालखिल्या वृषा कपिमे
वयामरुतं तानि सहे वरां सेद्य देशामंतरियाद्यदिनाभानेदिष्टं रेतो स्यांतरियाद्यदिवा
लखिल्याः प्राणानस्यांतरियाद्यदिवृषा कपिमात्मानमस्यांतरियाद्यद्येवयामरुतं प्र
तिष्ठाया एनं च्यावयेदैव्ये चमानुष्ये च नाभानेदिष्टे नैवरेतो सिंचत दालखिल्याभिव्य
करोत्सुकीर्त्तिना काशीवतेन योनिं व्यहापयदुरो यथा तव शर्मन्मदेमेति तस्मा ज्याया
सनाभः कृत्वा यांसं संतं योनिं न हि नस्ति ब्रह्मणा हि स कृत्त एवयामरुतं तैवै करोति तेने
दं सर्वमेतवै कृतमेति यदिदं किंचो हश्च कृष्णमहरर्जुनं चेत्याग्निमारुतस्य प्रतिपदहश्वा
हश्चेति पुनरावृत्तं पुनर्निवृत्तं षष्ठे ह निषष्ठस्याक्षोरूपं मध्वो वोनाममारुतं यजत्रा इति
मारुतं वद्विभ्या हृत्य मंतो वै वद्वंतः षष्ठमहः षष्ठे ह निषष्ठस्याक्षोरूपं जातवेदसे सुनवामसो
ममिति जातवेदस्याच्युता स प्रत्नथा सहसा जायमान इति जातवेदस्यं समानोदकं षष्ठे ह ॥३३॥
निषष्ठस्याक्षोरूपं धारय धारय निति शंसति प्रसंसादा अंतस्य विभायतद्यथा पुनराग्रंथं पु

घृत् २

नर्निग्रंथं मंतं वध्नीयान्मयूखं वांतलोधारणाय निहन्यात्ता दृक्तघृत्कारयंधारयं नि
तिशंसति संतत्यै संततैस्त्र्यहैरव्यवच्छिन्नैर्यतिय एवं विद्वांसो यंतियंति ॥ ३५ ॥ ॥
इति द्वितीयोऽध्यायः ॥ ॥ यद्वा एति च प्रेति च तत्सप्तमस्याङ्गो रूपं यस्यैव प्रथममहं
स्तदेवैतत्पुनर्यत्सप्तमं यद्युक्तवद्यदथ वद्यदाश्रुमद्यसि बवद्यत्प्रथमे पदे देवतानिरु
च्यते यदयं लोकोऽभ्युदितो यज्जातवद्यद निरुक्तं यत्करिष्यद्यत्प्रथमस्याङ्गो रूपमेता
नि वै सप्तमस्याङ्गो रूपाणि समुद्राद्दुर्मिर्मधुमांडारदिति सप्तमस्याङ्ग आज्यं भव
त्यनिरुक्तं सप्तमे ह नि सप्तमस्याङ्गो रूपं वाग्ने सप्तमो न वै वाक्सीयते न समुद्रः सीय
ते न घृदेत सप्तमस्याङ्ग आज्यं भवति यत्सा देवर्तं सप्तमे वाचमेव तत्पुनरुपयंति
संतत्यै संततैस्त्र्यहैरव्यवच्छिन्नैर्यतिय एवं विद्वांसो यंतियायंते वै सोमा आप्यंते छंदां

ब्रा० पं०

॥३४॥

सिषष्ठे हनितघथै वाद आज्येनावदानानि पुनः प्रत्यभिचारयंत्यया तयामताया एवमे
वेतस्त्वोमांश्च छंदांसि च पुनः प्रत्युपयंत्यया तयामतायै यदेतत्सप्तमस्याङ्ग आज्यं भव
ति तदुत्त्रैष्टुभं त्रिष्टुभं त्रिष्टुभं प्रातः सवन एष अह आवायो भूषशुचि पाउपनः प्रयाभि
र्यासि दाश्वांसमच्छानो नियोद्धिः शानिनाभिरध्वरं प्रसोताजीरो अध्वरेष्वस्थाद्येवाय
व इंदमादना सोयावांशतं नियोतो याः सहस्रं प्रयदां मित्रावरुणास्यूर्ध्वना गोमताना
सत्यारथेनानो देवशवसाया हि शुष्मिन्प्रवोयक्षेष्टुदेवयंतो अर्चन्प्रोदसाधाय
सासस्मरयेति प्रउगमेति च प्रेति च सप्तमे हनि सप्तमस्याङ्गो रूपंतं दुत्त्रैष्टुभं त्रिष्टुभं
तः सवन एष अह आत्वारथं यथोतय इदं वसो सुतमं धइंदने दीयेददि हि प्रैतु ब्रह्म ॥३४॥
णस्यतिरग्निर्नेता त्वं सोम क्रतुभिः पिबंत्यपः प्रवइंशाय बृहत्त इति प्रथमेनाङ्गसमा

न आतानः सप्तमेहनि सप्तमस्याङ्गोरूपं कया शुभासवयसः सनीष्ठा इति सूक्तं न
जायमानो नरातेन जात इति जातवत्सप्तमेहनि सप्तमस्याङ्गोरूपं तदु कया शुभीयमे
तदे संज्ञानं संतनिसूक्तं यत्कया शुभीयमितेन हवा इंदोगस्यो मरुतस्ते समजानतत
द्यत्कया शुभीयं शंसति संज्ञात्या एव तदा युष्यं तद्योस्य प्रियस्या कुर्या देवास्य कया
शुभीयं तदु त्रैष्टुभं तेन प्रतिष्ठित पदेन सवनं दाधाराय तना देवैतेन न प्रच्यवते त्यं सु
मेधं महया स्वर्विदमिति सूक्तं मत्यं नवा जं हवनस्य दं रथमिति रथवत्सप्तमेहनि स
प्तमस्याङ्गोरूपं तदु जागतं जगत्यो वा एतस्य अहस्य मध्यं दिनं वहंति तदेतच्छंदो व
हति यस्मिन्नि विदीयते तस्माज्जगतीषु निविदं दधाति मिथुनानि सूक्तानि रास्यं ते
त्रैष्टुभानि च जागतानि च मिथुनं वै पशवः पशवश्चंद्रो माः पशूनामवरुध्ये त्वामिद्वि

हवामहेतं ह्येहिचेरवृत्तिवृहत्संभवतिसप्तमेहनियदेवषष्ठस्याङ्गस्तद्यदेरथं
 तरंतदेरूपं यद्वहत्तदेराजं यद्वहत्तरंतच्छाकारं यद्वहत्तदेवतंतद्यद्वहत्संभवति
 वृहतेवतद्वहत्सत्युत्तम्भुवंत्यस्तोमकृतत्राययद्वहत्तरंतस्यात्कृतत्रंस्यात्तस्माद्व
 हदेवकर्तव्यं यदावानेति धाय्याच्युतामित्राश्वरनोनुमदतिरथंतरस्य योनिम
 नुनिवर्तयति रायंतरं ह्येतद्वहत्सयतनेन पिवासुतस्य रसिन इति सामप्रगाथः पि
 ववात्सप्तमेहनिसप्तमस्याङ्गोरूपं त्वमृषुवाजिनंदेवजूतमिति तास्योच्युतः ॥३६॥
 इदं स्यनुवीर्याणि प्रवोचमिति सूक्तं प्रेतिसप्तमेहनिसप्तमस्याङ्गोरूपं तदुब्रैष्टुमंते
 नप्रतिष्ठितपदेन सवनं दधारायंतनादेवैतेन नप्रच्यवतोमित्यं मेष्टुपुरुदूतमग्नि
 यमिति सूक्तं यदावप्रेतितदभीतिसप्तमेहनिसप्तमस्याङ्गोरूपं तदुजागतं जगत्पोवा

एतस्य अहस्य मध्यं दिनं वहति तदेतच्छब्दो वहति यस्मिन्निविद्धीयते तस्माज्जगतीषु नि
 विदं दधाति मिथुनानि सूक्तानि रास्यं ते त्रैलोक्यानि च जागतानि च मिथुनं वै पशवः पश
 वश्चंद्रो माः पशूनामवर्धयेत् तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धियो नो देवसवितरिति वैश्वदेवस्य प्र
 तिपदनुचरैरायं तरेह निसप्तमेह निसप्तमस्याङ्गोरूपं मभित्वा देवसवितरिति सा
 वित्रं यदा वप्रेति तदभीति सप्तमेह निसप्तमस्याङ्गोरूपं प्रैतां यत्तस्य शंभुवेति द्यावा
 पृथिवी यं प्रैति सप्तमेह निसप्तमस्याङ्गोरूपं यं देवा यजन्मन इत्यार्भवं जातवत्स
 प्तमेह निसप्तमस्याङ्गोरूपं माया हिवनसा सहेति द्विपदाः शंसति द्विपादेषु पुरुषश्च
 तुष्पादाः पशवः पशवश्चंद्रो माः पशूनामवर्धयेत् तद्यद्विपदाः शंसति यजमानमेव
 तद्विप्रतिष्ठं च तुष्पात्सु पशुषु प्रतिष्ठापयत्येभिरग्ने दुर्बोगिर इति वैश्वदेवमेतिस

ब्रा.पं.
॥३६॥

तमेह निसप्तमस्याङ्को रूपं तान्युगायत्राणि गायत्रं तृतीयसवन एष अहो वैश्वानरो अजीजनदित्याग्निमारुतस्य प्रतिपत्ता तव तसप्तमेह निसप्तमस्याङ्को रूपं प्रयदस्त्रिष्टुभमिषमिति मारुतं प्रेतिसप्तमेह निसप्तमस्याङ्को रूपं जातवेदसे सुनवामसोममिति जातवेदस्याच्युतादृतं वो विश्ववेदसमिति जातवेदस्य मनिरुक्तं सप्तमेह निसप्तमस्याङ्को रूपं तान्युगायत्राणि गायत्रं तृतीयसवन एष अहः ॥ १७ ॥ यद्वैनेति न प्रेतियस्थितं तदष्टमस्याङ्को रूपं यद्धेव द्वितीयमहस्तदेवैतत्पुनर्यदष्टमं यद्धेव वद्यत्प्रतिवद्यदंतर्वद्यदृषण्वद्यदृधन्वद्यन्मध्यमेपदे देवतानि रुच्यते यदंतरिक्षमभ्युदितं यद्वग्नियन्महद्यद्विहृतवद्यत्पुनर्वद्यत्कुर्वद्यद्वितीयस्याङ्को रूपमेतानि वा अष्टमस्याङ्को रूपाण्यग्निं वो देवमग्निमिः स जोषा इत्यष्टमस्या

द्रुआज्यं भवति द्युग्न्यष्टमेहन्यष्टमस्याङ्गोरूपं तदुत्त्रैष्टुभं त्रिष्टुप्प्रातः सवन ए
 षश्च हः कुविदंगनमसायेव धासः पीवो अन्तारयिव धः सुमेधा उच्छन्नुषसः सु
 दिना अरि प्रा उशं ता इतान दभाय गोपाया वत्तरस्तन्वो यावदोजः प्रतिवांसूर उ
 दिते सूरैर्धेनुः प्रत्नस्य काम्यं दुहाना ब्रह्माण इं शोषया हि विद्वानूर्ध्वो अग्निः सु
 मतिं वस्वो अश्रेतु तस्यानः सरस्वती जुषाणेति प्र उगं प्रतिवदंतर्वद्वि हृतवद्भुव
 वदष्टमेहन्यष्टमस्याङ्गोरूपं तदुत्त्रैष्टुभं त्रिष्टुप्प्रातः सवन ए षश्च हो विश्वानरस्य
 वस्यति मिं इ इ सोमपा एक इ इ ने दी य ए दि ह्युत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पते ग्निर्नेता त्वं सोमक
 तुभिः पिबं त्यपो बृहदिं शय गायतेति द्वितीयेनाङ्गा समान आतानोष्टमेहन्यष्ट
 मस्याङ्गोरूपं शंसा महामिं इं यस्मिन् विश्वा इति सूक्तं महद्वदष्टमेहन्यष्टमस्याङ्गो

श्री० पं०
॥३७॥

रूपं महश्चि त्वमिंद्रियत एतानि तिसूक्तं महद्दृष्टमेहन्यष्टमस्याङ्कोरूपं पिवा
सोममभियमुग्रतर्दइति सूक्तमूर्वे गव्यं महिगृणानइंइति महद्दृष्टमेह
न्यष्टमस्याङ्कोरूपं महोइंइति नवदाचर्षणि प्राइति सूक्तं महद्दृष्टमेहन्यष्टम
स्याङ्कोरूपं तदुत्त्रैष्टुभं तेन प्रतिष्ठितपदेन सवनं दाधारायतनादेवैतेन न
प्रच्यवते तमस्य द्यावा पृथिवी सचेतसेति सूक्तं यदैकपवानो महिमान
मिंद्रियमिति महद्दृष्टमेहन्यष्टमस्याङ्कोरूपं तदुजागतं जगत्पोवा एतस्य
अहस्यमध्यं दिनं वहंति तदेतच्छंदो वहति यास्मिन्निविद्धीयते तस्माज्ज
गतीषु निविदं दधाति मिथुनानि सूक्तानि शस्यंते त्रैष्टुभानि च जागतानि ॥३७॥
चमिथुनं वेपशवः पशवश्चंदो माः पशूनामवैरुध्ये महदंति सूक्तानि शस्यं

तेमहदाअंतरिक्ष मंतरिक्षस्याह्येपंचसूक्तानिशस्यतेपंचपदापंक्तिःपांक्तो
 यक्षःपांक्ताःपरावःपरावश्चुदोमाःपशूनामेवरुध्याअमित्वाश्चरनोनुमोमि
 त्वापूर्वपीतयइतिरयंतरंष्ट्रंभवत्सष्टमेहनियद्वावानेतिधायाच्युतात्ता
 मिद्धिहवामहइतिवहतोयोनिमनुनिवर्तयतिबाहृतंस्तेतदहरायतनेनोभ
 यंशृणवच्चनइतिसामप्रगाथोयचेदमद्ययदुचह्यआसादितिबाहृतेह
 न्यष्टमेहन्यष्टमस्याक्रोरूपंत्यमृषुवातिनंदैवजुतमितिताक्ष्योच्युतः॥१८॥
 अपूर्व्यापुरुतमान्यस्माइतिसूक्तंमहेवीरायतवसेतुरायेतिमहददष्टमेहन्य
 ष्टमस्याक्रोरूपंतांसुतेकीर्तिमघवन्महित्वेतिमहददष्टमेहन्यष्टमस्याक्रो
 रूपंत्वंमहांइइयोमैरितिमहददष्टमेहन्यष्टमस्याक्रोरूपंत्वंमहांइइतु

हृष्टुः

ब्रा०पं०
॥१८॥

१८
भ्यं हक्षा इति सूक्तं महद्दष्टमेहन्यष्टमस्याङ्गोरूपं तदुल्लेखं भूतेन प्रतिष्ठितपदेन स
वनं दाधारयतनादेवैतेन न प्रच्यवते दिवश्चिदस्य वरिमा विपप्रथ इति सूक्तं मि
दं नमस्तेति महद्दष्टमेहन्यष्टमस्याङ्गोरूपं तदुजागतं जगत्यो वा एतस्य अह
स्य मध्यं दिनं वहन्ति तदेतच्छब्दो वहति यस्मिन्नि विधीयते तस्माज्जगतीषु निवि
दं दधाति मिथुनानि सूक्तानि रास्यं ते त्रैलोक्यानि च जागतानि च मिथुनं वै पशवः पशव
श्छन्दोमाः पशूनामवसृज्य महदंति सूक्तानि रास्यं ते महदा अंतरिक्षं तं त्रिदशस्य ह्ये
पंचपंचसूक्तानि रास्यं ते पंचपदापंक्तिः पांक्तो यज्ञः पांक्ताः पशवः पशवश्छन्दोमाः पशू
नामवसृज्य तानि द्वेधा पंचान्यानि पंचान्यानि दशसंपद्यंते सादृशिनो विराळन्ते विराळ
न्ते पशवः पशवश्छन्दोमाः पशूनामवसृज्य विश्वो देवस्मने तुस्तत्सवितुर्वरेण्यमा विश्वदे
वं सप्ततिमिति वैश्वदेवस्मने तुस्तत्सवितुर्वरेण्यमा विश्वदेवं सप्ततिमिति वैश्वदेवस्य प्रति

पदनुचरैर्वाहतेहन्यष्टमेहन्यष्टमस्याङ्गोरूपं हिरण्यपाणिमृतयइति सावित्रमूर्ध्ववदष्टमेह
 न्यष्टमस्याङ्गोरूपं महीधौः पृथिवीचनइति यावापृथिवीयं महद्दष्टमेहन्यष्टमस्याङ्गोरूपं
 युवानापितरापुनरित्यार्भवं पुनर्वदष्टमेहन्यष्टमस्याङ्गोरूपमिमानुकं भुवनासीषधामेति
 द्विपदाः शंसति द्विपादौ पुरुषश्चतुष्पादाः पशवः पशवश्चतुर्दोमाः पशूनामवरुध्येतद्याद्विप
 दाः शंसति यजमानमेव तद्विप्रतिष्ठं चतुष्पात्सु पशुषु प्रतिष्ठापयति देवानामिदवो महदि
 ति वैश्वदेवं महद्दष्टमेहन्यष्टमस्याङ्गोरूपं तान्युगायत्राणि गायत्रतृतीयसवन
 एषश्च ह क्रतावानं वैश्वानरमित्याग्निमारुतस्य प्रतिपदग्निर्वैश्वानरो म
 हानिति महद्दष्टमेहन्यष्टमस्याङ्गोरूपं कीलंबः शर्धोमारुतमिति मारुतं जं
 मेरसस्य वा वधइति वधन्वदष्टमेहन्यष्टमस्याङ्गोरूपं जातवेदसे सुनवामसोम
 मिति जातवेदस्याच्युताग्नेमळमहां असीति जातवेदस्य महद्दष्टमेहन्यष्टम

ब्रा.पं.
॥१५॥

स्याद्गोसूयं तात्पुगायत्राणिगायत्रतृतीयसवनलषञ्चरुलषञ्चहः॥१५॥ ॥इति तृ
तीयोऽध्यायः॥ ॥यदेसमानोदकं तन्नवमस्याद्गोसूयं यथेव तृतीयमहस्तदेवैतत्पु
तुनर्यन्नवमं यदश्ववद्यदंतवद्यत्पुनरावतंत्यत्पुनर्निवृत्तंत्य इतवद्यत्पर्यस्तवद्यन्नि
वद्यदंतसूयं यदुत्तमेपदेवतानिरुच्यते यदसौ लोकोऽस्तुदितो यदुचिवद्यत्सोतिवद्यत्सत्यवद्यत्
इतवद्यदोक्तवद्यत्तंत्य तृतीयस्याद्गोसूयं मेतानि वै नवमस्याद्गोसूयाण्यगन्मम
हानमसायविष्ममिति नवमस्याद्गोसूयं भवति गतवन्नवमेहानिनवमस्याद्गोसू
यंतदुत्तमेष्टुभं त्रिष्टुप्प्रातः सवनलषञ्चरुः प्रवीरयाशुचयोदद्विरेते ते सत्येन मनसा
दाध्यानादिविषयंतारजसः पृथिव्यामाविश्ववाराश्विना गतं नो यंसोम इंदुभ्यं
सुन्व आतु प्रब्रह्माणो अंगिरसो नक्षंतं सरस्वतीं देवयंतो हवंत आनो दिवो बृह ॥१५॥
तः पर्वसादासरस्वत्यभिनीनेषिवस्य इति प्रउगं शुचिवत्सत्यवत्सोतिवद्गतवदो

कवन्तयमेहनिनवमस्याङ्गोरूपं तदुञ्जैष्टुभं त्रिष्टुप्प्रातः सवन एष अहस्तं तमिद्रा
 धसेमहे त्रय इंद्रस्य सोमा इंद्रे दीयत इति हि प्र नूनं ब्रह्मणस्पतिरग्निर्नेता त्वं सोम
 क्रतुभिः पिबन्त्यपो न किः सुदा सोरथमिति तृतीयेनाङ्गा समान आता नो नवमेह
 निनवमस्याङ्गोरूपमिंद्रः स्वाहा पिवतु यस्य सोम इति सूक्तं मंतो वै स्वाहा कारो तो
 नवममहर्नवमेहनिनवमस्याङ्गोरूपं गायत्साम न भन्यं यथा वेरिति सूक्तं मचा
 मतदा यधानं स्वर्वादित्यं तो वै स्वरं तो नवममहर्नवमेहनिनवमस्याङ्गोरूपं तिष्ठा
 हरीरथ आयुज्यमानेति सूक्तं मंतो वै रस्थितं मंतो नवममहर्नवमेहनिनवमस्या
 ङ्गोरूपमिमा उवा पुरुतमस्य कारो रिति सूक्तं धियो रथेष्ठा मित्यं तो वै स्थितं मंतो
 नवममहर्नवमेहनिनवमस्याङ्गोरूपं तदुञ्जैष्टुभं तेन प्रतिष्ठितपदेन सवनं दाधाराय
 तना देवै तेन न प्रथ्यवते प्रमं दिने पितुमर्चताव च इति सूक्तं समानो दर्कं नवमेहनि

ब्रा.पं.
॥२०॥

नवमस्याङ्कोरूपं तदुजागतं जगत्प्राप्तं तस्य च तदस्य मध्यं दिनं वहति तद्वैतं
दो वहति यस्मिन्निविद्यते तस्माज्जगतीषु निविदं धातिमिथुनानि सूक्तानि श
स्यंते त्रैलोक्यानि च जागतानि च मिथुनं वै पशवः पशवश्छंदोमाः पशूनामवस्थेयं
च सूक्तानि शस्यंते पंचपदापंक्तिः पांक्तो यज्ञः पांक्ताः पशवः पशश्छंदोमाः पशूना
मवस्थेयं त्वामिद्विह वामहेत्येहि चैरवइति बृहस्पतिं नवमेह नियद्वावाने
ति धाय्याच्युतामित्राश्वरनोनुमइति रथंतरस्य योनिमनु निवर्तयति रथंतरं ह्ये
तदहं रायतनेनेंद्रविधातुशरणमिति सामप्रगाथोस्त्रिवान्नवमेह निनवमस्याङ्को
रूपं त्वमृषुवाजिनंदेव जूतमिति तास्योच्युतः ॥२०॥ संचत्वेन गमुगिरइंद्रपूर्वगिति सू
क्तं गतवन्नवमेह निनवमस्याङ्कोरूपं कदा भुवन्नथ स्यापि ब्रह्मेति सूक्तं सेति वदंतस् ॥२०॥
पक्षेतीव वा अंतंगत्वा नवमेह निनवमस्याङ्कोरूपमासत्यो यातुमघवां ऋजीषीति सू

क्तस्य वन्नवमेहनिनवमस्याङ्गोरूपं तत्तद्विद्यं परमं पराचैरिति सूक्तमंतो वै परममंतो
 नवममहर्नवमेहनिनवमस्याङ्गोरूपं तदुत्रैष्टुभं तेन प्रतिष्ठितपदेन सवनं दाधाराय
 तनादेवैतेन न प्रच्यवते हं भुवं वसुनः पूर्यस्यति रिति सूक्तमहंधनानि संजयामिश
 श्वतश्चैतो वै जितमंतो नवममहर्नवमेहनिनवमस्याङ्गोरूपं तदुजागतं जगत्स्यो
 वा एतस्य अहस्य मध्यं दिमं वहंतितद्वैतच्छंदो वहति यस्मिन्निविद्याय ते तस्माज्ज
 गतीषु निविदं दधाति मिथुनानि सूक्तानि शस्यंते त्रैष्टुभानि च जागतानि च मिथु
 नं वै पशवः पशवश्छंदो माः पशूनामवरुध्ये पंचपंचसूक्तानि शस्यंते पंचपदा पं
 क्तिः पांक्तो यशः पांक्ताः पशवः पशवश्छंदो माः पशूनामवरुध्ये तानि द्वेधा पंचा
 न्यानि पंचान्यानि दशसंपद्यंते सादशिनी विराळन्नं विराळन्नं पशवः पशवश्छ
 दो माः पशूनामवरुध्ये तत्सवितुर्वर्णामहे ध्यानो देव सवितरिति वैश्वदेवस्य प्र

ब्रा. पं.
॥२१॥

तिपदनुचरो राथंतरेहनिनवमेहनिनवमस्याङ्कोरूपं दोषो आगादितिसावित्रमंतो वैगतमंतो नवम
महर्नवमेहनिनवमस्याङ्कोरूपं प्रावांमहिद्यवी अभीतिद्यावाष्ट्रिवीयं शुची उपप्रशस्तयद्
तिश्रुचिवन्नवमेहनिनवमस्याङ्कोरूपं मिंद्रइषेददातुनस्तेनोरत्नानि धत्तनेत्यार्भवं त्रिंश
साप्तानिसुन्वतइति त्रिवन्नवमेहनिनवमस्याङ्कोरूपं बभ्रुरेको विषुणः सूनरो युवेति द्वि
पदाः शंसति द्विपादौ पुरुषः श्वतुष्पादाः परावः परावश्चुंदोमाः पशूनामवहृध्येतद्यद्विपदाः
शंसतियजमानमेव तद्विप्रतिष्ठं चतुष्पात्सु पशुषु प्रतिष्ठापयति ये त्रिंशतित्रयस्परइति वै
श्वदेवं त्रिवन्नवमेहनिनवमस्याङ्कोरूपं तान्युगायत्राणि गायत्रतृतीयसवन एष्यहो वै
श्वानरो न उत यइत्याग्निमारुतस्य प्रतिपदा प्रयातु प्रयातु परावतइत्यंतो वै परावतो तो ॥२१॥
नवममहर्नवमेहनिनवमस्याङ्कोरूपं मरुतो यस्य हिंसयइति मारुतं क्षेतिवदंत रूपं क्षेतीव

वा अंतंगत्वा नवमेहनि नवमस्या द्धो रूपं जातवेदसे सुनवाम सोममिति जातवेदस्या च्युता
 प्राग्नये वाचमीरयेति जातवेदस्यं समानोदकं नवमेहनि नवमस्या द्धो रूपं सनः पर्ष
 दति द्विषः सनः पर्षदति द्विष इति शंसति बहुवा एतस्मिन् नवरात्रे किंच किंच वारणं क्रि
 यते शंत्या एव तद्यत्स नः पर्षदति द्विषः सनः पर्षदति द्विष इति शंसति सर्वस्मादेवैनां स्त
 देन सः प्रमुंचति तान्युगायत्राणि गायत्रं तृतीयं सवनं एष अहः ॥ २१ ॥ पृष्ठं षष्ठं मुपय
 ति यथा वै मुखमेवं पृष्ठः षष्ठं स्तद्यथांतरं मुखस्य जिह्वा तालुदंता एवं छंदो मा अथ ये
 नैव वाचं व्याकरोति येन स्वादु चा स्वादु च विजानाति तद्दृशाम मह्यं यथा वै नासिके एवं
 पृष्ठः षष्ठं स्तद्यथांतरं नासिकयोरेवं छंदो मा अथ येनैव गंधान् विजानाति तद्दृशाम मह्यं
 यथा वा जक्ष्येवं पृष्ठः षष्ठं स्तद्यथांतरं मक्षणः कृष्णं मेवं छंदो मा अथ येनैव कान् विजानाति तद्दृशाम मह्यं

ब्रा.पं.

॥२२॥

तद्दशममहर्षथावैकर्ण एवं पृथः षष्ठहस्तद्यथांतरं कर्णस्यैवं छंदोमा अथ येनैव षष्ठो जित
दशममहः श्रीवैदशममहः श्रियं वा एत आ गच्छंति ये दशममह रा गच्छंति तस्माद्दशममहर
विवाक्यं भवति मा श्रियो ववादिभ्योतिदुरववदं हि श्रेयसस्ते ततः सर्पंति ते मार्जयंते ते पत्नी रा
कां संप्रपद्यंते तेषां य एता मा दुतिं विद्यात्स ब्रूयात्स मन्वार भध्वमिति स जुहुयाद्दिहरमेह
रमध्वमिह धतिरिह स्व धतिरग्ने वाद्स्वाहा वाळिति स यदि हरमेत्याहास्मिन्नेवैनांस्त
लोके रमयती हरमध्वमिति यदा ह प्रजा मेवैषु तद्रमयती ह धतिरिह स्व धतिं यदा ह प्रजां रिति ४
चैव तद्वाचं च यजमानेषु दधात्यग्ने वाळिति रथं तरं स्वाहा वाळिति बृहद्देवानां वा एतन्मिथुनं
यद्बृहद्दथं तरे देवानां मेव तन्मिथुनेन मिथुनमवरुंधते देवानां मिथुनेन मिथुनं प्रजायंते प्र
जात्ये प्रजायते प्रजया पशुभिर्य एवं वेदते ततः सर्पंति ते मार्जयंते त आग्नीध्रं संप्रपद्यंते तेषां य

॥२२॥

एतामाहुतिं विद्या । स ब्रूयात्समन्वारभध्वमिति स जुहुयाद्दुपस्तृजं धरुणं मातरं धरुणो
 धयन् ॥ रायस्योषमिषमूर्जमेस्मा सुदीधरत्वाहेति रायस्योषमिषमूर्जमवसंधं आत्मने च य
 जमानेभ्यश्च यत्रैवं विद्वानेतामाहुतिं जुहोति ॥ २२ ॥ ते ततः सर्पं तिते सदः संप्रपद्यंते यथा
 यथामन्य ऋत्विजो व्युत्सर्पं तिसं सर्पं त्युद्रा तारस्ते सर्परास्या ऋक्षुस्तु वत इयं वै सर्परास्या
 यं हि सर्पतो रास्तीयं वा अलोमिके वाग्र आसीत्सैतं मंत्रमपश्यदायं गोः पृश्निरऋमीदिति
 तामयं पृश्निर्वर्णं आविशं नाना रूपो यं यं काममकामयत यदिदं किंचोषधयो वनस्पतयः स
 र्वाणि रूपाणि पृश्निरेनं वर्णं आविशंति नाना रूपो यं यं कामं कामयते य एवं वेद मनसा प्र
 स्तोति मनसो द्वायति मनसा प्रतिहरति वाचा शंसति वाक्च वेद मनश्च देवानां मिथुनं देवा
 नामेव तन्मिथुनेन मिथुनमवसंधं ते देवानां मिथुनेन मिथुनं मजायंते प्रजात्यै प्रजायते प्रजप्ता

ब्रा.पं.
॥२३॥

पञ्चभिर्न्यैव वेदाथ चतुर्होतृहोता व्याचष्टे तदेव तत्सु तमनुशंसति देवानां वा एतद्यज्ञियं गु
ह्यं नाम यच्चतुर्होतारस्तद्यच्चतुर्होतृहोता व्याचष्टे देवानां मेव तद्यज्ञियं गुह्यं नाम प्रकाशं ग
मयति तदेनं प्रकाशं गतं प्रकाशं गमयति गच्छति प्रकाशं यएवं वेदं ब्राह्मणमन्त्रानं यशो
नर्छेदिति हस्माहो रण्यपरेत्यदर्भस्तंबानुद्धृत्य दक्षिणतो ब्रह्माणमुपवेश्य चतुर्होतृव्याच
ष्टीत देवानां वा एतद्यज्ञियं गुह्यं नाम यच्चतुर्होतारस्तद्यच्चतुर्होतृव्याचष्टीत देवानां मेव त
द्यज्ञियं गुह्यं नाम प्रकाशं गमयति तदेनं प्रकाशं गतं प्रकाशं गमयति गच्छति प्रकाशं यएवं वे
द॥२३॥ अथोदुंबरीसमन्वारभंत इषमूर्जमन्वारभंत इत्यर्वा अन्नाद्यमुदुंबरीयद्वैत देवा इषमूर्ज
व्यभजंत तत उदुंबरः समभवत् तस्मात्सत्रिः संवत्सरस्य पच्यते तद्यदौदुंबरीसमन्वारभंत इषम
वत इर्जमन्नाद्यं समन्वारभंत वाचं यच्छंति वाग्वेयं जोयसं मेव तद्यच्छंति यदनि यच्छंति यद्वै स्वर्गो लो
कः स्वर्गमेव तल्लोकं नियच्छंति नदिवा वाचं विसृजेरन्यद्विवा वाचं विसृजेरन् नहर्भात व्यायपरिशि

शुर्ननक्तं वा चं विसृजेरन्यन्नक्तं वा चं विसृजेरन्नात्रीं भ्रातृव्याय परिशिंष्युः समया विषितः
 सूर्यस्यादथ वा चं विसृजेरन्तावन्तमेव तद्विषते लोकं परिशिंष्यंत्यथो खल्वस्तमित एव वा
 चं विसृजेरन्तमोभाजमेव तद्विषतं भ्रातृव्यं कुर्वन्त्याहवनीयं परीत्य वा चं विसृजेरन्यन्यो वा
 आवनीयः स्वर्गो लोक आहवनीयो यज्ञेनैव तत्स्वर्गेण लोकैः न स्वर्गलोकं यंति यदि हो नम कर्म य
 दत्यरीरिचाम ॥ प्रजापतिं तत्पितरमप्येत्त्विति वा चं विसृजंते प्रजापतिं वै प्रजा अनु प्रजायंते प्र
 जापतिरूनातिरिक्तयोः प्रतिष्ठानेनानूनं नातिरिक्तं हि नस्ति प्रजापतिमेवोनातिरिक्तान्यभ्यस्य
 र्जंतिय एवं विद्वांस एतेन वा चं विसृजंते तस्या देव विद्वांस एतेनैव वा चं विसृजेरन् ॥ २४ ॥ अध्व
 र्या इत्याहुयते चतुर्दोतुषु वक्ष्यमाणस्तदा हावस्य रूपमो होतस्तथा होतरित्यध्वर्युः प्रतिगणा
 त्यवसिते वसिते दशसु पदेषु तेषां चिन्तिः सुगासीत् ॥ चित्तमाज्यमासीत् ॥ वाग्वेदिरासीत् ॥ आ
 धीतं बर्हि रासीत् ॥ केतो अग्निरासीत् ॥ विज्ञातं मग्नादासीत् ॥ प्राणो हविरासीत् ॥ सामा

ब्रा.पं.
॥२४॥

ध्वरुगसी३॥वाचस्पतिहोतासी३॥मनउपवक्तासी३॥तेवाएतंग्रहमगृह्णते॥वाचस्पतेविधे
नामन्॥विधेमतेनाम॥विधेस्वमस्माकं नाम्नाद्यांगच्छ॥यां देवाः प्रजापतिर्गृहपतय ऋद्धिम
राधुवंस्तामृद्धिरास्यामोय प्रजापतेस्तनूरनुद्वतिब्रह्मोद्यं चान्नादा चान्नपत्नी चान्नादात
दग्निरन्नपत्नी तदादित्यो भद्रा च कल्याणी च भद्रा तसोमः कल्याणी तत्पशवो नित्या चापभया चा
नित्या तदायुर्न ह्येष कदा चेनेल यत्पभया तन्मृत्युः सर्वं ह्येतस्माद्दीभ्यानापाना चानाप्या चाना
प्ता तत्स्थिव्यनाप्या तद्यौरनाध्व्या चाप्रतिध्व्या चानाध्व्या तदग्निरप्रतिध्व्या तदादित्यो पूर्वा
चाभ्रा तद्या चापूर्वा तन्मनोभ्रातव्या तत्संवत्सर एता वा वद्वादश प्रजापतेस्तन्व एष कल्मः प्रजापतेस्त
त्कल्म प्रजापतिमाप्नोति दशममहरथ ब्रह्मोद्यं वदं त्यग्निर्गृहपतिरिति हैक आहुः सोमस्य लोकस्य गृह
पतिर्वायुर्गृहपतिरिति हैक आहुः सौतरिक्षलोकस्य गृहपतिर्सोमस्य गृहपतियो सौतपत्येपपतिर्
तवोग्रहाः॥येषां वै गृहपतिर्देवविद्वान् गृहपतिर्भवत्यपस गृहपतिः पाप्मानं हते पते यजमानाः पाप्मानं ह
ते ध्वर्यो अरात्पारात्मा॥२५॥इति चतुर्थोऽध्यायः॥॥उद्धराहवनीयमित्यपराह आहयस्वाकासाधुकरो

तिराप्नोति सर्गपती राधुवंति ते यजमाना येषां न अपहत पाप्मानं देवविद्वान् गृहपतिर्भवत्
हृ३

तितदेवतत्प्रादुर्भूतदभयेनिधतउद्धराहवनीयमितिप्राप्तः राहयदेवरात्र्यासाधुकरेति
 तदेवतत्प्रादुर्भूतदभयेनिधतेयज्ञोवाआवनीयः स्वर्गलोकआहवनीयोयज्ञएवत
 स्वर्गलोकेस्वर्गलोकनिधतेयएवंवेदयोवाअग्निहोत्रं वैश्वदेवषोऽकशकलं पशुषुप्रतिष्ठि
 तंवेदं वैश्वदेवेनाग्निहोत्रेणषोऽकशकलेनपशुषुप्रतिष्ठितेनराधोतिरोऽङ्गाविसङ्गायव्यमु
 पावसृष्टमाश्विनंदुस्यमानं सौम्यं दुग्धं वारुणमधिष्ठितं पोष्णं समुदयंतमारुतं विष्यंदमा
 नं वैश्वदेवं विंदुमन्मैत्रं शरोगृहीतं द्यावापृथिवीयमुद्भासितं सावित्रं प्रकातं वैष्णवं द्वियमा
 णं भार्गवस्यत्यमुषमन्मग्नेः पूर्वाङ्कुरितः प्रजापतेरुत्तरं दंडुतमेतद्वा अग्निहोत्रं वैश्वदेवं षोऽकशक
 लं पशुषुप्रतिष्ठितं वैश्वदेवेनाग्निहोत्रेणषोऽकशकलेनपशुषुप्रतिष्ठितेनराधोतियएवंवे
 दः ॥२६॥ यस्याग्निहोत्रमुपावसृष्टादुस्यमानोपविशेत्कालत्रयायश्चित्तिरितिनामभिभंजयेत्
 यस्माद्दोषानिषीदसिततोअभयंकथि। पशून्सर्वानोपायनमोरुद्रायमीळुषइतितामुथापयेदु

ब्रा.पं.
॥२५॥

25

इ मृश्य

अस्या

दस्थादेव्यदिति रासुर्वक्ष्यतावधात् ॥ इन्द्राय कृण्वती भागं मित्राय वरुणाय चेत्यथा स्यात् ॥ उपा
त्रं मूषसि च मुखे चोपावृत्तीयादथेनां ब्राह्मणाय दद्यात् ॥ सा तत्र प्रायश्चित्तिर्यस्याग्निहोत्र
पावस्तृष्टा दुह्यमाना वाश्येत का तत्र प्रायश्चित्तिरित्यशनायां हवारुषाय जमानस्य प्रतिरव्या
य वाश्यते तामन्ममप्यादये छांत्यै शान्तिर्वा अन्नं सद्यवसाद्गवती हि भूया इति सा तत्र प्राय
श्चित्तिर्यस्याग्निहोत्र पावस्तृष्टा दुह्यमाना स्यंदेत का तत्र प्रायश्चित्तिरिति सा यत्तत्र स्कंदयेत्त
समिप्ययजपेद्यदद्युग्धं पृथिवीमसत्तयदोषधीरस्य स पद्यदापः ॥ पयोग्देष्टुपयो अघ्यायापयो
वसेष्टुपयो अस्तु तन्मया तितत्र यत्परिशिष्टं स्यात्तिन जुहुयाद्यद्यलं होमाय स्याद्यद्युवे सर्वे सितं स्या
दथान्यामाद्रूयतां दुग्धातेन जुहुयादाते वश्रादाये होतव्यं सा तत्र प्रायश्चित्तिः सर्वे वा अस्य बर्हिष
सर्वे परिगृहीतं य एव विद्वानग्निहोत्रं जुहोति ॥ २७ ॥ असौ वाँदित्यो यूपः पृथिवी वेदिरोषधयो बर्हि
र्वनस्य तय इध्मा आपः प्रोक्ष्यो दिशः परिधयो यद्ववा अस्य किं वनश्येति यन्क्रियते यदपाजंति सर्वे ॥ २५ ॥
हैवेनं तदमुष्मि लोके यथा बर्हिषि दत्तमा गच्छेदेव मा गच्छति य एव विद्वानग्निहोत्रं जुहोति ॥ सुभयान् वारुषदेव

मनुष्यान्विषयासंदक्षिणानयति सर्वं चेदं यदिदं किंच मनुष्यान्वारणसायमादुत्यादिबेभ्योऽ
क्षिणानयति सर्वं चेदं यदिदं किंच त एते प्रलीनान्यो कस इव शेरं मनुष्यादिबेभ्योऽक्षिणानीता
देवान्वारणप्रातरादुत्यामनुष्येभ्योऽक्षिणानयति सर्वं चेदं यदिदं किंच त एते विविशाना इवो
त्पतंत्यदोहं करिष्येदोहं गमिष्यामीति वदंतो यावंतं हं वे सर्वमिदं दत्त्वा लोकं जयति तावंतं हं लो
कं जयति य एवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोत्यग्ने वा एष सायमादुत्यांश्चिन्मुपाकरोति तद्वाक्यं प्रति
गृणाति वाग्वागित्यग्निना हास्य रात्र्यांश्चिन् शस्तं भवति य एवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोत्यादित्या
य वा एष प्रातरादुत्यामहाव्रतमुपाकरोति तस्मात्प्रतिगृणाति नमन्नमन्नमित्यादित्येन हास्याकाम
हो व्रतं शस्तं भवति य एवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोति तस्य वा एतस्याग्निहोत्रस्य सप्तचशतानि विंशति
श्च संवत्सरे सायमादुतयः सप्तचोत्तरवशतानि विंशतिश्च संवत्सरे प्रातरादुतयस्तावत्यो ग्नेर्युजु
ष्य इष्टकाः संवत्सरेण हास्याग्निना चित्येनेष्टं भवति य एवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोति ॥२८॥ एष शुभ्रा
ह्वातावत उवाच जातकण्यां वक्तास्मो वा इदं देवेभ्यो यद्वेत्तदाग्निहोत्रमुभयपुरंदूयतान्ये शुर्वावतं द

ब्रा.पं.
॥२६॥

तर्हि ह्यत इत्येतदुहोवाच कुमारि गंधर्व गृहीता वक्ता स्मो वा इदं पितृभ्यो यद्वै तदग्निहोत्रमु
भयेद्युरह्यतान्येदुर्वावृतदंतर्हि ह्यत इत्येतद्वा अग्निहोत्रमन्येद्युरह्यते यदस्तमिते सायं
जुहोत्यनुदिते प्रातरथैतदग्निहोत्रमुभयेद्युरह्यते यदस्तमिते सायं जुहोत्यनुदिते प्रातरस्तस्मा
दुदिते होतव्यं चतुर्विंशोहवै संवत्सरे नुदित होमी गायत्री लोकमाप्नोति द्वादश उदित होमी स
यदा हो संवत्सरा वनुदिते जुहोत्यथ हास्यै कोटुतो भवत्यथ य उदिते जुहोति संवत्सरे णैव संव
त्सरमाप्नोति य एवं विद्वानुदिते जुहोति तस्मादुदिते होतव्यं मे षहवा अहोरात्रयोस्ते जसि जु
तियोस्तमिते सायं जुहोत्यनुदिते प्रातरग्निना वै ते जसारात्रिस्ते जस्वत्यादित्येन ते जसा हस्ते ज
स्वदहोरात्रयोर्होस्त्ये जसि दुतं भवति य एवं विद्वानुदिते जुहोति तस्मादुदिते होतव्यं ॥२५॥ ए
तेह वै संवत्सरस्य चक्रे यदहोरात्रे ताभ्यामेव तत्संवत्सरमेति स यो नुदिते जुहोति यथैकतश्चक्रे णया
यात्ता दत्त दधय उदिते जुहोति यथोभयतश्चक्रे णया न्क्षिप्रमध्वानं समश्नुवीत ता दत्त तदेषाभि ॥२६॥
यस गाथा गीयते ॥ बृहदयं तराभ्यामिदमेति युक्तं यद्भूतं भविष्यच्चापि सर्वं ॥ ताभ्यामिवाग्नीनाधा

यथा रोदि वैवान्य जुहुयान्नक्तमन्यदिति राधं तरी वैरा अहर्वाहं तमग्निर्वैरयं तरमादित्यो
 बृहदेते हवा एनं देवते अक्षस्यस्य विष्टपं सैरैस्ते कर्मगोयतो यएवं विद्वानुदिते जुहोति
 तस्मादुदिते होतव्यं तदेवाभियज्ञगाथागीयते ॥ यथा हवा स्थूरिणे केन यायादकृत्वा
 न्यदुपयोजनाय ॥ एवं संतिते बहवो जनाः पुरो दया जुहुति ये ग्नि होत्रमिति तां प्रा
 एतां देवतां प्रयत्नी सर्वमिदमनु प्रैतियद्दिदं किंचैतस्येहीदं देवताया अनुचरं सर्वं यद्दि
 दं किंचैषेणानुचरवती देवता विंदते हवा अनुचरं भवत्यस्यानुचरो यएवं वेदसवा एष ए
 कातिथिः स एष जुहुत्सु वसति तद्यद्दोगाथा भवत्यनेन समेन सा सोमिरास्ता देन स्वतो
 वापहरादेनः ॥ एकातिथि मपसायं रुणद्धि विसानि स्तेनो अपसो जहारे त्ये षह्वे स
 एकातिथिः स एष जुहुत्सु वसत्येतां वा वसदेवता मपरुणद्धि यो लमग्नि होत्राय सन्ता

ब्रा० पं०
॥२७॥

27

ग्निहोत्रं जुहोति तमेषां देवता परुषा परुषा ह्यस्माच्च लोका दमुष्मा चोभाभ्यां योलमग्निहोत्र
यसन्नाग्निहोत्रं जुहोति तस्माद्योलमग्निहोत्राय स्याज्जुहुयात्तस्मादाहुर्न सायमतिथि
रपहृद्य इत्येतदस्मवै तद्विद्वान्गारी जानश्रुतेय उदित होमिनमैकादशा संमानुतंतव्य
मुवाच प्रजायामेनं विशातास्मो यदि विद्वान्वा जुहोत्यविद्वान्वेति तस्यो हे कादशाक्षे राष्ट्र
मिव प्रजा बभूव राष्ट्रमिव ह वा अस्य प्रजा भवति य एवं विद्वानुदिते जुहोति तस्मादुदिते
होतव्यं ॥३०॥ उद्यन्तु खलु वा आदित्य आहवनीये न रश्मीन्सं दधाति स यो नुदिते जुहोति
यथा कुमाराय वा वत्साय वा जाताय स्तनं प्रति दध्यात्ता दृक्तं दध्याय उदिते जुहोति यथा कु
माराय वा वत्साय वा जाताय स्तनं प्रति दध्यात्ता दृक्तं तमस्मै प्रतिधीयमानं मुभयोर्लोक
योरन्नाद्यमनु प्रतिधीयते तस्माच्च लोका दमुष्मा चोभाभ्यां स यो नुदिते जुहोति यथा पुरुषाय वा
हस्तिने वा प्रयते हस्ते आदध्यात्ता दृक्तं दध्याय उदिते जुहोति यथा पुरुषाय वा हस्तिने वा प्रयते ह

॥२७॥

स आदध्यात्तादृक्त्तमेष एतेनैव हस्तेनोर्ध्वं हत्वा स्वर्गलोक आदध्याति य एवं विद्वानुदिते
 जुहोति तस्मादुदिते होतव्यं मुष नुस्वलुवा आदित्यः सर्वाणि भूतानि प्रणयति तस्मादे
 नं प्राण इत्याचक्षते प्राणे हास्य संप्रतिदुतं भवति य एवं विद्वानुदिते जुहोति तस्मादुदिते
 होतव्यं मेषह वै सत्यं वदत्सत्ये जुहोति योस्तमिते सायं जुहोत्युदिते प्रातर्भूर्भुवः स्वरो मग्नि
 ज्योतिर्ज्योतिरग्निरिति सायं जुहोति भूर्भुवः स्वरो सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः सूर्य इति प्रातः सत्यं
 हास्य वदत् सत्येदुतं भवति य एवं विद्वानुदिते जुहोति तस्मादुदिते होतव्यं तदेषाभिय सगा
 थागीयते ॥ प्रातः प्रातरनुतं ते वदंति पुरोदया जुहोति योऽग्नि होत्रं ॥ दिवा कीर्त्यं मदिवा कीर्त
 यंतः सूर्यो ज्योतिर्न तदा ज्योतिरेषा मिति ॥ ३१ ॥ प्रजापतिरकामयत् प्रजायेय भूयात्त्या
 मिति सतपो तप्यत सतपस्तप्ते मां लोकान सजत रुचि वीमं तरिक्षं दिवं तां लोकान भ्यतपत्

ब्रा.पं.
॥२८॥

स्योऽ

भ्योमितस्तेभ्यस्त्राणि ज्योतीष्य जायंता निरेव पृथिव्या अजायत वायुरंतरिक्षादादित्योदिव
स्तानि ज्योतीष्य भ्यतपस्तेभ्योमितस्तेभ्यस्त्रयो वेदा अजायंत ऋग्वेद एवाग्नेर जायत यजुर्वेदो
वायोः सामवेद आदित्या तान्वेदानभ्यतपस्तेभ्योमितस्तेभ्यस्त्राणि शुक्राण्य जायंत भूरि
त्येव ऋग्वेदाद जायत भुव इति यजुर्वेदात् स्वरिति सामवेदा तानि शुक्राण्य भ्यतपस्तेभ्योमित
स्तेभ्यस्त्रयो वर्णा अजायंता कारुकारो मकार इति तानेकधा समभरत्तदेतदोऽमिति तस्मा
दोमो मिति प्रणोऽमिति वैस्वर्गो लोक ओमित्यसौ योसो तपति स प्रजापतिर्यज्ञमतनुततमा
हरते नायतत स ऋचैव होत्रमकरो घ जुषा ध्वर्यवंसाम्नो गीथं यदेतत्र ये विद्यायै शुक्रं तेन
ब्रह्मत्वमकरोत् स प्रजापतिर्यज्ञं देवेभ्यः संप्रायच्छत्ते देवा यज्ञमतन्वततमा हरंत तेनायजं
तत ऋचैव होत्रमकुर्वन् य जुषा ध्वर्यवंसाम्नो गीथं यदेवैतत्र ये विद्यायै शुक्रं तेन ब्रह्मत्वमकु

वंस्ते देवा अब्रुवन् प्रजापतिं यदि नो यज्ञं कृत्स्नं आर्त्तिः स्याद्यदियजुश्चो यदि साम तौ यद्यविज्ञा
 ता सर्वव्यापद्वाका प्रायश्चित्तिरिति स प्रजापतिरब्रवीद्देवान्यदिवो यज्ञं कृत्स्नं आर्त्तिर्भ
 वति भूरिति गार्हपत्ये जुहवा यद्यदियजुश्चो भुव इत्याग्नीध्रियेन्वाहार्यं पचने वा हविर्यज्ञे
 षु यदि सामतः स्वरित्याहवनीये यद्यविज्ञाता सर्वव्यापद्वाभूर्भुवः स्वरितिसर्वा अनुदुत्या
 हवनीय एव जुहवा ये तानि हवैवेदानां मन्तः श्लेषणा नियदेता व्याहृतयस्तद्यथात्मनात्मा
 नं संदध्याद्यथापर्वणापर्वयथा श्लेषणा चर्मण्यवान्यद्वा विष्टिं संश्लेषयेद्देवमेवैतामिदं
 सस्य विष्टिं संदधाति सैषा सर्वप्रायश्चित्तिर्यदेता व्याहृतयस्तस्मादेवैव यज्ञो प्रायश्चित्तिः
 कर्त्तव्या ॥ ३२ ॥ तदा दुर्महावदाः ३ ॥ यद्वै वैदो ब्रूयते यजुषा ध्वर्यवं साम्नोद्गीर्णं व्या
 रब्धात्रयी विद्या भवत्यथ केन ब्रह्मत्वं क्रियत इति त्रय्या विद्ययेति ब्रूयादयं वै यज्ञो यो यं प

ब्रा.पं.
॥२९॥

वते तस्य वा कुचमनश्च वर्तन्त्यौ वा चाच हिमनसा च यतो वर्तत इयं वै वा गदो मनस्तद्वा चा
 नय्या विद्यै कं पक्षं सं स्कुर्वेति मनसैव ब्रह्मो संस्क्रोति ते दे के ब्रह्माण उपाकृते प्रातरनुवा
 के स्तोमभागां जपित्वा भाषमाण उपासते ते दे तदुवाच ब्राह्मण उपाकृते प्रातरनुवा के
 ब्रह्माणं भाषमाणं दृष्ट्वा हि मस्य यज्ञस्या तरगुरिति तद्यथैक पात्सुरुषो यन्ने क तश्च को
 वारथो वर्तमानो भेष न्येति यज्ञस्य भेषमनु यजमानो भेष न्येति तस्माद्ब्रह्मो पाकृते प्रातरनु
 वा के वा चं यमस्या दोषांश्च तर्यामयोर्हो मा उपाकृतेषु पवमानेष्वो द्वा चो थयानि स्तोत्राणि
 सशस्त्राण्यातेषां वषट्कारा द्वा चं यम ~~यज्ञस्य भेषमनु यजमानो भेष न्येति तस्माद्ब्रह्मो पाकृते प्रातरनु~~
 रथो वर्तमानो न रिष्यत्येवमेव स यतो न रिष्यति यज्ञस्यारि हिमनु यजमानो न रिष्यति ॥३॥
 तदा कुर्यद्ब्रह्ममेव हीत्वा चारीन्म आकृतीन्मे होषिदित्यध्वर्य वेदक्षिणा नीयंत उदगासीन्म इत्यु
 हात्रे न्य वो च न्मे शं सीन्मे या क्षीन्म इति होत्रे किं स्विदेव च कुये ब्रह्मणे दक्षिणा नीयंते कृत्वा होस्वि ॥२९॥

देवहरता इति यज्ञस्य हेतुमिषग्यद्वयं यज्ञायेव तद्देशं कृत्वा हरत्यथो यद्भूयिष्ठे नैव ब्रह्मणा
 छंदसां रसेनास्ति ज्यं करोति यद्भूमा तस्माद्भूमा ईर्भा गघ वा एष इतरेषाम् त्विजामग्न आसयद्
 भूमा ईर्मेव ब्रह्मण आसा ईर्मितरेषाम् त्विजां तस्माद्यदियज्ञं कृत्वा आर्त्तिं त्याग्य दिय जुहोयदि
 सामतो यद्यविशाता सर्वव्यापद्वा ब्रह्मण एव निवेदयंतं तस्माद्यदियज्ञं कृत्वा आर्त्तिं भवति
 भूरिति ब्रह्मा गार्हपत्ये जुहुयाद्यदिय जुहो भुव इत्याग्नीध्री येन्याहार्यपचने वा हविर्यज्ञेषु य
 दिसामतः स्वरित्याहवनीये यद्यविशाता सर्वव्यापद्वा भूर्भुवः स्वरितिसर्वा अनुदुत्याहवनी
 य एव जुहुयात्संप्रपाकते स्तोत्र आह ब्रह्मन्स्तोष्यामः प्रशास्तेति स भूरिति ब्रह्मा प्रातः सव रि३
 ने ब्रूयादिद्वंद्वं तस्तु ध्वमिति भुव इति माध्यंदिने सने ब्रूयादिद्वंद्वं तस्तु ध्वमिति स्वरिति तृतीयस
 वने ब्रूयादिद्वंद्वं तस्तु ध्वमिति भूर्भुवः स्वरित्युक्थ्येवातिरात्रे वा ब्रूयादिद्वंद्वं तस्तु ध्वमिति समदाहेंद्र

वर

ब्रा.पं. वंतस्तु धर्मिण्येदो वेयज्ञं इंदो यज्ञस्य देवतासं दमेव तदुद्गीषं करोतां दान्मागादिंद्रवंतस्तु धर्मि
॥३०॥ ल्येवेनांस्तदाह तदाह ॥३४॥ ॥ इति पंचम पंचिकायां पंचमोऽध्यायः ॥ ॥ श्रीहेरंबार्पणमस्तु ॥
संवत् १८५५ ॥ ॥ आश्विन शुद्ध चतुर्थी तिदिने इदं पुस्तकं समाप्तं ॥ श्रीसदाशिवार्पणमस्तु ॥ ॥

॥३०॥

अथ षष्ठमपंचिकाप्रारंभः॥

श्री
५००

श्री.प.

॥३॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ हरिः ॐ ॥ देवा ह वै सर्व चरौ सत्रं निषेदु स्ते ह पाप्मानं नापज
प्तिरेता न्हो वाचा बुद्धिः का इ वेयः सर्प ऋषिर्मत्र कृदे का वै वो होत्रा कृता तां वो हं
करवाण्यथ पाप्मानमपह निष्यध्व इति ते ह तथेत्युचु स्तेषां हस्म समध्यं दिने
मध्यं दिन ए वोपोदा सर्प द्राव्यो भिक्षौ तितस्मान्मध्यं दिने मध्यं दिन ए वग्राव्यो
भिक्षु वंति तदनुकृति सहस्मये नोपोदा सर्प तद्वाप्येतर्ह्युर्बुदोदा सर्पणी नाम प्र
पदस्ति तान्हराजामदयां च कारते होचुराशी विषो वै नोरा जानमवेक्षते हंतास्यो
ष्णीषेणाक्ष्यावपिनद्यामेति तथेति तस्य होष्णीषेणाक्ष्यावपिनस्युस्तस्मादुष्णी ॥३॥
षमेव पर्यस्य ग्राव्यो भिक्षु वंति तदनुकृति तान्हराजामदयामेव च कारते होचुः

स्वेन वै नो मंत्रेण ग्राव्योभिष्टौति हंतास्यान्याभिर्ऋग्भिर्मंत्रमापृणचामेति तथेति
 तस्य हान्याभिर्ऋग्भिर्मंत्रमापृणचुस्ततो हेनान्मम दयां चकार तद्यदस्यान्याभि
 र्ऋग्भिर्मंत्रमापृचंति शौत्या एव ते ह पाप्मानमपजघ्निरेतेषामन्वपहतिं सर्पाः पा
 प्मानमपजघ्नि त एते पहत पाप्मानो हित्वा पूर्वो जीर्णात्वं च न वयेव प्रयत्नं पप्मानं
 हते य एव वेद ॥३॥ तदा दुः कियती भिरभिष्टुयादिति शतेनेत्यादुः शतायुर्वे पुरु
 षः शतवीर्यः शतेन्दिय आयुष्ये वै नंत द्वीर्य इन्दिये दधाति त्रयस्त्रिंशत्या वेत्यादु
 स्त्रयस्त्रिंशतो वै स देवानां पाप्मानो पाहं स्त्रयस्त्रिंशदैतस्य देवा इत्यपरिमिताभिर
 भिष्टुयादपरिमितो वै प्रजापतिः प्रजापतेर्वा एषा होत्राय दूवस्तो व्रीया तस्यां सर्वे

॥ श्री. ष. ॥

॥ २ ॥

कामा अवसुध्यंते स यदपरिमिताभिरभिष्टोति सर्वेषां कामानामवसुध्यै सर्वांका
मानवसुध्येय एव वेदतस्मादपरिमिताभिरेवाभिष्टुयात्तदा दुः कथमभिष्टुयादि
त्यक्षरशाः ३ चतुरक्षरशाः ३ पञ्चाः ३ अर्द्धचंशाः ३ ऋक्षशाः ३ इति । तद्यदृक्षशो नत
दवकल्प्यते ययस्य छोनो एव तदवकल्प्यते ययदक्षरशाश्चतुरक्षरशो वितथा छं
दांसिलुप्येरन्वदू नितथाक्षराणि हीयेरन्वर्द्धचंशा एवाभिष्टुयात्सतिष्ठाया एव
द्विप्रतिष्ठो वै पुरुषः श्रुत्वा दाः पुंसो यजमानमेवं तद्विप्रतिष्ठं चतुष्पात्सु पञ्च
षु प्रतिष्ठापयति तस्मादर्द्धचंशा एवाभिष्टुयात्तदा दुः कथमभ्यन्दिने मध्यन्दिने ए
व ग्राव्योभिष्टोति कथमस्येतरयोः सवनयोरभिष्टुतं भवतीति यदेव गायत्रीभि

॥ २ ॥

रमिष्टोतिगायत्रं वै प्रातः सवनं तेन प्रातः सवने धय जुगतीभिरमिष्टोतिं जागतं वै
 तृतीय सवनं तेन तृतीय सवनं एव मुहस्य मध्यं दिने मध्यं दिन एव ग्राव्योमि
 षुवतः सर्वेषु सवनेष्वमिष्टुतं भवति य एवं वेद तदा दुर्यदध्वर्युरेवान्यान् तन्नि
 जः संप्रेष्यत्यथ कस्मादेष एताम संप्रेषितः प्रतिपद्यत इति मनो वै ग्रावस्तोत्राया
 संप्रेषितं वा इदं मनस्तस्मादेष एताम संप्रेषितः प्रतिपद्यते ॥२॥ वाग्वेसु ब्रह्मण्यात
 स्ये सोमो राजा वत्सः सोमे राज निःक्रीते सु ब्रह्मण्यामा द्युयंति यथा धेनुमुप द्रुयेते
 न वत्सेन यजमानाय सर्वा कामां दुहे सर्वा हास्मे कामान्य गुहे य एवं वेद तदा
 दुःकिं सु ब्रह्मण्याये सु ब्रह्मण्यालेमिति वाग्वेति ब्रूयाद्वाग्वे ब्रह्म च सु ब्रह्म चेति

ब्रा. ष. ॥ तदा दुरथ कस्मादेनं पुमांसं संतंस्त्रामि वाचसत इति वाचि सुब्रह्मण्येति ज्ञया
 ॥ ३ ॥ तेनेति तदा दुर्यदंतर्वेदीतरऋत्विज आर्त्विज्यं कुर्वति बहिर्वेदि सुब्रह्मण्या कथ
 मस्यांतर्वेद्यार्त्विज्यं कृतं भवतीति वेदेर्वा उक्तरमुक्तिरंति यदेवोत्करेति षन्ना
 दयतीति ज्ञया तेनेति तदा दुरथ कस्मादुत्करेति षन्ना सुब्रह्मण्या माद्वयतीत्येष
 यो वै सत्रमासत तेषां यो वर्षिष्ठ आसीत्तमब्रुवन् सुब्रह्मण्या माद्वयत्यं नो नेदि
 षा देवान्कपिष्यसीति वर्षिष्ठमेवैनंतत्कुर्वत्यथो वेदिमेव तत्सर्वोऽधीणाति तदा
 दुः कस्मादस्मा ऋषभं दक्षिणामभ्याजंतीति वषावा ऋषभो योषा सुब्रह्मण्या ॥ ३ ॥
 तन्मिथुनंतस्य मिथुनस्य प्रजात्या इत्युपांशुपालीव तस्याग्नीध्रो यजति रेतो

वैपालीवतउपांश्चिवैरेतसःसिक्तिर्नानुवषट्करोति संस्थावा एषायदनु
 वषट्कारोनेद्रेतः संस्थापयानीत्यसंस्थितं वैरेतसः समुद्धृतस्मान्नानुव
 षट्करोतिनेष्टुरूपस्थ आसीनो भक्षयति पत्नीभाजनं वैनेष्टाग्निः पत्नीपुरे
 तोदधाति प्रजात्या अग्निनेव तत्पत्नीपुरेतोदधाति प्रजात्यै प्रजायते प्रजया
 पशुभिर्य एवं वेद दक्षिणा अनुसुब्रह्मण्या संतिष्ठते वाग्वै सुब्रह्मण्या नंद
 क्षिणान्नाद्य एव तद्वाचियस्तमंततः प्रतिष्ठापयंति प्रतिष्ठापयंति ॥३॥ प्रथमो
 ध्यायः ॥ देवा वै यस्तमतन्वतं तांस्तन्वानानसुरा अभ्याय न्यस्तवेशस्तमेषां क
 रिष्याम इति तां दक्षिणातउपाय न्यत एषां यस्तस्य तनिष्ठममन्यंत ते देवाः प्रति

॥ ब्रा. ष. ॥ बुध्यमित्रावरुणोदक्षिणतः पर्योहंस्तेमित्रावरुणाभ्यामेवदक्षिणतः प्रातः सव
 ॥ ४ ॥ नेसुररक्षांस्यपाघ्नततथैवैतद्यजमानामित्रावरुणाभ्यामेवदक्षिणतः प्रा
 तः सवनेसुररक्षांस्यपघ्नतेतस्मान्मैत्रावरुणंमैत्रावरुणः प्रातः सवनेशंस
 तिमित्रावरुणाभ्यांहिदेवादक्षिणतः प्रातः सवनेसुररक्षांस्यपाघ्नततैवे
 दक्षिणतोपहता असुरामध्यतोयशंप्राविशंस्तेदेवाः प्रतिबुध्यैदंमध्यतो
 दधुस्तइंद्रेणैवमध्यतः प्रातः सवनेसुररक्षांस्यपाघ्नततथैवैतद्यजमा
 नाइंद्रेणैवमध्यतः प्रातः सवनेसुररक्षांस्यपघ्नतेतस्मादैदं ब्राह्मणां ॥ ४ ॥
 सीप्रातः सवनेशंसतीद्रेणहिदेवामध्यतः प्रातः सवनेसुररक्षांस्यपाघ्नत

ते वै मध्यतोपहता असुरा उत्तरतो यज्ञं प्राविशं स्ते देवाः प्रतिबुध्यै द्वाग्नी उत्तर
 तः पर्यो हं स्त इन्द्राग्निभ्यामेवोत्तरतः प्रातः सवने सुररक्षां स्य पाघ्नत तथै वै त
 द्यजमाना इन्द्राग्निभ्यामेवोत्तरतः प्रातः सवने सुररक्षां स्य पाघ्नते तस्माद्देन्द्राग्नि
 मच्छावाकः प्रातः सवने शंसतीं द्वाग्निभ्यां हि देवा उत्तरतः प्रातः सवने सुररक्षां
 स्य पाघ्नत ते वा उत्तरतोपहता असुराः पुरस्तात् पर्य इव न्त समनीकत स्ते देवाः प्र
 तिबुध्याग्निं पुरस्तात् प्रातः सवने पर्यो हं स्तोत्रि नैव पुरस्तात् प्रातः सवने सुररक्षां
 स्य पाघ्नत तथै वै तद्यजमाना अग्नि नैव पुरस्तात् प्रातः सवने सुररक्षां स्य पा
 घ्नते तस्माद्वाग्नेयं प्रातः सवनं मपपाप्मानं हते य एवं वेद ते वै पुरस्तादपहता

ब्रा. ष. असुराः पश्चात्परीत्य प्राविशंस्ते देवाः प्रतिबुध्य विश्वां देवानात्मानं पश्चात्
 ॥५॥ तीयसवने पर्योहंस्ते विश्वेरेव देवैरात्मभिः पश्चात्तृतीयसवने सुररक्षांस्य
 पाघ्नत तथैवैतद्यजमाना विश्वेरेव देवैरात्मभिः पश्चात्तृतीयसवने सुररक्षां
 स्य पाघ्नत तस्माद्वैश्वदेवं तृतीयसवनमपपाप्मानं हते य एवं वेद ते वै देवा
 असुरानेवमपाघ्नत सर्वस्मादेव यज्ञात्ततो वै देवा अभवन् परासुराभवत्या
 त्मना परास्यद्विषन् पाप्माना तव्यो भवति य एवं वेद ते देवा एवं क्रुतेन यज्ञेना
 पासुरान् पाप्मानमघ्नता जयन्त्स्वर्गलोकं मपहवैद्विषंतं पाप्मानं भ्रातृव्यं हते ज
 यतिस्वर्गलोकं य एवं वेद यश्चैवं विद्वान्सवनानि कल्पयति ॥४॥ स्तोत्रियं सो

त्रियस्यानुरूपं कुर्वति प्रातः सवने हरे वत दन्तु नुरूपं कुर्वेत्यवरेणे वत दन्तु
 परमहरभ्यारभंते यतथा नमध्यं दिने श्रीवैष्णवनिता नितस्मै नतस्थाना
 त्रियस्तोत्रियंस्तोत्रियस्यानुरूपं कुर्युस्तथैव विभक्त्या तृतीयसवनेनस्तोत्रि
 यंस्तोत्रियस्यानुरूपं कुर्वति ॥ ५ ॥ अथात आरंभणीया एव ऋजुनीती नो
 वरुण इति प्रैत्रा वरुणस्य मित्रो न यतु विद्वानिति प्रणेता वा एष होत्रकाणां यन्मै
 त्रा वरुणं स्मृदेषा प्रणेतु मती भवती इति वो विष्णु तस्य शीति ब्राह्मणा छंसि
 नो हवामहे जनेभ्य इती इमे वैतया हरहर्षि कथं ते न हे पां विहवे न्य इ इ व इ य
 त्रैवं विद्वान्ब्राह्मणा छंस्येतामहरहः शंसति यत्सोम आसुते न रइत्यष्टावक

ब्रा. प. ॥ ६ ॥ स्ये द्वाग्नी अजो ह बुरिती द्वाग्नी एवैतया इर ह निर्द्वयं ते न हैषां विहवेन्य इन्द्राग्नी
 वृत्ते यत्रैवं विद्वानछावाक एतामहरहः रांसतिता वा एताः स्वर्गस्य लोकस्य ना
 वः संपारिण्यः स्वर्गमेवैताभिर्लोकमभिसंतरंति ॥ ६ ॥ अथातः परिधानीया ए
 वं ते स्याम देववरुणेति मेत्रावरुणस्येषं स्वश्रद्धामहीत्ययं वै लोक इषमित्यसौ
 लोकः स्वरित्युभावेवैतया लोकावारभंते व्यंतरिक्षमतिरदिति ब्राह्मणा छंसिनो
 विवत्त चं स्वर्गमेवैभ्य एतया लोकं विवृणोति मदे सोमस्य रोचना ॥ इन्द्रो यदभिन
 द्रमिति सिषासवो वा एते यदीक्षितास्तस्मा देवा बलवती भवत्युद्गा आजदंगिरो ॥ ६ ॥
 भ्य आविष्कृण्वन्तु हासतीः ॥ अवांचं नु नु देव लमिति सनि मेवैभ्य एतया बरुंध इंद्रेण

रोचनादिव इति स्वर्गो वै लोक इंद्रेण रोचनादिवो दृष्टानि दृंहितानि च ॥ स्थिराणि न प
 राणुद इति स्वर्ग एवैतया लोके हरहः प्रतितिष्ठंतीयं त्याहं सरस्वती वतोरित्य छावाक
 स्य वाग्ने सरस्वती वाग्बतोरिति हेतदा हे द्वाग्न्योरवो वृण इत्येतद्वा इंद्राग्न्योः प्रियं
 धाम यद्वा गिति प्रियेणैवै नौ तद्वा म्ना समर्द्धयति प्रियेण धाम्ना समृध्यते य एवं वेद
 ॥ उभय्यः परिधानीया भवंति होत्रकाणां प्रातः सवने च माध्यंदिने चाहीनाश्चैका
 हिकाश्च तत एकाहिकाभिरेव मैत्रावरुणः परिधाति तेनास्माद्धौकान्नप्रच्यवते ही
 नाभिरछावाकः स्वर्गस्य लोकस्यास्या उभयीभिर्ब्राह्मणा छंसीति नो स उभौ व्यन्वा
 रभमाण एतीमं चासुं च लोकमथो मैत्रावरुणं चाछावाकं चाथो अहीनं चैकाहं

ना. ध.

॥७॥

चाथोसंवत्सरं चाग्निष्टोमं चैव मुसउभौ व्यन्वारभमाण एत्यथ तत एकाहिका एव त
तीय सवने होत्रकाणां परिधानीया भवन्ति प्रतिष्ठावा एकाहः प्रतिष्ठायामेव तद्यज्ञ
मंततः प्रतिष्ठापयंत्यनवानं प्रातः सवने यजेदेकां द्वेन स्तोममतिशं सेत यथाभिहेष
तेपिपासतेक्षिप्रं प्रयच्छेत्तादृक्तदथोक्षिप्रं देवेभ्यो न्नाद्यं सोमपीथं प्रयच्छानीति क्षि
प्रं हास्मिं लोके प्रतितिष्ठत्यपरिमिताभिरुत्तरयोः सवनयोरपरिमितौ वै स्वर्गो लोकः
स्वर्गस्य लोकस्यात्यैकामंतद्वोताशं सेद्यद्दोत्रकाः पूर्वद्युःशं सेयुर्यद्वा होता तद्दोत्रकाः
प्राणो वै होता गानि होत्रकाः समानो वा अयं प्राणो गान्यनुसंचरति तस्मात्तत्कामं हो
ताशं सेद्यद्दोत्रकाः पूर्वद्युःशं सेयुर्यद्वा होता तद्दोत्रकाः सूक्तां ते होता परिदधेत्यथ

॥७॥

समान्य एव तृतीयसवने होत्रकाणां परिधानीया भवन्त्यात्मा वै होतां गानि होत्रकाः स
माना वा इमे गाना मन्तास्तस्मात् समान्य एव तृतीयसवने होत्रकाणां परिधानीया भ
वन्ति भवन्ति ॥ ८ ॥ इति द्वितीयोऽध्यायः ॥ आत्मा वहंतु हरय इति प्रातः सवने उन्नी
यमानेभ्यो न्वाह वृषण्वतीः पीतवतीः सुतवतीर्मद्वती रूपसमृद्धा ऐं शीरन्वा
है शो वै यज्ञो गायत्री रन्वाह गायत्रं वै प्रातः सवनं नवन्यूनाः प्रातः सवने न्वाह
न्यूने वैरेतः सिध्यते दशमध्यं दिने न्वाहन्यूने वैरेतः सित्तं मध्यं स्त्रिये प्राप्य स्थ
विष्ठं भवति नवन्यूनास्तृतीयसवने न्वाहन्यूना द्वे प्रजाः प्रजायन्ते तद्यदेतानि केव
लसूक्तान्यन्वाहयजमानमेव तर्जुर्भूतं प्रजनयति यज्ञां देवयो तैर्देवैः सप्तसप्ता
न्वाहुः सप्तप्रातः सवने सप्तमाध्यादिने सप्ततृतीयसवने यावत्सो वै पुरोनुवाक्यास्ता

न्ये

ब्रा.प.

॥८॥

वत्योयाज्याः सप्तवैप्रांचोयजति सप्तवषट्कुर्वति तासामेताः पुरोनुवाक्य इति वदं
तस्तत्तथानकुर्याद्यजमानस्य ह तेरे लोबिलुं पंत्यथोयजमानमेव यजमानो हि स
क्तं न वभिर्वा एतं मैत्रावरुणोऽस्यो लोकादंतरिक्षलोकमभिप्रवहति दशभिरंतरि
क्षलोकादमुं लोकमभ्यंतरिक्षलोको हि ज्येष्ठो न वभिरमुष्माक्षो लोकस्वर्गलोकमभि
नहवै ते यजमानं स्वर्गलोकमभिवोळ्मुमर्हति ये सप्तसप्तान्वाङ्मुस्तस्मात्केवलं श
एव सूक्तान्यनुब्रूयात् ॥९॥ अथाहयदेंद्रो वै यशोथकस्माद्वा वै वप्रातः सवनेषु
स्थितानां प्रत्यक्षा देंद्रोभ्यां यजतो होता चैव ब्राह्मणा छंसी चेदं ते सोम्यं मध्यति हो
ता यजतीं इत्ना वषट्मं वयमिति ब्राह्मणा छंसी नाना देवत्याभिरितरे कथं तेषामेंद्रो
भवन्तीति मित्रं वयं हवामह इति मैत्रावरुणो यजति वरुणं सोमपीतय इति यद्वै किंच ॥१०॥

त

पीतवत्यदंतदैंद्रूपं तेनेंद्रप्रीणामरुतो यस्य हि क्षय इति पीताय जति स सुगोपातमोज
नइतींद्रो वै गोपास्तदैंद्रूपं तेनेंद्रप्रीणात्यग्ने पत्नी रिहावहेति नेष्टाय जति त्वष्टारं सो
मपीतयइतींद्रो वै त्वष्टा तदैंद्रूपं तेनेंद्रप्रीणात्युक्षान्नाय वशान्नायेत्याग्नीध्रो य
जति सोमपृष्ठा य वेधस इतींद्रो वै वेधास्तदैंद्रूपं तेनेंद्रप्रीणाति प्रातया वमिरागतं
देवेभिर्जेन्या वसू॥ इंद्राग्नी सोमपीतयइति स्वयं समृद्धा छाव कस्यैव मुहैतालं द्योमवांति
यन्नानादेवत्यास्तेनान्यादेवताः प्रीणाति यदुगाय अस्तेनाग्नेय्य एतदुहैतामिस्त्रय
मुपाप्नोति॥ १०॥ असाविदेवं गोक्रजीक इति मध्यं दिनं उन्नीयमानेभ्यो न्वाह वषण्व मंध
तीः पीतवतीः सुतवतीर्मदतीरूपसमृद्धालेंद्रो रन्वाहेंद्रो वै यस्तस्मिन् एभो न्वाह त्रैलुभं वै माध्यं
दिनं सवनं तदा दुर्यत्त तीयसवनस्यैव रूपं मद्धथ कस्मान्मध्यं दिनं मद्धतीरनुवाहयजं

ब्रा. ५.

॥२॥

तिचाभिरितिमाद्यंतीववेमध्यंदिनेदेवताःसमेवतृतीयसवनेमादयंतैतस्मान्मध्यंदि
नेमहतीरनुचाहयजंतिचाभिस्तिवैखलुसर्वएवमाध्यंदिनेप्रस्थितानांप्रत्यक्षादे
इभिर्यजंत्यभितृष्णावतीभिरेकेषिवासोममभियमुग्रतर्दइतिहोतायजतिसई
पाहियऋजीषीतरुद्रइतिमैत्रावरुणोयजत्येवापाहिप्रलथामंदतुल्येतिब्राह्मणा
छंसीयजत्यर्वाङेहिसोमकामंत्वाकुरितिपोतायजतितवायंसोमस्त्यमेह्यर्वाङिति
नेष्टायजतींद्रायसोमाःप्रदिधोविदानाइत्यछावाकौयजत्यापूर्णाअस्यकेलशःस्वा
हेत्याग्नीध्रोयजतितासामेताअभितृष्णावत्योभवंतीद्रोवैप्रातःसवनेनव्यजयत
सएताभिरेवमाध्यंदिनंसवनमभ्यतरणद्यदभ्यतरणतस्मादेताअभितृष्णावत्योभवं
ति॥१॥इहोपयातशवसोनपातइतितृतीयसवनउन्नीयमानेभ्योन्वाहदषण्वतीःपीत

॥२॥

वतीः सुतवतीर्मदती रूपसमदास्ता लें दार्भव्यो भवन्ति तदा दुर्यन्ना भवन्तीषु सुतव
 तेथ कस्मादार्भवः पवमान इत्या च क्षत इति प्रजापतिर्वेदित ऋभुर्मर्त्यान्सतोमर्त्या
 न्कृत्वा तृतीयसवन आभजत्तस्मान्ना भवन्तीषु सुतव तेथार्भवः पवमान इत्या च क्षते
 थाहयद्यथा छंदसं पूर्वयोः सवनयोरन्वाह गायत्रीः प्रातः सवने त्रिष्टुभो माध्यादि
 नेथ कस्माज्जागते सति तृतीयसवने त्रिष्टुभो न्याहेति धीतर संबैत तृतीयसवनम
 थैतदधीतर संशुक्रियं छंदो यत्त्रिष्टुप् सवनस्य सरसतां यादति श्रूयादथो इंदमेवे
 तत्सवने न्याभजतीत्यथाहयदै दार्भवं वैत तृतीयसवनमथ कस्मादेष एव तृतीयसव
 ने प्रस्थितानां प्रत्यक्षादै दार्भव्या यजतींश्च ऋभुभिर्वाजवद्भिः समुक्षितमिति होतैर्वना
 नादेवत्याभिरितरे कथं तेषामै दार्भव्यो भवन्तीती दारुणा सुतपाविमं सुतमिति मैत्राव

श्री. ष. ॥१०॥ रूपो यजति युयोरथो अध्वरं देववीतय इति बद्धनिवाहं दृष्ट्वा रूपमिन्द्रश्च सोमं पिवतं
 बहस्पतय इति ब्राह्मणा छंसी यजत्या वां विशं त्विंदवः स्वाभुं व इति बद्धनिवाहत दृष्ट्वा
 णां रूपमावो बहं तु सप्तयोरघुष्यद इति पोता यजति रघुपत्नानः प्रजिगातवा दूनि रिति
 बद्धनिवाहत दृष्ट्वा णां रूपममेवनः सुहवा आहि गंतनेति नेष्टाय जति गंतनेति बद्धनि
 वाहत दृष्ट्वा णां रूपमिन्द्रा विष्णु पिवतं मध्वो अस्येत्युक्त्वा को यजत्या वा मंधां सिमदि
 राण्यग्मं निति बद्धनिवाहत दृष्ट्वा णां रूपमिमं स्तोममर्हते जातवेदस इत्याग्नीध्रो यजति
 रथमिव संमहे मामनीषयेति बद्धनिवाहत दृष्ट्वा णां रूपमेव मुहैता ऐं शर्म व्योम वंति यन्ता
 ना देवत्यास्ते नान्या देवताः प्रीणाति यदुजगत्प्रासाह जागतं वै तृतीयसवनं तृतीयसव
 नस्यैव समर्थे ॥१२॥ अथास्यदुक्थिन्योन्या होवा अनुकथा अन्याः कथमस्यैता उक्थि ॥१०॥

न्यः सर्वाः समाः समृद्धा भवन्तीति यदेवैनाः संप्रगीर्य होत्रा इत्याचक्षते तेन समा यदु
क्थिन्यो न्या होत्रा अनुक्था अनुक्था अन्यास्ते नो विषमा एव मुहास्येता उक्थि
न्यः सर्वाः समाः समृद्धा भवन्त्यथा हशं संति प्रातः सवने शं संति माध्यं दिने होत्रकाः
कथमेषां तृतीय सवने शं संति भवतीति यदेव माध्यं दिने देदे सूक्ते शं संतीति ब्रूया
त्तेनेत्यथा हयद्युक्थो होता कथं होत्रकाद्युक्था भवन्तीति यदेव द्विदेव स्वाभिर्त्येवं
तीति ब्रूयात्तेनेति ॥ १३ ॥ अथाहयदेतास्ते स्म उक्थिन्यो होत्राः कथमितरा उक्थि
न्यो भवन्तीत्याज्यमेवाग्नीधीयाया उक्थं मस्तृतीयपोत्रीयाये वैश्वदेवं नेष्टीयाये
तावा एता होत्रा एव न्यंगा एव भवन्त्यथा हयदेकप्रेषा अन्ये होत्रका अथ कस्माद्विप्रेषः
पोता द्विप्रेषो नेष्टेति यत्रादोगायत्री सुपर्णा भूत्वा सोममाहरत्तदेतासां होत्राणां मिन्द्र उक्था

श्री. प.
॥१३॥

निपरिलुप्य हो त्रे प्रदहो यूयं मा भ्यङ्क्य ध्वं यूयमस्या वेदिष्ठे तिते हो चुर्देवा वा चेमे हो त्रे प्रभा
वया मेति तस्मात्ते द्विषे भवत ऋचाग्नीध्रीयां प्रभावयां च कुस्तस्मात्तस्यैक यच्चा भूय
स्यो या ज्या भवंत्यथा हयक्षोता यक्षक्षोता यक्षदिति मैत्रावरुणो हो त्रे प्रेष्यत्यथ कस्माद्
होतव्यः सद्ग्रो हो त्राशंसिभ्यो होता यक्षक्षोता यक्षदिति प्रेष्यतीति प्राणो वै होता प्राणः
सर्व ऋत्विजः प्राणो यक्षप्राणो यक्षदित्येव तदाहाहास्तु ह्राहृणां प्रैषाः ३नां इति। अ
स्तीति ब्रूयाद्यदेवै तत्प्रशास्ता जपं जपित्वा सुध्वमित्याह स एषां प्रैषो थाहास्य छावाकस्य
प्रवराः ३नां इति॥ अस्तीति ब्रूयाद्यदेवै नमध्वर्युराहा छावाक वदस्व यत्ते वाद्यमित्येषोस्य
प्रवरो थाहयदंशवरुणं मैत्रावरुणस्तृतीयसवनेशंसत्यथ कस्मादस्याग्नेयोस्तोत्रियानु ॥१३॥
रूपौ भवत इत्यग्निना वै मुखेन देवा असुरानुस्थेभ्यो निर्जघ्नुस्तस्मादस्याग्नेयोस्तोत्रिया

नुस्सो भवतोथाहयदैंशवाहं स्पत्यं ब्राह्मणा छंसीत तीयसवनेशं सत्यैंशवैष्णवम
 छावाकः कथमेनयोरैंशस्तोत्रियानुसूपा भवंतीतींद्रोहस्मवा असुरानुस्थेभ्यः प्र
 जिगायसो ब्रवीत्कश्चाहं चेत्यहं चाहं चेति अस्मदेवता अन्यवयंतिसयदिंद्रः पूर्वः प्रजि
 गायतस्मादेनयोरैंशस्तोत्रियानुसूपा भवंतियद्दहं चाहं चेति हस्मदेवता अन्यवयुस्त
 स्मान्नानादेवत्यानिशंसतः ॥ १४ ॥ अथाहयदैश्चदेवं वै त तीयसवनमथ कस्मदेता
 न्यैंशानि जागतानि सूक्तानि त तीयसवन आरंभणीयानि शस्यंत इतींद्रमेवैतैराराभ्य
 यंतीति ब्रूयादथोय जागतं वै त तीयसवनं त जगत्काम्येव त घट्किं चात ऊर्ध्वं छंदः शस्य
 ते तद्दसर्वं जागतं भवत्येतानि चेदैंशानि जागतानि सूक्तानि त तीयसवन आरंभणीयानि श
 स्यंतैथेतत्रैषु भमछावाको ततः शंसति संवां कर्मणोति यदेव पनाय्यं कर्म तदेतदभिवदति स

ह ३

मि

ब्रा.घ. सिषेत्यन्तं वा इषो न्ना घस्यावसृध्या अरिष्टेर्नः पथिभिः पारयंते तिस्रस्त्रिंशता या एवैतदहरहः
 ॥१२॥ शंसत्यथाहय जागतं वैततीय सवनमथ कस्माद्देवां परिधानीया भवन्तीति वीर्यवैत्रि त्रिष्टुभः
 सुपूर्वा र्य एव तदंततः प्रतितिष्ठंतो यंतीयमिदं वरुणमष्टमे गारुति मे त्रा वरुणस्य वरुहस्य
 तिनः परिपातुपश्चादिति आसृणा छं सिन उभा जिग्यथुरित्यछावाकस्योभोहितौ जिग्य
 तुर्न पराजयेथेन पराजिग्य इति न हितयोः कतरश्च न पराजिग्य इदं इष्टं विष्णो यदपस्य धे
 थां त्रेधा सहस्रं वितदैरयेथामिती इष्टं हवै विष्णुश्चासुरैर्युधधातेता नृस्मजित्वोचतुः कस्या
 महा इति ते हतथेत्यसुरा उचुः सो ब्रवीदिंद्रोया वदेवायं विष्णुस्त्रिर्विक्रमतेता वदस्माकम
 थयुष्माकमितरदिति स इमा लोका न्विचक्रमेथो वेदानथो वाचं तदा दुः किंत सहस्रमिती ॥१२॥
 मेलोका इमे वेदा अथो वा गिति ब्रूयादैरयेथामैरयेथामित्यछावाक उक्थ्येभ्यस्य तिसहितत्रा

स्योभवत्यग्निष्टोमेहोतातिरात्रेचसहितत्रांस्योभवत्यभ्यस्येस्योळशिनीं३नाभ्यस्येस्येति।
 अभ्यस्येदित्याहुःकथमन्येष्वहःस्वभ्यस्यतिकथमत्रनाभ्यस्येदितितस्मादभ्यस्येत्॥
 १५॥अथाहयन्नाराशंसंवैततीयसवनमथकस्मादछावाकोततःशित्येष्वनाराशंसीःशंस
 तीतिविकृतिर्वैनाराशंसंकिमिवचवैकिमिवचरेतोविक्रियतेततदाविकृतंप्रजातंभवत्य
 थैतन्मद्विवृष्टंशितिर्यन्नाराशंसमथैषोस्योयदछावाकस्तद्वृतायैद्वैप्रतिष्ठास्या
 मइतितस्मादछावाकोततःशित्येष्वनाराशंसीःशंसतिद्वृतायैद्वैप्रतिष्ठास्यामइतिद्व
 वैप्रतिष्ठास्यामइति॥इतितृतीयोऽध्यायः॥यश्चःस्तोत्रियस्तमनुरूपंकुर्वेतिप्रातःसव
 नेहीनसंतस्यैयथावाएकाहःसुतएवमहीनस्तयथैकाहस्यसुतस्यसवनानिसंतिष्ठमाना
 नियंत्येवमेवाहीनस्याहानिसंतिष्ठमानानियंतितद्यच्चःस्तोत्रियमनुरूपंकुर्वेतिप्रातःसव

श्री.प.

॥३३॥

नेहीनसंतस्याअहीनमेवतत्संतन्वंतितेवैदेवाश्चऋषयश्चाद्रियंतसमानेनयसंसंतन
वामेति त एतत्समानं यत्तस्यापश्यत्समानान्प्रगाथांसमानीः प्रतिपदः समानानि सू
क्तान्योक्तः सारीवाइंदो यत्र वाइंदः पूर्वगच्छत्यैव तत्रापरंगच्छति यत्तस्यैव सेइतायै ॥३७॥ ता
न्वा एतात्संपातान्विश्वामित्रः प्रथममपश्यत्तान्विश्वामित्रेण दृष्टान्वा मदेवो सजते वात्सा
मिंदवज्जिन्नत्रयन्नइंदो जुजुषेयश्च बह्विक्थामहामवधत्कस्य होतुरिति तान्क्षिप्रं समपतद्य
क्षिप्रं समपतत्तत्संपातानां संपातत्वं सहेक्षां च के विश्वामित्रो यान्वा अहं संपातानपश्यंतां वा
मदेवो सृष्टकानि च हंसूकानि संपातांस्तत्प्रतिमां सृजेयेति स एतानि सूक्तानि संपातांस्तत्प्रति
मानसजतसद्यो हजातौ वषभः कनीनइंदः पूर्विदातिदा समकैरिमा मूषु प्रभृति सातये धादुंति ॥३३॥
ता सोम्यासः सरवायः शासद्विर्दुहितुर्नस्यंगादमितैव दीधयामनीषामिति य एकरुद्व्यश्च

ऋषीणामिति भरद्वाजो यस्तिग्मशृंगो वृषभो नभीम उडु ब्रह्माण्ये रतश्रवस्येति वसिष्ठो
 स्मा इडु प्रतवसेतुरायेति नो धास्त एते प्रातः सवनेष्वहः स्तोत्रियां छस्वा माध्यंदिने हीनसू
 क्तानिरांसंतिता न्येतान्यहीनसूक्तान्यासस्यो यातुमघवां ऋजीषीतिसत्यवन्मैत्रावरुणोस्मा
 इडु प्रतवसेतुरायेदशय ब्रह्माणिराततमा ॥ इदं ब्रह्माणि गोतमा सो अक्नेति ब्रह्मण्वद्ब्राह्म
 णा छंसीशासदहिर्जनयंत वह्निमिति वह्निवदछावाकस्तदा दुःकस्मादछावाको वह्निवदेतसूक्तं
 सुभयत्रशंसति परां चिषुचैवाह स्वभ्यावर्त्तिषुचेति वीर्यवान्वा एष बद्धो वह्निवदेतसूक्तं वहति
 हवै वह्निर्धुरो यासु युज्यते तस्मादछावाको वह्निवदेतसूक्तं सुभयत्रशंसति परां चिषुचैवाह स्व
 भ्यावर्त्तिषु चतानि पंचस्वहः सुभवति चतुर्विंशो मिजिति विषुवति विश्वजिति महाव्रते हीना
 निहवा एतान्यहानि नष्टेषु किंच न हीयते परां च निहवा एतान्यहान्यनभ्यावर्त्तीति तस्मादेतान्ये

श. घ. ॥ १४ ॥

तेषहः सुशंसंति यदेनां शंसंति हानात्स्वर्गाद्भोकात्सर्वरूपात्सर्वसमृद्धानवाप्तवामेति यदे
वैना निशंसंती इमे वै तैर्नि कथं ते यथ ऋषभं वा शिताये यदे वैना निशंसंति हानस्य संतत्या
अहीनमेव तत्संतन्वन्ति ॥ ३८ ॥ ततो वा एतां स्त्रीन्संपातामैत्रावरुणो विपर्यासमेकैकमह
रहः शंसत्येवात्वा मिंद्रवज्रिन्नत्रेति प्रथमे हनियन्न इंद्रो जु जुषेयश्च वष्टीति द्वितीये कथाम
हामरुधत्कस्य होतुरितितृतीये त्रीनेव संपातान्वास्त्रणां छंसी विपर्यासमेकैकमहरहः शंसती
इः पूर्भिदातिरहा समकैरिति प्रथमे हनिय एक इद्रव्यश्चर्षणीनामिति द्वितीये यस्तिग्मशृंगो
रुषभो न भीम इतितृतीये त्रीनेव संपातान्छावाको विपर्यासमेकैकमहरहः शंसती मामूषु
प्रभृतिं सातयेधा इति प्रथमे हनी छंति वा सोम्यासः सखाय इति द्वितीये शस इन्द्रिर्दुहितुर्न ॥ ३९ ॥
त्यंगादितितृतीये तानि वा एतानि नव त्रीणि चाहरहः शस्यानि तानि द्वादश संपद्यंते द्वादश वै मा

वंविद्वानेतन्मैत्रावरुणः पुरस्तात्सूक्तानामहरहः शंसति तदृषभवस्य शुभं इवति पशूना
 मवरुध्येत सं चर्चं भवति पंचपदापंक्तिः पंक्तिर्वा अन्नमन्नाद्यस्यावरुध्या उदुब्र
 माण्ये रतश्रवस्येति ब्राह्मणा छंसी ब्रह्मण्वत्समृद्धं सूक्तमहरहः शंसति तदेतत्सूक्तं स्वर्ग्यमे
 तेन वै सूक्तेन देवाः स्वर्गलोको कमजयन्ते तेन क्षयस्तथैवैनद्यजमाना एतेन सूक्तेन स्वर्गलो
 कं जयन्ति तदुवा सिष्ठमेतेन वै वसिष्ठ इन्द्रस्य प्रियं धामोपागच्छत्स परमं लोकं कमजयदुपेक्ष्य
 प्रियं धाम गच्छति जयति परमं लोकं य एवं वेद तद्देव वृचं षड्वा ऋतव ऋतूनामास्त्येतदुप
 रिष्ठात्संपातानां शंसत्यास्ते वलस्वर्गलोको यजमाना अस्मि लोके प्रतिनिष्ठं यमितं ह्येवरी
 धयामनीषामित्यथा वा को हरहः शंसत्यभि वन्नत्यैरुपमभि प्रियाणि म
 यान्येव पराण्यहानितानि प्रियाणि तान्येव तदभि मर्म शतोयं त्यध्वारमते तः परोवाज

त्मा लोकात् स्वर्गो लोकस्तमेव तदमिव दत्तं कर्वाँ रिष्ठामि संदृशे सुमेधा इति ये वै ते न ऋषयः
 वै प्रेतास्ते वै कवयस्तानेव तदभ्यति वदति तदु वै भवामि त्रं विश्वस्य ह वै मि त्रं विश्वामि त्रं आस
 विश्वं हास्मै मि त्रं भवति य एवं वेद तद निरुक्तं प्राजापत्यं शंसत्य निरुक्तो वै प्रजापतिः प्रजा
 पतेरास्ये सकृदि दं निराहते नैश इपा न्न प्रच्यवते तद्वै दशार्चं दशाक्षरा विराक न्नं विराकं
 नाघस्यावरुध्ये य देव दशार्चा ३ दश वै प्राणाः प्राणानेव तदा प्रवृत्ति प्राणानात्मं धते सुदु
 परिष्ठात्संपातानां शंसत्यास्ते वतस्वर्गो लोकं यजमाना अस्मि लोके प्रतितिष्ठन्ति ॥ कस्त
 मिंदत्या वसुं क न्नव्यो अतसीनां ॥ क दू न्नस्या कृतमितिक दंतः प्रगाथा आरंभणी या अह
 रहः शस्यं ते को वै प्रजापतिः प्रजापतेरास्ये य देव क दंताः ३ अन्नं वै कम नाघस्यावरुध्ये य
 देव क दंताः ३ अह रहर्वा एते शांतान्य हीन सूक्तान्युपयुजाना यंति तानि क दंतिः प्रगाथैः शम

ब्रा० ४०
॥३६॥

यंति तान्येभ्यः शान्तानि कं भवंति तान्येनां छांता निस्वर्गलोकमभिवहंति त्रिष्टुभः सूक्तप्रतिपदः
शंसे युस्ता है के पुरस्ता त्रगाथानां शंसंति धाय्या इति वदंतस्तत्तथान कुर्यात्सत्रं वै होता वि
शो होत्रा शंसिनः सत्रायैव तद्विशंप्रत्यु घामिनीं कुर्युः पापवस्य सं त्रिष्टुभो मइमाः सूक्तप्रतिप
दइत्येवं विद्यात्तद्यथा समुद्रं प्रप्लवेरन्नेवं हैव ते प्रप्लवंते ये संवत्सरं वा द्वादशाहं वा सते त
द्यथा सैरावतीनां वंपारकामाः समा रोहे हेयुरेव मे वै तास्त्रिष्टुभः समा रोहंति न ह वा एतच्छं
दोगमयित्वा स्वर्गलोकमुपावर्तते वीर्यवत्तमं हिताभ्यो न व्याकृयीत समानं हि छंदो यो
ने द्वाय्याः करवाणीति यदेनाः शंसंति प्रशताभिः सूक्तप्रतिपदिः सूक्तानि समा रोहा
मेति यदेवैनाः शंसंती इमे वै ताभिर्निद्वयं ते यथ ऋषभं वा शितायै यदेवैनाः शंसंत्यही ॥३६॥
नस्य संतत्या अहीनमेव तत्संतन्वंति ॥२३॥ अपप्राचइंद्रविश्वो अमित्रानिति मे त्रावरुणः

पुरस्तात्कृतानामहरहः शंसत्यपापाचो अभिभूतेनुदस्व॥ अपोदीचो अपमूराधरा
 चतुरो यथा तव शर्मन्मदे मेत्यभयस्य रूपमभयमिव हियन्निष्ठति ब्रह्मणा ते ब्रह्मयु
 जायुनज्मीति ब्राह्मणां स्य हरहः शंसति युनज्मीति युक्तवती युक्त इव स्य हीनो हीनस्य रू
 पयुक्तो लोकमनुनेषिविद्वानित्य छावाको हरहः शंसत्यनुनेषायेतीव स्य हीनो हीनस्य
 रूपं नेषीति सत्रायण रूपं तावा एता अहरहः शंस्यंते समानीभिः परिदध्युरोक्तः सारी हैषामि
 दोय शंसं भवतीत्यथ ऋषभो वा शितां यथा वागोः प्रज्ञातं गोष्ठमेवं हैषामि दोय स मेव गच्छति
 नशुनं दुर्वीयया हीनस्य परिदध्यात्सत्रियो हराष्टा च्यवते यो हैव परो भवति तमभिदूयति
 ॥२३॥ अथातो हीनस्य युक्तिश्च विमुक्तिश्च व्यंतरिक्षमतिरदित्य हीनं युंक्त एवेदिदमिति वि
 मुंचत्याहं सरस्वतीवतो नूनं सा तदस्य हीनं युंक्ते ते स्याम देववरुण नृशुत इति विमुंचत्येष हवा अ

ब्रा० ४०

॥१७॥

हानंतं तु महति य ए नं योक्तुं च विमोक्तुं च वेदत घञ्च तुर्विशो ह न्युज्यंते सा युक्तिरथ यत्पुरस्ता
दुदयनीयस्यातिरात्रस्य विमुच्यंते सा विमुक्तिस्त घञ्च तुर्विशो ह नैकाहिकाभिः परिदध्युर
रत्राहैव यत्संस्थापयेयुर्न हीन कर्म कुर्युरथ यद्हीन परिधानीयामिः परिदध्युर्यथा
आतो विमुच्यमान उल्लस्येते वं यजमाना उल्लस्ये रनुभयीमिः परिदध्युस्त घथादी
र्धाध्य उप विमोक्तं यायात्तादृक्त संततो ह्येषां यत्तो भवतीति ३॥ व्युत्सुचं त एकां देन द्वयोः स
वनयोः स्तोममतिशंसे दीर्घारण्या निह वै भवंति यत्र बद्धीमिस्तोमोतिशस्यते परि
मितामिस्त तीय सवने परिमितो वै स्वर्गोऽशोकः स्वर्गस्य शोकस्यात्यै संततो हास्याभ्यार
ध्यो विस्त्रस्तो हीनो भवति य ए वं विद्वानहीनं तनुते ॥२३॥ देवा वै बलेगाः पर्यपरयं स्ताय ॥३७॥
ते नैवे संस्ताः षष्ठे नान्हा मुवंस्ते प्रातः सवने नभा केन बल मनभयं स्तं यदनभया ३८॥ अत्र

अथ न्नेवैनंतत उत्ततीयसवनेवज्जेणवालखिल्यामिर्वाचः कूटेनैकपदयावलं विरुज्य
गाउ राजंस्तथैवैतद्यजमानाः प्रातः सवनेनभाकेनवलं नभयंतितं यन्नभयंतीं ॥ अथयं
त्येवैनंततस्माद्धोत्रकाः प्रातः सवनेनाभाकांस्तचांछं संतियः ककुभोनिधारयइतिमैत्रा
वरुणः पूर्वाष्टिदं द्रोपमातयइतिब्राह्मणांछंसीताहिमध्यंभराणामित्यछावाकस्तउत्तती
यसवनेवज्जेणवालखिल्यामिर्वाचः कूटेनैकपदयावलं विरुज्यगाआप्नुवंतिपष्ठः प्र
थमंषड्वालखिल्यानांसूक्तानिबिहरत्यधर्चशोद्वितीयमकृशस्ततीयंसपछोविहरन्प्रगा
थेप्रगाथैरेवैकपदांदध्यासेवाचः कूटस्तारताः पंचैकपदाश्चतस्रोदशमादन्हएकामहा
ब्रतादथाष्टाक्षराणिमहानाममानिपदानितेषांयावद्भिः संपद्येततावंतिशंसेनेतराण्यादि
येताथार्धर्चशोविहरंस्तार्धैवैकपदाः शंसेतानिचैवाष्टाक्षराणिमहानामनानिपदान्यथर्क
कृशोविहरंस्तार्धैवैकपदाशंसेतानिचैवाष्टाक्षराणिमहानामनानिपदानिसयस्रः १

ग्रा० प०

॥ १८ ॥

18

थमंषउवाळ खिल्यानांस्सूक्तानि विहरति प्राणं च तद्वाचं च विहरति यद्वितीयं च क्षुश्च तन्म
नश्च विहरति यत्तृतीयं श्रोत्रं च तदात्मानं च विहरति तदुपासो विहारे काम उपासो वज्रे वा
ळ खिल्यासूपासो वाचः कूट ए क पदायामुपासः प्राण ह्यस्याम विहृतानेव चतुर्थं प्रगाथां
छं सति पशवो वै प्रगाथाः पशूनामवहृष्येनात्रैकपदां व्यवदध्याद्यदत्रैकपदां व्यवदध्या
वाचः कूटेन यजमाना तस्य निहृष्याद्य एनंतत्र ब्रूया वाचः कूटेन यजमाना तस्य निरवधा
रपशुमेनमकरिति शश्वत्तथा स्यात्तस्मान्नत्रैकपदां न व्यवदध्याद्येवोत्तमे सूक्ते पर्यस्यति
स एव तयोर्विहारस्तदेतत्सो बलाय सर्पिर्वालिः शशंससहो वाच भूयिष्ठानं यजमाने पशून् ह ३
यग्रहैषमकनिष्ठा उमा मागमिष्यंतीति तस्मै हयथामह इति विष्णवे वनिनाय तदेतत्पश ॥ १८ ॥
यं च स्वर्गं च शस्त्रं तस्मादेतच्छंसति ॥ २४ ॥ दूरो हणं रोहति तस्योक्तं ब्राह्मणमिदं पशुकामस्य रो

पयतिवरो २

स ५

हैं ईश वैपशवस्त जागतं स्या जागता वैपशवस्त महासूक्तं स्या इयिष्ठे वत तस्य पुष्यजमानं
 प्रतिष्ठा रोहेत न्महासूक्तं च जागतं चैश्वरुणे प्रतिष्ठा काम स्य रोहेत देवता एषा होत्रैतत्प्रति वा
 षाय ईश्वरुणा तदेन त्वायामेव प्रतिष्ठा यामंततः प्रतिष्ठा पयति यदेवैश्वरुणा ३३ ॥ एषा ह
 वा अत्र निविन्नि विदा वै कामा आप्यंते स यद्ये श्वरुणे रोहेतौ पण्ये रोहेतु पाप्म एश्वरुणे
 काम उपाप्मः सोपण्ये ॥ २५ ॥ तदा दुः संशं सेत्सु पृष्ठे हान् न संशं सेत्तु इति ॥ संशं सेदित्याहुः कथ
 मन्येष्वहः सुसंशंति कथमत्र न संशं सेदित्यथोखत्वा दुर्नैव संशं सेत्स्वर्गो वै लोकः पृष्ठमहरस
 मायी वै स्वर्गो लोकः कृष्णि द्वे स्वर्गो लोके समेतीति स यत्संशं सेत्समानं तत्कुर्यादथ यन्न संशं सती ३॥
 तत्स्वर्गस्य लोकस्य रूपं तस्मान्न संशं सेद्यदेव न संशं सती ३ ॥ आत्मा वै सौत्रियः प्राणा बालखि
 ल्याः स यत्संशं सेदेताभ्यां देवताभ्यां यजमानस्य प्राणान्वीयाद्य एनंतं ब्रूयादेताभ्यां देवताभ्यां
 यजमानस्य प्राणान्व्यगात्प्राण एनं हास्यतीति राश्वनथा स्यात्तस्मान्न संशं सेत्स यदी सेतांशं सिधं

ब्र० पं०
॥३८॥

वालखिल्याहंतपुरस्ताद् दूरोहणस्य संशंसानीति नो एव तस्याशामिधा तं यदि दृष्ट्वा विंदे
परिष्ठादूरोहणस्यापि बहूनि शोतानि शंसोत्स्योत्कामाय तथा कुर्यादत्रैव तदुपासमै शोवाल
खिल्यास्तासां द्वादशाक्षराणि पदानि तत्र सकाम उपासोयत्तं देजागते ये दमै श्ववरुणं सूक्तमै
श्ववरुणी परिध्यानीया तस्मान्न संशंसोत्तदादुर्यथा वा वस्तोत्रमेवं शस्त्रं विहता वालखिल्याः
शस्यं ते विहतां स्तोत्रां ३३ अविहता इति विहतामिति ब्रूयाद् द्वादशाक्षरेण द्वादशाक्षरमिति
तदादुर्यथा वा वशस्त्रमेवं याज्यातिस्त्रोदेवताः शस्यं ते निरिंशो वरुण इत्यथै श्ववरुणम्
यजति कथमग्निरनंतरित इति यो वा अग्निः संप्रवृत्तस्तदप्येतद्विष्णोक्तं त्वमग्ने वरु वरुणः ४
णो जायसे यदि तितद्यदेवै श्ववरुण्या यजति तेनाग्निरनंतरितो नंतरितः ॥३८॥ इति ष
ष्ठपंचिकायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ शिल्पानि शंसंति देव शिल्पान्येतेषां वै शिल्पानां मनुकृती ॥३९॥
ह शिल्पमधिगम्य ते हस्तीकं सोवा सोहिरप्यमश्वतरी रथः शिल्पं शिल्पं हास्मिन्नधिगम्य

तेयएवंवेदयदेवशिल्यानी३॥ आत्मसंस्कृतिर्वावशिल्यानिष्ठं दोमयं वा एतेर्यजमान आ-
 त्मानं संस्कुरुते नाभानेदिष्ठं शंसति रेतो वै नाभानेदिष्ठो रेतस्तसि च तितम निरुक्तं शंसति
 निरुक्तं वै तैत्तिरीयान्यासि च्यते सरे तो मिश्रो भवति क्षमयारेतः संजग्मानो निषिंचदिति
 रेतः समध्याएव तं स नाराशंसं शंसति प्रजावैनरो वा कृशंसः पूजास्वेव तद्वाचं दधा-
 तितस्मादिमाः प्रजावदस्यो जायंते तं हे कं पुरस्तात् संति पुरस्तायतना वा गिति वदं-
 त उपरिष्ठादेक उपरिष्ठादयतना वा गिति वदंतो मध्य एव शंसन्मध्यायतना वा शंसं वा
 उपरिष्ठाने दीयसीव वौपरिष्ठाने दीयसीव वा इयं वाक्तं होतरितो भूतं सिल्कामैत्रावरु-
 णाय संप्रयच्छेत्तस्य त्वं प्राणान्कल्पयेति॥ २७॥ वाक्शिल्याः शंसति प्राणा वै वाक्शिल्याः
 प्राणानेवा स्य तत्कल्पयति ता विहृताः शंसति विहृता वा इमे प्राणाः प्राणेनापानो

ब्रा० ष० पानेन व्यानः स पष्ठः प्रथमे सूक्ते विहरत्यर्द्धं च शो द्वितीये सकृशस्तृतीये सयत्प्रथमे सू-
 ॥२०॥ क्ते विहरति प्राणं च तद्वाचं च विहरति यद्वितीये चक्षुश्च तन्मनश्च विहरति यत्तृतीये
 श्रोत्रं च तदात्मानं च विहरति ते हे के सह बृहस्यो सह सतो बृहस्यो विहरंति तदुपासो वि-
 हारे कामो नेतु प्रगाथाः कल्पंते तिमर्शमेव विहरेत्तथा वै प्रगाथाः कल्पंते प्रगाथा-
 वै वालखिल्यास्तस्मादतिमर्शमेव विहरेद्यदेवातिमर्शा ३० आत्मा वै बृह प्राणाः स-
 तो बृहती सबृहती मशंसीत्स आत्माथ सतो बृहतींते प्राणा अथ बृहती मथ सतो
 बृहतींते तदात्मानं प्राणेः परिवहन्नेति तस्मादतिमर्शमेव विहरेद्यदेवातिमर्शा ३०॥
 आत्मा वै बृहती पशवः सतो बृहती सबृहती मशंसीत्स आत्माथ सतो बृहतींते पश- ॥२०॥
 वोथ बृहती मथ सतो बृहतींते तदात्मानं पशुभिः परिवहन्नेति तस्मादतिमर्शमेव वि-

हरेद्योवोत्तमेसूक्तेपर्यस्यतिसहवतयोर्विहारस्तस्यमेवावरुणः प्राणान्कल्पयित्वाब्रा
 ह्मणाहंसिनेसंप्रयच्छेतत्वंप्रजनयेति॥२८॥ सुकीर्तिशंसतिदेवयोनिर्वैसुकीर्तिस्त
 द्यक्षादेवयोर्न्येयजमानंप्रजनयतिवृषाकपिशंसत्यात्मावैवृषाकपिरात्मानमेवास्य
 तत्कल्पयतितन्यूरवयस्यन्नं वैन्यूरवःस्तदस्मेजातायान्नाद्यंप्रतिदधातियथाकुमारा
 यस्तनंसपांक्तोभवतिपांक्तोयंपुरुषःपंचधाविहितोलोमानित्वद्वांसमस्थिमज्जासया
 वानेवपुरुषस्तावंतंयजमानंसंस्मरेतितंब्राह्मणाहंसीजनयित्वाछावाकायसंप्रयच्छे
 तस्यत्वंप्रतिष्ठांकल्पयेति॥२९॥ एवयामरुतंशंसतिप्रतिष्ठावाएवयामरुत्प्रतिष्ठामेवास्य
 तत्कल्पयतितन्यूरवयस्यन्नं वैन्यूरवोन्नाद्यमेवास्मिंस्तदधातिसजागतोवातिजागतोवा
 सर्ववाइदंजागतंवातिजागतंवासउमातरुआपोवैमरुतआपोन्ममभिपूर्वमेवास्मिंस्तद

नाघंदधातिता न्येतानि सहचराणीत्याचक्षतेनाभानेदिष्ठंवालखिल्यावृषाकपिमेव
यामरुतंतानिसहवाशंसेसहवानशंसेधदेनानिनानाशंसेधथापुरुषंवारेतोवाविधिं
घातादृक्तस्मादेनानिसहवाशंसेसहवानशंसेसहबुलिलआश्चतरआश्चिर्वैश्चजि
तोहोतासन्नीक्षांचक्रएषांवारुषांशिल्यानांविश्वजितिसांवत्सरिकेद्वेमध्यंदिनमभिप्र
येतोहंताहमिथमेवयामरुतंशंसयानीतितद्धतथाशंसयांचकारतद्धतथाशस्यमा
नेगोश्रुआजगामसहोवाचहोतःकथातेशस्त्रंविचक्रंलवतइतिकिंलभूदित्येवयामरु
दयमुत्तरतःशस्यतइतिसहोवाचैंद्रोवैमध्यंदिनःकथेंद्रंमध्यंदिनानिनीषसीतिनेंद्रं
ध्यंदिनानिनीषामातिहोवाचछंदस्त्रिदसमध्यंदिनसाध्ययंजागतोवातिजागतोवा
सर्ववाइदंजागतंवातिजागतंवासउमारुतोमेवशंसिष्टेतिहोवाचारमाछावाकेत्यथ

हास्मिन्ननुशासनमीयेसहोवाचैर्दमेषविष्णुं न्यंगंशंसत्त्वथैमेतंहोतरुपरिष्ठादौद्वेधाया
 येपुरस्तान्माह तस्याप्यस्याथाइति तद्ध तथाशंसयांचकार तदिदमप्येतर्हितथैवरा
 स्यते ॥३०॥ तदादुर्यदस्मिन्विश्वजित्यतिरात्र एवंपष्ठेहानिकल्पतेयज्ञः कल्पतेयजमा
 नस्यप्रजातिः कथमत्राशस्त एवनाभानेदिष्टोभवत्यथमैत्रावरुणोवाल्खिल्याः
 शंसति ते प्राणारेतो वा अग्रेथ प्राणा एव त्रास्रणा छंस्यशस्त एवनाभानेदिष्टोभ
 वत्यथ वषाक् पिशंसति स आत्मारेतो वा अग्रेथात्मा कथमत्रयजमानस्यप्रजा
 तिकथं प्राणा अविहृता भवन्तीति यजमानं हवा एतेन सर्वेण यज्ञक्रतुना सं
 स्कुर्वंति स यथा गर्भो योन्यामन्तरेवं संभवन्ते तेन वै सकृदेवाग्रे सर्वः संभवत्येकैकं वा
 अंगं संभवतः संभवन्तीति सर्वाणि चेत्समानेहान्क्रियेर

कल्पतरुवयसः कल्पते यजमानस्य प्रजातिरथैतं होतैव यामरुतं तृतीयसवनेशं सति त
 दास्य प्रतिष्ठा तस्यामेवैतं तदंततः प्रतिष्ठापयति ॥३३॥ छंदसां वैषष्टेनाहोरात्रां सोमस्य नेद
 सप्रजापतिरविभेत्परा उयं छंदसां रसौ लोकानत्येष्यतीति तं परस्ता छंदोभिः पर्यगृह्णात्ता
 राशं स्यागायत्र्यारैभ्या त्रिष्टुभः पारिक्षित्या जगत्याः कारव्यया नुष्टुभः स्तुष्टुनः ऋचः सुर
 समदधात्सरसैर्हास्य छंदोभिरिष्टं भवति सरसैश्छंदोभिर्यज्ञं तनुते य एवं वेद नाराशं सीः
 शंसति प्रजावै नरो वाक्शंसः प्रजास्त्वैव तदा चंदधाति तस्मादिमाः प्रजावदत्यो जायंते य
 एवं वेद यदेव नाराशं सीः ॥३॥ शंसंतो वेदेवाश्च ऋषयश्च स्वर्गलोकमायंस्तथैवैतद्यजमा
 नाः शंसंत एव स्वर्गलोकं यंति ताः प्रगाहं शंसति यथा वृषा कपि वार्षा कपं हि वृषा कपेस्त ॥२३॥
 न्यायमेति ता सुनन्यूरवयेनी वा वनर्दे सहिता ॥२३॥ सांन्यूरवोरैभीः शंसति रभंतो वेदे

वाश्वऋषयश्च स्वर्गलोकमायंस्तथैवैतद्यजमानरिभंतएवस्वर्गलोकंयंतिताः प्रग्राहंशंसतियथा
वृषाकपिंवार्षाकपंहिवृषाकपेस्तन्यायमेतितासुनन्यूंखयेन्नीवीवनर्देसहितासान्यूंखः पा
रिक्षितीः शंसत्यग्निर्वैपरिक्षिद्गिर्हीमाः प्रजाः परिक्षेत्यग्निर्हीमाः प्रजाः परिक्षियंत्यग्निरेवसा
युज्यंसरूपतांसलोकतामश्नुतेयएवंवेदयदेवपारिक्षितीः ३ संवत्सरोवैपरिक्षित्संवत्सरो
हीमाः प्रजाः परिक्षेतिसंवत्सरंहीमाः प्रजाः परिक्षियंतिसंवत्सरं स्येवसायुज्यंसरूपतांसलोक
तामश्नुतेयएवंवेदताः प्रग्राहंशंसतियथावृषाकपिंवार्षाकपंहिवृषाकपेस्तन्यायमेतितासु
नन्यूंखयेन्नीवीवनर्देसहितासान्यूंखः कारव्याः शंसतिदेवावेयत्किंचकल्याणंकर्माकुर्वन्ति
कारव्याभिरवाप्नुवंस्तथैवैतद्यजमानायत्किंचकल्याणंकुर्मकुर्वन्तितत्कारव्याभिराप्नुवंति
ताः प्रग्राहंशंसतियथावृषाकपिंवार्षाकपंहिवृषाकपेस्तन्यायमेतितासुनन्यूंखयेन्नीवीवनर्दे
सहितासान्यूंखोदिशांकृत्वाः शंसतिदिशएवतत्कल्ययतिताः पंचशंसतिपंचवाइमादिशश्चतस्र

ब्रा० ष०
॥२३॥

स्तिरश्चरको ध्वाता सुनन्यं खये नैवेव च निनर्देने दिमादिशो न्यं खयानीति ता अर्द्धर्चशः शं
सति प्रतिष्ठाया एव जनकत्वाः शंसति प्रतिष्ठे अमरकत्वादिश एव तत्कल्पयित्वा ता सुप्रजाः
प्रतिष्ठापयति ता सुनन्यं खये नैवेव च निनर्देने दिमाः प्रजान्यं खयानीति ता अर्द्धर्चशः शंस
ति प्रतिष्ठाया एवे इ गाथाः शंसतीं इ गाथाभिर्वै देवा असुरानभिगायाथेनानन्यायं स्तथेवैत
घजमाना इं इ गाथाभिरेवा प्रियं भ्रातृव्यमभिगायाथेन मति यंति ता अर्द्धर्चशः शंसति प्रतिष्ठा
या एव ॥३॥ ऐतश प्रलापं शंसत्वे तशो ह वै मुनिरग्नेरायुर्ददर्श यस्तस्याया तयाममिति है क आ
दुः सो ब्रवीत्युत्राशुत्रका अग्नेरायुरदर्श तदभिल पिष्यामि यत्किंच वदत मे मा परिगातेति स
प्रत्यपद्यते ता अश्वा आश्ववंते प्रतीपं प्राति सत्वनमिति तस्याभ्यग्निरेतशायन एत्या कालेभि
हाय मुखमप्यगृह्णाददृपन्नः पितेति तं होवाचा पेक्षल सोम ह्यो मे वाचमवधीः शतायुं गामकरिष्यं ॥२४॥
सहस्रायुं पुरुषं पापिष्ठांते प्रजां करोमि यो मे भूमसममथा इति तस्मादादुरभ्यग्नयेतशायना ओवा

र्वाणां पापिष्ठा इति तं हे के भूयां संशंसंति सनासि वेधे द्यावत्कामं शंसंसे व ब्रूयादायुर्वीरे तश प्रलाप आ
 युरेव तद्यजमानस्य प्रतारयति य एवं वेद यदेवैतश प्रलापाः ॥ छंदसां हे परसो यदेतश प्रलापश्छं
 दस्येव तद्वसं दधाति सरसैर्हस्य छंदोभिरिष्टं भवति सरसैश्छंदोभिर्यसंतनुते य एवं वेद यदेवैतश
 प्रलापाः ॥ अथा तयामावा अक्षितिरेतश प्रलापो या तयामामेयस्ते सदक्षितिर्मैयस्ते सदक्षितिर्तं वा
 एतमेतश प्रलापं शंसति पदावगाहं यथानिविदं तस्योत्तमेन पदेन प्रणोति यथानिविदः प्रवल्कि
 काः शंसति प्रवल्कि काभिर्वैदेवा असुरान्प्रवल्क्याथेनानत्यायंस्तथेवैतद्यजमानाः प्रवल्कि काभि
 रेवाप्रियं भ्रातव्यं प्रवल्क्याथेन मति यंति ता अर्द्धं च शः शंसति प्रतिष्ठाया एवाजिज्ञासे न्याः शंसत्या
 जिज्ञासे न्यामि वैदेवा असुरान्तायाथेनानत्यायंस्तथेवैतद्यजमाना आजिज्ञासे न्यामि रेवाप्रि
 यं भ्रातव्यमातायाथेन मति यंति ता अर्द्धं च शः शंसति प्रतिष्ठाया एव प्रतिराधं शंसति प्रतिराधे
 न वैदेवा असुरान्प्रतिराध्याथेनानत्यायंस्तथेव तद्यजमानाः प्रतिराधेनैवाप्रियं भ्रातव्यं प्रतिराध्या

ब्रा० ष०

२४॥

24

धेनमतिमं सतिवा दंशं सत्यतिवादे न वै देवा असुरान सुधाधेनान स्यायंस्तथैवैतद्यजमाना
अतिवादेनैवाप्रियं भ्रातव्यमस्य धाधेनमति यंति तमर्द्धं च शः शंसति प्रतिष्ठाया एव ॥ ३३ ॥ देव
नीथं शंसत्यादित्याश्वहवा अंगिरसश्च स्वर्गलोकस्य ईदं तव यं पूर्व एष्यामो वयमिति ते हांगि
रसः पूर्वेष्वः सुत्यां स्वर्गस्य लोकस्य ददृशुस्ते ग्निं प्रजिघ्युरंगिरसां वा एको ग्निः परे स्या
दित्येभ्यः श्वः सुत्यां स्वर्गस्य लोकस्य प्रब्रूहीति ते हादित्या अग्निमेव ददृशुः सद्यः सुत्यां स्वर्ग
स्य लोकस्य ददृशुस्तानेत्याब्रवीच्छुः सुत्यां वः स्वर्गस्य लोकस्य प्रब्रूमइति ते होचुरस्य वयं
तुभ्यं सद्यः सुत्यां स्वर्गस्य लोकस्य प्रब्रूमस्वयेव वयं होत्राः स्वर्गलोकमेष्यामइति सतथे
युक्ता प्रत्यक्तः पुनराजगाम ते होचुः प्रावो वा ३ इति प्रावो चमिति होवाचाथो मे प्रति प्रावो
चन्नि ति नो हि न प्रत्यक्षा स्या ३ इति प्रतिवा असा समिति होवा च ३ इति प्रावो चमिति होवाचाथो मे प्रति प्रावो
शसा वा एषोभ्येति य आर्त्विज्येन तं यः प्रतिरुंधे दशः स प्रतिरुंधे तस्मान्न प्रत्यरोत्सीति य

२४॥

दित्वस्मादपोजिगांसेद्यत्तेनास्मादपोदियात्॥यदित्वयाज्यस्वयमपोदितंतस्मात्॥३४॥तेहा
 दित्यानंगिरसोयाजयंस्तेभ्योयाजयद्भुइमांष्टथिवींपूर्णोदक्षिणानामददुस्तानियं प्रतिगृ
 हीतातपत्तान्यवजन्त्वासिंहीभूत्वाविजृम्भन्तीजनानचरत्तस्याःशोचत्याइमेप्रदराः प्रादीर्य
 तयेस्याइमेप्रदराःसमेहैवततःपुरातस्मादादुर्मनिवृत्तदक्षिणांप्रतिगृहीयान्नेन्माशुचावि
 द्माशुचाविध्यादितियदित्वेनांप्रतिगृहीयादप्रियायेनांभ्रातव्यायदद्यात्पराहैवभवत्यथ
 योसौतपती॥एषोश्वःश्वेतोरूपंरुत्वाश्वोभिधान्यपिहितेनात्मनाप्रतिचक्रमइमंवोनयाम
 इतिसएषदेवनीथोनूच्यतआदित्याहजरितरंगिरोभ्योदक्षिणामनयन्॥तांहजरितर्नप्रत्याय
 न्नितिनहितइमांप्रत्यायन्तामुहजरितःप्रत्यायन्नितिप्रतिहितेमुमायंस्तांहजरितर्नप्रत्याय
 न्नितिनहितइमांप्रत्यायन्तामुहजरितःप्रत्यायन्नित्तिप्रतिहितेमुमगम्भान्नहानेतसन्नविचेतना
 नीत्येषहवाअन्हांविचेतयित्ताजस्तानेतसंनपुरोगवासइतिदक्षिणावेयशानांपुरोगवायथाहवा

ब्रा.प.

॥२५॥

पदेन

इदमनोपुरोगवोरिष्यत्येवंहैवयसोदक्षिणोरिष्यतितस्मादादुर्दोतयेवयसेदक्षिणाभवत्यप्यसि
काप्युतः श्वेत आशुपत्वा । उतोपद्याभिर्जविष्ठः । उतेमाशुमानं पिपत्तिः । आदित्या रुद्रावसंवस्ते
कृते । रुद्रं राधः प्रतिगृह्णीह्यंगिर इति प्रतिग्रहमेव तदा धसरे छन्निदं राधो बृहत्सथु । देवा ददत्वा
वरं । तद्वो अस्तु सुचेतनं । युष्मे अस्तु दिवेदिवे । प्रत्येव गृभाय तेति प्रत्येवैनमेतद जगमेषं तं वार
तं देवनीयं शंसति पदावगाहं यथानिविदं तस्योत्तमेन प्रणोति यथानिविदः । ३५॥ भूते छदः शंस
ति भूते छद्वि वै देवा । असुरानुपास चं तोते वयुदेनो ते वमाययातिषां वै देवा असुराणां भूते छद्वि
रेव भूतं छादयित्वाथेनानत्यायंस्तथेवैतद्यजमाना भूते छद्विरेवा प्रियस्य भ्रातृव्यस्य भूतं छाद
यित्वाथेन मति यंति ता अर्द्धर्चशः शंसति प्रतिष्ठाया एवाहनस्याः शंसत्माहनस्मादेरेतः सिच्यते
रेतसः प्रजाः प्रजायंते प्रजातिमेव तदधाति तादशशंसति दशाक्षराविराक न्नं विराकं नादितः ॥२५॥
सिच्यते रेतसः प्रजाः प्रजायंते प्रजातिमेव तदधाति दधि काव्यो अकारिषमिति दाधिकं शं

तान् स्वयत्यन्नेवैन्सो भोदितः सिच्यते रेतसः प्रजाः प्रजायंते प्रजातिमेव तदधाति +

सतिदेवपवित्रं वैदधिक्राइदं वाइदं व्याहनस्यां वाचमवादीतदेवपवित्रेण वाचं पुनीते सानुष्टुभवति
वाग्वा अनुष्टुपूतत्वेन छंदसा वाचं पुनीते सुता सोमधुमत्तमा इति पावमानीः शंसतिदेवपवित्रं वै
पावमान्यइदं वाइदं व्याहनस्यां वाचमवादीतदेवपवित्रेण वाचं पुनीते ता अनुष्टुभो भवं
ति वाग्वा अनुष्टुपूतत्वेनैव छंदसा वाचं पुनीते वदसो अंशुमती मतिष्ठदित्येदा वाहं स्पत्यंत चंशंस
ति विशो अदेवी रभ्या चरंती बृहस्पतिना युजेन्द्रः ससाहइत्यसुरविशंह वैदेवानभ्युदाचार्य आसी
त्सइंद्रो बृहस्पतिनैव युजासुर्यवर्णमभिदासंतमपाहंस्तथैवैतद्यजमाना इंद्रा बृहस्पतिभ्यामेव यु
जासुर्यवर्णमभिदासंतमपचते तदा दुः संशंसै सष्टे हा ३ न संशंसैत् ३ इति संशंसै दित्या दुः कथमन्ये
षहः सुसंशंसति कथमत्र न संशंसै दित्यथो खल्वा दुः नैव संशंसै स्वर्गो वै लोकः षष्ठमहर समायी वै
स्वर्गो लोकः कश्चिद्वै स्वर्गो लोके समेतीति सयत्संशंसै समानंतत्कुर्यादथ यन्न संशंसतीं तत्स्व
र्गस्य लोकस्य रूपं तस्मान्न संशंसै द्यदेवन संशंसतीं एतानि वा अत्रोक्थानि नाभाने दिष्टो बाल

ब्रा० ष० खिल्या वषा कपिरे वयामरुसयतं रांसेदपेवसरतेषु कामं राधुयादैंद्रो वषा कपिः स
२५॥ वीणि छंदां स्येतरा प्रलापस्तत्र सकाम उपाप्नोय ऐंद्रे जागते येदमैश्वर्यं स्यत्यं सूर्यं तमैश्व
वार्हस्यत्या परिधानीया तस्मान्न संशंसे न संशंसेत् ॥ ३६ ॥ इति षष्ठ्यनपंचिका यां पंचमो
ध्यायः समाप्तः ॥ श्री कृष्णद्वारकावासी ॥ श्री हेरंबप्रसन्न ॥ छं छं छं ॥ छं छं छं ॥ छं छं छं ॥

२५॥

॥ सप्तमपंचिकाप्रारंभः ॥ प्रो
८५६

॥ ब्रा. स. ॥

॥ १ ॥

व्रत प्रदस्य

सव्योपादौ गृहपते

वै

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॐ ॥ अथातः पत्रोर्विभक्तिस्तस्य विगंभो वक्ष्यामो ह नू स जि द्वे प्र
स्तोतुः श्येनं वक्षुद्रातुः कंठः काकुद्रः प्रतिह तुर्दक्षिणा श्रोणिर्होतुः सव्या ब्रह्मणो
दक्षिणं सव्यमैत्रावरुणस्य सव्यं ब्रह्मणा च सिनो दक्षिणं पार्श्वं सां समव्ययोः स
व्यमुपगात्तृणां सव्योः सः प्रतिप्रस्थातुर्दक्षिणं दोर्नेष्टुः सव्यं पोतुर्दक्षिणा ऊरुरक्ता
वाकस्य सव्यं आग्निश्च स्य दक्षिणो बाहुरात्रेयस्य सव्यः सदस्यस्य सदंचानूकं
वगृहपतेर्दक्षिणोपादौ गृहपतेर्भार्या ये व्रतप्रदस्यो ष्ट एनयोः साधारणो भवति
तंगृहपतिरेव प्रशीष्या ज्जाघनीपिनाभ्यो हरंति तां ब्राह्मणाय दद्यात्स्कंध्याश्च म
णिकास्तिस्त्रश्च कीकसाग्नावस्तु तस्तिस्त्रश्चैव कीसा अर्धं च वै कर्तव्यो न्नेतुर
र्धं चैकं कर्तव्यं क्लोमा च शमितुस्तद्ब्राह्मणाय दद्याद्यर्घ्यं ब्राह्मणस्या किरः सुब्रह्मण्या
येयश्चः सुत्यां प्राहृतस्याजिनमिळा सर्वेषां होतुं वा ता एताः षट्त्रिंशतमेकपदा

वै

हरं व

॥ १ ॥

स्त

यत्तवहंतिषट्त्रिंशदक्षरावच्छ्रुतीबार्हतीः स्वर्गलोकाः प्राणाश्चैव तत्स्वर्गांश्च लोकाना
 न्युवंति प्रायोषु चैव तत्स्वर्गेषु च लोकेषु प्रतितिष्ठन्तो यन्ति स एषः स्वर्ग्यः पशुर्य एनमेवं विभजं
 त्यथ ये तोन्यथा तद्यथा सेलगा वा पापकृती वा पशुं विमन्यारंस्तादृक्ततां वा एतां पशोर्वि
 भक्तिं श्रोतऋषिर्देवभागो विदां च कारतां मुहगिरिजाय वा भव्यायामनुष्यः प्रोवाच
 ततो ह्येनामेतदर्वा उः मनुष्या अधीयते धीयते ॥१॥ प्रथमो व्यायः ॥ तदा दुर्य आहिता
 ग्निरुपवसथे म्रियेत कथमस्य यज्ञस्यादिति नैनं याजयेदित्यादुरनमिप्राप्तो हियज्ञं भव
 तातिदा दुर्य आहिताग्निरधिष्ठिते ग्निहोत्रे सान्नाये वा हविषु वा म्रियेत कातन्न प्राय
 श्चित्तिरित्यत्रैवेनान्यनुपर्यादध्याद्यथा सर्वाणि संदह्येरह्मा तन्न प्रायश्चित्तिस्तदा दुर्य
 आहिता रासन्नेषु हविषु म्रियेत कातन्न प्रायश्चित्तिरित्याभ्यएव तानि देवताभ्यो ह
 वां विगृह्णातानि भवन्ति ताभ्यः स्वाहेत्येवेनान्याहवनीये सर्वहुंति जुहुयात्सा तन्न प्रायश्चित्ति

ग्नि

ब्रा.स.

२.

तिस्तदादुर्य आहिग्निः प्रवसन्म्रियेत कथमस्याग्निहोत्रं स्यादित्यभिवाच्यवत्सायाः पय
सा जुहुयादन्यदिवैतत्पयोयदभिवाच्यवत्साया अन्यदिवैतदग्निहोत्रं यत्प्रेतस्यापि वा
यत एव कुतश्च पयसा जुहुयुरथाप्याहुरेवमेवेनाजस्मान जुहुत इंचारन्ना नारीरा
णामाह तौरि नित्यदिशाराणि न विद्येरन्पर्णशरः षष्टिस्त्राणि चरन्ता न्याहृत्य तेषां पुरुष रू
पकमिव कृत्वा तस्मिंस्तामावृतं कुर्युरथेनां छरारैराहृतैः संस्पृश्याद्वासयेयुरथर्ध
रातं काये मस्थिना द्विपंचाशो च विंशोऽष्टौ तु शिरः स्युपरि दध्यात्सा तत्र प्रायश्चित्तिः ॥ २ ॥
तदादुर्यस्याग्निहोत्र्युपावस्यष्टाद्व्यमानोपवित्रोक्ता तत्र प्रायश्चित्तिरिति तामभिमंजये
नयस्माद्वाघानिषादसिततो नो अभयं कृषिः ॥ पशून्तः सर्वानोपायनमोरुद्रायमीळुप
इति तामुत्थापयेदुदस्थाद्देव्यदितिरार्युयज्ञपतावध्यात् ॥ इन्द्राकृष्वती भागं मित्राय वरुणा

+ चोक्त द्विपंचविंशे ४

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

हेरंबू

२

स्या

णायचेत्यर्था उदपात्रमूथसिचमुखेचोपगच्छयादथेनां ब्राह्मणायदद्यात्सातत्रप्रायश्चित्तिस्त
दादुर्यस्याग्निहोत्र्युपावसष्टादुह्यमानावात्रयेतकातत्रप्रायश्चित्तिरित्यशनायां हवा एषायज
मानस्यप्रतिख्यायवाश्यतेतामन्मप्यादयेच्छांत्यैशान्तिर्वीअन्नंस्वयवसाद्रगतीहिभूयाइति सा
तत्रप्रायश्चित्तिस्तदादुर्यस्याग्निहोत्र्युपावसष्टादुह्यमानासंपदेतकातत्रप्रायश्चित्तिरिति सा
यतत्रस्कंदयेत्तदभिष्टन्यजपेद्यदद्यदुग्धं प्रथिवामसृत्तयदोषत्वीरघसृपद्मदापः॥पयोगदे
षुपयोअध्यायांपयोवत्सेषुपयोअस्ततन्मयानिततत्रयत्परिशिष्टंस्यात्तिनजुदुयाद्यद्यलं होमा
यस्याद्यद्यवैसर्वसिक्तंस्यादथान्यामाहूयतांदुग्धातेनजुदुयादात्वेवश्रद्धायैहोतव्यंसातत्र
प्रायश्चित्तिः॥३॥तदादुर्यस्यसायंदुग्धंसान्नाय्यंदुष्येद्वापहरेद्वाकातत्रप्रायश्चित्तिरितिप्रार्त
दुग्धंद्वैधं कृत्वातस्यान्यतरांभक्तिमातव्यतेनयजेतसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदादुर्यस्यप्रातर्दु
ग्धंसान्नाय्यंदुष्येद्वापहरेद्वाकातत्रप्रायश्चित्तिरित्येदंवामाहंदंवापुरोकाशंतस्यस्थानेनिरु
प्यतेनयजेतसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदादुर्यस्यसर्वमेवसान्नाय्यंदुष्येद्वापहरेद्वाकातत्रप्राय

ब्रा.स.॥

॥३॥

य

3

श्रितिरित्येदं वामाहं द्रवेति समानं सा तत्र प्रायश्चित्तिस्तदा दुर्यस्य सर्वाण्येव हवींषि दुष्येयुर्वाप
हरेयुर्वाका तत्र प्रायश्चित्तिरित्याज्यस्यै नानियथा देवतं परिकल्प्य तथा ज्वह्रविषेऽप्यायजेता
तो न्यामिष्टमनुत्वं णा तन्वी तयज्ञो यज्ञस्य प्रायश्चित्तिः ॥४॥ तदा दुर्यस्याग्निहोत्रमधि श्रित
ममेध्यमापद्येत का तत्र प्रायश्चित्तिरिति सर्वमेवै नत्स्र च्यभिपर्यासि च्य प्रादुदेत्याहवनीये
हेतां समिधमभ्यादध्यात्यथोत्तरत आहवनीयस्योष्णं भस्म निरुह्य जुहुया मनसा वा प्रा
जापेयावर्चा तदुतं चाहुतं च स यद्येकस्मिन्नुत्ती ते यदि द्वयोरेष एक कल्पस्तत्रैद्यप नयितुं
श्राक्कुर्यान्निषिच्येत्तदुष्टमदुष्टमभिपर्यासि च्य तस्य यथोनाती स्यात्तथा जुहुया सा तत्र प्रा
यश्चित्तिस्तदा दुर्यस्याग्निहोत्रमधि श्रितं संदति वा विष्यंदति वा का तत्र प्रायश्चित्तिरिति
तदद्भिरुपनिनयेच्छांतिं वा आपोथै न दक्षिणे न पाणिना भिमन्त्रय जपति दिवं ततायं
देवान्यज्ञो गततो माद्रविणमाष्टा तरिक्षं त य न्यपितृ न्यज्ञो गततो माद्रविणमाष्टाश्च

हेरंबू

॥३॥

१२२
 वां लतीयं मनुष्यान् तन्व गान्ततो माद्रविणमाष्टययोरो जसास्कभितारजां सातिवैष्णुवारुणा
 म् चं जपति विष्णुर्वैयज्ञस्यदुरिष्टं पाति वरुणस्त्रिष्टं तयोरुभयोरेव त्रां त्यैसा तत्र प्रायश्चित्ति
 तिस्तदा दुर्यस्याग्निहोत्रमधिश्चित्तं प्रादुर्दयस्त्वलते वापि भ्रं त्राते का तत्र प्रायश्चित्ति
 रितिसयद्युपनिवर्तयेत्स्वर्गलोकाद्यजमावर्तयेदन्नैवास्मापडुविष्टाये तमग्निहोत्रपरित्रो
 षमादरेयुस्तस्य यथोन्नीता स्यात्तथा जुहुयात्सा तत्र प्रायश्चित्तिस्तदा दुरथयदिसु
 ग्निद्येत का तत्र प्रायश्चित्तिरित्यन्यां स्तुचमाहृत्य जुहुयादथेतां स्तुचं भिन्ना माहवनीयेभ्या
 दध्यात्प्राग्दंडां प्रत्यक्पुष्करां सा तत्र प्रायश्चित्तिस्तदा दुर्यस्याहवनीयेदाग्निर्विद्येताथगार्ह
 पत्युपत्रांम्येत्का तत्र प्रायश्चित्तिरितिसयदिप्राचमुदुरेत्प्रायतनाच्यवेतयत्प्रचमसुर
 वद्यत्तं तन्वीतयन्मथेद्वा त्वयं यजमानस्य जनयेद्यदनुगमयेत्प्राणो यजमानं जह्यात्सर्व
 मेवैनं सहभस्मानं समोप्यगार्हपत्यायतने निध्यायाथ प्राचमाहवनीयमुदुरेत्सा तत्र प्रायश्चित्ति

वसा ५

३

ब्रा.स.

४ ते

तिः॥५॥ तदा दुर्यस्याग्नावग्निमुद्धरेयुः कातत्र प्रायश्चित्तिरिति सयद्युः नुपश्येदुद्धृत्य पूर्व
मपरं निदध्याध घनानुपश्येत्सोमये ग्निवतेष्टाकपालं पुरोक्तां निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये अ
ग्निनाग्निः समिध्यत्वं ह्यग्ने अग्निनेत्याहुतिं वाहवनीये जुहुयादग्नये ग्निवते स्वाहेति सा त
त्र प्रायश्चित्तिस्तदा दुर्यस्य गार्हपत्याहवनीयो मिथः संसृज्येयातां कातत्र प्रायश्चित्तिरिति
सोमये वीतयेष्टाकपालं पुरोक्तां निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये अग्न आयाहि वीतये यो अ
ग्निं देव वीतये इत्याहुतिं वाहवनीये जुहुयादग्नये वीतये स्वाहेति सा तत्र प्रायश्चित्तिस्तदा
दुर्यस्य सर्व एवाग्नयो मिथः संसृज्येरन्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति सोमये विविचयेष्टाक
पालं पुरोक्तां निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये स्वर्णवस्तोरुषसामरोचित्वा मग्ने मानुषीरुक्ते
वित्रा इत्याहुतिं वाहवनीये जुहुयादग्नये विविचये स्वाहेति सा तत्र प्रायश्चित्तिस्तदा दुर्य
स्यस्याग्नयो न्यैरग्निभिः संसृज्येरन्कातत्र प्रायश्चित्तिरिति सोमये क्षामवतेष्टाकपालं
पुरोक्तां निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये अक्रंददग्निस्तनयं निवद्योरधायथानः पितरः प

हेरंबू

रास इत्याहुतिं वा हवनीये जुहुयादग्नये क्षामवते स्वाहेति सा तत्र प्रायश्चित्तिः ॥ ६ ॥ तदाहु-
 ना र्यस्याग्नयोरग्नौ नासं दद्ये रन्का तत्र प्रायश्चित्तिरिति सोऽग्नये संवर्गायाष्टाकपा-
 लं पुरोक्तां निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये कुर्वित्कनोगविष्टयेमानो अस्मि न्महाधन इत्याहु-
 तिं वा हवनीये जुहुयादग्नये संवर्गाय स्वाहेति पुरोक्ता सा तत्र प्रायश्चित्तिस्तदाहु र्यस्याग्न-
 यो दिव्ये नाग्निना संसृज्ये रन्का तत्र प्रायश्चित्तिरिति सोऽग्नयेऽस्रमतेष्टाकपालं पुरोक्ता-
 शं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये अप्सग्ने सधिष्टवमयो दध्मे मे धिरः पूतदक्ष इत्याहुतिं
 वा हवनीये जुहुयादग्नयेऽस्रमते स्वाहेति सा तत्र प्रायश्चित्तिस्तदाहु र्यस्याग्नयः
 त्रावाग्निना संसृज्ये रन्का तत्र प्रायश्चित्तिरिति सोऽग्नये शुचयेष्टाकपालं पुरोक्तां नि-
 र्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये अग्निः शुचिन्नततम उदग्ने शुचये स्तवेत्याहुतिं वा हवनीये
 जुहुयादग्नये शुचये स्वाहेति सा तत्र प्रायश्चित्तिस्तदाहु र्यस्याग्नय आरण्ये नाग्निना सं-
 दद्ये रन्का तत्र प्रायश्चित्तिरिति समे वारोपयेदरणीशो ल्मुखं वामोक्षयेद्यद्वा हवनीया

॥ ब्रा. स.

॥ ५॥

यदिगार्हपत्याद्यदिनशक्त्यात्सोग्नयेसंवर्गायाष्टाकपालंपुरोकाशंनिर्वपेत्तस्योज्यानुवाक्ये
क्ये आहुतिंवाहवनीये जुहुयादग्नयेसंवर्गाय स्वाहेति सा तत्र प्रायश्चित्तिः ॥ ७ ॥ तदा दुर्य
आहिताग्निरुपवसथे श्रुकुर्वत का तत्र प्रायश्चित्तिरितिसोग्नयेन्न तत्तत्तेष्टाकपालंपु
रोकाशंनिर्वपेत्तस्ययाज्यानुवाक्येत्वमग्नेन्न तन्न कुचिर्ब्रह्मामिविभ्रतपा अदभ्यस्या
हुतिंवाहवनीये जुहुयादग्नयेन्न तत्तत्ते स्वाहेति सा तत्र यश्चित्तिस्तदा दुर्य आहिरुप
वसथेन्न तस्य मापद्येत का तत्र प्रायश्चित्तिरितिसोग्नयेन्न तत्तत्तेष्टाकपालंपुरोकाशंनिर्वपेत्तस्य
याज्यानुवाक्येत्वमग्नेन्न तपा असि यद्वेवयं प्रमिनामन्न तानीत्याहुतिंवाहवनीये जुहुया
दग्नयेन्न तप तये स्वाहेति सा तत्र प्रायश्चित्तिस्तदा दुर्य आहिताग्निरमावास्यायैर्णमा
सावातीयात्का तत्र प्रायश्चित्तिरितिसोग्नये पथि कृतेष्टाकपालंपुरोकाशंनिर्वपेत्तस्यया शं
ज्यानुवाक्ये वेत्थाहि वेथो अप्वन आ दिवानामपि सुंत्थामगमे आहुतिंवाहवनीये जुहुया
दग्नये पथि कृते स्वाहेति सा तत्र प्रायश्चित्तिस्तदा दुर्यस्य सर्व एवाग्नय उपशंम्येरन्का

पा ५

ताग्नि ५

त

हेरंबू

॥ ५॥

तत्र प्रायश्चित्तिरिति सो ग्नये तपस्वते जनद्वते पावकवते ष्टा कपालं पुरोकाशं निर्वपेत्तस्य याज्या
नुवाक्ये आयाहितपसा जनेष्वा नोयाहितपसा जनेष्वित्याहुतिं वाहवनीये जुहुयादग्नये तप
स्वते जनद्वते पावकवते स्वाहा हेतिसा तत्र प्रायश्चित्तिः ॥ ८ ॥ तदा दुर्य आताहिग्निराग्नयणे
नानिष्टुनवानं प्राश्रीयात्का तत्र प्रायश्चित्तिरिति सो ग्नये वैश्वानराय द्वादशा कपालं पुरोका
शं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये वैश्वानरो अजा जनस्तृष्टे दिविष्टे अग्निः पृथिव्यामित्या
हुतिं वाहवनीये जुहुयादग्नये वैश्वानराय स्वाहेतिसा तत्र प्रायश्चित्तिस्तदा दुर्य आहिग्निर्य
दि कपालं नश्येत्का तत्र प्रायश्चित्तिरिति सो ग्निभ्यां द्वि कपालं पुरोकाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानु
वाक्ये अश्विनावर्तिरस्मदा गोमतानासत्यारथेनेत्याहुतिं वाहवनीये जुहुयादग्नि
भ्यां स्वाहेतिसा तत्र प्रायश्चित्तिस्तदा दुर्य आहिताग्निर्यदि पवित्रं नश्येत्का तत्र प्रायश्चित्ति
रिति सो ग्नये पवित्रवते ष्टा कपालं पुरोकाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये पवित्रं ते पवित्रं
तं ब्रह्मणस्पते तपोष्य विनंति तं दिवस्पद इत्याहुतिं वाहवनीये जुहुयादग्नये पवित्रवते स्वा

ब्रा.स.

६

6

हेतिसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदादुर्यआहिताग्निर्यदिहिताग्निर्वहिरण्यनशयेत्कातत्रप्रायश्चित्ति
रितिसोमनयेहिरण्यवतेष्टकपालंपुरोकाशंनिर्वपेत्तस्ययाज्यानुवाक्येहिरण्यकेशोरजसो
विसारआतेसुपर्णाअमिनंतैलवैरित्याहुतिंवाहवनीयेजुहुयादग्नयेहिरण्यवतेस्वाहे
तिसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदादुर्यआहिताग्निर्यदिप्रातरस्नातोग्निहोत्रंहुंजुंयात्कातत्रप्रा
यश्चित्तिरितिसोमनयेवरुणायष्टकपालंपुरोकाशंनिर्वपेत्तस्ययाज्यानुवाक्येत्वनोअ
ग्नेवरुणस्यविद्वात्सत्वंभोअग्नेवमोभवोतीत्याहुतिंवाहवनीयेजुहुयादग्नयेवरुणायस्वा
हेतिसातत्रप्रायश्चित्तिस्तदादुर्यआहिताग्निर्यदिसूतकानंप्राश्रियात्कातत्रप्रायश्चित्ति
रितिसोमनयेतंतुमतेष्टकपालंपुरोकाशंनिर्वपेत्तस्ययाज्यानुवाक्येतंतुतचन्नजसोभा
तुमन्विद्यक्षानहोनह्यतनोतसोम्याइत्याहुतिंवाहवनीयेजुहुयादग्नयेतंतुमतेस्वाहेति
सातत्रप्रायश्चित्तिस्तदादुर्यआहिताग्निर्यजश्चेमत्तद्राहुंश्रुत्वाकातत्रप्रायश्चित्तिरितिसो
मनयेसुरभिमतैष्टकपालंपुरोकाशंनिर्वपेत्तस्ययाज्यानुवाक्येअग्निहोतान्यसाधेजादे

ता २

हेरंबू

६

पात्साध्वामर्कदेववातिनो अद्येत्याहुतिं वाहवनाये जुहुयादग्नये सुरभिमतस्वाहेति सा
 तत्र प्रायश्चित्तिस्तदा दुर्य आहिताग्निर्यस्य भार्या गौर्वायमोजनयेत्का तत्र प्रायश्चित्तिरिति
 सोमये मरुत्वते त्रयोदश कपालं पुरोकाशं निर्वपेत्तस्य याज्यानुवाक्ये मरुतो यस्य हि क्षये रा
 इवेद चरमा अहेवेत्याहुतिं वाहवनाये जुहुयादग्नये मरुत्वते स्वाहेति सा तत्र प्रायश्चित्तिस्तदा
 दुरपत्नी कोऽप्यग्निहोत्रमादरे ॥ ३३ ॥ नादरे ३३ तदिति ॥ आदरे दित्या दुर्यदिनादरे दनद्रा पुरु
 षः को न द्रा पुरुष इति न देवान् न पितृन् न मनुष्या इति दस्मादपत्नी कोऽप्यग्निहोत्रमादरे तदे
 पाभियज्ञगाथा गीयते ॥ यजेत्सोत्रा मण्यामपत्नी कोऽप्यसोमपः ॥ माता पितृभ्यामनृणा
 र्थाद्यजेति वचनाश्रुतिरिति तस्मात्सोम्ययाजयेत् ॥ ३४ ॥ तदा दुर्वाचापत्नी कोऽग्निहोत्रं कथ
 मेव जुहोति निविष्टे मृतापत्नी नष्टावाग्निहोत्रं कथमग्निहोत्रं जुहोति पुत्रान्योत्रान् नष्ट
 नित्या नित्या दुरस्मिंश्च लोके मुष्मांश्चास्मिं लोके यं स्वर्गं स्वर्गेण स्वर्गे लोकमारुरोहत्यमु
 ष्येव लोकस्य स ततिं आरयति यस्यैषा पत्नी नैवेत्तस्मादपत्नी कस्याप्यनं कुर्वत्यपत्नी कोऽग्निहोत्रं

ब्रा.स.

७

7

कथमग्निहोत्रं जुहोति श्रद्धापत्नीसत्यं यजमानः श्रद्धासत्यं तदित्युत्तमं मिथुनं श्रद्धया सत्येन मि
थुनेन स्वर्गलोकं जयतीति ॥ १० ॥ तदा द्रुयदृशं पूणमासयोरुपवसति न हवा अब्रतस्य देवा
हविरश्रंति तस्मादुपवसत्युत्तमे देवा हविरश्रायुरिति पूर्वाषोढमासीमुपवसेदिति वैश्वमुत्त
रामितिकोषातकं या पूर्वाषोढमासासानुमतिर्योत्तरासाकीरोया पूर्वाभावास्यासासिनीवा
लीयोत्तरासाकुहूर्यापर्यस्तमियादभ्युयादिसातिथिः पूर्वाषोढमासीमुपवसेदमिर्ज्ञायपुर ति५
स्तादमावास्यायां चंद्रमसं यदुपैति धैये जते तनसोमं क्राणंति ते नोत्तरामुत्तरामुपवसेदुत्तराणि
हवैसोमोयजते सोममनुदैवतमेतद्वै देवसोमं यच्च मास्तस्मादुत्तरामुपवसेत् ॥ ११ ॥ तदा द्रु
यस्याग्निमनुष्टतमादित्योभ्युदियाद्वाभ्यस्तमियाद्वाप्रणातोवाप्राग्योमादुपशाम्येत्कात
त्रप्रायश्चित्तिरिति हिरण्यं पुस्कृत्य सायमुद्धरेज्योतिर्वैश्वं हिरण्यं ज्योतिः शुक्रमसौ तदे
वतज्ज्योतिः शुक्रं पश्यन्नुद्धरति रजतमं तद्वायुप्रातरुद्धरेदेतद्वाग्निस्तपंपुरासं भेदाकाया

हेरं

७

हवनीयम्

नामाधुरेऽत्युर्वैतमश्रुयति नैव तज्योतिषाम् त्वुतमश्रुयांतरति सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदा
कुर्यस्य गार्हपत्याहवनीयो वंतरेणानोवारथो वा श्वावाप्रतिपद्येत कांतत्र प्रायश्चित्तिरिति
नैनमनसिकुर्यादित्यादुरात्मन्यस्य हिता भवंतीति तच्चेन्नमनसिकुर्वत गार्हपत्यादविधि
नामुदकधारां हरेते तु तन्न जसो भानुमन्निदीत्याहवनीयात्सातत्र प्रायश्चित्तिस्तदाहुः
कथमग्निनन्वा दधानो न्वाहार्यपचनमाहारयेत्तदा न्नाहारयेन्न इति ॥ आहारयेदित्याहुः
वा प्राणा एषोभ्यासं धत्ते योगनाना धत्ते तेषामेषो न्नादतमो भवति यदन्वाहार्यपचनस्तस्मिन्ने
तामाहुतिं जुहोति स ये न्नादप्यान्नपति ये स्वाहेत्यन्नादो हान्नपतिर्भवत्यश्रुते प्रजयान्नाद्यं
य एवं वेदांतरेण गार्हपत्याहवनीयो ह्येष्यत्संचरते तेन हवा एनं संचरमाणमग्नयो विदुर
यमस्मात्सुहृष्यतात्येतेन हवा अस्य संचरमाणस्य गार्हपत्याहवनीयो पाप्मानमपहतः सो
पहतपाप्मोऽर्चः स्वर्गं लोकमेताति वै ब्राह्मणमुदारं तितदाहुः कथमग्निं न्प्रवत्स्यन्नुपतिषे
तप्रोष्यवाप्रत्येत्याहुरर्चवैति तूष्णीमित्याहुस्तूष्णीवै श्रेयस आकाक्षंते थाप्याहुरहुरहर्व

ब्रा.स. एतेयजमानस्याश्रद्धयोद्वासनात्प्रपूवनाद्विभ्यतितानुपतिष्ठेतैवाभयं बोभयं मेस्त्वित्यभयं हेवा
 स्मेभवत्यभयं हेवास्मेभवति ॥१२॥ इति द्वितीयोऽध्यायः ॥ ३० ॥ हरिश्चन्द्रोद्भवैधसलेक्षाकोराजा
 पु पुत्र आसतस्य हृत्तं जाया बभूवुस्तासु जैनलेभेतस्य हृत्तं नारदो गृह कृषतुः सह नारदं प
 प्रकथयन्मिं पुत्रमिच्छंति ये विजानंति ये च न ॥ किं स्विद्युत्पुत्रेण विंदते तन्म आचक्ष्व नारदेति स
 एकया पृष्टो दशभिः प्रत्युवाच ॥ ऋणमस्मीत्सन्नयत्यस्य तत्त्वं च गच्छति ॥ पिता पुत्रस्य जा
 तस्य पश्येच्च जीवतो मुरं ॥ यावंतः पृथिव्या भोगा यावंतो जातवेदसि ॥ यावंतो अप्सु प्राणि
 नां भूयान्युत्प्रेषितुस्ततः ॥ शश्वत्पुत्रेण पिरोत्याय च द्रुलंतमः ॥ आत्मा हि जज्ञात्मानः स
 द्रावत्यति तारिणी ॥ किन्नुमलं किमजिनं किमुन्नमश्रूणि किंतपः ॥ पुत्रं ब्रह्माण्डं कुर्वन्स वै
 लोको वदावदः ॥ अन्नं हृत्प्राणः शरणं हृत्वासो रूपां हिण्यं पशवो विवाहाः सखा हृत्जाया कृपणं
 ता रुद्रुहि ज्योतिर्हृत्पुत्रः परमेव्यो मनः ॥ पतिर्जायां प्रविशति गर्भो भूत्वा समातरं ॥ तस्या पुनर्नवो

श भूत्वा दमेमा सि जायते ॥ त ज्ञाया जाया भवति यदस्या जायते पुनः ॥ आभूतिरेषा भूतिर्वा जमेतं
 निधायते ॥ देवा श्वेता मृषय श्वते जः समभरन्महत् ॥ देवामनुष्या न ब्रुवन्तेषा वोजननी पुनः
 ॥ नापुत्रस्य लोकोस्तीति तत्सर्वं पशवो विदुः ॥ तस्मात्पुत्रो मातरं स्वसारं चाधिरोहति ॥ एष
 यथा उरुगार्थः सुश्रोत्रो यं पुत्रिण आक्रमंते विशोकाः ॥ तं पश्यति पशवो वयांसि च तस्मात्ते मा
 त्रापि मिथुनी भवन्तीति हस्मा आख्याय ॥ १३ ॥ अथैनमुवाच वरुणं राजानमुपस्थाप्य पुत्रो मे
 जायतां तेन त्वाय जाइति तथेति स वरुणं राजानमुपससार पुत्रो मे जायतां तेन त्वाय जाइति
 तथेति तस्य ह पुत्रो जज्ञे रोहितो नाम तं होवाचा जनिवैते पुत्रो यजस्व मानेनेति स होवाच यदा
 वैपशुर्निर्देशो भवत्यथ समेध्यो भवति निर्देशो न च स्वथत्वाय जाइति तथेति स ह निर्देश आस
 तं होवाच निर्देशो न भूद्य जस्वमानेनेति स होवाच यदा वैपशोर्दंता जायंते य समेध्यो भवति
 दंता न च स्व जायंता मथत्वाय जाइति तथेति तस्य ह दंता जज्ञिरे तं होवाचा ज्ञ तवा अस्य दंता यज
 स्वमानेनेति स होवाच यदा वैपशोर्दंताः पद्यंते य समेध्यो भवति दंता न च स्व पद्यंता मथत्वाय जा

ब्रा.स.

९

१

इति तथेति तस्य हृदंता मेदिरेतं होवाचापस्ततवा अस्य दंताय जस्वमानेनेति सहोवाच यदा वैप
म शोर्दंताः पुनर्जीयंते तथैमेध्यो भवति दंता न्वस्य पुनर्जीयंता मथ त्वाय जा इति तथेति तस्य हृदं
ताः पुनर्जी शिरेतं होवाचा ततवा अस्य पुनर्दंताय जस्वमानेनेति सहोवाच यदा वैक्षत्रियः सा
न्नाहुको भवत्यथ समेध्यो भवति सन्नाहन्नुप्राप्नोत्वथ त्वाय जा इति तथेति सहसहन्नाहं प्रा
पत्तं होवाच सन्नाहन्नुप्राप्नोद्य जस्वमानेनेति स तथेत्युक्ता पुत्रमां जयामास ततायं वै महं
त्वामददाहं तत्त्वया ह मिमं य जा इति सहनेत्युक्ताथ नुरादायारण्यमपातस्थो स संवत्सर मरण्ये
च चार ॥ १४ ॥ अथ हृदवाकं वरुणो जग्नाह तस्य होदरं जज्ञे तदुहरो हितः शुश्राव सोरण्या
३ य द्धाममेयाय तमिंद्रः पुरुषरूपेण पर्येत्योवाच ॥ नानाश्रांताय श्रावस्तीति रोहित शुश्रुम ॥ पापो
नृषहरो जनद्रुच्चरतः सर्वाचरे वैति चरै वैति वै मा ब्राह्मणो वोचदिति ह ॥ द्वितीयं संवत्सर
मरण्ये च चासोरण्या द्धाममेयाय तमिंद्रः पुरुषरूपेण पर्येत्योवाच ॥ पुष्पिण्या चरतो जंघे

हेरंबू

९

जंघेभूष्णुरात्माफलग्रहिः ॥ शरेस्थसर्वपाप्मानः ॥ श्वरैवेति चरैवेति वैमा ब्राह्म
 णो वोचदितिह ॥ ततायं संवत्सरमरण्ये च चारसोरण्याद्गाममेयाय तमिंद्रः पुरुषरूपेण पर्येत्यो
 वाच ॥ आस्तेभग आसीनस्योर्ध्वस्तिष्ठतिष्ठतः ॥ शेतैनिपद्यमानस्य चराति चरतोभग श्वरै
 वेति चरैवेति वैमा ब्राह्मणो वोचदितिह ॥ चतुर्थसंवत्सरमरण्ये च चारसोरण्याद्गाममेयाय तमि
 द्रः पुरुषरूपेण पर्येत्यो वाच ॥ कलिः शयानो भवति संजिहानस्तु द्वापरः ॥ उत्तिष्ठंस्त्रेता भवति
 कृतं संपद्यते चरं श्वरैवेति चरैवेति वैमा ब्राह्मणो वोचदितिह ॥ पंचमसंवत्सरमरण्ये च चारसो
 रण्याद्गाममेयाय तमिंद्रः पुरुषरूपेण पर्येत्यो वाच ॥ चरन्वैमथुविंदति चरत्स्वादुमुदुंबरं ॥ सूर्य
 स्य पश्य श्रेमाणं यो नंदयते चरं श्वरैवेति चरैवेति वैमा ब्राह्मणो वोचदितिह ॥ षष्ठसंवत्सरमर
 ण्ये च चारसो जी गार्त सो यवसिष्ट विमश नया परीत मरण्य उपेयाय तस्य हजयः पुत्रा आ
 सुः शुनः पुच्छः शुनः शेषः शहनोला गूल इति तं हो वाच नृषे हते त्रा तं ददाम्यहमेषामेकानात्मा
 नं निष्क्राणा इति स ज्येष्ठ पुत्रं निगृह्णा नृषे वाच नन्विममिति नो एवेममिति कुनिष्ठं माता तौ

जी गार्त

न ५

ह्रमध्यमे संपादयो च क्रथुः शुनः पेत्रो नस्य ह्रशतं दत्वा स तमादाय सोरण्या द्वा ममेयाय सपितरमे
 त्यो वाचत तद्गता ह्रमनेनात्मानं निष्क्रीणा इति सवरुणं राजानमुपससारानेन त्वाय जादतितथे
 तिभूया नैब्राह्मणः क्षत्रियादिति वरुण उवाच तस्मात् तं राजसूयं यत्र क्रतुं प्रोवाच तमे तम
 भिवेचनीये पुरुषं पशुमालेभे ॥ १५ ॥ तस्य ह्रविश्वामित्रो होता साज्जमदग्निरथ्वर्युर्वसिष्ठो
 ब्रह्मायास्य उद्गाता तस्मात् उपाकृताय नियोक्तारं न विविदुः स होवाचा जीगर्तः सोयवसिर्मह्यमप
 रंशतं दत्ता ह्रमेनं नि योक्ष्यामीति तस्मात् अपरंशतं दुस्तं स नि नियोजतस्मात् उपाकृताय नियु
 क्ताय प्रीताय पर्यग्नि कृताय विशसितारं न विविदुः स होवाचा जीगर्तः सोयवसिर्मह्यमपरंश
 तं दत्ता ह्रमेनं विशसिष्यामीति तस्मात् अपरंशतं दुस्तं सोसिनिः शान एयायाथ्यं शुनः शेष इक्ष्वां च
 क्रैमानुषमिव वैमा विशसिष्यति हं तां ह्रदेवता उपधावामीति स प्रजापतिमेव प्रथमं दे
 वतानामुपससारकस्य नूनं कतमस्यामृतानामित्येतयर्चा तं प्रजापतिरुवाचाग्निर्वैदेवानां
 नेदिष्ठस्तमेवोपधावेति सोऽग्निमुपससारानेव र्यं प्रथमस्यामृतानामित्येतयर्चा तमग्निरुवा

ह

हेरंबू

च सविता वै प्रसवानामाशे तमेवोपथावेति स सवितारमुपससारा भित्वा देव सवितरित्येतेन तच्चे
 न ते सवितो वाच वरुणा वैराज्ञे नियुक्ते सितमेवोपथावेति स वरुणराजानमुपससारात् उत्तरा
 भिरैकत्रिंशता तं वरुण उवाच निर्वेदेवानामुखं मुहूदयसामस्तनुद्यथ त्वोत्स्रक्ष्याम इति सोऽग्निं
 तुष्टावात् उत्तराभिर्द्वाविंशत्या तमग्निरुवाच विश्वानुदेवास्तुद्यथ त्वोत्स्रक्ष्याम इति स विश्वान् देवांस्तु
 ष्ठावनमो महद्भ्यो नमो अभर्कैः यदित्येतयर्चा तं विश्वेदेवा ऊचुरिद्वौ वेदेवानामो जिहो बलिष्ठसहिष्ठस
 तमः पारयिष्णु तमस्तु नुस्तुद्यथ त्वोत्स्रक्ष्याम इति स इन्द्रं तुष्टावय चिद्विसत्यसोमपा इति चैतेन सूक्ते
 नोत्तरस्य च पंचदशभिस्तस्माद् इन्द्रसूयमानः प्रातो मनसा हिरण्यरथं ददौ तमेतया प्रताया यत्रा
 शुदिन्द्र इति तमिन्द्र उवाच श्विनो नुस्तुद्यथ त्वोत्स्रक्ष्याम इति सोऽश्विनो तुष्टावात् उत्तरेण तच्चेन तम
 श्विना ऊचुर्निरुपस नुस्तुद्यथ त्वोत्स्रक्ष्याम इति स उपसं तुष्टावात् उत्तरेण तच्चेन तस्य हस्मर्थं
 नायः युक्तायां विपाशो मुमुचैर्वाकस्योदरं भवत्युत्तमस्यामेव युक्तायां विपाशो मुमुगदते वे
 द्वाक आस ॥ १६ ॥ तम त्विज ऊचुस्त्वमेव नो स्याद्दुःसंस्थामधिगच्छेत्तथ दैतं शुनः मोषो

ब्रा.स.

११

॥

सि

हा

जःसंवददशतिमेताभिश्चतस्रभिरभिसुषावयच्चिद्विषंगृहेगृहइत्यथैनं द्रोणकलशमभ्यवनिना
यो छिष्टं चमोभरत्येतयर्चायदास्मिन्नचारभ्रं पूर्वाभिश्चतस्रभिः सस्वाहाकाराभिर्जुहवांचका
राथेनमवभ्यथमभ्यवनिनायत्तन्नो अग्नेवरुणस्यविद्वानित्येताभ्यामथैनमत ऊर्ध्वमाग्निमा
हवनीयमुपस्थापयांच कुराशुनश्चिक्तेपनिदितंसहस्रादित्यथहशुनः शोषो विश्वामित्रस्या
कमाससादसहोवाचाजीगर्तः सोयवसिर्ऋषेपुनर्मपुत्रं देहातिनेतिहोवाच विश्वामित्रो देवावा
इमंमह्यमरासतेतिसहदेवरातीवैश्वामित्र आसतस्यैतेकापिल्लेयवाभवाः सहोवाचाजीगर्तः सो
यवस्त्ववेहिविद्वयावहाइति सहेति सहोवाचाजीगर्तः सोयवसिरागिरसो जन्मना स्याजीग
र्तः श्रुतः कविः ॥ ऋषेयेतौमेतौतौर्मापगाः पुनरेहिमामितिसहोवाचशुनः शोषोदर्शुस्त्वाशा
सहस्तंनयच्छद्रेषुलसतः ॥ गवांजाणिशतानित्वमवृणायामदगिरइतिसहोवाचाजीगर्तः
सोयवसिस्तद्वैमाततपतिपापंकर्ममयाकृतं ॥ तदहं निरुचेतुभ्यं प्रति यंतुशतागवामितिस
होवाचशुनः शोषोयः कृत्वापकंकुर्याकुर्यादेनत्ततोपरं ॥ नापागाः शोद्रान्यायादिसंधेयं
ता स

हेरंब

त्वया कृतमित्यसंख्येयमिति हविः श्वामित्र उपपपाद स हो वा च विश्वामित्रो भीम एव सोयवसिः शासेन
 विन्निशासिषुः ॥ अस्थानौ तस्य पुत्रो भूर्ममेवोपेहि पुत्रतामिति स हो वा च शुनः शेषः सवैयथानोत्प
 यारजपुत्रतथावद ॥ यथैवांगिरसः सन्नुपेयां तव पुत्रतामिति स हो वा च विश्वामित्रो ज्येष्ठो मेत्वं पुत्राणां
 स्यास्तव श्रेष्ठा प्रजा स्यात् ॥ उपेयां देवं मेदायं तेन वै लोपमं त्रय इति स हो वा च शुनः शेषः संज्ञानानेषु
 यां वै ब्रूयात्सो हार्थाय मे श्रियै ॥ यथा ह भरत ऋषभोपैतव पुत्रतामित्यथ हविः श्वामित्रः पुत्रानामंजया
 मासमथुच्छंदाः शृणोत न ऋषभोरेणुरष्टकः ॥ ये केच भ्रातरस्थनास्मे ज्येष्ठाय कल्प्यन्मिति ॥ १७ ॥
 ॥ तस्य हविः श्वामित्रस्येकशतं पुत्रा आसुः पंचाशदेव ज्याया सोमथुच्छंदसः पंचाशत्कन्यायां स
 स्तद्ये ज्यायां सोनते कुत्रालं मे निरेताननुभ्याजहरंतान्वः प्रजाभक्षाष्टेति त एतं प्रांपुद्राः शब
 रः पुलिंदा मूतिवा इत्युदंस्या बहवो भूतिवैश्वामित्रादस्यूनां भूयिष्ठाः स हो वा च मथुच्छंदाः पंचाश
 ता साहं यन्नः पिता संजानीते तस्मिंस्तिष्ठामहे वयं ॥ पुरस्ता सर्वे कुर्महेत्वामचं चो वयं स्मसीत्यथ
 हविः श्वामित्रः प्रतीतः पुत्रांस्तुष्टावते वै पुत्राः पशुमंतो वारवंतो भविष्यथ ॥ ये मानं मे नुगृह्णते

तोवीरवंतमकृत्वा ॥ पुरएत्रावीरवंतो देवरातेन गाथिनाः ॥ सर्वे राध्यास्थपुत्रा एषवः सद्धिवा
चनं ॥ एषवकुशिकावीरो देवरातस्तमन्वित ॥ युष्मांश्चदायं मउपेता विद्यां यामुचविद्मसि ॥ ते स
म्यचो वैष्वा मित्राः सर्वे साकं सरातयः ॥ देवराताय तस्थिरेष्ट्ये श्रैष्ठ्याय गाथिनाः ॥ अथायत
देवरातो रिक्थयोरुभयो र्ऋषिः ॥ जद्रुनां चाधिपत्ये देवे वेदे च गाथिनां ॥ तदेतत्परऋकूत्रातगा
थं शो नः शेषमारव्या नंतद्वो नाराज्ञे भिक्षिकाया चष्टे हिरण्यकशिपावासीन आचष्टे हिरण्यक
शिपावासीनः प्रतिगृणान्ति यशो वै हिरण्यं यशसैवैनंतत्समर्द्धयत्योमित्युचः प्रतिगरं एवं त
थेति गाथाया ओमिति वै देवं तथेति मानुषं देवेन चैवैनतन्मानुषेण च पापादेन सः प्रमुंचति त
स्माद्योराजा विजिता स्यादप्ययजमान आख्यापयेत्तैवेतच्छो नः शेषमारव्या नंतद्वास्मिनल्यं च
मेनः परिशिष्यते सहस्रमारव्या नंतदद्यात्तं प्रतिगरि तैचैवासने श्वेतश्वा श्वतरी रथो ह्येतुं जकामा पु२
हाप्याख्यापयेत्तं लभंते हपुत्रां लभंते हपुत्रान् ॥ १८ ॥ ततो योऽथायः ॥ प्रजापतिर्यज्ञमसृजत य

संसृष्टमनुब्रह्मक्षेत्रे असृज्येतां ब्रह्मक्षेत्रे अनुद्वयः प्रजा असृज्य तदुतादश्चादुतादश्च ब्रह्मेवानु
 दुतादः क्षत्रमनुदुताद एतावै प्रजादुतादो यद्वाहणा अथैता अदुतादो यद्वा जन्यो वैश्यः शूद्र
 स्ताभ्यो यज्ञ उदकाम तं ब्रह्मक्षेत्रे अन्वेतां यान्येव ब्रह्मण आवेधा निर्वह्या नैद्या निस्त्रयं तेः क्ष तै
 त्रमेतानि वै ब्रह्मण आयुधानि यद्यज्ञायुधान्यथैतानि क्षत्रस्यायुधानि यदश्वरथः कर्षवद्गुथं च
 तं क्षत्रमनन्वाप्यन्यवर्त्तता युधेभ्यो हस्मास्य विजमानः पराडे वैत्यथेनं ब्रह्म नैत्तमा प्रोत्तमा स्वापर
 स्तानि रुप्यातिष्ठत्स आप्तः परस्तानि रुद्रस्तिष्ठन्नात्वा स्वान्यायुधानि ब्रह्मोपावर्त्तत तस्माद्वाप्येत
 ह्यज्ञो ब्रह्मण्येव ब्राह्मणेषु प्रतिष्ठितो थैनक्षत्रम वागच्छत दब्रवीदुपमास्मिन्यज्ञे द्रुयस्वेति तत्
 थेत्यब्रवीत्तद्वै निधाय स्वान्यायुधानि ब्रह्मण एवायुधैर्ब्रह्मणो रूपेण ब्रह्मभूत्वा यज्ञमुपाव
 र्त्तस्वेति तयेति तत्क्षत्रं निधाय स्वान्यायुधानि ब्रह्मण एवायुधैर्ब्रह्मणो रूपेण ब्रह्मभूत्वा य
 ज्ञमुपावर्त्तत तस्माद्वाप्येत हि क्षत्रियो यजमानो निधायैव स्वान्यायुधानि ब्रह्मण एवायुधैर्ब्रह्म
 णो रूपेण ब्रह्मभूत्वा यज्ञमुपावर्त्तते ॥१९॥ अथातो देवयजनस्येव याच्यस्ते दादुर्यद्वाहणो र

भा.स.

१३

षां ज्योति

13

जन्मो वैश्यो दाक्षिण्यमाणः क्षत्रियं देवयजनं याचति कंक्षन् त्रियोयाचेदिति देवं क्षत्रं याचेंदित्यादुरा
 दित्यो वै देवं क्षत्रं मादित्य एषा भूतानामधिपतिः स यदहर्क्षिण्यमाणो भवति तदहः पूर्वाह्ण एवो
 यत्तमादित्यमुपतिष्ठेतेदं श्रेष्ठं ज्योतिरुत्तमं ॥ देवसवितर्तदेवयजनं मे देहि देवयज्याया इति देवयज
 नं याचति स यत्तत्र याचि त उत्तरं सर्पत्यो तथा ददामाति हैव तदा हृतस्य हनका च न ऋष्टिर्भवति दे
 वेन सवित्रा प्रसूतस्योत्तरोत्तरिणा हृन्म्रियमभ्रुतेभ्रुतेह प्रजानामैश्वर्यमाधिपत्यं य एवमुपस्थाय या
 चित्वा देवयजनमध्यवसायदाक्षतैश्क्षत्रियः स नू ॥ २० ॥ अथात इष्टापूर्तस्यापरिज्यानिःक्षत्रिय
 स्य यजमानस्य स पुरस्ताद्दाक्षाय आहुतिं जुहुयाच्च तुरगृहीतमाज्यामाहवनीया इष्टापूर्तस्यापरिज्या
 न्यैपुनर्नैद्रोमघवाददातु ॥ ब्रह्मपुनरिष्टं पूर्तं दात्वा हेत्यथानृबं ध्यायै समिष्टयजुषामुपरिष्टासु
 नर्नो अग्निर्जातवेदाददातु ॥ क्षत्रं पुनरिष्टं पूर्तं दात्वा हेति सैषेष्टापूर्तस्यापरिज्यानिःक्षत्रियस्य
 यजमानस्य यदेते आहुता तस्मादेते होतव्ये ॥ २१ ॥ तदुहस्माहसौ जात आराब्धि रजीत पुनर्वर्ण्य

हेरंबू

१३

वाएतद्यदेते आहुती इति यथाह कामयेत तथेते कुर्याद्यदतो नु रासनं कुर्यादिति मेवेव
 जुहुयाद्ब्रह्म प्रपद्ये ब्रह्म माक्षत्राद्रोपाय तु ब्रह्मणे स्वाहेति तत्तद्विती ब्रह्म वा एष प्रपद्यते
 यो यस्तं प्रपद्यते ब्रह्म वै यस्तो यस्तद्ब्रह्म वा एष पुनर्जायते यो दीक्षते तं ब्रह्म प्रपन्नं क्षत्रं
 परिजिनाति ब्रह्म माक्षत्राद्रोपाय त्वित्याह यथैनं ब्रह्म क्षत्राद्रोपायेद्ब्रह्मणे स्वाहेति तदे
 नस्त्राणाति तदेनस्त्रा तं क्षत्राद्रोपाय त्वथानूब्रंथ्याथैसमिष्टय जुषामुपरिष्ठात क्षत्रं प्रपद्ये क्षत्रं
 मा ब्रह्मणो गोपाय तु क्षत्राय स्वाहेति तत्तद्विती क्षत्रं वा एष प्रपद्यते यो राष्ट्रं प्रपद्यते क्षत्रं हि
 राष्ट्रं तं क्षत्रं प्रपन्नं ब्रह्म न परिजिनाति क्षत्रं मा ब्रह्मणो गोपाय त्वित्याह यथैनं क्षत्रं ब्रह्मणो गो
 पायेत क्षत्राय स्वाहेति तदेनस्त्राणाति तदेनस्त्रा तं ब्रह्मणो गोपाय तिसैषेष्टा पूतं स्ये वा परि
 ज्यानिःक्षत्रियस्य यजमानस्य यदेते आहुती तस्मादेते एव होतव्ये ॥ २२ ॥ अथैन्द्रो वै देवतया क्षत्र
 त्रियो भवति त्रैष्टुभश्चुंदसा पंचदशस्तोमेन सोमो राज्येन राजन्यो बंधुना सह दीक्षमाण एव
 ब्राह्मणतामभ्युपैति यत्कृष्णाजिनमभ्यूहति यद्दीक्षितं व्रतं चरति यदेनं ब्राह्मणा अभिसं

गच्छेत्तस्य हृदी क्षमाणस्येन्द्र एवेन्द्रियमादत्ते त्रिष्टुब्धीर्यं पंचदशस्तोम आयुः सोमो राज्यं पित
रो यशस्कीर्तिमन्यो वा अयमस्माद्वयं ब्रह्म वा अयं भवति ब्रह्म वा अयमुपावर्त्तत इति वद
तः सपुस्तादाक्षाय आहुतिं हुत्वा हवनाय मुपतिष्ठेत्तमेन्द्रा देवताया एमिन त्रिष्टुभश्च दसो
न पंचदशस्तोमान्न सोमा द्वास्तो न विन्याह्वोर्माम इन्द्र इन्द्रियमादितमा त्रिष्टुब्धीर्यं पंचद
शस्तोम आयुर्मासोमो राज्यं मापितरो यशस्कीर्तिं सहेंद्रियेण वीर्येणायुषाश्च ज्येनयशसा वं
धुनाग्निं देवता मुपैमि गायत्रीं छंदस्त्रिवृतं स्तोमं सोमं राजानं ब्रह्म प्रपद्ये ब्राह्मणो भवा
माति तस्य हृदेन्द्र इन्द्रियमादत्ते न त्रिष्टुब्धीर्यं न पंचदशस्तोम आयुर्न सोमो राज्यं न पितरो य
शस्कीर्तिं य एवमेतामाहुतिं हुत्वा हवनाय मुपस्थाप्य दीक्षते क्षत्रियः सन् ॥ २३ ॥ अथाने
षो वै देवता क्षत्रियो भवति गायत्रीं छंदसा त्रिवृत्स्तोमेन ब्राह्मणो बंधुना सहोदवस्यन्ने व
क्षत्रियतामभ्युपैति तस्य होदवस्यतो ग्निरेव तेज आदत्ते गायत्री वीर्ये त्रिवृत्स्तोम आयुः

मा ४

दीक्षितो

ब्राह्मण ब्रह्मयज्ञस्कीर्तिमन्यो वा अयमस्मद्भवति क्षत्रं वा अयं भवति क्षत्रं वा अयमुपावर्तत इति वदंतः सो
 नृवंश्या ये समिष्टयजुषामुपरिष्ठाद्ब्रुवाहुति मा हवनायमुपतिष्ठेत्तन्नाग्नेर्देवताया एभिर्नगायत्र्याभु
 दसो न त्रिवृतः स्तोमान्न ब्रह्मणो बंधो मीमन्ति तेज आदित मा गायत्री वीर्यं मान्निवृत्तो म आयुर्लोमो
 ह्मण ब्रह्मयज्ञस्कीर्तिं सह तेजसा वीर्येण युषा ब्रह्मणाय शसा कीर्त्यैंद्रदेवतामुपैमि त्रिष्टुभं चंद्रः पं
 चदशं स्तोमं सोमं राजानं क्षत्रं प्रपद्ये क्षत्रियो भवामि ॥ देवाः पितरः पिरो देवा योस्मि स संन्यजे ॥ स्वं त
 म इदमिष्टं स्वं पूतं स्वं श्रान्तं स्वं द्रुतं ॥ तस्य मे यमग्निरुपद्रष्टा यं वायु रूपश्रोता सा वादित्यो नुस्र्या ते द
 महं य एवास्मि सोस्मीति तस्य ह नाग्निस्तेज आदत्तेन गायत्री वीर्यं न त्रिवृत्तो म आयुर्न ब्राह्मण
 ब्रह्मयज्ञस्कीर्तिं य ए मेता मा द्रुतिं द्रुत्वा हवनायमुपस्थाचोदवस्यति क्षत्रियः स नृ ॥ २४ ॥ अथा
 तो दाक्षाय आ वेदनस्येव तदा दुर्यद्वा ह्मणस्य दाक्षितस्य ब्राह्मणो दाक्षिष्ठेति दाक्षो वेदयंतिक मा
 थं क्षत्रियस्या वेदयदिति यथैवैतद्ब्राह्मणस्य दाक्षितं ब्राह्मणो दाक्षिष्ठेति दाक्षो वेदयंत्येव मेवैतत् मा
 क्षत्रियास्या वेदयेत्पुरोहितस्या षेयेणेति तत्तदिति निधाय वा एष स्वान्यायुथानि ब्रह्मण एवा

युथे ब्रह्मणो रूपेण ब्रह्म भूत्वा यज्ञमुपावर्त्तत तस्मात्तस्य पुरोहितस्यार्षेणो ये दाक्षामावेदयेयुः पुरो
 हितस्यार्षेयेण प्रवरं प्रवृणीरन् ॥ २५ ॥ अथातो यजमानभागस्यैव तदाहुः प्राश्नीयात्क्षत्रियो यज
 मानभागं ॥ न प्राश्नीयात् ॥ तदिति ॥ यत्प्राश्नीयादहुताहुतं प्राश्य पापीयान्त्स्याद्यन्नप्राश्नीया
 द्यज्ञादात्मानमन्तरियाद्यज्ञो वै यजमानभागः स ब्रह्मणे परिहृत्यः पुरोहिताय तनं वा एतत्क्षत्रि
 यस्य यद्ब्रह्माद्वात्मो हवा एष क्षत्रियस्य यत्पुरोहित उपाहु परोक्षेणैव प्राशितरूपमाप्नोति
 नास्य प्रत्यक्षं भक्षितो भवति यज्ञ उ हवा ए प्रत्यक्षं यद्ब्रह्मणि हि सर्वो यज्ञः प्रतिष्ठितो य
 जमानो यज्ञ एव तद्यज्ञमप्यत्यर्जंति यथाश्वापो यथाग्नावग्निं तद्वै नातिरिच्यते तदेनं न
 हिनस्ति तस्मात्स ब्रह्मणे परिहृत्यो ग्नौ दैके जुहुति प्रजापतेर्विभानामलोकस्तस्मिंस्त्वाद
 ध्यामि सदयजमानेन स्वाहेति तत्तथानकुर्याद्यजमानो वै यजमानभागो यजमानं हसो
 नो प्रवृणक्ति य एनं तब्रूते याद्यजमानमग्नौ प्रावाक्षः प्रास्याग्निः प्राणाक्ष्यति मरिष्यति

^त
 यज्ञमा^तदतिशब्दा^तस्या^तस्मा^तस्या^तशान्नेया^तदाशान्नेया^त॥२६॥ चतुर्थोऽध्यायः॥ विश्वंतरो
 हसोपघ्ननः श्यापर्णा^तपरिचक्षाणो^तविश्यापर्णं^तयज्ञमाजह्रे^ततद्वानुबुध्यः^तश्यापर्त्तर्णो^तयज्ञमाज
 ग्मुस्तेहतदंतर्वेद्या^तसांचक्रिरे^तताद्गृष्टे^तवाचपापस्यवाइमेकर्मणः^तकत्तारअसते^तपूतायेवाचो
 वदितारोय^तश्यापर्णा^तइमानुस्थापयते^तमेमेतर्वेदिमा^तसिषते^ततितथेति^ततानुस्थापयांचक्रुस्ते
 हो^तस्थाप्यमानारुरुविरे^तयेतेभ्योभूतवीरेभ्यो^तसितमृगाः^तकश्यपानंसोमपीथमभिजिग्युः
 पारिक्षितस्यजनमेजयस्यविकश्यपेयज्ञे^ततैस्तेतन्नवीरवंतआसुः^तकस्विसोस्माकास्तिवी
 रोयइमंसोमपीथमभिजे^तय्यतात्ययमहमस्मि^तवोवीरइतिहोवाच^तरामोमार्गवेयो^तरामोहस
 मार्गवेयो^तनूचानः^तश्यापर्णयिस्तेषां^तहोतिष्ठतामुवा^तपिनुराज^तनित्यंविदंवेदे^तरुस्थापयंताति
 यस्त्वेकथंवेत्यब्रह्मवंथविति॥२७॥ यत्रेदं देवताः^तपर्यहंजन्विश्वरूपं^तत्वाष्टमभ्यमंस्तवृ
 त्रमस्त^ततयतीन्सालावृकेभ्यः^तप्रादादरुमघानवधा^तद्वरुस्पतेः^तप्रत्यवधा^तदितितत्रेद्रः^तसो
 मपीथेन^तव्याप्यते^तद्र^तस्यानु^तयुष्टिंक्षत्रंसोमपीथेन^तव्याह्यतापीद्रः^तसोमपीथेभवत्वष्टुरा

ब्रा.स.॥

॥१६॥

16

मुष्यसोमंतद्गुहमेवाद्यापिक्षत्रं सोमपीथेन सयस्तं भक्षं विद्याद्यः क्षत्रस्य सोमपीथेन व्यद्व
स्य येनः क्षत्रं समुच्यते कथं तं वेदे रूपापयंतीति वैश्वानराणां त्वं तं भक्षं वेदहीति तं वे
नो ब्राह्मणब्रूहीति तस्मै वै ते राजन्निति होवाच ॥२॥ त्रयाणां भक्षणा मेकमाहुरिष्यन्ति
सोमं वा दधि वा पो वा स यदि सोमं ब्राह्मणानां स भक्षो ब्राह्मणां स्तेन भक्षेण जिन्विष्य सि ब्राह्म
णकल्पस्ते प्रजायां जिन्विष्य त आदाय्यापाय्यावसाया यथा कामप्रयां यदा वै क्षत्रिया य
पापं भवति ब्राह्मणकल्पो स्य प्रजाया माजायत ईश्वरो हस्माद्वितीयो वा तृतीयो वा ब्राह्म
णतामभ्युपेतोः स ब्रह्म बंधवेन जिज्युषितो यय दधि वैश्यानां स भक्षो वैश्यां स्तेन भ
क्षेण जिन्विष्य सि वैश्यकल्पस्ते प्रजाया माजायते न्यस्य बलिं हृदयस्याद्यो यथा काम
ज्येयो यदा वै क्षत्रिया यपापं भवति वैश्यकल्पो स्य प्रजाया माजायत ईश्वरो हस्माद्वितीयो
वा तृतीयो वा वैश्यतामभ्युपेतोः स वैश्यतया जिज्युषितो यय दधयः शूद्राणां स भक्षः शूद्रा

॥ हेरंब ॥

॥१६॥

स्तेनभक्षेणजिनिष्यसि शूद्राकल्पस्तेप्रजायामाजनिष्यतेन्यस्यप्रेष्यः कामोऽस्याप्योयथा
 कामवध्योयदावैक्षत्रियायपापंभवति शूद्रकल्पोऽस्यप्रजायामाजायतईश्वरोहास्माद्वि
 तीयोवात्तृतीयोवाशूद्रतामभ्युपैतोः सशूद्रतयाजिज्यूषितः ॥ २९ ॥ एतेवैतेत्रयोभक्षारा
 जन्नितिहोवाचयेषामाशान्तेयाक्षत्रियोयजमानोथास्येषस्वोभक्षोन्यग्नोधस्यावरोधा
 श्वफलानिचौ दुंबराण्याश्वस्थानिलाक्षाण्यभिषुणुयात्तानिभक्षयेत्सोस्यस्वोभक्षोय
 तोवाअधिदेवायत्रेनेष्टास्वर्गंलोकमायंस्तत्रैतांश्चमसान्युञ्जंस्तेन्यग्नोधाअभवत्यु
 ज्जाइतिहाप्येनानेतर्ह्याचक्षतेकुरुक्षेत्रेतेहप्रथमजान्यग्नोधानांतेभ्योहान्येधिजाता
 स्तेयन्यचौरोहंस्तस्मान्यहोहतिन्यद्रोहोन्यग्नोहोवैनामतन्यग्नोहंसंतन्यग्नोधइत्याच
 क्षतेपरोक्षेणपरोक्षप्रियाद्रवहिदेवाः ॥ ३० ॥ तेषांयश्चमसानांरसोवाडैः तेवरोधाअभ
 वन्तथय ऊर्ध्वंस्तानिफलान्येषहवावक्षत्रियस्वादूक्षानैतियोन्यग्नोधस्यावरोधांश्च

कलानिचमक्षययुपाहपरोक्षेणैवसोमपीथमाप्नोतिनास्यप्रत्यक्षंभक्षितोभवतिपरोक्ष
मिवहवाएषसोमोराजायन्यग्नोऽथःपरोक्षमिवैषब्रह्मणोरूपमुपनिगच्छतियक्षत्रियःपु
रोधयैवदाक्षयैवप्रवरैणैवक्षत्रंवाएतद्वनस्पतीनायन्यग्नोऽथःक्षत्रंराजन्योनिततद्वही
हक्षत्रियोराष्ट्रेवसनभवतिप्रतिष्ठितद्वनिततद्वन्यग्नोऽथोवरोधैर्भूम्याप्रतिष्ठितद्व
वतद्यक्षत्रियोयजमानोन्यग्नोऽथस्यावरोधोऽथकलानिचमक्षयत्यात्मन्येवतत्क्षत्रं
वनस्पतीनांप्रतिष्ठापयतिक्षत्रेआत्मानंक्षत्रेहवैसआत्मनिक्षत्रंवनस्पतीनांप्रतिष्ठा
पयतिन्यग्नोऽथइवावरोधैर्भूम्याप्रतिराष्ट्रेतिष्ठत्युग्नंहास्यराष्ट्रमव्यथ्यंभवतिएवमेतंभ
क्षंभक्षयतिक्षत्रियोयजमानः॥३३॥ अथयदौदुंबराण्यूर्जोवाएषोन्माद्याह्वनस्पतिर
जायतयदुदुंबरोभौज्यंवाएतद्वनस्पतीनामूर्जमेवास्मिंस्तदन्ताद्यंभौज्यंचवनस्पतीनां
क्षत्रेदध्याययदश्वस्थानितेजसोवाएषवनस्पतिरजायतयदश्वस्थामान्नाज्यंवाएत
द्वनस्पतीनांतेजएवास्मिंस्तत्त्वाम्नाज्यंचवनस्पतीनांक्षत्रेदध्याययद्वाम्नाक्षत्रियशसो

य

राम

वा एष वनस्पतिरजायत यत्सूक्ष्मः स्वराज्यं च हवा एतद्वैराज्यं च वनस्पतीनां यथा एवास्मिन् स्वराज्यं
 वैराज्ये च वनस्पतीनां क्षत्रे दध्यात्वेता न्यस्य पुरस्तादुपकृता निभवंत्यथ सोमं राजानं क्रीणति ते
 राजा एवावृत्तो पवसथास्त्रतिवेशे श्वरं त्यथौ पवसथ्यमहरेतान्यध्वर्युः पुरस्तादुपकृत्य येताधि
 षवणं चर्माधिषवणो फलकैर्द्रोणकलशं दशापवित्रमद्वीन्यूतभृतं चाथ वनीयं च स्थाला मुदं
 चनं मसंचतद्यदेतद्राजानं प्रातरभिषुण्वतितदेनानि द्वेधा विगृह्णीयादभ्यन्यानि सुनुयान्मा
 ध्यंदिनायान्यानि परिशिष्यात् ॥३३॥ तद्यत्रैतां श्वमसानुत्तयेयुस्तदेतं यजमानचमसमु
 न्तयेत्तस्मिन् द्वेर्धर्मतरुणकैः प्रास्ते स्यातां तयोर्वषट्कृतैः तः परिधिपूर्वंप्रास्येद्दधिकावोऽभकारि
 षमित्येतयर्चासस्वाकारयानुवषट्कृतैः परमादधिकाः शवसापंचकृष्टारितितद्यत्रैतां श्वम
 सानाहरेयुस्तदेतं यजमानचमसमाहरेतान्यत्रोद्गृह्णीयुस्तदेतमुपोद्गृह्णीयात्तद्यदेकां होतो
 पश्येत्तयदा चमसं भक्षयेदथैनमेतया भक्षयेद्यदन्नं शिष्टं रसिनः सक्तस्य यदिन्द्रोऽपि बलुची
 मिः ॥ इदं तदस्य मनसा शिवेन सोमं राजानमिह भक्षयामीति शिवो हवा अस्मा एष वानस्प

त्यः शिवेन मनसा भक्षितो भवत्युगं हास्यराष्ट्रमव्यथ्यं भवति य एवमेतं भक्षं भक्षयति क्षत्रि
 यो यजमानः शं न एधि हृदे पीतः प्रण आयुजश्च से सोमता रित्यात्मनः प्रत्यभिर्मर्श ईश्वरो
 हवा एषो प्रत्यभिर्मृष्टो मनुष्यस्यायुः प्रत्यबहूर्तो रनर्हन्मा भक्षयतीति तद्यदेतेनात्मानमभि
 मृशत्यायुरेव त्प्रतिरत आय्यायस्व समेतु ते संते पयांसि समुयं तुवा जादूति च मसमाप्याय
 यत्यभिस्थाभ्यां यद्यज्ञेभिरूपं तत्समृद्धं ॥ ३३ ॥ तद्यज्ञैतां श्रमसात्सादयेयुस्तदेतं यजमा
 नच मसंसादयेत्तान्यत्र प्रकंपयेयुस्तदेन मनु प्रकंपयेदथैनमाहुतं भक्षयेत्तराशं सपीतस्य
 देवसोमते मतिविदुर्मैः पितृभिर्भक्षितस्य भक्षयामीति प्रातः सवने नाराशं सोभक्ष ऊर्वैरिति
 माध्यंदिने काव्यैरिति तृतीयसवन ऊर्वावै पितरः प्रातः सवन ऊर्वा माध्यंदिने काव्यास्तृतीयस
 वने तदेतत्पितृनेवामृतात्सवन भाजः करोति सर्वो देवसोम तद्गन्तुं हृदियन्नतः सोमापोयः क हस्मा
 श्वसवन भागित्यमृताहवा अस्य पितरः सर्वभाजो भवत्युगं हास्यराष्ट्रमव्यथ्यं भवति य ए

रमि

हस्मा

भक्षं

वमेतं भक्षयति क्षत्रियो यजमानः समान आत्मनः प्रत्यभिमर्शः समान माप्यायनं च मसस्य
प्रातः सवनं स्थे वा वृता प्रातः सवने च रेयु माध्यं दिनस्य माध्यं दिने तृतीय सवनं स्थ तृती
य सवने तमे वमेतं भक्षं प्रोवाच रामो मार्ग वेयो विध्वं तराय सोषय नायतस्मिहो वाच प्रो
क्ते सहस्र मुह ब्राह्मण तुभ्यं दत्तः स श्यापर्ण उ मेय ज्ञे इत्येत मुहैव प्रोवाच तुरः कावषे
यो जनमे जयाय पारिक्षिता ये त मुहैव प्रोचतुः पर्वत नारदो सोमकार्यं सह देवाय साँर्ज
याय बभ्रवे देवा वृथा यभा माय वैदर्भो यन ग्न जिते गांधारा ये त मुहैव प्रोवाचाग्निः स न शु
ताया रिंद मा त्रु विदे जानक्य एत मुहैव प्रोवाच वसिष्ठः सुदासे पेजवनां ते हते सर्व एव म
हज्जामुरे तं भक्षं भक्षयित्वा सर्वे ह वै वमहारा जा आसुरादित्य इव ह स्म श्रियां प्रतिष्ठितास्तप
तिसर्वाभ्यो दिग्यो बलिमावहंत आदित्य इव ह वै श्रियां प्रतिष्ठितस्तपतिसर्वाभ्यो दिग्यो
बलिमावहत्युगं हास्य राष्ट्रमव्यथ्य भवतिय एवमेतं भक्षं यति क्षत्रियो यजमानो यज
मानः ॥ ३४ ॥ इति सप्तम पंचिकायां पंचमोऽध्यायः ॥ श्रीगुरुचरणारविंदार्पणमस्तु ॥ श्री

साहदेव्याय

य

भक्ष

ब्रा.स०

१९

१९

रात

१९

पु
४५०

॥ अथ अष्टमपंचिकाप्रारंभः ॥ हेरंब ॥ ॥ श्री ॥

श्री० अ०

॥३॥

श्री गणेशाय नमः ॥ ७० ॥ अथात स्तुतशस्त्रयोरेवैकाहिकं प्रातः सवनमेकाहिकं तृतीयस
वनमेतेवैराग्ये क्लृप्ते प्रतिष्ठिते सवने यदैकाहिकेशां त्ये क्लृप्त्ये प्रतिष्ठित्या अप्रच्युत्या उत्तोमा
ध्यं दिनः पवमानो य उभयसाम्नो बृहस्पत्यो मे हि सामनी क्रियेते आचारथं यथोत्तय इदं व
सो सुतमंध इति राथं तरी प्रतिपद्यथं तरोनुचरः पवमानो कथं वा एतद्यन्मरुत्ततीयं पवमा
ने वा अत्र राथं तरं कुर्वन्ति बृहस्पत्यं सवीवधतायेतदिदं राथं तरं स्तुतमाभ्यां प्रतिपदनुचराभ्या
मनुशंसत्यथो ब्रह्मवैराथं तरं सत्रं बृहद्भस्मस्वतु वैक्षत्रापूर्वं ब्रह्मपुरस्तान्म उग्रं राष्ट्रमव्यथ
मसदित्यथान्नं वैराथं तरमन्ममेवास्मे तत्पुरस्तात्कल्पयत्यथेयं वैष्टिबीरथं तरमियं स्वतु वै
प्रतिष्ठा प्रतिष्ठामेवास्मे तत्पुरस्तात्कल्पयति समान इदं निहवो विभक्तः सोऽहामुदात्तात्तु लूषा
स्पत्य उभयसाम्नो रूपमुभे हि सामनी क्रियेते समान्यो धाय्या अविभक्तास्ता अहामेका ॥ ३ ॥
हिको मरुत्ततीयः प्रगाथः ॥ ३ ॥ जनिष्ठा उग्रः सहसेतुरायेति सूक्तमुग्रवत्सहस्वतस्तक्षत्रस्य

पंमंइओजिष्ठइत्यो जसत्तक्षत्रस्य रूपं बहुलाभिमानइत्यभिबदमिभूत्यैरूपंतदेकादशर्चंभवत्ये
 कादशाक्षरावैत्रिष्टुष्ट्रैष्टुभोवैराजन्यओजोवाइंदियं वीर्यंविष्टुबोजःक्षत्रंवीर्यंराजन्य
 स्तदेनमोजसाक्षत्रेणवीर्येणसमर्धयतितद्गोरिवीतंभवत्येतद्वैमरुत्ततीयंसमर्धयद्गो
 रिवीतंतस्योक्तं ब्राह्मणंत्वामिद्विहवामहइतिबृहस्पृष्टंभवतिक्षत्रंवैबृहक्षत्रेणैवतक्षत्रंसम
 र्धयत्यथोक्षत्रंवैबृहदात्मायजमानस्यनिष्केवल्यंतद्यद्बृहस्पृष्टंभवतिसत्रंवैबृहक्षत्रेणैव
 नंतत्समर्धयत्यथोज्यैष्ट्यंवैबृहज्यैष्ट्येनैवैनंतत्समर्धयत्यथोऽष्ट्यंवैबृहष्ट्येनैवैनंतत्स
 मर्धयत्यमित्वाशूरनोनुमइतिरथंतरमनुरूपंकुर्वत्ययंवैरुकोरथंतरमसोलोकोबृह
 दस्यवैलोकस्यासोलोकोनुरूपोमुष्यलोकस्यायंलोकोनुरूपस्तद्यदथंतरमनुरूपं
 कुर्वत्युभावेवतंलोकोयजमानायसंभोगिनौकुर्वत्युभावेवतंलोकोयजमानायसंभो

ब्रा० अ० २
 गिन्ने कुर्यथो ब्रह्म वे रथं त रक्ष त्रं ब्रह्म ब्रह्मणि खलु वेक्षत्रं प्रतिष्ठितं क्षत्रे ब्रह्माथो सा
 न्न एव स यो नितो यै यद्वा वानेति धाय्या तस्या उक्तं ब्राह्मणमुभयं शृणवच्च न इति साम
 प्रगाथ उभयसाम्नो रूपमुभे हि सामनी त्रियेते ॥ २ ॥ तमुष्णु हियो अभिभूत्यो जा इति सूक्तं
 मभिवदमिभूत्यै रूपमपाब्दमुग्रं सहमानमभिरित्युग्रं वत्सहमानवर्तक्षत्रस्य रूपं
 तसंचदशर्चं भवत्यो जा इन्द्रियं वीर्यं पंचदश ओजः क्षत्रं वीर्यं राजन्यं सदेनमोजसा
 क्षत्रेण वीर्येण समर्धयति तद्भारद्वाजं भवति भारद्वाजं वे बृहदार्षेयेण सत्तोमे
 बृहवावक्षत्रिययशः समृद्धो यो बृहस्पृष्टस्माद्यत्र कंचक्षत्रियो यजेत बृहदेव तत्र
 पृष्ठं स्यात्तत्समृद्धं ॥ ३ ॥ एकाहिका होत्रा एता वै शांताः कृताः प्रतिष्ठिता होत्राय देवा विह
 हिकाः शांत्यै कृत्यै प्रतिष्ठित्या अप्रच्युत्यै ताः सर्वरूपा भवन्ति सर्वरूपाभिर्होत्राभिः स ॥ २ ॥
 र्वसमृद्धाभिः सर्वान्कामानवाप्नुवामेति तस्माद्यत्र कंचैकाहा असर्वस्तोमा अ
 २ सर्वसमृद्धाः सर्वरूपताये सर्वसमृद्धे -

सर्वपृष्ठा एकाहिका एव तत्र होत्रास्युक्तसमृद्धमुख्यारवायं पंचदशस्यादित्यादुरोजो
 वा इन्द्रियं वीर्यं पंचदश ओजः क्षत्रं वीर्यं राजन्यस्तदेनमोजसाक्षत्रेण वीर्येण समर्धयति
 तस्य त्रिंशत्सु तशस्त्राणि भवन्ति त्रिंशदक्षरवैविरादिराकं नाद्यं विराज्येवैनं तदनाद्ये प्रति
 ष्ठापयति तस्मात्तदुक्त्यः पंचदशस्यादित्यादुर्योतिष्टोम एवाग्निष्टोमस्यादुस्मैवेत्तोमा
 नां त्रिदशत्रं पंचदशो ब्रह्मखलु वैक्षत्रात्पूर्वं ब्रह्मपुरस्तान्म उग्रं राष्ट्रमयथ्यमसदिति
 विराः सप्तदशः शोदोवर्णो एकविंशो विशं चैवास्मेतद्वोद्वं वर्णमुनुवर्त्मानो कुर्वत्यथोत्तेजो
 वैत्तोमानां त्रिदश्वीर्यं पंचदशः प्रजातिः सप्तदशः प्रतिष्ठैकविंशस्तदेनं तेजसा वीर्येण प्रजा
 त्या प्रतिष्ठयांततः समर्धयति तस्माज्योतिष्टोमस्यानस्य चतुर्विंशतिस्तु तशस्त्राणि भवन्ति च
 तुर्विंशत्यर्धमासो वै संवत्सरः संवत्सरे कृत्स्नमनाद्यं कृत्स्न एवैनं तदनाद्ये प्रतिष्ठापयति

तस्माज्ज्योतिष्टोम एवाग्निष्टोम स्यादग्निष्टोम स्यात् ॥ ४ ॥ प्रथमोऽध्यायः ॥ ॥ अथातः पुनरभिषे
कस्यैव सत्यते ह वा अस्य क्षत्रं यो दीक्षते क्षत्रियः सन्त्स यदा वभ्रथा दुदेत्यान्वंध्यये द्रोदवस्यत्यथेन
मुदवसानीत्यायां संस्थितायां पुनरभिषिचंति तस्येते पुरस्तादेव संभरा उपलुप्ता भवंत्यो दुंबर्या सं
दीतस्ये प्रादेश मात्राः पादास्युररणिमात्राणि शीर्षण्यान् च्यानि मौंजं विवयनं व्याघ्रचर्म स्तरणो मो
दुं वरश्चमसं दुं वरशरवा तस्मिन्नेतस्मिंश्चमसेष्टा तयानि निषुतानि भवंति दधि मधु सर्पिरातपव
र्था आपः शष्पाणि च लोकानि च सुरा इवां तद्येषा दक्षिणास्युवर्त्तनिर्वेदे भवति तत्रैतां प्राचीमासं
दीं प्रतिष्ठापयति तस्या अंतर्वेदि हो पादो भवतो वहिर्वेदि हो वियं वै श्रीस्तस्या रातपरिमितं
रूपं यदंतर्वेद्यथैष भूमा परिमितो यो वहिर्वेदित द्यदस्या अंतर्वेदि हो पादो भवतो वहिर्वेदि
हो उभयोः कामयो रुपास्त्ये यश्चांतर्वेदियश्च वहिर्वेदि ॥ ५ ॥ व्याघ्रचर्मणा स्तरणात् पुनरलोम्ना
प्राचीनग्रीवेण क्षत्रं वा एतद्वारण्यानां पशूनां यद्याघ्रः क्षत्रं राजन्यं क्षत्रिणो वतः क्षत्रं समर्थय

तितां पश्चात्प्रादुपविश्या च जानुदक्षिणमभिमंत्रयत् उभाभ्यां पाणिभ्यामात्मभ्याग्निष्टु
 गायत्र्या सयुक्छंदसारे हतुं सवितोष्णिहा सोमो नुष्टुभा बहस्पतिर्वहत्या मित्रावरुणो पञ्च
 इन्द्रिष्टुभा विश्वेदेवा जगत्या तानहमनुराज्याय साम्राज्याय भोज्याय स्वाराज्याय वैराज्या
 य पारमेष्ठ्याय राज्याय माहाराज्याय धिपत्याय स्वावश्यायातिष्ठायारोहामीत्येतामासं
 दीमारोहे दक्षिणे नाग्ने जानुनाथ सव्येन तत्तदितां ॥ चतुरुत्तरे वै देवांश्छंदोभिः सयुग्भूते तां
 अथमारोहन्त्यस्यामेतत्तहि प्रतिष्ठिता अग्निर्गायत्र्या सवितोष्णिहा सोमो नुष्टुभा बहस्प
 तिर्वहत्या मित्रावरुणो पञ्च इन्द्रिष्टुभा विश्वेदेवा जगत्या ते एते अभ्यनूच्येते अग्नेर्गायत्र्या
 भवत्सयुगेति कल्प्यते हवा अस्मे योगक्षेम उत्तरोत्तरिणी हश्चि यश्नुते श्रुते हे प्रजानामैश्वर्यं
 माधिपत्यं य एव मे ता अनुदेवता एतामासं दीमारोहति क्षत्रियः सन्नथेन मभिषेक्ष्य तपं

ब्री० प्र०

॥४॥

शान्तिं वाचयति शिवेन मा चक्षुषा पश्यतापः शिवया तनुवोपस्य शतं च मे ॥ सर्वो अग्नी
रक्षुषदो दुवेवो मयिवर्चो बलमोजो निधनेति नैतस्या मिषिषि चानस्या शान्ता आपो वी
र्यनिर्हणान्ति ॥ ६ ॥ अथैनमुदुंबरशारवामंतर्धाया मिषिंचती मा आपः शिवतम इ
माः सर्वस्य भेषजीः ॥ इमाराष्ट्रस्य वर्धनी रिमाराष्ट्रभूतो मताः ॥ यासिरिंदुमम्य विंचस्य
जापतिः सोमराजानं वरुणं यमं मनुं ॥ तामिरुदिरमिषिंचामि त्वामहं राज्ञां च मधिराजो
भवेह ॥ महान्तं त्वामहीनां सम्राजं चर्षणीनां देवीजनित्र्यजीजन इद्राजनित्र्यजीजन दे
वस्य त्वासवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामग्नेस्तेजसा सूर्यस्य वर्चमेदस्येदि
येणामिषिंचामि ॥ बलाय श्रिये यशसे न्नाद्याय भूरिति य इछेदि ममेव प्रत्यं नमद्यादित्य
थ य इछेदि पुरुषं भूर्भुव इत्यथ य इछेदि पुरुषं वा प्रतिमं वा भूर्भुवः स्वरिति तद्वै क आहुः स

शिवो

॥४॥

हो

वासिर्वा एषा यदेता व्याहृतयोऽति सर्वेण हास्य परस्मेकतं भवतीति तमेतेनाभिषिंचेद्देवस्य त्वास
 वितुः प्रसवेऽश्विनोर्बा दुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामग्नेस्तेजसा सूर्यस्य वर्चसे इत्येन्द्रियेणाभिषिंचामि॥
 बलाय श्रिये यशसे नानायायेति तदु पुनः परिचक्षते यदसर्वेण वाचोभिषिक्तो भवतीश्वरो हतुपुण
 युषः प्रैतोरिति हस्माह सत्यकामो जाबलो यमेताभिव्याहृतिभिर्नाभिषिंचंतीतीश्वरो ह सर्वमायुरे
 तोः सर्वमाप्नोति जयेनेत्युहस्मोको हातक आरुणिधमेताभिव्याहृतिभिरभिषिंचंतीति तमेतेनैवा
 भिषिंचेद्देवस्य त्वास वितुः प्रसवेऽश्विनोर्बा दुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामग्नेस्तेजसा सूर्यस्य वर्चसे इ
 त्येन्द्रियेणाभिषिंचामि॥ बलाय श्रिये यशसे नानायाय भुवः स्वरिसंथेतानि ह वै क्षत्रियादीना
 नाद्युक्तां तानि भवंति ब्रह्मक्षत्रेऽर्गनाद्यमपामोषधीनां रसो ब्रह्म वर्चसमिश्रपुष्टिः प्रजातिः क्षत्र
 सूपतदथो अन्नस्य रसोषधीनां स्रवं प्रतिष्ठातद्यदेवामु पुरस्तादाहुती जुहोति तदस्मिन्नब्रह्मक्ष
 त्रे दधाति॥ ७॥ अथ यदोदुंबर्यासं दीभवत्योदुंबरश्च मस ऊर्ध्वं गार्गोर्वा अन्नाद्यमुदुंबर उर्ज

श्री० अ० नेवास्मिंस्तदं नाद्यं दधात्यथ यदधि मधु दत्तं भवत्यपांसो ओषधीनां रसोऽपामेवास्मिं
 ॥ ५ ॥ स्तदोषधीनां रसं दधात्यथ यदा तपवर्धा आपो भवंति ते जश्च हवै जस्म वर्चसं च
 तपवर्धा आपस्ते ज एवास्मिंस्तद्वस्म वर्चसं च दधात्यथ यच्च प्राणि च तो वस्मानि च
 व भवंती रा ये तत्पुष्ट्यै रूपमथो प्रजात्या इ रामेवास्मिंस्तत्पुष्टिं दधात्यथो प्रजाति मथ यत्सु
 रा भवन्ति क्षत्र रूपं तदथो अं नस्य रसः क्षत्र रूपमेवास्मिंस्तद् दधात्यथो अं नस्य रस मथ
 यद्दुर्वा भवन्ति क्षत्रं वा एतदोषधीनां यद्दुर्वा क्षत्रं राजन्यो नित त इव ही ह क्षत्रियो रावे
 व सन्भवति प्रतिष्ठित इव नित ते वद्दुर्वा वसिधेर्भूम्यां प्रतिष्ठिते व तद्यद्दुर्वा भवत्योषधी
 नामेवास्मिंस्तत्सु दं दधात्यथो प्रतिष्ठामेता नि हे वे या न्यस्मादी जाना द्युक्तांता नि
 भवंति तान्येवास्मिंस्तद् दधाति ते रे वे नंतत्स मर्धय सिधांस्ते सुरा कं सं हस्ते आ दधा ॥ ७ ॥
 ति स्वादिष्ठया मदिष्ठया पवस्व सोम धारया ॥ इंद्रा य पात वे सुत इत्या धाय शान्तिं वा

चयति नाना हि वां देवहितं ददस्व तं मासं सुखायां परमे व्योम नि॥ सुराक्षमसि शुचि
 णी सोम एष राजा मै न हिंस्विष्टं स्वां यो निमा विशं ताविति सोम पीथस्य चेषा सुरापी
 धारय च व्यावृत्तिः पीलायं रातिमन्येत तस्मा एनां प्रयच्छेत् तद्धिमित्रस्य रूपं मित्र ए
 वेनां तदंततः प्रतिष्ठापयति तथा हि मित्रे प्रतितिष्ठति प्रतितिष्ठति य ए वं वेद ॥ ८ ॥
 अथोदुंबरशारवामभिप्रत्यवरोहत्युर्वा अन्नाद्यमुदुंबर ऊर्जमेव तदन्नाद्यमभिप्रत्यव
 रोहत्युपये वासीनो भूमौ पादौ प्रतिष्ठाप्य प्रतितिष्ठामि यावा एथियोः प्रतितिष्ठामि प्रा
 णा पादयोः प्रतितिष्ठाम्य होरा त्रयोः प्रतितिष्ठाम्य नयोः प्रतिब्रह्मन् प्रतिक्षेत्रे प्रत्येषु
 त्रिषु लोकेषु तिष्ठामीत्यंततः सर्वेणासना प्रतितिष्ठति सर्वस्मिन् ह वा एतस्मिन् प्रतिति
 ष्ठत्युत्तरोत्तरि णीह क्रियमश्नुते श्रुतेह प्रजानामैश्वर्यमाधिपत्यं य एव मे

पान
 ३

४ तद्यत्रवेब्रह्मणः क्षत्रं वशमेति ४

ब्रा. अ.

॥ ६ ॥

तेन पुनरभिषेकेणाभिषिक्तः क्षत्रियः प्रत्यवरोहस्य तेन प्रत्यवरोहेण प्रत्यवरूहस्योप
स्थं कृत्वा प्राडासीनो नमो ब्रह्मणे नमो ब्रह्मणे नमो ब्रह्मणे नमो ब्रह्मणे इति त्रिष्टुत्तु ब्रह्मणे नमस्क
रं वरं ददामि जित्या अभिजित्यै विजित्यै संजित्या इति वाचं विस्तृतं स यन्नमो ब्रह्मणे नमो
ब्रह्मणे नमो ब्रह्मणे इति त्रिष्टुत्तु ब्रह्मणे नमस्करोति ब्रह्मण एव तत्क्षत्रं वशमेति तद्वाचं
समृद्धं तदीरवदाहास्मिन् पीरो जायते यद्यद्वरं ददामि जित्या अभिजित्यै विजित्यै संजित्या इ
ति वाचं विस्तृतं एतद्देवाचो जित्यै ददामीत्याह यदेव वाचो जित्यै ॥ तन्मद्दमनुकर्मसंति
ष्ठाता इति विस्तृत्य वाचमुपोधायाहवनीये समिधमभ्यादधातिसमिदसि सच्चैर्द्वेष्टेण
र्येण स्वाहेतीद्वेष्टेणैव तदीर्येणात्मानमंततः समर्धयत्याधाय समिधं त्रीणि पदानि प्रा
हुः उद्भुत्क्रामति कृत्स्निरसिदिशं मयि देवेभ्यः कल्पत ॥ कल्पतां मे योगक्षेमो भयं मे हि

॥ ६ ॥

अपराजितां दिशमुपतिष्ठते जितस्येवा पुनः पराजयाय तत्तद्विती ॥ २ ॥ देवासुरावा एषु
 लोकेषु संयेतिरेत एतस्यां प्राच्यां दिशि येतिरेतांस्ततो सुरा अजयंस्ते दक्षिणस्यां दिशि ये
 तिरेतांस्ततो सुरा अजयंस्ते प्रतीच्यां दिशि येतिरेतांस्ततो सुरा अजयंस्त उदीच्यां दिशि येति
 रेतांस्ततो सुरा अजयंस्त एतस्मिन् वांतरदेशे येतिरेत एष प्रादुर्दते हततो जिग्युस्तं यदि
 सत्रिय उपधावेत्सेनयोः समायत्योस्तथामेकुरु यथाहमिमांसेनां जयानीति स यदि तथेति
 ब्रूयादनस्य ते वातुंगो हि भूया इत्यस्य रथोपस्थमभिमश्याथैनं ब्रूयादातिष्ठस्वेतांते दिशमभि
 मुखं संनद्धोरथोभिप्रवर्ततां स उदङ् स प्रत्यङ् सदक्षिणा स प्राङ् सोभ्य मित्रमित्यभीवर्त्तेन हविषे
 येवैनमावर्त्तयेदथैनमन्वीक्षेताप्रतिरथेन शांसेन सोपर्णेनेति स यदि हतांसेनां यद्युवा एतमु
 पधावेत्सं ग्रामं संघतिष्ठमाणस्तथामेकुरु यथाहमिमं सं ग्रामं संजयानीत्येतस्यामेवैनं दिशिया

ब्रा. अ.

७

तये जयति हतं संग्रामं युधुवा एतमुपधावेशे द्वादपहृद्यमानस्तथामेकुरु यथाह
मिदं राष्ट्रं पुनरवगच्छानीत्येतामेवैतं दिशमुपनिष्क्रमयेत्तथाहराष्ट्रं पुनरवगच्छत्युप
स्थायामित्राणां व्यपनुत्तिं ब्रुवन्तहानभ्येत्यपराचंद्रविश्यां अमित्रानितिसर्वतोहा
स्मा अतमित्रमभयं भवत्युत्तरोत्तरिणीं ह्यप्रियमश्नुते श्रुते ह प्रजानां मे श्वर्यमाधिप
त्यं य एवमेताममित्राणां व्यपनुत्तिं ब्रुवन्तहानभ्येत्येता गृहान्यश्वाद्भ्यस्याग्नेरुपवि
ष्टायान्वारध्याय क्रुत्विगंततः कंसेन चतुर्गृहीतास्तिस्त्रां दुर्तरिं ईः प्रपदं जुहोत्य
नार्या अरिष्ट्या अज्या न्या अभयाय ॥१०॥ पर्युषु प्रधन्वा जसा तये परिकुवा भूर्ज
ह्यप्राणममृतं प्रपद्यते यमसौ शर्म वमामयं स्वस्तये ॥ सह प्रजया सह पशुभिर्जिसक्ष
णिर्द्विषस्तरध्या कृणया न ईयसे स्वाहा ॥ अनु हिला सुतं सोममदामसिमहेसमभुवो

ज्या +

७ +

ब्रह्मप्राणममृतं प्रपद्यते यमसौ शर्मवर्मा भयं स्वस्तये ॥ सहप्रजया सहपशुभिर्वर
 ज्यैवाजां अभिपवमानप्रगाहसे स्वाहा ॥ अजीजनो हि पवमानसूर्यविधारेशा स्वर्ग
 प्राणममृतं प्रपद्यते यमसौ शर्मवर्मा भयं स्वस्तये ॥ सहप्रजया सहपशुभिः कन्यापयो
 गोजीरयारं हमाणः पुरंध्या स्वाहेत्यनातो हवा अरिहो जीतः सर्वतोयुसस्त्रयै विद्यायै
 रूपेण सर्वादिशोनुसंचरत्यै देहो के प्रतिष्ठितो यस्मात्ता क्रुतिगंततः कंसेन चतुर्ग
 हीतास्तिस्त्र आज्याकुतीरिंदीः प्रपदं जुहोत्यथांततः प्रजातिमाशास्ते गवामश्वानां पुरु
 षाणामिह गावः प्रजायध्वमिहाश्वा इह पुरुषाः ॥ इहो सहस्रदक्षिणो वीरस्त्रातानि
 षीदखिति बहुर्वै प्रजया पशुभिर्भवति य एव मेतामंततः प्रजातिमाशास्ते गवामश्वानां
 पुरुषाणामिह वावक्षत्रियो विकुष्टो यमेवं विदोया जयं स्वधहतं व्येव कर्षते यथा हवा

श्री. अ.

८

४

इदं निषादा वा सितं गावा पापकृतो वा वित्तवन्तं पुरुषमरण्ये गृहीत्वा कर्त्तमन्वस्य वित्तमादा
य इदं त्येवमेव तत्र खिजो यजमानं कर्त्तमन्वस्य वित्तमादा य इदं तिममने वं विदो याजयं
त इदं स्मवेत दिद्वानाह जनमेजयः पारिक्षित एव विदं हि वै मामि वं विदो याजयं तितस्मादहं
जयाम्यभीतरी सेनां जयाम्यभीतरी सेना नमाना दिव्या नमानुष्य इषवः ऋछं त्येयामि
सर्वमायुः सर्वभूमिर्भविष्यामीति न ह वा एनं दिव्या नमानुष्य इषवः ऋछं त्येति सर्वमायुः स
र्वभूमिर्भवति यमे वं विदो याजयं तियाजयं ति ॥१३॥ इति अष्टमपंचिकायां द्वितीयोऽध्यायः ॥
अथातरेन्द्रो महामिवेकस्ते देवा अश्रुवन्त्स प्रजापतिका अयं वै देवानामो जिहो बलिष्ठः स
हिष्ठः सत्तमः पारयिष्णु तमश्ममेवाभिषिञ्चामहा इति तथेति तद्वै तदिदं मेव तस्या एता मासं
दांसमभरन् च नाम तस्यैव ह चरथं तरं च पूर्वोपादावकुर्वन्वैरूपं च वैराजं चापरोशा करै

का

८

वतेशीर्षण्येनोधसंचकालेयंचानूच्येऋचः प्राचीनातानान्त्सामानितिरश्वीनवाया
 न्यज्जुंषतीशगन्यशआस्तरणंश्चिमुपबर्हणंतस्येसवितानचरुहस्यतिश्चपूर्वोपादा
 मधारयतांवामुश्चपूषाचापरोमित्रावरुणोशीर्षण्येअश्विनावनूच्येसततामासं
 दीमारोहद्वसवस्वागायत्रेणछंदसात्रिरुतास्तोमेनरथंतरेणसाम्मारोहंतुतानन्वारोहा
 मिसाम्नाज्यावरुणस्वास्त्रैष्टुभेनछंसापंचदशेनस्तोमेनबृहतासाम्मारोहंतुतानन्व
 रोहामिभोज्यायादित्यास्वाजागतेनछंदसासप्तदशेनस्तोमेनवैरूपेणसाम्मारोहंतु
 तानन्वारोहामिसाराज्यायविश्वेदेवाअनुष्टुभेनछंदसेकविंशेनस्तोमेनराजेनसा न ४
 म्मारोहंतुतानन्वारोहामिवैराज्यायसाध्याश्चत्वाष्ट्याम्यदेवाः पाञ्चनेनछंदसात्रिणवेन
 स्तोमेनशाक्रेणसाम्मारोहंतुतानन्वारोहामिश्रज्यायमरुतश्चत्वागिरसश्चदेवाअतिछं
 दसाछंदसात्रयस्त्रिंशेनस्तोमेनरैवतेनसाम्मारोहंतुतानन्वारोहामिपारमेष्ठ्यायमाहारा

ॐ अ. ज्यायाधिप स्याय स्वावश्यायातिष्ठायारोहामीहेतामासं दीमारोह न मेतस्या
 मासं द्यामासीनं विश्वे देवा अभुवन्त वा अनभ्युत्कृष्टं इंदोवीर्यं कर्तुं मह्यं म्येन मु
 क्रोशामेति तथेति तं विश्वे देवा अभ्युदक्रोशं निमं देवा अभ्युक्रोश तं सम्राजं सा
 म्राज्यं भोजं भोजपितरं स्वराजं स्वाराज्यं विराजं वैराज्यं राजानं राजपितरं परमेष्ठि
 नं पारमेष्ठ्यं क्षत्रमजनिक्षत्रियो जनि विश्वस्य भूतस्याधिपतिरजनि विश्वमत्ता
 जनि पुरां मेता जन्य सुराणां हुंता जनि ब्रह्मणो गोसा जनि धर्मस्य गोसा जनीति
 तमभ्युत्कृष्टं प्रजापतिरभिवेक्ष्य नेतव्यं मंत्रयत ॥३२॥ निषसादधृतव्रतोव
 रुपाः पस्यास्वा ॥ साम्राज्याय भोज्याय स्वाराज्याय वैराज्याय पारमेष्ठ्याय राज्या
 यमाहाराज्यायाधिपत्याय स्वावश्यायातिष्ठाया सुकृतुरिति तमेतस्यामासं द्यामासीनं
 प्रजापतिः पुरस्तातिष्ठ नृप्रत्यङ्मुखोऽतुं वर्यादयाशाखयासपत्न्याशयाजातस्तु

पमयेन च पवित्रेणांतर्धायाभ्यषिंचिदिमा आपः शिवतमा इत्येतेन तत्चेन देवस्य चे
 तिचय जुषाभूर्भुवः स्वरित्येताभिश्च व्याहृतिभिः ॥ १३ ॥ अथैनं प्राच्यांदिशिव
 सवो देवाः षड्भिश्चैव पंचविंशैरहोभिरभ्यषिंचनेतेन च तत्चेनैतेन च यजुषेता
 मिश्च व्याहृतिभिः साम्राज्याय तस्मादेतस्यां प्राच्यांदिशि ये केच प्राच्यानां राजानो
 साम्राज्यायैव तेमिषिच्यंते मन्त्रादित्येनानभिषिक्तानाचक्षते एतामेव देवानां वि
 हिति मन्वथेनं दक्षिणस्यांदिशिरुद्रा देवाः षड्भिश्चैव पंचविंशैरहोभिरभ्यषिंचनेतेन
 च तत्चेनैतेन च यजुषेताभिश्च व्याहृतिभिर्भोज्याय तस्मादेतस्यां दक्षिणस्यांदिशि
 ये केच सत्त्वतां राजानो भोज्यायैव तेमिषिच्यंते भोज्येनानभिषिक्तानाचक्षते एतामे
 व देवानां विहिति मन्वथेनं प्रतीच्यांदिश्यादिसा देवाः षड्भिश्चैव पंचविंशैरहोभिरभ्यषि
 चनेतेन च तत्चेनैतेन च यजुषेताभिश्च व्याहृतिभिः स्वाराज्याय तस्मादेतस्यां प्रतीच्यां

अव्याहृतिमि ३

ब्रा. अ.

१०॥

दिशि यैके च नीच्यानां राजानो येषां चानां स्वाराज्या ये वते भिषि च्यंते स्वराज्ये न भि
षिक्तानां च क्षतं एतामेव देवानां विहितमन्त्रेण मुदीच्यां दिशि विष्टे देवाः षड्विष्टे व
पंचविंशैरहोभिरभ्यषिचंनेतेन चतुर्चैनेतेन च यजुषेतामिष्वैराज्याय तस्मादेतस्यामु
दीच्यां दिशि यैके च परेणाहिमवंतं जनपदा उत्तरं कुरुव उत्तरं मद्रा इति वैराज्या ये वते
भिषि च्यंते विराज्ये नानभिषिक्तानां च क्षतं एतामेव देवानां विहितमन्त्रेण मस्यां
ध्रुवायां मध्यमायां प्रतिष्ठायां दिशि साध्या आध्याश्वदेवाः षड्विष्टे वपंचविंशैरहो
भिरभ्यषिचंनेतेन चतुर्चैनेतेन च यजुषेतामिष्वव्याहृतिमीराज्याय तस्मादस्यां ध्रु
वायां मध्यमायां प्रतिष्ठायां दिशि यैके च कुरुपंचालानां राजानः सवशोशीनराणां रा
ज्या ये वते भिषि च्यंते राज्ये नानभिषिक्तानां च क्षतं एतामेव देवानां विहितमन्त्रेण मूर्धा
यां दिशि मरुतश्चागिरसश्च देवाः षड्विष्टे वपंचविंशैरहोभिरभ्यषिचंनेतेन चतुर्चैनेतेन

१०

चयमुषैतामिच्छव्याहृतिभिः पारमेष्ठ्याय माहाराज्यायाधिपत्याय स्वावस्थाया
 तिष्ठायेति सपरमेष्ठी प्राजापत्यो भवत्स एतेन महाभिषेकेणाभिषिक्त इन्द्रः सर्वाजिती
 रजयत्सर्वलोकान विंदत्सर्वेषां देवानां श्रेष्ठ्यमतिष्ठां परमताम गच्छत्साम्राज्यं भौज्यं
 स्वाराज्यं वैराज्यं पारमेष्ठ्यं राज्यं माहाराज्यं माधिपत्यं जित्वा स्मिन्लोके स्वयं भूः स्वराज्यं
 तो मुष्णिं स्वर्गलोके सर्वान् कामान्नाचा मृतः समभवत्समभवत् ॥ ३४ ॥ इति अष्टमं पं
 चिकायां तृतीयोऽध्यायः ॥ ॥ सम इहे देवं विश्वत्रियमयं सर्वाजितीर्जयेतायं सर्वान् लो
 कान् विदेतायं सर्वेषां राज्ञां श्रेष्ठ्यमतिष्ठां परमतां गच्छेत्साम्राज्यं भौज्यं स्वाराज्यं वैरा
 ज्यं पारमेष्ठ्यं राज्यं माहाराज्यं माधिपत्यं मयं समंतपर्यायी स्यात्सार्वभौमः सार्वभुषा आ
 तादा परार्द्धं द्रुथिव्यै समुद्रपर्यं ताया रुकरा कितित मे ते नैन्द्रेण महाभिषेकेण सत्रियं रा
 पयित्वा भिषिं चेषां चरात्री मजायेथायां च प्रेतासित दुभयमंतरेणोष्ठा पूर्त्तं ते लोके सुकृत

मायुः प्रजां वृंजीयं यदि मेदु होरिति स य इच्छेदेवं विल्लिहं वां गितीर्जयेद्यमहं सर्वं लोका
 न्निंदेयमहं सर्वं वां राहां श्रेष्ठमतिष्ठं परमतीं गच्छेयं साम्राज्यं भोज्यं स्वाराज्यं वैराज्यं पा
 रमेष्ठ्यं राज्यं माहाराज्यं माधिपत्यं महं समंतपथं याथास्थ्यां सार्वभौमः सार्व युष आं तादाप
 राधास्थिधियो समुद्रपर्यंताराहकरादितिसनविचिकित्सेत्स ब्रूयात्स ह्यश्वद्वयायां च रात्री
 मजायेहं वां च प्रेतास्मि तदुभयमंतरेणोष्ट्रापूजैर्मे लोकं सुकृतमायुः प्रजां वृंजीयायदितेदुहो
 यमिति १५ अथ ततो ब्रूयाच्चतुष्टया निबोनस्थस्यानिसंभरं तन्नैव्यग्नो धान्यो दुंबराण्या
 श्वत्थानि स्तृक्षाणीति क्षत्रं वा एतदनस्य तीनां मन्वाग्नौ धोय नैव्यग्नौ धान्यं नि संभरं तिस्रत्र
 से वास्मिंस्तदुधाति नो ज्यं वा एतदनस्य तीनां मदु दुंबराण्यदो दुंबराणि संभरं तिनो ज्यमे वास्मिं
 स्तदुधाति साम्राज्यं वा एतदनस्य तीनां मदश्च श्वत्थाय द्वाश्वत्थानि संभरं तिसाम्राज्यमे वा
 स्मिंस्तदुधाति स्वाराज्यं च ह वा एतदेराज्यं च वनस्य तीनां मालुक्षो यत्सुखाणि संभरं तिस्वारा
 ज्यं वैराज्यं ए वास्मिंस्तदुधात्ययतनो ब्रूयाच्चतुष्टया न्यो यधानि संभरं ततो कसकतानि व्रीहिणां

महाब्रीहौ लोप्रियं गृणोय वानामिति सत्रं वा एतदोषधीनां यद्ग्रीहयो यद्ग्रीहौ लोक्तं संभ
रंति सत्रमेवास्मिंस्तदधाति साम्राज्यं वा एतदोषधीनां यन्महाब्रीहयो यन्महाब्रीहौ लो
तोक्तं संभरंति साम्राज्यमेवास्मिंस्तदधाति भोज्यं वा एतदोषधीनां यत्प्रियं गवो यत्प्रियं गृणो
तोक्तं संभरंति भोज्यमेवास्मिंस्तदधाति सेनान्यं वा एतदोषधीनां यद्यवो यद्यवो नानां लोक्तं सं
भरंति सेनान्यमेवास्मिंस्तदधाति ॥ १६ ॥ अथास्मा औदुंबरौ मासंदी संभरंति तस्या उक्तं ब्रा
ह्मण्यं औदुंबरश्च मसो वा पात्री वोदुंबरशारवा तानेता न्तं भारा न्तं स्यौदुंबर्यो पात्रा
वाचमसे वा समापयेयुस्तेषु समोसेषु दधिमधुसर्विरातयवर्था आपो भ्यानीययन्ति
हां धोता मासंदी मभिमंत्रयेत्तद्वहश्चेत्तदंतं रंच पूर्वो पादौ भवतां वै रूपं च वैराजं चापरेण
करैरेव तैर्गर्भयेन्नो धसंच काले च नानूचो क्रवः प्राचीना तानासा मानिति रश्नी नवाया य
जंष्यती काश आस्तरणं श्रीरूपवर्हणं सविता च ते वृद्धस्यति श्वपूर्वो पादौ धारयतां वा

ब्रा. अ.

१२

न

१२

युष्मद्पूषाचापरोमित्रावरुणोशीर्षण्येऽश्विनावनूच्येऽस्यधेनमेतामासंदीमारोह
वेदसवस्वागायत्रेणछंदसात्रिवृतास्तोमेनरथंतरेणसाम्नारोहंतुतानन्वारोहसा
म्नाज्याय रुद्रास्त्वत्त्रैष्टुभेनछंदसापंचदशेनस्तोमेनरुहतासाम्नारोहंतुतानन्वारोहभो
ज्यायादिसास्वाजागतेछंदसासप्तदशेनस्तोमेवैरूपेणसाम्नारोहंतुतानन्वारोहस्वा न४
राज्यायविश्वेत्वादेवाऽऽनुष्टुभेनछंदसेकविंशेनस्तोमेनवैराजेनसाम्नारोहंतुतानन्वा
रोहवैराज्यायमरुतश्चत्वांगिरसश्चदेवाऽऽतिछंदसाछंदसात्रयस्त्रिंशेनस्तोमेनरैवते
नसाम्नारोहंतुतानन्वारोहपारमेष्ठ्यायसाध्याश्चत्वास्याश्चदेवाः पांडुतेनछंदसात्रिण
वेनस्तोमेनशक्रेणसाम्नारोहंतुतानन्वारोहराज्यायमाहाराज्यायाधिपत्यायस्वावश्या
यातिष्ठायारोहयेतामासंदीमारोहयेनमेतस्यामासंध्यामासीनंराजकर्त्तारोऽब्रुवुर्नवाअन १२
भ्युक्तुः सत्रियोवीर्यंकर्तुमर्हत्यभ्येनमुक्त्रोशामेतितथेतितंराजकर्त्तारोऽभ्युक्त्रोशंतीमंजना

अभ्युक्ते शतसाम्राजं साम्राज्यं भोजं भोजपितरं स्वराजं स्वाराज्यं विराजं वैराज्यं परमेष्ठि
 नं पारमेष्ठ्यं राजानं राजपितरं क्षत्रमजनि क्षत्रियो जनि विश्वस्य भूतस्याधिपतिस्त
 निविशामत्ताजन्यमित्राणां हंता जनि ब्राह्मणानां गोप्ता जनि धर्मस्य गोप्ता जनीति
 तमभ्युत्कृष्टमेवं विदमि वेक्ष्यन्ते तर्ह्यर्चन्ति मंत्रयेत् ॥ १७ ॥ निषसादधृतव्रतो वरुणः
 पस्यास्वा ॥ साम्राज्याय भोज्याय स्वाराज्याय वैराज्याय पारमेष्ठ्याय राज्याय माहा
 राज्याय अधिपत्याय स्वावरयायातिष्ठाय सुक्रतुरिति तमेतस्यामा संद्यामासीनमेवं वि
 त्पुरस्तातिष्ठन् प्रत्युः पुरव ओढुं बर्था इयाशाखया ~~सपत्न्या सपत्न्या सपत्न्या~~ सपत्न्या शयाजा
 त रूपमयेन च पवित्रेणां तर्थायाभिषिंचतीमा आयः शिवतमा इत्येतत्चेन देवस्य त्वेति च यजु
 षाभैर्भुवः स्वरित्येताभिश्च व्याहृतिभिः ॥ १८ ॥ प्राच्यां वादिशिवस बोदेवाः षड्भिर्वैवयं च विंशै
 रहोभिरभिषिंचन्ते तेन च तत्चेनैतैर्न च यजुषैताभिश्च व्याहृतिभिः साम्राज्याय दक्षिणस्यां वा

ते २

दिशि रुद्रा देवाः षड्भ्यश्चैव पंचविंशैरहोभिरभिषिंचन्ते तेन च तच्चैने तेन च यजुषैतामिष्य व्याहृतिभि
 भोज्याय प्रतीच्यां तादिश्यादित्या देवाः षड्भ्यश्चैव पंचविंशैरहोभिरभिषिंचन्ते तेन च तच्चैने तेन च यजु
 षैतामिष्य व्याहृतिभिः स्वाराज्या यो दीच्यां तादिशि विष्वे देवाः षड्भ्यश्चैव पंचविंशैरहोभिरभिषिंच
 न्ते तेन च तच्चैने तेन च यजुषैतामिष्य व्याहृतिभिर्वैराज्या यो ध्यां तादिशि मरुत आंगिर सश्च दे
 वाः षड्भ्यश्चैव पंचविंशैरहोभिरभिषिंचन्ते तेन च तच्चैने तेन च यजुषैतामिष्य व्याहृतिभिः पारमेष्ठ्या
 मास्यां ताधुवायां मध्यमायां प्रतिष्ठायां दिशिसाध्या आस्याश्च देवाः षड्भ्यश्चैव पंचविंशैरहोभि
 रभिषिंचन्ते तेन च तच्चैने तेन च यजुषैतामिष्य व्याहृतिभि राराज्याय माहाराज्यायाधिपत्याय स्वा
 यश्यायातिष्ठायेति सपरमेष्ठी प्राजापत्यो भवति स ह तेनैद्रेण महाभिषेकेणाभिषिक्तः क्षत्रियाः स
 र्वजितीर्जयति सर्वा लोकांश्चिदति सर्वेषां राज्ञां श्रेष्ठ्यमतिष्ठां परमतां गच्छति साम्राज्यं भोज्यं स्वा
 राज्यं वैराज्यं पारमेष्ठ्यं राज्यं माहज्यं माधिपत्यं जित्वा सिन्धुलोके स्वयं भूः स्वराज्यं मृतो मुष्मिन्त्वर्गलो

के सर्वान्कामानाप्त्वा मृतः संभवति यमे ते नैऋण महाभिषेकेणाक्षत्रियं शापयित्वा मिषिं चति ॥ १९ ॥ इ
 द्रियं वा एतदस्मिन्लोके यद्दधिपद्धाभिषिं चतीं इ यमे वास्मिंस्तद्धातिरसो वा एष भोषधिवनस्प
 तियन्मधुयन्मध्वाभिषिं चतिरसमे वास्मिंस्तद्धातिरसो वा एतदस्मिन्नायद्दुतं यद्दुतेनाभिषिं चस्मिन्मृतत्वं
 मे वास्मिंस्तद्धातिरसोभिषिं कोभिषेके ब्राह्मणा यदहिरण्यं दद्यात्सहस्रं दद्यात्क्षेत्रं चतुष्पाद्व्यादथाप्या
 ऊरु संख्यातमेवापरिमितं दद्यादपरिमितो वैक्षत्रियोपरिमितस्या बह्व्या इत्यथस्मिन्सुरा कंसं हस्त आदधाति
 स्वादिष्टयामदिष्टया पवस्व सोमधारया ॥ इन्द्राय पातवे सुत इक्ष्मां पिवेद्यदत्र शिष्टं रसिनः सुतस्य यदिन्द्रो
 अपि बल्वीभिः ॥ इन्द्रं तदस्य मनसा शिवेन सोमं राजानमिह भक्षयामि ॥ अमित्रा वृषभा सुते सुतं सृजामि पी
 तये ॥ तं पाद्यं शुहीमदमितियो ह वाव सोमपीथः सुरायां प्रविष्टः स है वै ते नैऋण महाभिषेकेणाभिषिं कृतस्य क्ष
 त्रियस्य भक्षितो भवति न सुरात्तापीत्याभिमंत्रयेतां पामसोमं शानो भवेति तच्छथैवाद्ः प्रियः पुत्रः पितरं प्रिया
 वाजाया पतिं सुखं शिवमुपस्पृशत्या बिस्त्रस एव है वै ते नैऋण महाभिषेकेणाभिषिं कृतस्य क्षत्रियस्य सुरा वा सो
 मो वा न्यद्वा नाद्यं सुखं शिवमुपस्पृशत्या बिस्त्रसः ॥ २० ॥ एतेन ह वा एं ऋण महाभिषेकेणातुरः कावयै यो जनै

तेज एवास्मिंस्तद् धातुमन्वा एतदस्मिं लोके यदा पोयदद्भिरभिः ॥ ३३ ॥

ब्रा. अ.

३४

केसर्वाङ्गानां स्वामृतः संभवति यमेतेनैन्द्रेण महाभिषेकेणाक्षत्रियं शापयित्वा भिषिचति ॥ ३३ ॥
इन्द्रियं वा एतदस्मिं लोके यद्दधियद्धानां भिषिचतीन्द्रियमेवास्मिंस्तद् धातिरसो वा एष ओषधिवन
स्पृष्टिषु यन्मधुयन्मध्वाभिषिचति रसमेवास्मिंस्तद् धातिरसो वा एतत्संश्रुतां यद्दुतं यद्दुतेनाभिषि
चति मृतं च मेवास्मिंस्तद् धातिरसो भिषिक्त्रोभिषेक्त्रे ब्राह्मणा यदहिरण्यं दद्यात्सहस्रं दद्यात्क्षेत्रं च
तुष्याद्दद्याद्दधायादुरसं रज्यातमेवापरिमितं दद्याद्दपरिमितो वैक्षत्रियोपरिमितस्यावसुधा
इत्ययास्मै सुराकं सहस्रं आदधाति स्नादिषु यामदिषु योपवस्व सोमधारया ॥ इन्द्राय पातवे सुत इति तां पि
बेद्यद्द्रशिष्टं रसिनः सुतस्य यदिन्द्रोऽपि बहुवीभिः ॥ इदं तदस्य मनसा शिवेन सोमं राजानमिह भक्षया
मि ॥ अभित्वा वषभा सुते सुतं सृजामि पीतये ॥ तं पात्यन्मुहीमदमितियो ह वा वसोम पीथः सुरायां प्रविष्टः
सो हे वै ते नैन्द्रेण महाभिषेकेणाभिषिक्तस्य क्षत्रियस्य भक्षितो भवति न सुरातां पीत्वा भिमं त्रयेतां पाम सोमं
शनो भवेति तद्यथैवा दः प्रियः पुत्रः पितरं प्रिया वा ज्याया पतिं सुखं शिवमुपस्पृशत्या निस्त्रसरं बह्वैवेते

३४

नैन्द्रेण महाभिषेकेण निषिक्तस्य क्षत्रियस्य सुरावा सोमो वा न्यदान्नाद्यं सुखं शिवमुपस्थ शत्यावि
 स्त्रसः ॥ २० ॥ एतेन ह वा ऐन्द्रेण महाभिषेकेण तुरः कावषे यो जनमेजयं पारिक्षितमभिषिषे च
 तस्मादु जनमेजयः पारिक्षितः समंतं सर्वतः पृथिवीं जयन्परीयायाश्चेन च मेध्येनेजे तदेवाभि
 यत्नगाथा गीयते ॥ आसं दीवति धान्या हंरु किं ण हरितस्त्रजं ॥ अश्वं बबन्ध सारंगं दिवेभ्यो ज
 नमेजय इक्षितेन ह वा ऐन्द्रेण महाभिषेकेण च वनो भार्गवः शार्या तं मानवमभिषिषे च तस्मा
 दु शार्या तो मानवः समंतं सर्वतः पृथिवीं जयन्परीयायाश्चेन च मेध्येनेजे देवानां हापिसत्रे
 गृहपतिरासैतेन ह वा ऐन्द्रेण महाभिषेकेण सोमश्चुष्मा वाजरत्नायनः शतानीकं सात्राजितमभि
 षिषे च तस्मादु शतानीकः सात्राजितः समंतं सर्वतः पृथिवीं जयन्परीयायाश्चेन च मेध्येनेजे
 तेन ह वा ऐन्द्रेण महाभिषेकेण पर्वतनारदा वा बाह्यमभिषिषि चतुस्तस्मादां बाह्यः समंतं सर्व
 तः पृथिवीं जयन्परीयायाश्चेन च मेध्येनेजे एतेन ह वा ऐन्द्रेण महाभिषेकेण पर्वतनारदेयु

ब्रा.अ.

१५

धांश्रोष्ट्रिमोग्रसेन्यमभिषिषिचतुस्तस्मादुद्युधांश्रोष्ट्रिमोग्रसेन्यः समंतं सर्वतः पृथिवीं ज
यन्परीयायाश्चेन च मेध्येने ज एतेन हवा ऐं देण महाभिषेकेण कश्यपो विश्व कर्माणं भौव
मभिषिषे च तस्मादु विश्व कर्मा भौवनः समंतं सर्वतः पृथिवीं जयन्परीयायाश्चेन च मेध्येने
भूमिर्हजगावित्युदाहरंति नमामर्त्यः कश्चन दालुमर्हति विश्व कर्म भौवनमंदिदा सिध्यानि
मंक्ष्ये हं सलिलस्य मध्ये मोक्षस्त एष कश्यपायास संगर इत्येतेन हवा ऐं देण महाभिषेकेण
वसिष्ठः सुदासं ये जवनमभिषिषे च तस्मादु सुदाः ये जवनः समंतं सर्वतः पृथिवीं जय
न्परीयायाश्चेन च मेध्येने ज एतेन हवा ऐं देण महाभिषेकेण संवत्स आंगिर सोम रुतमा विक्षित
मभिषिषे च तस्मादु मरुत आविक्षितः समंतं सर्वतः पृथिवीं जयन्परीयायाश्चेन च मेध्येने
तदप्येष श्लोको भिगीतो महतः परिवेष्टारो मरुतस्यावस नर हे ॥ आविक्षितस्य कामप्रेर्विश्वे दे
वाः सभा सद इति ॥ २३ ॥ एतेन हवा ऐं देण महाभिषेकेणोदमय आत्रेयो गमभिषिषे च तस्मा

१५

द्वंगः समंतं सर्वतः पृथिवीं जयन् परीयायां न च मेध्येनेते सहो वाचा लोपांगो दश
 गसहस्राणि दशदासी सहस्राणि ददामिते ब्राह्मणोपमास्मि न्यजेद्वयस्वेति तदप्येते श्लो
 का अभिगीताः ॥ याभिर्गोभिर्हृदमयं प्रेयमेधा अया जयन् ॥ द्वेदे सहस्रे बदाना मात्रे योम
 ध्यतो ददात ॥ अष्टासीतिः सहस्राणि श्वेतान्वैरोचनो हयान् ॥ प्रष्टीनि श्रुत्य प्रायच्छद्य ज
 माने पुरोहिते ॥ देश देशात्समो ब्रह्मनां सर्वा सामा कृदुहितृणां ॥ दशा ददात्सहस्राण्यात्रे यो
 निष्ककंठ्यः ॥ दशना गसहस्राणि दत्वात्रे यो वचतुर्के ॥ श्रान्तः पारिकुरा न्ये स्मृदने नांगस्य
 ब्राह्मणः ॥ शतं तुभ्यं शतं तुभ्यमिति स्मै व प्रतां म्यति ॥ सहस्रं तुभ्यमिच्छुः प्राणान्त्समप्रति
 पद्यत इति ॥ २३ ॥ एतेन हवा रोदेण महाभिषेकेण दीर्घतमा मामते यो भरतं दोषंति मभिषिषे
 च तस्मादु भरतो दोषंतिः समंतं सर्वतः पृथिवीं जयन् परीयायां न च मेध्येरीजे तदप्येते श्लोका भ
 मिगीताः ॥ हिरण्येन परीवृता रुष्णांक्षु रुदतो मृगान् ॥ मणारि भरतो ददाच्छतं बदानि सप्त ॥

श्री० ॐ

१६

भरतस्यैष दोषं ते रजिः साची गुणे चितः ॥ यस्मिन्सहस्रं ब्राह्मणा बद्धशो गाविमेतिरे ॥ अष्टासप्त
 तिं भरतो दोषंति र्यमुनामनु ॥ गंगायां वत्र धेवध्यासं च पंचाशतं हयान् ॥ त्रयस्त्रिंशच्छतराजाश्वा
 न्वध्वाय मेध्यान् ॥ दोषंति रस्य गादाशोमायां मायवतरः ॥ महाकर्म भरतस्य न पूर्वनापरे जनाः ॥ दिवं
 मर्त्यं हव हस्ताभ्यां नो दापुः पंचमानवा इत्येतं हवाहे इं महाभियेकं बहदुक्थं ॥ पिहुरवायपां
 चात्तायप्रोवाच तस्मादुदुर्मुखः पांचालो राजा सन्विद्यया समंतं सर्वतः पृथिवीं जयन्परीया
 येतं हवाहे इं महाभियेकं वासिष्ठः सात्यहव्यो सरातये जानंत पये प्रोवाच तस्मादस्य राति
 जानंत पिर राजा सन्विद्यया समंतं सर्वतः पृथिवीं जयन्परीयाय सहोवाच वासिष्ठः सात्य
 हव्यो जैषी वै समंतं सर्वतः पृथिवीं महन्मागमयेति सहोवाचा सराति जानंत पिर्यदा ब्राह्मणो
 नरकुसूं जयेयमथ च मुदेव पृथिव्यै राजा स्याः सेनापतिरेव ते हं स्यामिति सहोवाच वासिष्ठः
 सात्यहव्यो देवक्षेत्रं वेतन्न वेतन्नस्येति तुमर्हस्यदुक्षो वेम इदं ददइति ततो हो स्य रातिं जानं

१६

तपिमात्तवीयंनिःशुक्रममित्रतपनःशुष्मिणःशेव्योराजाजघानतस्मादेवंविदुषेब्राह्मणोये
वंचक्रुषेनक्षत्रियोदुह्येनेद्राष्टादवपद्येयंनेद्रामाग्राणोजहदितिजहदिति॥२६॥॥चतुर्थोऽयः॥
अथातःपुरोधयाएव नहवाअपुरोहितस्यराज्ञोदेवाअन्नमदंतितस्माद्राजायक्ष्यमाणोब्राह्म
णोपुरोदधीतदेवामेन्नमदंनित्यग्नीन्वाएषस्वर्ग्यान्नाजोद्धरतेयत्पुरोहितंतस्यपुरोहितरा
वाहवनीयोभवतिजायागार्हपत्यःपुत्रोन्वाहार्यपचनःसयत्पुरोहितायकरोत्याहवनीयएवतजु
होत्यथयजायायैकरोतिगार्हपत्यएवतजुहोत्यथयसुत्रायकरोत्यन्वाहार्यपचनएवतजुहोति
तएनंशंततनवोभिद्रुताअभिप्रीताःस्वर्गलोकमभिवहंतिक्षत्रं च बलं च राक्षं च विशं च तएवैनम
शंततनवोनभिद्रुताअनभिप्रीताःस्वर्गलोकानुदंतेक्षत्राच्च बलाच्च राक्षाच्च विशश्चाग्निर्वाए
षवैश्वानरःपंचमेनिर्यत्पुरोहितस्तस्यवाच्येवैकामेनिर्भवतिपादयोरेकास्वच्येकाहृदयएकोपस्थ
एकाताभिर्ज्वलंतीभिर्दीप्यमानाभिरुपोदेतिराजानंसयदाहक्वभगवोवात्सीस्तृणान्यस्माआह

रतेति तेनास्यतां शमयति यास्य वाचि मे निर्भवस्मिथ यदस्मा उदकमानयंति पाद्यं तेनास्यतां शम
यति यास्य पाद्यो मे निर्भवस्मिथ यदेनमलं कुर्वंति तेनास्यतां शमयति यास्य त्वचि मे निर्भवस्मि
थ यदेनं तर्पयंति तेनास्यतां शमयति यास्य हृदये मे निर्भवस्मिथ यदस्याना रुद्धो वेश्म सुवसति
तेनास्यतां शमयति यास्योपस्थे मे निर्भवति स एनं शांतत नुरभिदुतोभिप्रीतः स्वर्गलोकमभि
वहति सत्रं च बलं च राष्ट्रं च विशं च स एवेनमशांतत नुरभिदुतो नभिप्रीतः स्वर्गलोकां नुदते स
त्राच्च बलाच्च राष्ट्राच्च विशश्च ॥ २४ ॥ अग्निर्वा एष वै श्वानरः पंचमे निर्यस्युरोहितस्ताभी राजा
नं परिरक्षति सृति समुद्भवभूमि मयुवमार्यस्य राष्ट्रं भवति तेनं पुरायुषः प्राणो जहात्याजर
संजीवति सर्वमायुरेति न पुनश्चि यते यस्येवं विद्वान्ब्राह्मणो राष्ट्रगोपः पुरोहितः सत्रेण सत्रं ज
यति बलेन बलमश्रुते यस्येवं विद्वान्ब्राह्मणो राष्ट्रगोपः पुरोहितः स तस्मै विशाः संजानते संमुखा
एकमनसो यस्येवं विद्वान्ब्राह्मणो राष्ट्रगोपः पुरोहितः ॥ २५ ॥ तदप्येतद्वचिणोक्तं स इह जायते

हृदयं तद्वैश्वदेवा तमुपेहितस्तमन्वन्त्य

तिजन्यानि विश्वा सुमेण तस्या वभिरीर्येणेति सपत्नो वैद्विषंतो भ्रातृव्या जन्या नितानेव तच्छुमेण
 वीर्येणा धितिष्ठति बृहस्पतियः सुभृतं विभतीति यदा हपुरो हितं यः सुभृतं विभतीति वतदा ह वत्तायति
 वंदते पूर्वभाजमित्यपचितिमेवास्मा एतदाह स इक्षेति सुधित ओकसि स्वइति गृहा वा ओकः स्वे
 चैव तद्गृहेषु सुहितो वसति तस्मा इकापि न्वते विश्वदानीमित्यन्ने वा इकान्नमेवास्मा ऊत इर्जस्व छ
 श्वइव तितस्मै विशः स्वयमेवानमंत इति राष्ट्राणि वै विशोऽस्माप्येमे नंतस्वयमुपनमंति यस्मिन् ब्रह्मा
 राजनि पूर्व एतीति पुरोहितमेवैतदाह प्रतीतो जयति संधनानीति राष्ट्राणि वै धनानि तान्यप्रती
 तो जयति प्रतिजन्यान्युतया स जन्येति सपत्नो वैद्विषंतो भ्रातृव्या जन्या नितान प्रतीतो जयत्यवस्य
 वेयो वरिवः कृणोतीति यदाह वसीयसे यो वसीयः करोतीत्येव तदाह ब्रह्मणे राजा तमवंति देवा इ
 ति पुरोहितमेवैतदभिवदति ॥ २६ ॥ यो ह वै त्रीनुरोहितो नुरोधा तन्वेद स ब्राह्मणः पुरोहितः स वंदेत पु

२ बृहस्पतिर्हवै देवा नापुरोहितस्तमन्वन्त्य मनुष्यराजां पुरोता बृहस्पतियः सुभृतं

स्त्री ३
तीति
विभ

ब्रा० अ०

१८

न २

रोधाया अग्निर्वावपुरोहितः पृथिवी पुरोधाता वायुर्वावपुरोहितो तरिक्षं पुरोधाता दिव्यो वावपुरो
हितो द्यौः पुरोधातैष हवै पुरोहितो यएवं वेदाथ सतिरोहितो यएवं वेदतस्य राजा मित्रं भवति द्वि
षंतमपवाधते यस्यैवं विद्वान्ब्राह्मणो राष्ट्रगोपः पुरोहितः क्षत्रेण क्षत्रं जयति बलेन बलमश्नुते य
स्यैवं विद्वान्ब्राह्मणो राष्ट्रगोपः पुरोहितः स्तस्मे विशः संजानते संमुख एव कमनसो यस्यैवं विद्वान्ब्रा
ह्मणो राष्ट्रगोपः पुरोहितो भूर्भुवः स्वरो ममोहमस्मि सत्वं सत्त्वमस्य मोहं द्यौरहं पृथिवीत्वं सामाह
मत्वं तां वेद संवहावहै ॥ पुराण्यस्मान्महाभयात् ॥ तनूरसितन्वं मे पाहि ॥ या ओषधीः सोमराज्ञी
र्वद्धीः शतविचक्षाणाः ॥ तामह्यमस्मिन्नासने छिद्रं शर्मय छत ॥ या ओषधीः सोमराज्ञीर्विच्छिताः पृ
थिवीमनु ॥ तामह्यमस्मिन्नासने छिद्रं शर्मय छत ॥ अस्मिन्नाष्ट्रे प्रियमावेशयाम्यतो देवीः प्रतिप
श्याम्यापः ॥ दक्षिणं पादमवने निजे स्मिन्नाष्ट्रं द्रिदं धामि ॥ सव्यं पादमवने निजे स्मिन्नाष्ट्रं द्रिदं वर्ध
यामि ॥ पूर्वमन्यमपरमन्यं पादाववने निजे ॥ देवीराष्ट्रस्य गुह्या अभयस्यावरुध्यै ॥ आपः पादावने

१८

जनीर्द्धिषंतं निर्द्धंतु मे ॥ २७ ॥ अथातो ब्रह्मणः परिमते यो ह वै ब्रह्मणः परिमरं वेद पर्येनं हि
 षंतो भ्रातृव्याः परिसपत्नान्नियंतं यं वै ब्रह्म यो यं पवते तमेताः पंच देवताः परिस्रियंतं वि
 द्युदृष्टिश्चंद्रमा आदिस्योनिर्विद्युद्वैविद्युत्यदृष्टि मनुप्रविशति सांतर्द्धियते तां न निर्जानंति
 यदा वै स्त्रियते थांतर्द्धियते येन न निर्जानंति स ब्रूयाद्विद्युतो मरणो द्विषन्मे स्त्रियतां सोंतर्द्धि
 यतां तं मानिर्ज्ञासि पुरिति क्षिप्रं है वै न न निर्जानंति वृष्टिर्वै रष्टा चंद्रमसमनुप्रविशति सांतर्द्धि
 यते तां न निर्जानंति यदा वै स्त्रियते थांतर्द्धियते येन न निर्जानंति स ब्रूयाद्वृष्टेर्मरणो द्विषन्मे
 स्त्रियतां सोंतर्द्धियतां तं मानिर्ज्ञासि पुरिति क्षिप्रं है वै न न निर्जानंति चंद्रमा वा अमा वा स्याथा
 मादित्यमनुप्रविशति सोंतर्द्धियते तं न निर्जानंति यदा वै स्त्रियते थांतर्द्धियते येन न निर्जानंति
 स ब्रूयाच्चंद्रमसो मरणो द्विषन्मे स्त्रियतां सोंतर्द्धियतां तं मानिर्ज्ञासि पुरिति क्षिप्रं है वै न न निर्जानं
 सादिस्यो वा अस्तं यं नग्निमनुप्रविशति सोंतर्द्धियते तं न निर्जानंति यदा वै स्त्रियते थांतर्द्धियते ये

नननिर्जानंति स ब्रूयादादित्यस्य मरणोद्विषन्ने म्रियतां सो तर्ह्ययतां तं मानिर्ज्ञासिषुरिति क्षिप्रं हे वै
 नननिर्जानंति सग्निर्वा उद्वा न्वायुमनु प्रविशति सो तर्ह्ययते तं ननिर्जानंति यदा वै म्रियते था तर्ह्य
 यते ये तं ननिर्जानंति स ब्रूयादग्नेर्मरणोद्विषन्ने म्रियतां सो तर्ह्ययतां तं मानिर्ज्ञासिषुरिति क्षिप्रं हे
 वै नननिर्जानंति ता वा एता देवता अत एव पुनर्जायते वा योरग्निर्जायते प्राणाद्विवत्कान्माथ्य
 मानोचि जायते तं दृष्ट्वा ब्रूयादग्निर्जायतां मामेद्विषं जन्यत एव पराङ् प्रजिघ्यत्सित्यतो हे व परा
 ङ् प्रजिघ्यत्सादित्यो जायते तं दृष्ट्वा ब्रूयादादित्यो जायतां मामेद्विषं जन्यत एव पराङ्
 प्रजिघ्यत्सित्यतो हे व पराङ् प्रजिघ्यत्सादित्यो देवं दमा जायते तं दृष्ट्वा ब्रूयाच्चं दमा जायतां मामेद्वि
 षं जन्यत एव पराङ् प्रजिघ्यत्सित्यतो हे व पराङ् प्रजिघ्यति चं दमसो वै दृष्ट्वा जायते तां दृष्ट्वा ब्रूयाद्
 दृष्ट्वा जायतां मामेद्विषं जन्यत एव पराङ् प्रजिघ्यत्सित्यतो हे व पराङ् प्रजिघ्यति वरे वै विष्णु जायते
 तां दृष्ट्वा ब्रूयाद्विष्णु जायतां मामेद्विषं जन्यत एव पराङ् प्रजिघ्यत्सित्यतो हे व पराङ् प्रजिघ्यति

श्री० आ०

२०

२०

स एष ब्रह्मणः परिमरस्तमेतं ब्रह्मणः परिमरं मैत्रेयः कोषारवः सुचनेकैरिशयेभार्गा यणा यराज्ञे प्रो
वाचतं ह पंचराजानः परिमन्नुस्ततः सुत्वा महज्जगाम तस्य व्रतं न द्विषतः पूर्व उपविशेद्यदि
हंतं मन्येत तिष्ठेत्तैव न द्विषतः पूर्वः संविशेद्यद्यासीनं मन्येतासीतैव न द्विषतः पूर्वः प्रस्रव्याद्यदि
जाग्रतं मन्येत जाग्रियादेवापि हयद्यस्याश्ममूर्धा द्विष भवति क्षिप्रं हैवैनं स्तणुते स्तणुते ॥ २८ ॥
इति अष्टमपंचिकायां पंचमोऽध्यायः समाप्तः ॥ ॥ श्रीगुरुचरणारविंदारभ्यो नमः ॥ शुभं भवतु ॥

॥ ३ ॥ श्रीग

॥ श्री ॥

२०

॥ इति अष्टमपंचिका समाप्तः ॥ ॥ छ ॥ छ ॥ छ ॥ छ ॥

इति पञ्चिका वक्ष्यते इति